UDKAST

Forslag
til
Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse[1]
(Udvidet producentansvar for emballage og engangsplastprodukter m.v.
samt tilpasning af national ret som følge af batteriforordningen)

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 48 af 12. januar 2024, som ændret ved § 2 i lov nr. 463 af 15. maj 2017, § 1 i lov nr. 807 af 9. juni 2020, lov nr. 898 af 21. juni 2022, lov nr. 745 af 13. juni 2023 og lov nr. 323 af 2. april 2024, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel udgår »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 266, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/103/EF af 19. november 2008 om ændring af direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer, for så vidt angår markedsføring af batterier og akkumulatorer, EU-Tidende 2008, nr. L 327, side 7, «.

2. *§ 9 h, stk. 9,* affattes således:

»*Stk. 9.* Miljøministeren fastsætter regler om, at producenter og importører for egen regning skal oplyse brugere af fiskeredskaber, der indeholder plast, om tilbagetagnings- og indsamlingsordninger. Endvidere fastsætter miljøministeren regler om, at miljøministeren for producenters og importørers regning skal oplyse brugere om affaldsforebyggelsesforanstaltninger og om bekæmpelse af henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast.«

---

[1] Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver, EU-Tidende 2008, nr. L 312, side 3, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/851/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2008/98/EF om affald, EU-Tidende 2018, nr. L 150, side 109, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/12/EF af 11. februar 2004, EU-tidende nr. L 47, side 26, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/852/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald, EU-tidende nr. L 150, side 141, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/904/EU af 5. juni 2019 om reduktion af visse plastprodukters miljøpåvirkning, EU-Tidende 2019, nr. L 155, side 1.

UDKAST

3. I *§ 9 h* indsættes efter stk. 9 som nye stykker:

»*Stk. 10*. Miljøministeren fastsætter regler om, at producenter og importører skal betale gebyr til miljøministeren til dækning af ministerens omkostninger forbundet med udførelse af oplysningstiltag efter regler udstedt i medfør af stk. 9, 2. pkt., og med administration af gebyret.

Stk. 11. Miljøministeren kan fastsætte regler om opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler fastsat i medfør af stk. 10, herunder regler om digital indbetaling af gebyr. Kan størrelsen af det gebyrbeløb, som påhviler en producent eller importør, ikke opgøres på baggrund af producentens eller importørens oplysninger om markedsførte mængder, indgivet efter regler udstedt i medfør af stk. 12, kan ministeren foretage en skønsmæssig ansættelse af gebyrtilsvaret.«

Stk. 10-12 bliver herefter stk. 12-14.

4. I *§ 9 h, stk. 11*, der bliver stk. 13, ændres »og 10,« til: » og 12,«.

5. I *§ 9 h, stk. 12*, der bliver stk. 14, ændres »stk. 9-11« til: »stk. 9, 12 og 13«.

6. *Overskriften* før § 9 p affattes således:

»*Udvidet producentansvar for emballage m.v.«*

7. *§ 9 p, stk. 1,* ophæves, og i stedet indsættes:

»Producenter af emballage og emballerede produkter skal forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel af emballage for egen regning foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om pligt for kommunalbestyrelsen eller emballageaffaldsproducerende virksomheder til at foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald for producentens regning. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om pligt for kommunalbestyrelsen til at tilrettelægge indsamlingen af emballageaffald fra husholdninger på en omkostningseffektiv måde.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

8. I *§ 9 p, stk. 2*, *2. pkt.,* der bliver stk. 3, 2. pkt., udgår "og importører af emballerede produkter", "eller importør" og "som del af et emballeret produkt, og affald heraf".

9. *§ 9 p, stk. 3,* der bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Miljøministeren fastsætter regler om producenters eller disses kollektive ordningers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med

opfyldelse af indsamlings-, transport-, behandlings-, oplysnings- og data-indberetningsforpligtelser i forbindelse med emballageaffald, omfattet af stk. 1 eller regler udstedt i medfør af stk. 2. Ministeren kan herunder fastsætte regler om opgørelse af omkostninger og om procedurer for betaling af omkostninger og dokumentation herfor. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om et serviceniveau for kommunalbestyrelsens indsamling af affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald fra husholdninger, til brug for opgørelse af omkostninger omfattet af regler udstedt i medfør af stk. 2.«

10. I *§ 9 p, stk. 4,* der bliver stk. 5, udgår "eller importører som del af et emballeret produkt", og som *2. pkt.* indsættes:

»Ministeren fastsætter endvidere regler om tilbagebetaling til producenter eller disses kollektive ordninger, herunder procedurer herfor, når emballage og emballerede produkter markedsføres uden for Danmark.«

11. *§ 9 p, stk. 5* ophæves, og i stedet indsættes*:*

»Stk. 6. Miljøministeren kan fastsætte regler om en tildelingsordning for husholdningsemballageaffald, der er kommunalt indsamlet efter regler fastsat i medfør af stk. 2, herunder om den geografiske fordeling af husholdningsemballageaffaldet mellem producenter eller disses kollektive ordninger og om det produktmæssige og materialemæssige dækningsområde. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om en tildelingsordning for betalingsforpligtelser for kommunalbestyrelsens indsamling, transport og behandling af husholdningsemballageaffald efter regler udstedt i medfør af stk. 2, herunder om den geografiske fordeling af betalingsforpligtelserne mellem producenter eller disses kollektive ordninger.

Stk. 7. Miljøministeren kan fastsætte regler om producenters eller disses kollektive ordningers pligt til på kommunalbestyrelsens regning at overtage og behandle affald, som ikke er emballageaffald, og som er indeholdt i de affaldsfraktioner, der overdrages til dem efter regler udstedt i medfør af § 45, stk. 9. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om producenters eller disses kollektive ordningers fastsættelse og opkrævning af betaling for behandlingen af affald, der ikke er emballageaffald, herunder om opgørelse af omkostninger og dokumentation for afholdte udgifter.

Stk. 8. Miljøministeren kan fastsætte regler om en tildelingsordning for betalingsforpligtelser for kommunalbestyrelsens eller emballageaffaldsproducerende virksomheders indsamling, transport og behandling af emballageaffald fra erhverv efter regler udstedt i medfør af stk. 2 eller efter lovens § 49 d, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter eller disses kollektive ordninger.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 9.

UDKAST

12. I *§ 9 p, stk. 6,* der bliver stk. 9, udgår "og importører", og to steder udgår "eller importøren".

13. *§ 9 p, stk. 7* og *9*, ophæves.

Stk. 8 bliver herefter stk. 10.

14. I *§ 9 p, stk. 8,* der bliver stk. 10, ændres "og importørers" til: "eller disses kollektives ordningers", og "importørens" ændres til: "dennes kollektive ordnings".

Stk. 10-13 bliver herefter stk. 11-14.

15. *§ 9 p, stk. 10*, der bliver stk. 11, affattes således:

»Stk. 11. Miljøministeren fastsætter regler om, at miljøministeren eller kommunalbestyrelsen for producenternes regning eller at producenter for egen regning skal oplyse brugere af emballerede produkter om følgende:

1) Affaldsforebyggelsesforanstaltninger.
2) Indsamlingsordninger og tilbagetagningsordninger.
3) Bekæmpelse af henkastning af emballageaffald.

Stk. 11 bliver herefter stk. 12.

16. I *9 p, stk. 11,* der bliver stk. 12, ændres "og importørers" til: "eller disses kollektive ordninger", og efter "markedsført" indsættes", herunder".

17. *§ 9 p, stk. 12*, der bliver stk. 13, affattes således:

»Stk. 13. Miljøministeren fastsætter regler om producenters eller disses kollektive ordningers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation om indsamling, transport og behandling af emballageaffald og afholdelse af omkostninger forbundet hermed til brug for tilsynet med overholdelse af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 3, 4, 11 og 12*,* § 9 æ og § 9 å, stk. 3.«

18. I *§ 9 p, stk. 13,* der bliver stk. 14, ændres »stk. 8« til: »stk. 10« og »stk. 9-12« ændres til: »stk. 10-12«.

19. I *§ 9 p* indsættes som *stk. 16-21:*

»Stk. 16. Kommunalbestyrelsen fastsætter og opkræver gebyrer fra producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt kommunalt indsamlet emballageaffald, til dækning af kommunalbestyrelsens udgifter til:

1) Indsamling, transport og behandling af emballageaffald omfattet af regler udstedt i medfør af stk. 2.

2) Planlægning, etablering og administration af affaldsordninger, der vedrører emballageaffald omfattet af regler udstedt i medfør af stk. 2.
3) Oplysningstiltag efter regler udstedt i medfør af stk. 11.
4) Indsamling, registrering og indberetning af oplysninger, der vedrører emballageaffald, efter regler udstedt i medfør af § 9 æ, stk. 1.
5) Administration forbundet med fastsættelse og opkrævning af gebyrer, samt dokumentation for gebyrers sammensætning.
6) Betaling af gebyrer efter § 48 g, stk. 1, der vedrører emballageaffald, herunder udgifter afholdt i forbindelse med Forsyningstilsynets analyser og overvågning efter § 48 d, stk. 2 og regler udstedt i medfør heraf.
7) Forskudsvis dækning af planlagte investeringer, der vedrører emballageaffald, og som omfattes af regler udstedt i medfør af stk. 2.

Stk. 17. Miljøministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af gebyrer efter stk. 16, herunder regler om opgørelse af omkostninger og dokumentation for gebyrets sammensætning. Miljøministeren kan endvidere fastsætte krav om fremsendelse af dokumentation for gebyrets sammensætning og om offentliggørelse af denne på kommunalbestyrelsens hjemmeside.

Stk. 18. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter stk. 16 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 19. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter skal betale et gebyr til dækning af miljøministerens omkostninger forbundet med administration af det udvidede producentansvar, herunder:

1) Opgørelse af andelen af emballageaffald i indsamlet affald fordelt på affaldsfraktioner, herunder hvor relevant fordelt på brancher.
2) Sekretariatsbetjening af visse rådgivende udvalg vedrørende producentansvar for emballage m.v. nedsat af Miljøstyrelsen med henblik på fastsættelse og løbende opdatering af relevante nøgletal og udarbejdelse af analyser angående omkostningseffektivitet.
3) Oplysningstiltag efter regler fastsat i medfør af stk. 11
4) Behandling af klager over afgørelser truffet af en privat organisation i medfør af § 9 ø, stk. 1, jf. stk. 3.
5) Administration forbundet med fastsættelse og opkrævning af gebyr.

Stk. 20. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter af emballager af engangsplast skal betale et gebyr til hel eller delvis dækning af offentlige myndigheders omkostninger forbundet med:

1) Oprydning af henkastet affald fra emballager af engangsplast og håndtering heraf.
2) Indsamling af affald fra emballager af engangsplast, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer, og håndtering heraf.

UDKAST

3) Oplysningstiltag for at forebygge og reducere mængden af henkastet affald fra emballager af engangsplast.
4) Administration af gebyret, herunder evaluering af gebyret.

Stk. 21. Miljøministeren kan fastsætte regler om opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler fastsat i medfør af stk. 19 og 20, herunder regler om digital indbetaling af gebyr. Hvis størrelsen af det gebyrbeløb, som påhviler en producent, ikke kan opgøres på baggrund af producentens oplysninger om markedsførte mængder, indgivet efter regler udstedt i medfør af stk. 15, kan ministeren foretage en skønsmæssig ansættelse af gebyrtilsvaret.«

20. I *§ 9 s, stk. 1* ændres »tilbagetagning og særskilt håndtering« til »særskilt indsamling, transport og behandling« og », medmindre der er fastsat andre regler i medfør af § 44 og § 45, stk. 2« udgår.

21. *§ 9 s, stk. 2-12* ophæves, og i stedet indsættes:
»*Stk. 2.* Bestemmelserne i § 9 p, stk. 16 og 18, og regler udstedt i medfør af § 9 p, stk. 2-15, stk. 17, og stk. 19-21, finder tilsvarende anvendelse på det udvidede producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, jf. stk. 1.«

22. *§ 9 t, stk. 3,* affattes således:

»*Stk. 3.* Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af forpligtelserne i stk. 1, 1. og 2. pkt., herunder regler om, at producenter og importører skal betale et gebyr til hel eller delvis dækning af offentlige myndigheders omkostninger forbundet med:
1) Oprydning af henkastet affald fra balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast og håndtering heraf.
2) Oplysningstiltag for at forebygge og reducere mængden af henkastet affald fra balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast.
3) Indsamling af affald fra filtre til tobaksvarer af engangsplast, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer, og håndtering heraf.
4) Administration af gebyret, herunder evaluering af gebyret.«

23. I *§ 9 t* indsættes som nyt *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Miljøministeren kan fastsætte regler om opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler fastsat i medfør af stk. 3, herunder regler om digital indbetaling af gebyr. Hvis størrelsen af det gebyrbeløb, som påhviler en producent eller importør, ikke kan opgøres på baggrund af producentens eller importørens oplysninger om markedsførte mængder, indgivet efter regler

udstedt i medfør af stk. 7, kan ministeren foretage en skønsmæssig ansættelse af gebyrtilsvaret.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 5 og 6.

24. I *§ 9 t, stk. 4*, der bliver stk. 5, indsættes som *2. pkt.*:

»Endvidere fastsætter ministeren regler om tilbagebetaling, herunder procedurer herfor, til producenterne og importørerne, når balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast markedsføres uden for Danmark.«

25. *§ 9 t, stk. 6,* ophæves.

26. I *§ 9 t, stk. 8*, ændres »stk. 2, 6 og 7,« til: »stk. 2 og 7,«.

27. I *§ 9 t, stk. 9*, ændres »stk. 6-8« til: »stk. 7 og 8«.

28. *Overskriften* før § 9 u affattes således:

»*Udvidet producentansvar for batterier - supplerende bestemmelser til batteriforordningen*«

29. *§§ 9 u – 9 x* ophæves og i stedet indsættes:

»**§ 9 u.** Miljøministeren kan fastsætte regler om pligt for producenter af batterier til at udpege en producentansvarsorganisation, der er godkendt i henhold til artikel 58 i Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2023/1542 af 12. juli 2023 om batterier og udtjente batterier, om ændring af direktiv 2008/98/EF og forordning (EU) 2019/1020 og om ophævelse af direktiv 2006/66/EF med senere ændringer (batteriforordningen), til på deres vegne at opfylde forpligtigelserne vedrørende udvidet producentansvar i henhold til batteriforordningen og regler udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om supplerende krav til den garanti, som producenter af batterier eller udpegede producentansvarsorganisationer skal stille efter batteriforordningens artikel 58, stk. 7, herunder om garantiens størrelse, hvem der kan træffe afgørelse om garantien, hvem der kan disponere over garantien, og under hvilke omstændigheder disponeringen kan ske.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at indsamlingssteder omfattet af batteriforordningens artikel 59, stk. 2, litra a, artikel 60, stk. 2, litra a, eller artikel 61, stk. 1, litra a-d, kun må indsamle udtjente batterier, hvis indsamlingsstedet har indgået en kontrakt med producenten af batterier eller udpegede producentansvarsorganisationer og om dokumentation herfor.

UDKAST

Stk. 4. For producentansvarsorganisationer for batterier, der er udpeget efter batteriforordningen eller regler udstedt i medfør af stk.1, fastsætter miljøministeren regler om følgende:

1) Pligt til at gøre oplysninger om ejerskab, medlemmer af organisationen, økonomiske bidrag til organisationen fra producenter og udvælgelsesproceduren for affaldshåndteringsoperatører offentligt tilgængelige. Ministeren fastsætter regler om, hvordan oplysninger gøres offentligt tilgængelige.
2) Pligt til at føre passende egenkontrol med overholdelse af kriterier for graduerede bidrag fastsat i medfør af nr. 3, med egne økonomiske forvaltninger og med kvaliteten af de data, som producentansvarsorganisationen indsamler og rapporterer på vegne af producenter i henhold til batteriforordningen.
3) Pligt til at graduere de finansielle bidrag fra producenter i henhold til batteriforordningens artikel 57, stk. 2, litra a, og efter nærmere fastsatte kriterier.«

30. *Overskriften* før § 9 y affattes således:

»*Fælles bestemmelser for udvidede producentansvarsordninger m.v.*«

31. I *§ 9 y, stk. 1 og 2,* udgår », bærbare batterier og akkumulatorer, industribatterier og -akkumulatorer eller bilbatterier og -akkumulatorer«.

32. I *§ 9 z, stk. 1*, ændres »§ 9 t, stk. 1, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2,« til: »og § 9 t, stk. 1,«.

33. I *§ 9 z, stk. 2*, ændres »§ 9 h, stk. 9-11« til: »§ 9 h, stk. 9, 1. pkt., § 9 h, stk. 12 og 13«, »§ 9 p, stk. 9-12« ændres til: »§ 9 p, stk. 14-16«, »§ 9 t, stk. 6-8« ændres til: »§ 9 t, stk. 7 og 8«, og »§ 9 s, stk. 9-11,« udgår.

34. I *§ 9 z, stk. 2*, ændres »§ 9 t, stk. 6-8, § 9 x, stk. 1, og § 9 x, stk. 5-8,« til: »og § 9 t, stk. 6-8,«.

35. I *§ 9 z* indsættes efter stk. 2 som nye stykker:
» *Stk. 3*. Miljøministeren kan fastsætte regler, hvorefter producenter af engangsemballage samt drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast skal opfylde deres forpligtelser efter § 9 p, stk. 1, § 9 s, stk. 1, og helt eller delvist oplysnings- og dokumentationsforpligtelser efter regler udstedt i medfør af § 9 p, stk. 10-14 gennem deltagelse i en kollektiv ordning.

UDKAST

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler, hvorefter producenter af engangsemballage samt drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast skal opfylde deres forpligtelser efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 9, til mod betaling at overtage og behandle affald, som ikke er omfattet af § 9 p, stk. 1, eller § 9 s, stk. 1, gennem deltagelse i en kollektiv ordning.«

Stk. 3-7 bliver herefter til stk. 5-9.

36. I *§ 9 z, stk. 6,* der bliver stk. 8, ændres »stk. 3, nr. 2,« til: »stk. 5, nr. 2,«.

37. I *§ 9 z* indsættes efter stk. 6, der bliver stk. 8, som nyt stykke*:*
» *Stk. 9*. Stk. 5 og 6 finder ikke anvendelse på kollektive ordninger omfattet af regler udstedt i medfør af stk. 4.«

Stk. 9 bliver herefter til stk. 10.

38. I *§ 9 æ, stk. 1,* udgår *»*og akkumulatorer*«*.

39. I *9 æ* indsættes som *stk. 5:*

»*Stk. 5.* Miljøministeren kan fastsætte regler om gebyrer til dækning af ministerens omkostninger forbundet med tilsyn med, at producenter og importører og deres repræsentanter tilmeldes et register og indgiver korrekte oplysninger hertil efter regler fastsat i medfør af stk. 1. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om opkrævning og indbetaling af gebyret, herunder regler om digital indbetaling af gebyret.«

40. I *§ 9 ø, stk. 1, nr. 1,* ændres »§ 9 p, stk. 5« til: »§ 9 p, stk. 6 og 8«, og », § 9 s, stk. 5« udgår.

41. I *§ 9 ø, stk. 1, nr. 1,* ændres »§ 9 r, stk. 1, § 9 u, stk. 7, og § 9 w, stk. 4,*«* ændres til: *»*og § 9 r, stk. 1,*«*.

42. I *§ 9 ø, stk. 1, nr. 2,* ændres *»*§ 9 t, stk. 1, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2,*«* til: *»*§ 9 t, stk. 1,*«* og *»*af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast og af batterier og akkumulatorer,*«* ændres til: *»*og af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast,*«*.

43. I *§ 9 ø, stk. 1, nr. 3*, ændres »§ 9 z, stk. 4, nr. 1,« til: »§ 9 z, stk. 6, nr. 1,«.

UDKAST

44. I *§ 9 ø, stk. 1, nr. 4*, ændres »§ 9 z, stk. 4, nr. 2«, til: »§ 9 z, stk. 6, nr. 2,«.

45. I *§ 9 ø, stk. 1, nr. 5,* ændres »§ 9 z, stk. 7, nr. 1,« til: »§ 9 z, stk. 9, nr. 1,«.

46. I *§ 9 ø, stk. 1, nr. 6*, ændres »og importør« til: *»*i henhold til artikel 55 i batteriforordningen.«.

47. I *§ 9 ø, stk. 1, nr. 6*, ændres »§ 9 h, stk. 9-11« til: »§ 9 h, stk. 9, 1. pkt., § 9 h, stk. 12-og 13«, »§ 9 p, stk. 9-12« ændres til: »§ 9 p, stk. 14-16«, »§ 9 t, stk. 6-8« ændres til: »§ 9 t, stk. 7 og 8«, og », § 9 s, stk. 9-11« udgår.

48. I *§ 9 ø, stk. 1, nr. 7*, ændres *»*og § 9 x, stk. 5, 6 og 8« til: *»*og i henhold til artikel 75 i batteriforordningen.«.

49. I *§ 9 å, stk. 1,* ændres *»*§ 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2*«* til: *»*og artikel 56, stk. 1, i batteriforordningen.*«*

50. I *§ 9 å, stk. 2*, ændres »§ 9 h, stk. 1 og 9-11« til: »§ 9 h, stk. 1, § 9 h, stk. 9, 1. pkt., § 9 h, stk. 12 og 13«, »§ 9 p, stk. 1 og 9-12« ændres til: »§ 9 p, stk. 1 og 14-16« og »§ 9 s, stk. 1 og 9-11, § 9 t, stk. 1 og 6-8,« ændres til: «»§ 9 s, stk. 1, § 9 t, stk. 1, 7 og 8,».

51. I *§ 9 å, stk. 2,* udgår »§ 9 u, stk. 1 og 2, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, § 9 x, stk. 1, 2, 5 og 6,*«* og efter »§ 9 æ, stk. 1,*«* indsættes: *»*artikel 56, stk. 1, og artikel 75 i batteriforordningen,*«*.

52. I *§ 9 å, stk. 3,* udgår *»*bærbare batterier og akkumulatorer, industribatterier og -akkumulatorer og bilbatterier og -akkumulatorer,*«*.

53. I *§ 45, stk. 6,* ændres *»*drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast og bærbare batterier og akkumulatorer*«* til: *»*og drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast.*«*

54. I *§ 45* indsættes som *stk. 8* og *9*:

»Stk. 8. Miljøministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at overdrage indsamlet affald i affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald fra husholdninger, til producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt emballageaffald i den pågældende kommune efter

UDKAST

regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 6, 1. pkt. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om overdragelsen, herunder om hvor og hvordan overdragelsen skal finde sted og tidsfrister for afhentningen.

Stk. 9. Miljøministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at betale producenter eller disses kollektive ordninger for den videre transport og behandling af det affald, som ikke udgør emballageaffald, og som kommunalbestyrelsen har overdraget til producenter eller disses kollektive ordninger efter regler fastsat i medfør af stk. 9. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om kommunalbestyrelsens betaling til producenter eller disses kollektive ordninger, herunder om opgørelse af omkostninger og dokumentation for afholdte udgifter.«

55. I *§ 48, stk. 2*, udgår »for indsamling af bærbare batterier og akkumulatorer, jf. § 9 u, stk. 1 og 3,«.

56. I *§ 48 d* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:
»*Stk. 2.* Miljøministeren fastsætter regler om, hvilke opgaver Forsyningstilsynet skal varetage i forbindelse med udvidet producentansvar for emballage, herunder opgaver med analyser og overvågningsopgaver, med henblik på at sikre gennemsigtighed i omkostninger forbundet med håndtering af emballageaffald, jf. dog stk. 1.«

57. I *§ 48 e* indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:
»*Stk. 3.* Forsyningstilsynet gør miljøministeren opmærksom på forhold vedrørende producentgebyrer, som tilsynet mener kan have betydning for ministeren.«

58. I *§ 79 b, stk. 1,* indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:
»2) registrering, indberetning af oplysninger, ansøgning m.v. til myndigheder og private organisationer i medfør af kapitel 2 c samt regler udstedt i medfør heraf og afgørelser truffet i medfør af disse regler.«
Nr. 2-12 bliver herefter nr. 3-13.

59. I *§ 79 b, stk. 1,* indsættes efter nr. 12, der bliver nr. 13, som nyt nummer:
»14) indsendelse af dokumentation for overholdelse af krav fastsat i medfør af § 51, stk. 1, jf. § 51, stk. 5,«
Nr. 13-17 bliver herefter nr. 15-19.

60. I *§ 79 b, stk. 1, nr. 16,* der bliver nr. 18, ændres »nr. 5« til: »nr. 6«.

UDKAST

61. I *§ 79 b, stk. 1, nr. 17,* der bliver nr. 19, ændres »nr. 1-16« til: »nr. 1-18«.

62. I *§ 110, stk. 3,* ændres »§ 45, stk. 2, 4, 5 og 7« til: »§ 45, stk. 2, 4, 5, 7, 8 og 9«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 31. december 2024, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 1, nr. 1, 28, 29, 31, 32, 34, 38, 41, 42, 46, 48, 49, 51, 52, 53, 55 træder i kraft den 18. august 2025.

Stk. 3. Regler fastsat i medfør af lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 48 af 12. januar 2024, som ændret ved lov nr. 807 af 9. juni 2020, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af denne lov.

§ 3

Stk. 1. § 9 p, stk. 1 og § 9 s, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 7 og 20, har virkning fra den 1. oktober 2025.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
   2.1. Politisk aftale om udvidet producentansvar for emballage mv.
      2.1.1. Regulering af miljøgraduerede bidrag i kollektive ordninger mv.
      2.1.2. Rolle- og ansvarsfordeling vedr. emballageaffald fra husholdninger
      2.1.3. Rolle- og ansvarsfordeling vedr. emballageaffald fra erhverv
      2.1.4. Kollektive ordninger og økonomisk kompensation af kommuner
      2.1.5. Administration og producentansvarstilsyn
      2.1.6. Engangsplastdirektivets producent- og oprydningsansvar
   2.2. Forventet ny emballageforordning
   2.3. Batteriforordningen
3. Lovforslagets hovedpunkter
   3.1. Producentansvar for emballage
      3.1.1. Producentansvarets roller og ansvarsfordeling
         3.1.1.1. Emballageproducenternes opgaver og ansvar
            3.1.1.1.1. Gældende national ret
            3.1.1.1.2. Gældende EU-ret
            3.1.1.1.3. Politisk aftale
            3.1.1.1.4. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
         3.1.1.2. Kommunalbestyrelsers og affaldsproducerende virksomheders pligt til at sikre affaldshåndtering af emballageaffald
            3.1.1.2.1. Gældende ret
            3.1.1.2.2. Gældende EU-ret
            3.1.1.2.3. Politisk aftale
            3.1.1.2.4. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

UDKAST

3.1.1.2.5. Den foreslåede ordning for husholdningsemballageaffald

3.1.1.2.6. Den foreslåede ordning for erhvervsaffald

3.1.1.3. Tildeling af kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald og tildeling af betalingsforpligtelser for indsamling, transport og behandling af emballageaffald fra husholdninger og erhverv

3.1.1.3.1. Gældende ret

3.1.1.3.2. Gældende EU-ret

3.1.1.3.3. Politisk aftale

3.1.1.3.4. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3.1.1.4. Pligt til medlemskab af kollektiv ordning

3.1.1.4.1. Gældende ret

3.1.1.4.2. Gældende EU-ret

3.1.1.4.3. Politisk aftale

3.1.1.4.4. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3.1.1.5. Mærkning af emballage og oplysning om emballageaffald

3.1.1.5.1. Gældende ret

3.1.1.5.2. Gældende EU-ret

3.1.1.5.3. Politisk aftale

3.1.1.5.4. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3.1.1.6. Oplysninger og dokumentation til brug for tilsyn

3.1.1.6.1. Gældende ret

3.1.1.6.2. Gældende EU-ret

3.1.1.6.3. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3.1.2. Omkostninger og betalinger i producentansvaret

3.1.2.1. Afholdelse af omkostninger for håndtering af husholdningsemballageaffald mv.

3.1.2.1.1. Gældende ret

3.1.2.1.2. Gældende EU-ret

3.1.2.1.3. Politisk aftale

3.1.2.1.4. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning – afholdelse af omkostninger for håndtering af emballageaffald

3.1.2.1.5. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning – omkostningseffektivitet og serviceniveau

3.1.2.1.6. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning – producentgebyrer

UDKAST

3.1.2.2. Forsyningstilsynets rolle vedrørende udvidet producentansvar

3.1.2.2.1. Gældende ret

3.1.2.2.2. Gældende EU-ret

3.1.2.2.3. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3.1.2.3. Afholdelse af omkostninger for håndtering af emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder

3.1.2.3.1. Gældende ret

3.1.2.3.2. Gældende EU-ret

3.1.2.3.3. Politisk aftale

3.1.2.3.4. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3.1.2.4. Gebyr for myndighedsbehandling og øvrige administrative opgaver i det udvidede producentansvar for emballage

3.1.2.4.1. Gældende national ret

3.1.2.4.2. Gældende EU-ret

3.1.2.4.3. Politisk aftale

3.1.2.4.4. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3.1.2.5. Gebyr for tilsyn med registrering og rapportering

3.1.2.5.1. Gældende ret

3.1.2.5.2. Gældende EU-ret

3.1.2.5.3. Politisk aftale

3.1.2.5.4. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3.2. Håndtering af affaldsfraktioner, der både indeholder emballageaffald og ikke-emballageaffald

3.2.1. Overdragelse af kommunalt indsamlede affaldsfraktioner, der både indeholder emballageaffald og ikke-emballageaffald

3.2.1.1. Gældende ret

3.2.1.2. Gældende EU-ret

3.2.1.3. Politisk aftale

3.2.1.4. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3.2.2. Producenter af emballage og emballerede produkters pligt til overtagelse og behandling af kommunalt indsamlet affald, der ikke er emballageaffald

3.2.2.1. Gældende ret

3.2.2.2. Gældende EU-ret

3.2.2.3. Politisk aftale

UDKAST

3.2.2.4. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3.3. Udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter og fiskeredskaber, der indeholder plast

3.3.1. Udvidet producentansvar for fiskeredskaber - oplysningstiltag

3.3.1.1. Gældende national ret

3.3.1.2. Gældende EU-ret - engangsplastdirektivet

3.3.1.3. Politisk aftale

3.3.1.4. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3.3.2. Udvidet producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage

3.3.2.1. Gældende national ret

3.3.2.2. Gældende EU-ret

3.3.2.3. Politisk aftale

3.3.2.4. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning – drikkebægre og drikkevarebeholdere

3.3.3. Gebyr for oprydning m.v. af affald fra engangsplastprodukter

3.3.3.1. Gældende national ret

3.3.3.2. Gældende EU-ret

3.3.3.3. Politisk aftale

3.3.3.4. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3.4. Gennemførsel af batteriforordningen

3.4.1. Gældende ret

3.4.2. Ministeriets overvejelser og foreslået ordning

3.5. Supplerende krav til udvidet producentansvar for batterier

3.5.1. Supplerende krav om pligtigt medlemskab af producentansvarsorganisationer (kollektive ordninger)

3.5.1.1. Gældende ret

3.5.1.2. Ministeriets overvejelser og foreslået ordning

3.5.2. Supplerende krav til garantistillelse og til producenters indsamling af udtjente batterier

3.5.2.1. Gældende ret

3.5.2.2. Ministeriets overvejelser og foreslåede ordning

4. Konsekvenser for FN's verdensmål

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

UDKAST

5.1. Økonomiske konsekvenser
5.1.1. Nye udvidede producentansvarsordninger
5.1.2. Batterier
5.2. Implementeringskonsekvenser
5.2.1. Nye udvidede producentansvarsordninger
5.2.2. Batterier
5.3. Digitaliseringsklar lovgivning
6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6.1. Økonomiske konsekvenser
6.1.1. Producentansvar for emballage og visse engangsplastprodukter
6.1.2. Oprydningsansvar for visse engangsplastprodukter
6.1.3. Fiskeredskaber, der indeholder plast
6.1.4. Batterier
6.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet
6.2.1. Nye udvidede producentansvarsordninger
6.2.2. Batterier
6.2.3. Principper for agil erhvervsrettet regulering
7. Administrative konsekvenser for borgerne
8. Klimamæssige konsekvenser
9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
10. Forholdet til EU-retten
11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
12. Sammenfattende skema
13. Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

UDKAST

1. Indledning

Lovforslaget indeholder forslag til ændring af miljøbeskyttelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 48 af 12. januar 2024, som ændret ved § 2 i lov nr. 463 af 15. maj 2017, § 1 i lov nr. 807 af 9. juni 2020, lov nr. 898 af 21. juni 2022, lov nr. 745 af 13. juni 2023 og lov nr. 323 af 2. april 2024, (herefter Miljøbeskyttelsesloven).

Nye udvidede producentansvarsordninger for emballage mv.

Ved lov nr. 807 af 9. juni 2020 og lov nr. 786 af 27. april 2021 indførtes regler om nye udvidede producentansvarsordninger for emballage, visse engangsplastprodukter og fiskeredskaber, der indeholder plast, i miljøbeskyttelsesloven med virkning fra den 31. december 2024. Dette med henblik på gennemførsel af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald med senere ændringer (herefter 2018-emballagedirektivet) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/904/EU af 5. juni 2019 om reduktion af visse plastprodukters miljøpåvirkning (herefter engangsplastdirektivet).

Miljøministeren er ved gældende ret bemyndiget til at fastsætte de detaljerede regler for de nye udvidede producentansvarsordninger i overensstemmelse med de EU-fastsatte minimumskrav for udvidede producentansvarsordninger i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2018/851/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2008/98/EF om affald (herefter 2018-affaldsdirektivet).

Udvidet producentansvar betyder, at producenter og importører af produkter og emballage får ansvar for deres produkter og emballage, når det bliver til affald og derved skal afholde omkostninger til indsamling, transport og affaldsbehandling. Efter gældende ret er det muligt for producenter at løfte deres producentansvarsforpligtelser kollektivt ved etablering af en eller flere kollektive ordninger. Kollektive ordninger er uafhængige organisationer, som kan påtage sig en række af producentansvarsforpligtelserne på vegne af flere producenter i fællesskab.

Af betænkning til lov nr. 807 og nr. 786 fremgår, at miljøministeren vil invitere Folketingets partier til forhandlinger om den nærmere udmøntning og fastsættelse af de detaljerede regler for de nye udvidede producentansvarsordninger. På den baggrund har Socialdemokratiet, Venstre, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Alternativet i 2022 indgået en politisk aftale om udvi-

UDKAST

det producentansvar for emballage, engangsplastprodukter og fiskeredskaber, der indeholder plast, som Moderaterne senere er tiltrådt (herefter den politiske aftale).

Det første formål med lovforslaget er at ændre de gældende regler om udvidet producentansvar for emballage med henblik på at sikre hjemmel til ved bekendtgørelser at fastsætte de detaljerede regler om udvidet producentansvar for emballage i overensstemmelse med den politiske aftale. Udmøntning af den politiske aftale medfører en større omorganisering af den danske affaldssektor for så vidt angår de affaldsfraktioner, hvori der indgår emballageaffald. Af lovforslagets afsnit 2.1 fremgår hvilke ændringer af de gældende regler, som er nødvendige for at udmønte det udvidede producentansvar for emballage i overensstemmelse med den politiske aftale.

Med lovforslaget foreslås ikrafttrædelse af det udvidede producentansvar for emballage d. 31. december 2024, hvilket svarer til den fastsatte direktivfrist for oprettelse af ordninger for udvidet producentansvar for emballage i 2018-emballagedirektivet. Det er Miljøministeriets vurdering, at der herefter er behov for en indfasningsperiode på 10 måneder til den praktiske omstilling af hensyn til erhverv og kommuner. Med lovforslaget foreslås derfor, at reglerne vedrørende det organisatoriske og finansielle producentansvar for emballage og emballerede produkter samt for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast som udgangspunkt først får virkning fra d. 1. oktober 2025, og at det dermed først vil være fra d. 1. oktober 2025, at producenter skal afholde omkostninger til affaldshåndtering af emballageaffald. Dette medfører en risiko for, at Danmark modtager en åbningsskrivelse fra EU, fordi reglerne først får virkning 10 måneder efter direktivfristen.

Det andet formål med lovforslaget er at præcisere de gældende regler om oprydningsansvar for visse engangsplastprodukter, samt det udvidede producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast, så disse udvidede producentansvarsordninger kan udmøntes i overensstemmelse med den politiske aftale.

Lovforslaget indeholder desuden et forslag om, at regler om udvidet producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast ændres, således at miljøbeskyttelseslovens bestemmelser og regler udstedt i medfør heraf om udvidet producentansvar for emballage tilsvarende finder anvendelse på producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, og på affald heraf. Dette har til formål at sikre fuld gennemførelse af engangsplastdirektivet.

Implementering af ny batteriforordning

Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union vedtog i 2023 forordning (EU) 2023/1542 af 12. juli 2023 om batterier og udtjente batterier, om ændring af direktiv 2008/98/EF og forordning (EU) 2019/1020 og om ophævelse af direktiv 2006/66/EF, EU-tidende 2023, nr. L191/1, side 1 (herefter batteriforordningen). Forordningen trådte i kraft den 18. august 2023.

Forordningens kapitel 8 om affaldshåndtering og udvidet producentansvar skal erstatte batteridirektivet fra 2006 (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF) og finder anvendelse den 18. august 2025. Formålet med dette lovforslag er at tilpasse rammerne for det udvidede producentansvar for batterier for at kunne leve op til kravene i den nye forordning. Lovforslaget indeholder derfor en ophævelse af de bestemmelser, der har implementeret batteridirektivet og som vurderes uforenelige med forordningen.

Batteriforordningen er almengyldig, bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i dansk ret. Forordningen overlader dog på visse områder rum for medlemsstaterne til at fastsætte nationale bestemmelser.

På de områder, hvor forordningen giver medlemsstaterne mulighed for at fastsætte yderligere national regulering, der går ud over forordningens krav, indeholder lovforslaget nye bemyndigelser til at fastsætte krav om pligtigt medlemskab af producentansvarsorganisationer (kollektive ordninger), om særlige krav til indsamlingssteders samarbejde med producenterne eller disses producentansvarsorganisationer og til den garanti (sikkerhedsstillelse), som producenten eller dennes producentansvarsorganisation skal stille efter forordningen.

Dertil indeholder lovforslaget en række justeringer, der har til hensigt at bevare den gældende retstilstand med nødvendig tilpasning til forordningen, og som vurderes at være hensigtsmæssige i forhold til lovens struktur og sammenhæng.

Lovforslaget indfører således hjemler til, at miljøministeren kan supplere forordningen i en revideret batteribekendtgørelse.

2. Lovforslagets baggrund

Affaldssektoren har de seneste 10-15 år været under stor udvikling på baggrund af en række politiske aftaler og forlig. Det har medført et paradigmeskifte fra, at affaldshåndtering (indsamling og behandling af affald) hovedsageligt var en kommunal opgave til, at affaldshåndteringen i dag i højere

grad er markedsudsat, hvor en række opgaver varetages af den private affaldssektor eller igennem udvidede producentansvarsordninger. Derudover er udviklingen gået mod, at reguleringen i højere grad understøtter mere genbrug af produkter og emballage, hvor produkter og emballage bruges flere gange, før de bliver til affald og langt mere genanvendelse af affald, hvor ressourcerne og materialerne i affaldet anvendes til nye produkter og emballage frem for affaldsforbrænding og deponi.

Udvidet producentansvar betyder, at producenter tager ansvaret for deres emballager eller produkter, når disse bliver til affald. Når producenter også har ansvar for affaldsfasen, får de økonomisk incitament til at reducere materialeforbrug. Ved at graduere producenters betaling, så producenter med miljømæssigt problematisk emballage skal betale mere, end producenter med miljømæssigt god emballage, fx emballage der er nem at genanvende, får producenter desuden et økonomisk incitament til at designe produkter og emballage, der kan genbruges og genanvendes. Udvidet producentansvar er derfor et vigtigt element i at fremme en mere cirkulær økonomi.

2.1.Politisk aftale om udvidet producentansvar for emballage mv.

Den politiske aftale om udvidet producentansvar for emballage og engangsplastprodukter fastlægger visioner og mål for de nye ordninger for udvidet producentansvar (emballage, engangsplastprodukter og fiskeredskaber, der indeholder plast), samt hvordan de nye ordninger skal organiseres og hvordan producenters finansielle forpligtelser skal fastlægges. Da der er tale om en større omorganisering af affaldssektoren fremgår det af aftalen, at den nye ordning for emballage skal evalueres efter 2 år i 2027. Aftalen indeholder 6 dele, som gennemgås nærmere i de følgende afsnit med angivelse af, hvilke dele der gennemføres eller er gennemført med hjemmel i gældende regler i lov om miljøbeskyttelse og hvilke dele, der medfører behov for ændringer i de gældende regler og dermed indgår i nærværende lovforslag.

2.1.1. Regulering af miljøgraduerede bidrag i kollektive ordninger mv.

Aftalens del 1 vedrører definition af producent i det udvidede producentansvar for emballage. De nærmere regler for dette er fastlagt ved bekendtgørelse nr. 466 af 16. maj 2024 om registrering af emballage (herefter emballageregisterbekendtgørelsen) i overensstemmelse med kommende emballageforordning, jf. lovforslagets afsnit 2.2. Del 1 vedrører desuden principper, kriterier mv. for miljøgraduering af de kollektive ordningers medlemsbidrag, som betales af producenter. De nærmere regler for dette fastlægges ved bekendtgørelse med hjemmel i de eksisterende regler i lov om miljøbeskyttelse.

2.1.2. Rolle- og ansvarsfordeling vedr. emballageaffald fra husholdninger

Del 2 i den politiske aftale vedrører ansvars- og rollefordeling mellem kommuner og producenter og disses kollektive ordninger i relation til indsamling og affaldsbehandling af affald med emballageaffald fra husholdninger. Det fremgår, at kommunerne fortsat skal være ansvarlige for indsamling af affald fra borgerne på en måde, hvor plast-, glas-, pap-, papir-, metal- og mad- og drikkevarekarton-affald sorteres i samme spand uanset, om det er emballageaffald eller ikke-emballageaffald. Dette i overensstemmelse med den strømlinede affaldsindsamling som er fastlagt ved bekendtgørelse om affald. Det fremgår, at de pågældende affaldsfraktioner skal overdrages til producenter via kollektive ordninger således, at disse aktører overtager ansvaret for den videre affaldsbehandling og dokumentation af efterlevelse af miljøkrav til reel genanvendelse.

Denne del af den politiske aftale kan ikke gennemføres fuldt igennem de eksisterende regler i lov om miljøbeskyttelse. Lovforslaget indeholder derfor regler, der skal sikre hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at kommunerne skal overdrage emballageaffald og ikke-emballageaffald til producenter eller disses kollektive ordninger, at producenter har pligt til på kommunernes regning at håndtere ikke-emballageaffald, samt regler om opgørelse af kommunernes betaling herfor. Dette med henblik på gennemførsel af den politiske aftale.

2.1.3. Rolle- og ansvarsfordeling vedr. emballageaffald fra erhverv

Del 3 i den politiske aftale vedrører ansvars- og rollefordeling for emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder. Det fremgår, at affaldsproducerende virksomheder fortsat skal sikre håndtering af deres genanvendelige emballageaffald efter de gældende regler herfor. Dette af hensyn til, at der ikke foretages ændringer i det konkurrenceudsatte marked for genanvendeligt erhvervsaffald som følge af det udvidede producentansvar for emballage. Det fremgår, at producenter skal kompensere affaldsindsamlere økonomisk for indsamling, transport og affaldsbehandling af emballageaffald, der indsamles fra affaldsproducerende virksomheder, og at producenter derved alene har et finansielt ansvar. I forbindelse med udmøntningen af den politiske aftale er det konstateret, at det er nødvendigt, at producenter i stedet skal kompensere affaldsproducerende virksomheder direkte.

Denne del af den politiske aftale kan ikke gennemføres fuldt igennem de eksisterende regler i lov om miljøbeskyttelse. Lovforslaget indeholder derfor regler, der skal sikre hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte regler om affaldsproducerende virksomheders forpligtelser til at håndtere embal-

lageaffald omfattet af udvidet producentansvar, samt regler om producenters pligt til at betale herfor. Dette med henblik på gennemførsel af den politiske aftale.

Af del 2 og 3 fremgår desuden, at producenter skal have mulighed for at etablere egne tilbagetagningsordninger, hvor producenter selv eller sammen organiserer tilbage- og returtagning af eget emballageaffald fra husholdninger og affaldsproducerende virksomheder.

2.1.4. Kollektive ordninger og økonomisk kompensation af kommuner

Del 4 i den politiske aftale vedrører regulering af kollektive ordninger og den økonomiske kompensation af kommunerne for de opgaver, som kommunerne fortsat varetager, jf. aftalens del 2.

Det fremgår af aftalen, at kompleksiteten i de kollektive ordningers samarbejde med kommunerne skal reduceres, samt at det skal sikres, at opgaven løftes af kollektive ordninger, der reelt kan varetage opgaverne og der skal etableres en godkendelsesordning for kollektive ordninger, og at en kollektiv ordning skal kunne dække alle emballagefraktioner og være landsdækkende samt enten være non-profit eller for-profit. I forbindelse med udmøntningen af den politiske aftale, er det desuden [besluttet, at medlemskab af en kollektiv ordning skal være pligtigt for producenter af engangsemballage, bl.a. for at mindske administrativ kompleksitet.

De nærmere rammer for godkendelsesordning for kollektive ordninger for emballage forventes fastlagt med kommende emballageforordning, som er nærmere beskrevet i lovforslagets afsnit 2.2. Denne del af aftalen vil derfor blive udmøntet med senere lovændringer, som implementerer emballageforordningen. Pligt til medlemskab af en kollektiv ordning kan ikke gennemføres igennem de eksisterende regler i lov om miljøbeskyttelse. Lovforslaget indeholder derfor regler, der skal sikre hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om pligt til medlemskab med henblik på gennemførsel af den politiske aftale.

Af aftalens del 4 fremgår det også, hvordan fastsættelse af omkostningerne for kommunernes indsamling af emballageaffald skal ske. Det fremgår, at fastsættelse af omkostninger skal ske på baggrund af et serviceniveau for kommunernes opgaveløsning. Det fremgår desuden, at kommunerne fortsat – via affaldsgebyrer – skal afholde omkostninger til ikke-emballageaffald, samt at kommunerne fortsat skal have mulighed for at sætte et højere serviceniveau end det serviceniveau, som betales af producenter, og at kom-

UDKAST

munernes omkostninger hertil finansieres over affaldsgebyrer. Det forudsættes i den politiske aftale, at den beskrevne løsning indebærer skærpede krav til transparens og ensartethed i kommunernes opgørelse af omkostninger, samt styrkelse af udbud igennem fælles vejledninger og udbudsskabeloner.

Denne del af den politiske aftale kan ikke gennemføres igennem de eksisterende regler i lov om miljøbeskyttelse. Lovforslaget indeholder derfor regler, der skal sikre hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte regler om et serviceniveau for kommunernes affaldsindsamling, som kan anvendes til at opgøre betalingen for kommunernes opgaveløsning, samt nærmere regler for kommunernes fastsættelse og opkrævning af gebyrer fra producenter eller disses kollektive ordninger til dækning af kommunalbestyrelsens omkostninger til indsamling af emballageaffald. Serviceniveauet fastsættes først efter en overgangsperiode, hvor model og datagrundlag kvalificeres. Der sikres desuden hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om, at kommunerne skal indsamle emballageaffald på en omkostningseffektiv måde. De foreslåede ændringer er med henblik på gennemførsel af den politiske aftale.

2.1.5. Administration og producentansvarstilsyn

Del 5 i den politiske aftale vedrører den centrale understøttende administration og tilsyn med de nye udvidede producentansvarsordninger. Det fremgår, at den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar) for de nye udvidede producentansvarsordninger skal varetage de samme administrative opgaver, som organisationen gør i dag i eksisterende producentansvarsordninger. Det fremgår desuden, at øvrige administrative opgaver løftes af staten, herunder at sikre, at borgerne oplyses om korrekt håndtering af emballageaffald og at undgå henkastet affald i naturen. Det fremgår desuden af den politiske aftale, at alle omkostninger, herunder omkostninger til administration, skal afholdes af producenter. At statens omkostninger til administration og oplysningstiltag skal gebyrfinansieres kan ikke gennemføres med hjemmel i de gældende regler i lov om miljøbeskyttelse. Lovforslaget indeholder derfor regler, der skal sikre hjemmel til, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om, at producenter skal betale gebyr til dækning af omkostninger forbundet med offentlige myndigheders administration og oplysningstiltag. Dette med henblik på gennemførsel af den politiske aftale.

Det fremgår desuden af denne del af aftalen, at der fastsættes en administrativ bagatelgrænse på 8 tons emballage årligt pr. producent som indebærer, at producenter under bagatelgrænsen skal indberette færre oplysninger om

de emballager, de sælger, end producenter over bagatelgrænsen. De nærmere regler for den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar) og den administrative bagatelgrænse er fastlagt ved bekendtgørelse om registrering af emballage.

Det fremgår også af aftalen, at producenter under bagatelgrænsen skal afholde omkostninger til affaldshåndtering. Denne del af den politiske aftale kan ikke gennemføres med hjemmel i de gældende regler i lov om miljøbeskyttelse. Lovforslaget indeholder derfor regler, der skal sikre hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om pligt til medlemskab af kollektive ordninger, og at producenter under bagatelgrænsen derved igennem disse kollektive ordninger afholder omkostninger til affaldshåndtering. Dette med henblik på gennemførsel af den politiske aftale.

Under aftalens pkt. 5 fremgår desuden, at producentansvarstilsynet skal sikre efterlevelse af miljøkrav, økonomisk effektivitet og lige konkurrencevilkår mellem producenter og at der skal udarbejdes en tilsynsplan, som løbende revideres, samt at tilsynet styrkes ved at sikre finansiering af tilsynet igennem producentfinansiering. Sidstnævnte kan ikke gennemføres igennem de eksisterende regler i lov om miljøbeskyttelse. Lovforslaget indeholder derfor regler, der skal sikre hjemmel til, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om, at producenter skal betale gebyr til dækning af omkostninger forbundet med offentlige myndigheders tilsyn. Dette med henblik på gennemførsel af den politiske aftale.

2.1.6. Engangsplastdirektivets producent- og oprydningsansvar

Punkt 6 i den politiske aftale vedrører organisering af engangsplastdirektivets oprydningsansvar for 8 engangsplastprodukter, samt udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast.

Ift. oprydningsansvar for de 8 engangsplastprodukter fremgår det af aftalen, at det skal være et finansielt ansvar, hvor kommuner og stat fortsat varetager renhold i det offentlige rum, men med finansiering fra producenter og importører i en gebyrordning. De nærmere regler for oprydningsansvar for filtre til tobaksvarer og engangsplastflasker omfattet af pant- og retursystemet er fastlagt ved bekendtgørelser med virkning fra 5. januar 2023. De nærmere regler for oprydningsansvar for de 7 øvrige engangsplastprodukter fastlagt ved bekendtgørelse om oprydningsansvar med virkning pr. 31. december 2024. Dette i overensstemmelse med den politiske aftale. Af hensyn til at sikre klar hjemmel, indeholder lovforslaget forslag til nyaffattelse af de gældende regler, herunder en eksplicit bemyndigelse for ministeren til at fastsætte regler om gebyrer for oprydning m.v.

Ift. det udvidede producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast, vedrører aftalen ansvars- og rollefordeling mellem producenter og havne for håndtering af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast. De nærmere regler for dette er gennemført ved bekendtgørelse i overensstemmelse med den politiske aftale. Det fremgår dog også af aftalen, at staten skal varetage den administrative opgave med at sikre, at borgerne oplyses om korrekt håndtering af affald og at undgå henkastet affald i naturen og at producenter skal afholde omkostningerne hertil. Denne del af aftalen kan ikke gennemføres igennem de eksisterende regler i loven. Lovforslaget indeholder derfor regler, der skal sikre hjemmel til, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om, at producenter skal betale gebyr til dækning af omkostninger forbundet med offentlige myndigheders oplysningstiltag om korrekt håndtering af udtjente fiskeredskaber.

2.2. Forventet ny emballageforordning

EU-Kommissionen fremlagde i november 2022 et forslag til en ny emballageforordning som skal erstatte 2018-emballagedirektivet. EU-Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet indgik i marts 2024 i trilog en endelig aftale om en ny emballageforordning

Det forventes (juni 2024), at forslaget formelt vedtages af hhv. Europa-Parlamentet og Rådet ultimo 2024 med en efterfølgende frist for implementering på 18 måneder. Forordningen vil derfor forventeligt finde anvendelse fra medio 2026.

Den nye emballageforordning skal mindske emballagers negative miljø- og klimaeffekt og adresserer desuden en række udfordringer for det indre marked, herunder ulige vilkår for markedsføring af emballager, hindringer for markedet for genanvendelse og dermed behov for en harmoniseret lovgivningsramme. Den nye forordning indeholder initiativer, der skal understøtte forebyggelse af emballageaffald, fremme emballager, der kan genbruges og genpåfyldes, fremme bedre emballagedesign, harmonisere mærkning af emballage, fremme mere og bedre genanvendelse af emballageaffald ved bl.a. krav om mærkning af emballage med harmoniserede affaldspiktogrammer og tilsvarende mærkning af affaldsbeholdere.

Med den nye forordning fastholdes det gældende 2018-emballagedirektivs krav om udvidet producentansvar for emballage i overensstemmelse med 2018-affaldsdirektivets minimumskrav til udvidede producentansvarsordninger. Den nye forordning supplerer dog de gældende EU-regler om udvidet producentansvar på følgende områder:

- Harmonisering af definition af producent og hvornår en emballage er markedsført i en medlemsstat.
- Krav om at udbydere af onlineplatforme og distributionstjenester skal indhente oplysninger om, at producenter, der sælger via disse tjenester er tilmeldt et producentregister.
- Harmonisering af producentregistre, hvor producenter forpligtes til at registrere sig og årligt indberette data om markedsførte mængder mv.
- Harmonisering af administrativ bagatelgrænse (10 tons)
- Krav om, at producenter eller disses kollektive ordninger skal godkendes af myndigheder i medlemsstaten
- Harmonisering af kriterier for kollektive ordningers miljøgraduering af deres medlemsbidrag fra 2030.
- Krav om, at affaldssortering af emballageaffald i det offentlige rum skal etableres, og at producenter af emballage skal afholde omkostninger hertil.
- Krav om at kollektive ordninger skal afsætte midler til affaldsforebyggelse
- Præcisering af at producenter skal afholde omkostninger til mærkning af affaldsbeholdere (piktogrammer) samt undersøgelser af sammensætning af affald.

Den nye forordning vil have forrang for nationale regler. Ministeriet vurderer dog på nuværende tidspunkt (juni 2024), at den nye forordning giver medlemsstaternes fleksibilitet til organisering af det udvidede producentansvar for emballage, herunder mulighed for at fastholde den organisering af det udvidede producentansvar, som fremgår af den politiske aftale og som derved foreslås med dette lovforslag. Det vurderes dog nødvendigt at supplere den nationale ordning for udvidet producentansvar for emballage med de nye krav, som følger af forordningen, herunder f.eks. krav om godkendelse af kollektive ordninger og krav om emballageaffaldssortering i det offentlige rum. Implementering af emballageforordningen forventes at medføre behov for ændring af miljøbeskyttelsesloven forventeligt i Folketingsåret 2025/26.

2.3. Batteriforordningen

Batteriforordningen afløser Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer. Forordningen har til formål at modernisere EU's lovgivning om batterier og er en integreret del af EU's Grønne Pagt om at opnå klimaneutralitet i 2050.

UDKAST

Batteriforordningen har til formål at samle lovgivning om batterier og fremme etablering af en værdikæde for produktion af batterier i EU baseret på en cirkulær økonomi.

Forordningens kapitel 8 om affaldshåndtering og udvidet producentansvar skal erstatte batteridirektivet fra 2006 og finder anvendelse den 18. august 2025. Lovforslaget omhandler alene denne del af forordningen, idet ministeriet har vurderet, at de øvrige dele af forordningen ikke medfører ændringer i miljøbeskyttelsesloven.
Forordningens bestemmelser om udvidet producentansvar for batterier bygger på bestemmelser i det gældende batteridirektiv samt detaljerer og supplerer de administrative minimumskrav til producentansvarsordninger, der blev indført i 2018-affaldsdirektivet og implementeret i miljøbeskyttelsesloven i 2020, jf. lov nr. 807 af 9. juni 2020, med henblik på en nærmere udmøntning på bekendtgørelsesniveau inden fristen i 2018-affaldsdirektivet den 5. januar 2023. Batteriforordningen suspenderer imidlertid fristen i 2018-affaldsdirektivet for så vidt angår producentansvarsordningen for batterier, hvorfor de administrative minimumskrav fra 2018-affaldsdirektivet endnu ikke er indført på bekendtgørelsesniveau i dansk ret. De bemyndigelseshjemler, der blev indført i 2020 som følge af 2018-affaldsdirektivet, skal således bevares i det omfang, indholdet i bestemmelserne ikke er omfattet af den nye forordningstekst.

Forordningens bestemmelser om udvidet producentansvar adskiller sig overordnet fra det gældende direktiv på en række punkter. Først og fremmest beskrives roller og ansvar mellem producenter og affaldsaktører mere detaljeret end i det nuværende direktiv. Producenterne får et større ansvar for at organisere indsamlingen af batterier, der er blevet til affald. Den nuværende ordning, hvor miljøbeskyttelsesloven pålægger kommunerne at indsamle de bærbare batterier, bør derfor ophæves, da producenterne ifølge forordningen selv skal organisere indsamlingen og vælge, hvilke af de i forordningen benævnte indsamlingsaktører, producenterne vil samarbejde med om indsamlingen. Som noget nyt skal producenter eller deres producentansvarsorganisationer have en godkendelse af deres indsamlingssystem og finansielle rådighed af de kompetente myndigheder. Medlemsstaterne kan i den forbindelse vælge at indføre et skærpet krav til samarbejdet mellem aktørerne i indsamlingssystemet i form af et kontraktkrav. Forordningen giver endvidere medlemsstaterne mulighed for at fastsætte pligtigt medlemskab af producentansvarsorganisationer inden for forordningens angivne batterikategorier.

Der indføres desuden med forordningen - i lighed med bestemmelserne om udvidet producentansvar i 2018-affaldsdirektivet - nye minimumskrav om åbenhed om producentansvarsorganisationers organisering, økonomi og behandling af deres medlemmer, samt krav om at producenternes bidrag til producentansvarsorganisationerne miljøgradueres efter fastsatte kriterier.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Producentansvar for emballage

3.1.1. Producentansvarets roller og ansvarsfordeling

3.1.1.1. Emballageproducenternes opgaver og ansvar

3.1.1.1.1. Gældende national ret

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 1, forpligtes producenter og importører, der markedsfører emballerede produkter i Danmark, til forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel af emballage for egen regning at tilbagetage og særskilt håndtere emballage, som er markedsført som del af et emballeret produkt og affald heraf, medmindre der er fastsat andre regler i medfør af § 44 og § 45, stk. 2. Bestemmelsen indebærer, at producenter og importører af emballerede produkter er pålagt et udvidet producentansvar, herunder som udgangspunkt en handlepligt, samt en forpligtelse til at afholde de nødvendige omkostninger i forhold til tilbagetagning og håndtering af emballageaffald. Bestemmelsen har virkning fra den 31. december 2024, jf. L807 2020 § 3, stk. 1.

Det følger af bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 112 som fremsat, side 19, at henvisningen til § 44 og § 45, stk. 2, der omhandler ansvar og forpligtelser for private og kommunale affaldsaktører, gør det muligt at bevare de kommunale indsamlingsordninger for emballageaffald samtidig med, at der indføres udvidet producentansvar for emballage.

Det følger desuden af miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 6, 2. pkt., at producenter og importører af emballerede produkter uanset den kommunale affaldsordning for husholdninger kan tilbagetage affald af emballage fra private husholdninger i overensstemmelse med regler udstedt efter § 44.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 5, der bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om en tildelingsordning for kommunalt indsamlet affald, omfattet af stk. 1, at producentansvarsforpligtelsen efter stk. 1 som udgangspunkt omfatter et ansvar for emballageaffald, som den pågældende producent eller importør selv har markedsført, men at pligten eventuelt også

kan opfyldes gennem hel eller delvis tilbagetagning af tilsvarende emballageaffald fra andre producenter eller importører under en tildelingsordning.

For en nærmere gennemgang af § 9 p, stk. 5, henvises til afsnit 3.1.1.3.

Miljøbeskyttelseslovens gældende § 9 p, stk. 7, bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om, at producenter og importører af emballerede produkter, som sælges til brug for erhvervsdrivende, kan aftale med den erhvervsdrivende, at denne overtager forpligtelsen til håndtering af emballageaffald, forudsat at producenten eller importøren registrerer aftalen i producentregistreret, som etableres i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 9 æ.

Bemyndigelserne er i dag ikke udnyttet.

3.1.1.1.2. Gældende EU-ret

Det følger af 2018-emballagedirektivets artikel 7, stk. 2, at medlemsstaterne skal sikre, at der senest den 31. december 2024 skal oprettes ordninger for udvidet producentansvar for al emballage i overensstemmelse med artikel 8 og 8a i 2018-affaldsdirektivet.

2018-affaldsdirektivet fastsætter de overordnede rammer for udvidede producentansvarsordninger. I 2018-affaldsdirektivets artikel 3, nr. 21 defineres 'ordning for udvidet producentansvar' som et sæt af foranstaltninger truffet af medlemsstaterne for at sikre, at producenter af produkter (og emballage) bærer det finansielle ansvar eller det finansielle og organisatoriske ansvar for håndteringen af affaldsfasen i et produkts (og emballages) livscyklus.

I 2018-emballagedirektivet skelnes der ikke mellem emballageaffald fra private husholdninger (husholdningsemballageaffald) og emballageaffald fra andre brugere, dvs. handel, industri, kontor og andre kilder (erhvervsemballageaffald). Det indebærer, at der skal etableres ordninger for udvidet producentansvar for emballage for såvel husholdningsemballageaffald som erhvervsemballageaffald. 2018-emballagedirektivet stiller krav om ordninger for udvidet producentansvar for al emballage, dvs. i medfør af emballagedefinitionen i emballagedirektivets art. 3, nr. 1, salgsemballage eller primæremballage, multipak eller sekundær emballage, samt transportemballage eller tertiær emballage.

Det fremgår af 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 1, at medlemsstaterne, når der etableres ordninger for udvidet producentansvar, nøje skal

fastlægge roller og ansvarsområder for alle relevante involverede aktører aktører.

Det fremgår desuden af 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de finansielle bidrag, som producenten betaler for at opfylde sine forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar skal dække visse omkostninger for de produkter, som markedsføres i medlemsstaten. For en nærmere gennemgang af gældende EU-ret om afholdelse af omkostninger henvises til afsnit 3.1.2.1.3.

3.1.1.1.3. Politisk aftale

Del 2 i den politiske aftale vedrører ansvars- og rollefordeling mellem kommuner og producenter og disses kollektive ordninger i relation til indsamling og affaldsbehandling af affald med emballageaffald fra husholdninger. Det fremgår, at kommunerne fortsat skal være ansvarlige for indsamling af affald fra borgerne på en måde, hvor plast-, glas-, pap-, papir-, metal- og mad- og drikkevarekarton-affald sorteres i samme spand uanset, om det er emballageaffald eller ikke-emballageaffald. Det fremgår, at de pågældende affaldsfraktioner skal overdrages til producenter via kollektive ordninger således, at disse aktører overtager ansvaret for den videre affaldsbehandling og dokumentation af efterlevelse af miljøkrav til reel genanvendelse.

Del 3 i den politiske aftale vedrører ansvars- og rollefordeling for emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder. Det fremgår, at affaldsproducerende virksomheder fortsat skal sikre håndtering af deres genanvendelse emballageaffald efter de gældende regler. Dette af hensyn til, at der ikke foretages ændringer i det konkurrenceudsatte marked for genanvendeligt erhvervsaffald som følge af det udvidede producentansvar for emballage. Det fremgår, at producenter skal kompensere de affaldsproducerende virksomheder økonomisk for indsamling, transport og affaldsbehandling af emballageaffald og derved alene har et finansielt ansvar.

Det fremgår desuden, at producenter både ift. husholdninger og affaldsproducerende virksomheder skal have mulighed for at lave egne tilbagetagningsordninger, hvor producenterne selv eller sammen organiserer tilbage- og returtagning af egne emballager.

UDKAST

3.1.1.1.4. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Miljøministeriet har vurderet det hensigtsmæssigt at præcisere og tydeliggøre producenters ansvar i det udvidede producentansvar for emballage således, at roller og ansvarsområder for de forskellige aktører i det udvidede producentansvar kan fastlægges i overensstemmelse med den politiske aftale, hvoraf det fremgår, at kommunalbestyrelsen fortsat skal varetage indsamling af emballageaffald og herefter som udgangspunkt overdrage emballageaffaldet til producenter, samt at det konkurrenceudsatte marked for erhvervsemballageaffald skal bevares. Miljøministeriet har desuden fundet det hensigtsmæssigt, at ordlyden af de foreslåede bestemmelser mere tekstnært afspejler de producentansvarsforpligtelser, der følger af 2018-affaldsdirektivet.

Det foreslås derfor at ophæve § 9 p, stk. 1, og indsætte et nyt § 9 p, stk. 1 og 2. Ifølge det foreslåede stk. 1 skal producenter af emballage og emballerede produkter forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel af emballage for egen regning foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald.

Ifølge det foreslåede stk. 2, 1. pkt. kan miljøministeren fastsætte regler om pligt for kommunalbestyrelsen eller emballageaffaldsproducerende virksomheder til at foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald for producentens regning. For nærmere beskrivelse af det foreslåede stk. 2 og forventet udmøntning heraf, se afsnit 3.1.1.2.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1 viderefører producentansvaret for emballage i den gældende § 9 p, stk. 1, med visse ændringer.

Det foreslåede stk. 1 indebærer, at der som udgangspunkt påhviler producenter af emballage og emballerede produkter både et organisatorisk og et finansielt producentansvar, hvor producenter både skal foranstalte særskilt indsamling, transport og affaldsbehandling af emballageaffald og afholde omkostningerne hertil. Det foreslåede stk. 1 har ligesom det gældende stk. 1 til formål at gennemføre artikel 7, stk. 2 i 2018-emballagedirektivet, hvorefter der senest 31. december 2024 skal oprettes ordninger for udvidet producentansvar emballage i overensstemmelse med artikel 8 og 8a i 2018-affaldsdirektivet.

Såfremt miljøministeren udnytter bemyndigelsen i den foreslåede stk. 2, der giver miljøministeren mulighed for at fastsætte regler om pligt for kommunalbestyrelsen eller emballageaffaldsproducerende virksomheder til at sær-

skilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald for producentens regning, vil producenters organisatoriske producentansvar efter det foreslåede stk. 1 alene blive et finansielt ansvar for de dele af det organisatoriske ansvar, som begrænses med hjemmel i den foreslåede stk. 2. Den foreslåede bemyndigelse indebærer, at kommunalbestyrelsen eller emballageproducerende virksomheder kun kan pålægges det organisatoriske ansvar til at foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald mod betaling fra producenten.

Den foreslåede bestemmelse indebærer i overensstemmelse med den gældende bestemmelse, at en producent vil være ansvarlig for emballageaffald forholdsmæssigt i forhold til dennes markedsandel af markedsført emballage i en given materialekategori, eksempelvis pap eller glas. Hvis al emballage indsamles som affald, vil en producent være ansvarlig for en mængde emballageaffald, der modsvarer den mængde af emballage, som producenten har markedsført. I praksis vil de indsamlede emballagemængder formentligt ikke svare fuldstændigt til de markedsførte mængder, og derfor vil ansvaret for emballageaffald i en given tildelingsperiode efter forslaget blive fordelt mellem producenter i overensstemmelse med deres markedsandel, jf. den gældende bestemmelse i lovens § 9 p, stk. 4, der med forslaget bliver nr. 5. Dette svarer til den gældende retstilstand.

Som udgangspunkt omfatter forpligtelsen et ansvar for emballageaffald, der stammer fra emballage eller emballerede produkter, som den pågældende producent selv har markedsført. En producent vil dog selv kunne indsamle tilsvarende emballager og fortsat løfte sit producentansvar.

Producentansvarsforpligtelserne vil også kunne opfyldes gennem hel eller delvis overtagelse af emballageaffald fra andre producenter i en tildelingsordning for kommunalt indsamlet affald. I en tildelingsordning vil producenter kunne få ansvar for emballageaffald i en materialekategori svarende til den, som producentens egne emballager tilhører, eksempelvis pap og glas. For nærmere beskrivelse af tildelingsordninger og forventet udmøntning heraf, se afsnit 3.1.1.3.

Producentansvaret kan derved som hidtil løftes ved at indsamle, transportere og affaldsbehandle egne emballager, når de er blevet til affald, i en egen tilbagetagningsordning, men også ved at indsamle, transportere og behandle en mængde emballageaffald svarende til producentens markedsandel, hvor emballagen er markedsført i Danmark af andre producenter. Det er hensigtsmæssigt både økonomisk og miljømæssigt at lade producenter kunne hånd-

tere en tilsvarende mængde affald med henblik på at løfte sit producentansvar uden at skulle opdele affaldet i affald af egen emballage og andre producenters emballage.

Det afgørende for opfyldelsen af et udvidet producentansvar for emballageaffald vil dermed fortsat være, at producenten foranstalter indsamling, transport og affaldsbehandling af emballageaffaldet. Det vil sige, at producenten, i det omfang denne ikke selv ønsker at påtage sig den fysiske indsamling af egen emballage, har initiativforpligtelsen til iværksættelse af en ordning, hvorved det pågældende emballageaffald indsamles. Det indebærer også, at det udvidede producentansvar kan opfyldes kollektivt igennem såkaldte kollektive ordninger. Med den foreslåede § 9 z, stk. 3, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om producenters pligt til medlemskab af en kollektiv ordning. Det er aktuelt hensigten, at bemyndigelsen i § 9 z, stk. 3, udnyttes, så det i praksis vil være kollektive ordninger, der varetager dele af producentansvaret på vegne af producenter. For nærmere om forslag til producenters pligt til medlemskab af kollektive ordninger, se afsnit 3.1.1.4.

Med den foreslåede bestemmelse i stk. 1 udvides producentansvaret til også at omfatte producenter af selve emballagen og affald heraf, og ikke som hidtil alene producenter af emballerede produkter og affald heraf. Dette vurderes at være bedre i overensstemmelse med afgrænsningen i 2018-emballagedirektivets art. 7, stk. 2, som vedrører al emballage og i den kommende emballageforordning. Med den foreslåede bestemmelse udgår desuden betegnelsen ”importør”. Baggrunden for dette er, at flere aktører end fremstillere og importører kan pålægges producentansvaret efter 2018-emballagedirektivet i overensstemmelse med artikel 8 a, stk. 1, litra a, i 2018-affaldsdirektivet. Hvem der er omfattet af producentansvarsforpligtigelsen i § 9 p, stk. 1, vil kunne fastlægges nærmere på bekendtgørelsesniveau i medfør af gældende § 9 p, stk. 2, der med lovforslaget bliver § 9 p, stk. 3. Producentansvaret vil fortsat kunne placeres hos en importør, hvis denne betragtes som producent og dermed er underlagt krav om producentansvar. Der tilsigtes således ikke en indholdsmæssig ændring af retstilstanden.

Forpligtigelsen i den foreslåede bestemmelse omfatter al emballageaffald, hvilket både kan stamme fra emballage og emballerede produkter. Med den foreslåede bestemmelse ændres ordlyden derfor, så forpligtelsen til særskilt indsamling, transport og behandling rettes mod ”emballageaffald”. Det fremgår af 2018-affaldsdirektivets artikel 3, nr. 1, at der ved ”affald” skal forstås; ethvert stof eller enhver genstand, som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med.

Med den foreslåede stk. 1 udgår henvisningen til miljøbeskyttelseslovens § 44 og § 45, stk. 2. Den foreslåede stk. 1 vil have forrang for regler udstedt i medfør af § 44 om håndtering af affald generelt og § 45 i loven og regler udstedt i medfør heraf om kommunalbestyrelsens ansvar for håndtering af affald, med mindre producentens organisatoriske ansvar begrænses til et finansielt ansvar med hjemmel i det foreslåede § 9 p, stk. 2. Kommunalbestyrelsen vil dog uagtet den foreslåede bestemmelse i visse tilfælde, jf. lovens § 49 d, kunne tilbyde indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse fra affaldsproducerende virksomheder.

Miljøministeriet har desuden overvejet, om bemyndigelsen i § 9 p, stk. 7, fortsat er relevant. Hensigten bag § 9 p, stk. 7, er, at en affaldsproducerende virksomhed til trods for det udvidede producentansvar skal have mulighed for selv at vælge privat affaldsindsamler. Da det er hensigten at udnytte bemyndigelsen i den foreslåede nye stk. 2 til at fastsætte regler om, at affaldsproducerende virksomheder forpligtes til at varetage indsamling, transport og affaldsbehandling af emballageaffald, vurderer ministeriet, at § 9 p, stk. 7, med lovforslaget bliver overflødig. Det foreslås derfor at ophæve den gældende § 9 p, stk. 7.

For en nærmere beskrivelse af virkning af det foreslåede stk. 1, henvises til lovforslagets § 3 og bemærkningerne hertil.

3.1.1.2. Kommunalbestyrelsers og affaldsproducerende virksomheders pligt til at sikre affaldshåndtering af emballageaffald

3.1.1.2.1. Gældende ret

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 1, forpligtes producenter og importører af emballerede produkter til forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel af emballage for egen regning at foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af emballage, som er markedsført som del af et emballeret produkt, og affald heraf, medmindre der er fastsat andre regler i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 44 og § 45, stk. 2.

Det følger af bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 112 som fremsat, side 19, at henvisningen til § 44 og § 45, stk. 2, der omhandler ansvar og forpligtelser for private og kommunale affaldsaktører, gør det muligt at bevare de kommunale indsamlingsordninger for emballageaffald samtidig med, at der indføres udvidet producentansvar for emballage. Bestemmelsen har virkning fra den 31. december 2024, jf. L807 2020 § 3, stk. 1.

Affaldshåndtering, herunder affaldshåndtering af emballageaffald, er efter gældende ret som udgangspunkt en kommunal opgave, medmindre andet er fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør af loven, jf. miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 1. Når en kommunal indsamlingsordning er etableret, må indsamling af det af ordningen omfattede affald kun finde sted ved kommunalbestyrelsens foranstaltning, jf. § 45, stk. 3. Det er således kommunalbestyrelsen, der har ansvaret for at indsamle og behandle husholdningsaffald, herunder emballageaffald. Producenter og importører af emballerede produkter kan dog i medfør af § 45, stk. 6, 2. pkt., der har virkning fra den 31. december 2024, uanset § 45, stk. 3, etablere egne tilbagetagningsordninger for affald af emballage fra private husholdninger.

De kommunale indsamlingsordninger er nærmere reguleret i bekendtgørelse nr. 2512 af 10. december 2021 om affald (herefter affaldsbekendtgørelsen), som bl.a. stiller krav til behandlingen af det indsamlede affald. Affaldsbekendtgørelsen stiller krav til kommunerne om at etablere indsamlingsordninger i form af henteordninger for særskilt indsamling af en række affaldsfraktioner, herunder plast-, glas-, papir-, pap-, metal- samt mad- og drikkekartonaffald. Kommunalbestyrelserne kan dog vælge at etablere indsamlingsordningerne som kombineret indsamling af bestemte affaldstyper, f.eks. papir- og papaffald, da det er vurderet, at de specifikke kombinationsmuligheder ikke skader genanvendelsen af de pågældende affaldsfraktioner. Affaldsbekendtgørelsen stiller desuden krav om brug af affaldspiktogrammer på affaldsbeholdere, samt at kommunerne skal sikre, at husholdninger sorterer deres affald efter ensartede sorteringskriterier, der fastlægges med affaldsbekendtgørelsen.

Erhvervsaffald, herunder emballageaffald, egnet til materialenyttiggørelse er undtaget fra reglerne om kommunal indsamling og håndtering, jf. miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 6. De nærmere regler for erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse er fastsat i affaldsbekendtgørelsen og i affaldsaktør-bekendtgørelsen med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 44, stk. 4. Med affaldsbekendtgørelsen er det fastlagt, at affaldsproducerende virksomheder har ansvar for at foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af deres affald, herunder emballageaffald. Det fremgår, at affaldsproducerende virksomheder skal sortere husholdningslignende affald efter samme kriterier som husholdninger, samt at beholdere med husholdningslignende affald skal mærkes med relevante piktogrammer. Affaldsbekendtgørelsen fastlægger, hvordan sortering af mad-, pap-, papir-, glas-, metal-,

UDKAST

plast-, mad- og drikkevarekarton-, tekstilaffald, samt farligt affald og restaffald skal ske for både husholdningsaffald og husholdningslignende erhvervsaffald.

Med affaldsaktørbekendtgørelsen er det fastlagt, at affaldsproducerende virksomheder skal opfylde deres forpligtelse til at sikre behandling af deres sorterede erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse ved enten selv løbende at forberede affaldet til genbrug, genanvende affaldet eller anvende det til anden endelig materiale nyttiggørelse, eller ved efter behov, at overdrage affaldet til en af de aktører, der fremgår af § 27 i affaldsaktørbekendtgørelsen, herunder til en privat indsamlingsvirksomhed eller til kommunalbestyrelsen, hvis denne tilbyder indsamling af erhvervsaffald, jf. nedenfor.

Kommunalbestyrelsen kan i visse tilfælde indsamle erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse, jf. miljøbeskyttelseslovens § 49 d, stk. 2 og 3. Dette gælder for indsamling på genbrugspladser, for indsamling hos affaldsproducerende virksomheder, der producerer affald i art og mængde svarende til en husholdnings, for indsamling på øer uden fast broforbindelse samt for indsamling hos kommunalbestyrelsens egne institutioner og virksomheder.

Kommunalbestyrelsen har med visse undtagelser pligt til at udbyde behandlingen af den del af det indsamlede affald, der er egnet til materialenyttiggørelse, uanset om det er indsamlet fra husholdninger eller affaldsproducerende virksomheder, jf. miljøbeskyttelseslovens § 49 b, stk. 1. Herunder kan kommunalbestyrelsen jf. § 49 b, stk. 2 fortsat deltage i aktiviteter forbundet med behandling af affald produceret på øer uden fast broforbindelse. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan dog i medfør af § 49 b, stk. 3, fastsætte regler om kommunalbestyrelsens deltagelse i aktiviteter forbundet med 1) omlastning af affald omfattet af en kommunal affaldsordning, 2) forberedelse med henblik på genbrug af affald, der er indsamlet på genbrugspladser i kommunen, 3) behandling af haveaffald, der er indsamlet på genbrugspladser i kommunen, 4) behandling af affald produceret af kommunalbestyrelsens egne institutioner og virksomheder og 5) materialenyttiggørelse i forbindelse med kommunale bygge- og anlægsprojekter. Bemyndigelsen hertil er udnyttet i affaldsaktørbekendtgørelsen.

Kommunalbestyrelsen kan desuden uanset § 49 b, stk. 1, fortsat deltage i aktiviteter forbundet med behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse omfattet af en kommunal affaldsordning, når aktiviteterne er knyttet til et helt eller delvis kommunalt ejet behandlingsanlæg, der enten er godkendt til behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse og sat i drift senest

den 16. juni 2020, eller som kommunalbestyrelsen senest den 16. juni 2020 har foretaget væsentlige irreversible investeringer i etableringen af, jf. § 49 g, stk. 1. Sådanne aktiviteter skal dog fra den 1. januar 2024 udskilles i et eller flere særskilte selskaber, som drives på kommercielle vilkår i aktie- eller anpartsselskabsform, jf. § 49 h, stk. 1.

Det er i den gældende § 9 p, stk. 5, forudsat, at kommunalbestyrelsen i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 1, fortsat skal varetage indsamling af emballageaffald fra husholdninger og i visse tilfælde fra affaldsproducerende virksomheder, da miljøministeren ifølge § 9 p, stk. 5, fastsætter regler om en tildelingsordning for kommunalt indsamlet emballageaffald, som producenter og importører har pligt til at håndtere efter reglerne om udvidet producentansvar. Heri ligger en pligt for kommunalbestyrelsen til at overdrage emballageaffaldet til den eller de producenter og importører eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt emballageaffald, indsamlet af kommunalbestyrelsen. For det kommunalt indsamlede affald har producenter således alene et finansielt ansvar for at afholde de nødvendige omkostninger til indsamlingen men både et organisatorisk og finansielt ansvar for den efterfølgende affaldshåndtering.

Miljøministeren kan desuden fastsætte mål for genanvendelse af affald, herunder emballageaffald, med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 44, stk. 1.

Bemyndigelsen er i dag ikke udnyttet.

3.1.1.2.2. Gældende EU-ret

Det fremgår af 2018-affaldsdirektivet artikel 8 a, stk. 1, litra a, at medlemsstaterne, når der etableres ordninger for udvidet producentansvar, nøje skal fastlægge roller og ansvarsområder for alle relevante involverede aktører, herunder producenter af produkter, der markedsfører produkter i medlemsstaten og organisationer, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på disses vegne.

Desuden fremgår det af 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at producenter afholder omkostninger til særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald. For nærmere uddybning heraf se afsnit 3.1.2.1.2. Særskilt indsamling defineres i affaldsdirektivets artikel 3, nr. 11, som ”indsamling, hvor en affaldsstrøm holdes adskilt alt efter affaldets type og art for at lette en specifik behandling”.

UDKAST

2018-affaldsdirektivets frist for anvendelse af bestemmelserne i art. 8 a, stk. 1 og 4, er ved medlemsstaternes etablering af ordninger for udvidet producentansvar. Det følger af 2018-emballagedirektivet, at ordninger for udvidet producentansvar for emballage skal være etableret 31. december 2024.

3.1.1.2.3. Politisk aftale

Se afsnit 3.1.1.1.3.

3.1.1.2.4. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Miljøministeriet har vurderet det hensigtsmæssigt at præcisere og tydeliggøre, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen eller emballageaffaldsproducerende virksomheder helt eller delvist skal foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald mod betaling fra producenter. Dette af hensyn til, at sikre, at roller og ansvarsområder for producenter af emballage og emballerede produkter, der markedsfører emballage og de organisationer, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar, er nøje fastlagt i overensstemmelse med 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 1.

Det foreslås derfor at ophæve § 9 p, stk. 1 og indsætte et nyt § 9 p, stk. 1 og 2. Det forslås med det nye stk. 1, at producenter af emballage og emballerede produkter forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel af emballage for egen regning skal foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald. For nærmere beskrivelse af det foreslåede stk. 1 se afsnit 3.1.1.1.

Det fremgår af det foreslåede stk. 2, at miljøministeren kan fastsætte regler om pligt for kommunalbestyrelsen eller emballageaffaldsproducerende virksomheder til at foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald for producentens regning.

Den foreslåede bemyndigelse indebærer, at ministeren kan fastsætte regler, hvorefter kommunalbestyrelsen eller den emballageaffaldsproducerende virksomhed mod betaling helt eller delvist kan pålægges producentens organisatoriske ansvar, dog således at det begrænses i det omfang producenten vælger at tilbagetage emballageaffald i en egen tilbagetagningsordning. I det omfang den foreslåede bemyndigelse anvendes, vil det have den virkning, at producentens organisatoriske producentansvar for emballageaffald efter den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, begrænses til et finansielt ansvar.

Dette er i overensstemmelse med 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, hvorefter producenter skal afholde de nødvendige omkostninger til indsamling, transport og behandling af emballageaffald.

3.1.1.2.5. Den foreslåede ordning for husholdningsemballageaffald

Med den foreslåede bestemmelse vil miljøministeren kunne fastsætte regler om pligt for kommunalbestyrelsen til helt eller delvist at foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af husholdningsemballageaffald. Herved vil kommunalbestyrelsen eksempelvis kunne forpligtes til at indsamle husholdningsemballageaffald som en del af de kommunale affaldsordninger, fastsat i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 2. Såfremt kommunalbestyrelsen pålægges disse pligter, vil regler om kommunalbestyrelsens deltagelse i aktiviteter forbundet hermed i miljøbeskyttelseslovens kapitel 6 og regler udstedt i medfør heraf finde anvendelse. Eksempelvis vil kommunalbestyrelsen skulle udbyde behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse, jf. lovens § 46 e.

Det er aktuelt hensigten, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen forpligtes til at foranstalte særskilt indsamling af emballageaffald, herunder særskilt indsamlet emballageaffald egnet til materialenyttiggørelse, emballageaffald der korrekt sorteres som farligt affald, samt emballageaffald, der er korrekt sorteret som restaffald, jf. sorteringskriterierne i affaldsbekendtgørelsen.

Det er desuden aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens særskilte indsamling af emballageaffald egnet til materialenyttiggørelse sker med henblik på, at affaldet overdrages til producenter eller disses kollektive ordninger, således at de producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået overdraget affaldet, foranstalter den videre transport og affaldsbehandling. Dette vil indebære, at regler om kommunalbestyrelsens deltagelse i aktiviteter forbundet med behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse i § 49 b ikke finder anvendelse. Dette dog med undtagelse af visse affaldsfraktioner, hvor der vil blive fastsat regler om, at emballageaffald egnet til materialenyttiggørelse skal transporteres og affaldsbehandles af kommunalbestyrelsen.

Miljøministeriet vurderer, at det er hensigtsmæssigt aktuelt at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen overdrager alle de husstandsnært indsamlede affaldsfraktioner, der er egnet til materialenyttiggørelse, med undtagelse af papiraffald, der ikke indsamles i kombineret med papaffald. Det vil sige, at husstandsnært indsamlet plast-, metal- pap-, papir-, glas- samt mad-

og drikkekartonaffald skal overdrages til producenter eller disses kollektive ordninger. I disse tilfælde er det aktuelt hensigten, at der vil blive fastsat regler om, at kommunalbestyrelsen alene vil have et organisatorisk ansvar for indsamlingen af affaldet, mens producenter eller disses kollektive ordninger vil have organisatorisk ansvar for videre transport og behandling. For papiraffald, der ikke indsamles kombineret med papaffald, er det aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen har organisatorisk ansvar for både indsamling, transport og behandling. Dette fordi der er en meget lille andel papiremballageaffald i papiraffald.

I de tilfælde hvor kommunalbestyrelsen indsamler affaldsfraktioner med emballageaffald i til materialenyttiggørelse via bringeordninger (genbrugspladser), vurderer Miljøministeriet, at det ikke er hensigtsmæssigt i første omgang at fastsætte regler om, at alle disse affaldsfraktioner overdrages til producenter eller disses kollektive ordninger. Dette fordi affaldsindsamlingen af emballageaffald via genbrugspladser aktuelt ikke er strømlinet, og det således ikke har været muligt at fastsætte nationale fordelingsnøgler for indholdet af emballageaffald i givne affaldsfraktioner eller fordi emballageaffald kan udgøre en meget lille andel af affaldsfraktioner, der indsamles på genbrugspladser. På baggrund af det nuværende vidensniveau er det aktuelt hensigten, at der vil blive fastsat regler om, at kommunalbestyrelsen skal overdrage papaffald, plastaffald indsamlet som ved husstandsnær indsamling, papiraffald indsamlet med papaffald samt glasaffald indsamlet via bringeordninger til producenter eller disses kollektive ordninger. I disse tilfælde vil kommunalbestyrelsen således alene have et organisatorisk ansvar for indsamlingen af emballageaffald. For øvrigt emballageaffald, der indsamles via genbrugspladser, er det aktuelt hensigten, at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen vil have et fuldt organisatorisk ansvar, herunder for metalemballageaffald og øvrigt plastemballageaffald, samt træemballageaffald.

Miljøministeriet vurderer desuden, at det ikke er hensigtsmæssigt at overdrage emballageaffald sorteret som farligt affald og emballageaffald korrekt sorteret som restaffald, da affaldsanalyser har vist, at emballageandelen i disse fraktioner er meget lav. Det er på den baggrund aktuelt hensigten at fastsætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen for disse fraktioner også har fuldt organisatorisk ansvar.

Miljøministeriet vurderer, at det på sigt vil kunne vise sig hensigtsmæssigt at forpligte kommunalbestyrelsen til at lade flere affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald fra husholdninger egnet til materialenyttiggørelse indsamlet i hente- eller bringeordninger, omfatte af pligten til overdragelse,

men at det først vil kræve en nærmere kortlægning af, hvor store mængder emballageaffald, der typisk er i disse fraktioner, om og hvordan indsamlingen kan strømlines og hensigtsmæssigheden af at overdrage affaldet til producenter eller disse kollektive ordninger.

Producenters betaling til kommunalbestyrelsen for kommunalbestyrelsens varetagelse af opgaver vedrørende indsamling, transport og behandling af emballageaffald vil ske igennem gebyrer efter den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 16, jf. lovforslagets nr. 21. Dette beskrives nærmere i afsnit 3.1.2.1.

Det forventes desuden, at der vil blive fastsat regler om, at kommunalbestyrelsen i enkelte tilfælde vil få mulighed for at undlade at overdrage affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald i en overgangsperiode. Dette forventes at gælde i tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen har igangværende kontrakter om affaldsbehandling af de omfattede affaldsfraktioner eller gældende dispensationer til at behandle visse affaldsfraktioner egnet til materialenyttiggørelse på kommunale behandlingsanlæg, jf. gældende regler, fastsat i medfør af miljøbeskyttelsesloven § 46 b. I disse overgangsordninger vil producenter eller disses kollektive ordninger således udelukkende have et finansielt ansvar for disse fraktioner.

Miljøministeriet vurderer, at der er behov for disse overgangsperioder for at tage højde for indgåede kommunale kontrakter, samt kommunalbestyrelser, der ejer behandlingsanlæg til behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse og derved undgå risiko for strandede omkostninger ved, at kommunalbestyrelsen pålægges at afbryde en kontrakt før kontraktens udløb eller udelukkes fra at benytte behandlingskapacitet, der er etableret efter gældende regler.

Som følge af behovet for en overgangsperiode for kommunale kontrakter, er det hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelser, der har indgået kontrakter inden datoen for fremsættelse af dette lovforslag (forventeligt oktober 2024), om affaldsbehandling af affaldsfraktioner, der efter de nye regler skal overdrages til producenter eller disses kollektive ordninger med virkning fra den 1. oktober 2025, kan afvente overdragelsen af affaldet til, at disse kontrakter er udløbet. Det er desuden hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelser ikke må udnytte optioner om forlængelse af kontrakter ud over 1. oktober 2025, som ikke er nødvendige for at opfylde kommunens kontraktlige forpligtelser. Dette indebærer, at kommunalbestyrelsen, såfremt denne har indgået en kontrakt om behandling af det omfat-

tede affald efter datoen for fremsættelsen af dette lovforslag, uanset kontraktens længde og optioner om kontraktforlængelse, skal overdrage det omfattede affald til producenter eller disses kollektive ordninger fra den 1. oktober 2025. Det betyder, at kommunalbestyrelsen skal indrette sine udbud og kontraktindgåelse vedrørende affaldsbehandling, så det er muligt at overdrage de pågældende affaldsfraktioner fra den 1. oktober 2025. Begge dele af hensyn til at sikre, at det omfattede affald i videst muligt omfang overdrages til producenter eller disses kollektive ordninger fra det udvidede producentansvar får virkning i overensstemmelse med den politiske aftale. Den foreslåede overgangsperiode betyder, at såfremt en kommunalbestyrelse indgår kontrakt om behandling af det omfattede affald efter datoen for fremsættelse af dette lovforslag, kan kommunalbestyrelsen risikere at skulle betale kontraktparten en erstatning eller lignende, som følge af, at kontrakten må ophæves pr. 1. oktober 2025.

Som følge af behovet for en overgangsperiode for etablerede kommunale behandlingsanlæg, hvor der foretages aktiviteter forbundet med behandling af affald, som med lovforslaget skal overdrages til producenter eller disse kollektive ordninger fra den 1. oktober 2025, er det hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen, der er medejer af anlægget og har meldt deres deltagelse i overgangsordningen til Forsyningstilsynet, kan vælge at udbyde behandling af affald i overensstemmelse med reglen herom i miljøbeskyttelseslovens § 49 e, i stedet for at overdrage affaldet til producenter elle disses kollektive ordninger. Kommunalbestyrelsen vil alene kunne anvende denne overgangsordning frem til den 30. juni 2027, hvor kommunalbestyrelsens mulighed for at deltage i aktiviteterne udløber. Såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren forlænger undtagelsen for deltagelse i behandlingsaktiviteter, jf. L 2022 898, § 3, stk. 5, skal der tages stilling til, om den ovenfor beskrevne overgangsordning skal forlænges tilsvarende.

I de ovenfor beskrevne overgangsperioder vil producenter alene have et finansielt ansvar, hvor kommunalbestyrelsen opkræver betaling for omkostninger til indsamling, transport og behandling via producentgebyrer, jf. den foreslåede § 9 p, stk. 16 i lovforslagets § 1 nr. 21, og bemærkningerne hertil og lovforslagets afsnit 3.1.2.1. Ministeriet vurderer ikke, at 2018-affaldsdirektivet og 2018-emballagedirektivet giver mulighed for at undtage producenter fra at afholde omkostninger i overgangsperioder.

For yderligere gennemgang af kommunalbestyrelsens pligt til at overdrage indsamlet affald til producenter eller disses kollektive ordninger henvises til afsnit 3.2.1. Det foreslåede stk. 2 skal desuden ses i sammenhæng med den foreslåede § 9 p, stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 13, og bemærkningerne

hertil, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om tildeling af kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald og regler om tildeling af betalingsforpligtelser for håndtering af husholdningsemballageaffald.

Det er aktuelt hensigten, at der ved udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse vil blive fastsat regler, hvorefter kommunalbestyrelsen ikke vil blive pålagt det organisatoriske ansvar i medfør af § 9 p, stk. 2, for genbrugsemballage, således at producenter af genbrugsemballage fortsat vil have det organisatoriske ansvar og dermed selv vil skulle foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af deres genbrugsemballage, når denne bliver til affald.

Producenterne vil fortsat via egne tilbagetagningsordninger kunne tilbagetage eget emballageaffald fra husholdninger, idet denne mulighed følger af lovens § 45, stk. 6. Således vil producenter fortsat have mulighed for på eget initiativ at indsamle, transportere og behandle eget emballageaffald fra husholdninger og derved opfylde forpligtigelsen i den foreslåede § 9 p, stk. 1. Kommunalbestyrelsens organisatoriske ansvar begrænses således i det omfang producenten vælger at tilbagetage emballageaffald i en egen tilbagetagningsordning i medfør af gældende § 45, stk. 6. Husholdningerne vil fortsat i medfør af gældende § 45, stk. 3, have pligt til at benytte enten kommunale affaldsordninger, fastsat i medfør af lovens § 45, stk. 2, eller producenters egne tilbagetagningsordninger for så vidt angår engangsemballageaffald. Tilbagetagning i egen tilbagetagningsordning vil i praksis foretages enten af producenterne selv eller i regi af de kollektive ordninger.

Ved udnyttelse af den foreslåede bemyndigelse vil de gældende regler om kommunale indsamlingsordninger i øvrigt og om kommunalbestyrelsens mulighed for i visse tilfælde at tilbyde indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse fortsat finde anvendelse. Det er forventningen, at der vil blive fastsat mål for genanvendelse af emballageaffald med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 44, stk. 1.

3.1.1.2.6. Den foreslåede ordning for erhvervsaffald

Med den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 2, 1. pkt., vil miljøministeren endvidere kunne fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen eller emballageaffaldsproducerende virksomheder har pligt til at forestå særskilt indsamling transport og behandling af emballageaffald fra erhverv for producentens regning.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at affaldsproducerende virksomheder mod betaling fra producenter har pligt til at forestå særskilt indsamling,

transport og behandling af deres eget emballageaffald efter de gældende regler for dette udstedt i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 44. Det er således hensigten, at emballageaffaldsproducerende vil skulle foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af deres eget emballageaffald og dermed have det fulde organisatoriske ansvar for emballageaffaldet, dog således at det organisatoriske ansvar begrænses i det omfang producenten vælger at tilbagetage emballageaffald i en egen tilbagetagningsordning i medfør af § 9 p, stk. 1.

Det er aktuelt hensigten, at der ved udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse vil blive fastsat regler, hvorefter affaldsproducerende virksomheder ikke vil blive pålagt det organisatoriske ansvar i medfør af § 9 p, stk. 2, for genbrugsemballage, således at producenter af genbrugsemballage fortsat vil have det organisatoriske ansvar og dermed selv vil skulle foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af deres genbrugsemballage, når denne bliver til affald.

Den emballageaffaldsproducerende virksomhed vil kunne overdrage sit emballageaffald til de aktører, der fremgår af § 27 i affaldsaktør-bekendtgørelsen, herunder til en privat indsamlingsvirksomhed eller til kommunalbestyrelsen, hvis denne tilbyder indsamling af erhvervsaffald efter gældende regler.

Det er forventningen, at der vil blive fastsat mål for genanvendelse af emballageaffald med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 44, stk. 1.

I de tilfælde hvor kommunalbestyrelsen indsamler emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder og i indsamlingen blander dette sammen med emballageaffald fra husholdninger, er det hensigten i medfør af den foreslåede § 45, stk. 8, at fastsætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen skal overdrage det indsamlede affald til producenter eller disses kollektive ordninger svarende til det, der vil gælde for overdragelse af indsamlet affald fra husholdninger. Dette beskrives nærmere i afsnit 3.2.1 og 3.2.2.

Producenters betaling til emballageaffaldsproducerende virksomheder for deres varetagelse af opgaver vedrørende indsamling, transport og behandling af erhvervsemballageaffald efter stk. 2 vil ske efter anmodning om betaling. I det omfang kommunalbestyrelsen efter regler, fastsat i medfør af stk. 2, pålægges indsamling, transport og behandling af emballageaffald fra erhverv, forudsættes det at miljøministeren i medfør af den foreslåede § 9 p,

stk. 17, fastsætter regler om kommunalbestyrelsens gebyropkrævning, jf. den foreslåede § 9 p, stk. 16.

Den foreslåede bestemmelse skal desuden ses i sammenhæng med den foreslåede § 9 p, stk. 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 11, og bemærkningerne hertil, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om tildeling af betalingsforpligtelser for emballageaffaldsproducerende virksomheder eller kommunalbestyrelsens indsamling, transport og behandling af emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder.

3.1.1.3. Tildeling af kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald og tildeling af betalingsforpligtelser for indsamling, transport og behandling af emballageaffald fra husholdninger og erhverv

3.1.1.3.1. Gældende ret

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 5, 1. pkt., at miljøministeren fastsætter regler om en tildelingsordning for kommunalt indsamlet emballageaffald omfattet af den gældende § 9 p, stk. 1, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører og det produktmæssige og materialemæssige dækningsområde. Efter gældende regler kan en producent eller importør i en tildelingsordning blive ansvarlig for emballageaffald fra anden emballage end den emballage, som producenten eller importøren selv har markedsført, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 112 som fremsat, side 36.

Det følger af forarbejderne til den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 5, at hver producent og importør skal tildeles en andel af de kommunalt indsamlede mængder emballageaffald, som de i forhold til deres markedsandel har pligt til at tilbagetage, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 112 som fremsat, side 38.

Bemyndigelsen giver ikke ministeren mulighed for at fastsætte regler om tildelingsordninger for emballageaffald, der indsamles af andre end kommunalbestyrelsen. Det fremgår af § 9 p, stk. 5, 2. pkt., at ministeren kan fastsætte regler om øvrige forhold vedrørende indsamling og sortering af emballageaffald. Bemyndigelserne er i dag ikke udnyttet.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 9 ø, stk. 1, nr. 1, at miljøministeren kan henlægge kompetencen til at administrere tildelingsordninger efter § 9 p, stk. 5, til en privat organisation. Bemyndigelsen er i dag ikke udnyttet for emballageaffald. Det følger endvidere af lovens § 9 ø, stk. 3, at afgørelser

truffet af en privat organisation i henhold til stk. 1 kan påklages til miljøministeren.

3.1.1.3.2. Gældende EU-ret

Det følger af 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 3, litra a, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at enhver producent eller organisation, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar har et klart defineret geografisk, produktmæssigt og materialemæssigt dækningsområde uden, at dette begrænses til de dækningsområder, hvor indsamlingen og håndtering af affald er mest rentabel. Dette indebærer, at det skal sikres, at en udvidet producentansvarsordning omfatter hele landet, dvs. at den geografiske fordeling skal sikre, at landets yderområder, øer mv. er omfattet.

2018-affaldsdirektivets frist for anvendelse af bestemmelserne i art. 8 a, stk. 3, litra a, er ved medlemsstaternes etablering af ordninger for udvidet producentansvar. Det følger af 2018-emballagedirektivet, at ordninger for udvidet producentansvar for emballage skal være etableret 31. december 2024.

3.1.1.3.3. Politisk aftale

Med den politiske aftale er der ikke eksplicit taget stilling til tildelinger. Af aftalens del 4 vedrørende kollektive ordninger fremgår, at der er ønske om at reducere kompleksitet i de kollektive ordningers samarbejde med kommuner. I forhold til tildeling af affald har dette særligt sammenhæng til overdragelse af affald mellem kommuner og producenter eller disses kollektive ordninger. Det fremgår endvidere af aftalen, at kollektive ordninger skal kunne dække alle materialefraktioner og være landsdækkende.

3.1.1.3.4. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at sikre en klar ansvarsfordeling af det foreslåede organisatoriske og finansielle ansvar for kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald, jf. afsnit 3.1.1.2.5, vurderer Miljøministeriet, at det er nødvendigt at have en tildelingsordning for kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald, hvor der sker en fysisk tildeling, og herunder en geografisk fordeling på kommuneniveau af kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald til producenter eller disses kollektive ordninger. Tilsvarende vurderer Miljøministeriet, at det er nødvendigt at have en tildelingsordning for betalingsforpligtelser og herunder en geografisk fordeling på kommuneniveau for kommunalbestyrelsens indsamling, transport og behandling af husholdningsemballageaffald. Dette af hensyn til, at der sikres en klar fordeling af, hvilke producenter eller kollektive ordninger, som kommunalt indsamlet

husholdningsemballageaffald skal overdrages til, og hvilke producenter eller kollektive ordninger, der skal afholde kommunalbestyrelsens omkostninger til indsamling af husholdningsemballageaffald og for visse affaldsfraktioner også kommunalbestyrelsens omkostninger til videre transport og behandling af husholdningsemballageaffald i en given tildelingsperiode.

Miljøministeren forudsættes at fastsætte regler om tildelingsordninger i det omfang bemyndigelsen i det foreslåede stk. 2 udnyttes til at fastsætte regler om pligt for kommunalbestyrelsen eller emballageaffaldsproducerende virksomheder til at foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald for producentens regning.

En tildelingsordning gør det muligt at løfte producentansvarsforpligtelser ved at indsamle, transportere og behandle en mængde emballageaffald svarende til producentens markedsandel, hvor emballagen er markedsført i Danmark af andre producenter, som beskrevet i lovforslagets afsnit 3.1.1.1. Det er hensigtsmæssigt både økonomisk og miljømæssigt at lade producenter kunne håndtere en tilsvarende mængde affald med henblik på at løfte sit producentansvar uden at skulle opdele affaldet i affald af egen emballage og andre producenters emballage.

For at sikre en klar ansvarsfordeling af det foreslåede finansielle ansvar for emballageaffald fra erhverv, jf. afsnit 3.1.1.2.6., vurderer Miljøministeriet, at det ligeledes er hensigtsmæssigt med en tildelingsordning for betalingsforpligtelser for kommunalbestyrelsens eller emballageaffaldsproducerende virksomheders indsamling, transport og behandling af emballageaffald fra erhverv. Det tildelte finansielle ansvar indebærer betaling af emballageaffaldsproducerende virksomheder og i visse tilfælde kommunalbestyrelser for indsamling, transport og behandling af erhvervsemballageaffald i bestemte geografiske områder i en given tildelingsperiode. Med en tildelingsordning vurderes det desuden, at der kan sikres et mere gennemskueligt system for de emballageaffaldsproducerende virksomheder i forhold til, hvilken producent eller kollektiv ordning, der kan søges om betaling for omkostninger til indsamling, transport og behandling af emballageaffald, som beskrevet nærmere i afsnit 3.1.2.3.

Tildelingsordninger kan desuden sikre geografisk og materialemæssig dækning af hele landet, samt en fordeling af omkostninger på producenter, baseret på deres markedsandel.

Det foreslås på den baggrund at ophæve den gældende § 9 p, stk. 5 og indsætte et nyt § 9 p, stk. 6 og stk. 8.

Med den foreslåede nye § 9 p, stk. 6, 1. pkt., kan miljøministeren fastsætte regler om en tildelingsordning for husholdningsemballageaffald, der er kommunalt indsamlet efter regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 2, jf. lovforslagets nr. 7, herunder om den geografiske fordeling af emballageaffaldet mellem producenter eller disses kollektive ordninger og om det produktmæssige og materialemæssige dækningsområde. Med husholdningsemballageaffald forstås i denne sammenhæng emballageaffald fra husholdninger samt emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder (erhvervsaffald) i de tilfælde, hvor en kommunalbestyrelse vælger at tilbyde indsamling af erhvervsemballageaffald efter miljøbeskyttelseslovens § 49 d, eller pålægges at indsamle emballageaffald fra erhverv efter regler, fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i stk. 2, og i forbindelse med indsamlingen blander dette sammen med emballageaffald fra husholdninger. Al kommunalt indsamlet emballageaffald fra husholdninger eller affaldsproducerende virksomheder vil herefter, hvis det indsamles sammenblandet, indgå i beregningen af tildelingen for emballageaffald i medfør af den foreslåede bestemmelse. Dette vil i praksis medføre, at producenter af emballage til husholdninger kan blive pålagt at afholde omkostninger for emballageaffald fra erhverv. Dette er i overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, hvorefter producentansvaret kan løftes ved at indsamle, transportere og affaldsbehandle egne emballager, når de er blevet til affald, men også ved at indsamle, transportere og behandle en mængde emballageaffald svarende til producentens markedsandel, hvor emballagen er markedsført i Danmark af andre producenter. Da der indsamles mindre emballageaffald end der markedsføres emballage, og det forventes at være mindre mængder emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder, som indsamles af kommunalbestyrelsen sammenblandet med emballageaffald fra husholdninger, forventes de samlede tildelte mængder emballageaffald til producenter af husholdningsemballage dog ikke at overstige de markedsførte mængder. Der kan dog være risiko for, at producenter af husholdningsemballage vil blive tildelt større mængder emballageaffald end deres markedsførte mængde emballage.

Med den foreslåede bestemmelse vil der kunne fastsættes regler om den geografiske fordeling af husholdningsemballageaffaldet mellem producenter eller disses kollektive ordninger. En geografisk fordeling vil medføre, at bestemte producenter eller disses kollektive ordninger forpligtes til fysisk at overtage affald fra bestemte kommuner (geografisk fordeling). En geografiske tildeling indebærer desuden, at alt kommunalt affald, der er produceret i det tildelte geografiske område, skal håndteres i tildelingsperioden, uanset

om de konkrete affaldsmængder er højere eller lavere end de mængder, der er taget udgangspunkt i ved beregning af tildelingen.

En fysisk tildeling efter regler, fastsat i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 6, 1. pkt., vil indebære, at producenter af emballage og emballerede produkter eller disses kollektive ordninger fysisk vil få overdraget det tildelte kommunalt indsamlede emballageaffald og dermed få ansvaret for at foranstalte den videre transport og affaldsbehandling efter gældende regler herom.

Som noget nyt kan miljøministeren med den foreslåede § 9 p, stk. 6, 2. pkt., desuden fastsætte regler om en tildelingsordning for betalingsforpligtelser for kommunalbestyrelsens indsamling, transport og behandling af husholdningsemballageaffald efter regler udstedt i medfør af forslagets stk. 2, herunder om den geografiske fordeling af betalingsforpligtelserne mellem producenter eller disses kollektive ordninger. Den foreslåede bestemmelse medfører, at miljøministeren kan fastsætte regler om tildeling af betalingsforpligtelser, der vil indebære en pligt for producenter eller disses kollektive ordninger til at betale kommunalbestyrelsen for indsamling, transport og behandling af kommunalt indsamlet emballageaffald, herunder i et bestemt geografisk område.

Med det foreslåede stk. 8 kan miljøministeren endvidere fastsætte regler om en tildelingsordning for betalingsforpligtelser for emballageaffaldsproducerende virksomheders og kommunalbestyrelsens indsamling, transport og behandling af emballageaffald fra erhverv efter regler fastsat i medfør af forslagets stk. 2, jf. lovforslagets nr. 7 eller efter miljøbeskyttelseslovens § 49 d, herunder om den geografiske fordeling af betalingsforpligtelser mellem producenter eller disses kollektive ordninger. Den foreslåede bestemmelse medfører, at miljøministeren kan fastsætte regler om tildeling af betalingsforpligtelser, der vil indebære en pligt for producenter af erhvervsemballage eller disses kollektive ordninger til at betale emballageaffaldsproducerende virksomheder eller kommunalbestyrelsen for indsamling, transport og behandling af emballageaffald fra erhverv, herunder i et bestemt geografisk område.

Med den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 6 og 8 kan der endvidere fastsættes regler om tildeling af affald og betalingsforpligtelser til producenternes kollektive ordninger. Dette skal ses i lyset af den foreslåede bestemmelse i § 9 z, stk. 3, hvorefter der kan fastsættes regler om pligt til medlemskab af en kollektiv ordning, jf. lovforslagets § 1, nr. 35. Det er aktuelt hen-

sigten at fastsætte regler herom, og i praksis forventes det derfor, at tildelingerne og herunder de geografiske fordelinger vil ske til kollektive ordninger på vegne af producenter.

De foreslåede bestemmelser i stk. 6 og 8 indebærer, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om beregning af tildelingerne, herunder at disse skal baseres på mængden af markedsført emballage og markedsandel af emballage, beregnet efter regler, fastsat i medfør af § 9 p, stk. 4, der bliver stk. 5, 1. pkt., sammenholdt med affaldsdata om kommunalt indsamlet emballageaffald, opgjort pr. emballageaffaldsfraktion i en given kommune. Disse data indberettes årligt af producenter eller disses kollektive ordninger til producentregisteret, jf. regler, fastsat i medfør af § 9 æ, stk. 1.

Data om markedsførte mængder emballage anvendes til at beregne en producents markedsandel og dermed andel af den samlede affaldsmængde pr. tilsvarende affaldsfraktion. Affaldsdata anvendes til at fordele geografiske områder (kommuner) til producenter eller disses kollektive ordninger svarende til den beregnede markedsandel.

For emballage af tekstil, porcelæn og keramik er det aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at affald af disse emballagetyper ikke indgår i tildelingsordningerne, da producenter af emballage af tekstil, porcelæn og keramik i første omgang ikke forventes at blive forpligtet til at afholde omkostninger forbundet med disse affaldstyper. Tilsvarende er det aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at emballageaffald, der korrekt sorteres som farligt affald, ikke indgår i tildelingsordningerne i det omfang producenterne ikke forpligtes til at afholde omkostninger til indsamling, transport og affaldsbehandling af denne affaldsfraktion jf. nærmere herom i afsnit 3.1.1.1.

I de tilfælde, hvor det organisatoriske ansvar for indsamlingen af emballageaffaldet mod betaling flyttes til kommunalbestyrelsen eller affaldsproducerende virksomheder, efter regler fastsat i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 2, vil kommunalbestyrelsens og affaldsproducerende virksomheders organisatoriske ansvar begrænses i det omfang, producenten vælger at tilbagetage emballageaffald i en egen tilbagetagningsordning for emballageaffald, jf. § 45, stk. 6, hvorved emballageaffaldet ikke vil indgå i tildelingsordningen.

Desuden er det hensigten, at der ved udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse i § 9 p, stk. 2, vil blive fastsat regler, hvorefter kommunalbestyrelsen eller affaldsproducerende virksomheder ikke vil blive pålagt det organisatoriske ansvar for affald af genbrugsemballage, således at producenter

af genbrugsemballage selv vil skulle foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af deres genbrugsemballage i egen tilbagetagningsordning, jf. det foreslåede § 9 p, stk. 1, når denne bliver til affald.

Som følge heraf forventes betalingsforpligtelser for indsamling, transport og behandling af affald af genbrugsemballage heller ikke som udgangspunkt at skulle indgå i tildelingsordningerne.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at tildelingsordninger for hhv. kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald og emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder vil være tidsmæssigt afgrænset til en tildelingsperiode, hvorefter tildelingen beregnes igen på baggrund af nye data om markedsførte mængder og affaldsdata, samt hensyntagen til hhv. over- eller underindsamling eller over- eller underbetaling i forhold til det forventede i den forudgående tildelingsperiode eller kalenderår. Dette af hensyn til at sikre, at tildelingerne i videst muligt omfang svarer til producenter eller disses kollektive ordningers markedsandel.

Miljøministeriet har overvejet hvilken længde, der er passende for tildelingsperioder. En ny tildeling indebærer potentielt ændringer i, hvilke geografiske områder (kommuner), som producenter eller disses kollektive ordninger har fået tildelt. I relation til det kommunalt indsamlede affald, som fysisk skal overdrages til producenter eller disses kollektive ordninger, indebærer sådanne ændringer f.eks. planlægning af afhentning af affald i nye geografiske områder og opbygning af nye samarbejdsrelationer med kommuner i forbindelse med den fysiske overdragelse af affald. Ministeriet vurderer, at første tildelingsperiode ikke bør være for lang, idet de data om markedsførte mængder og affaldsdata, som beregning af de første tildelinger vil være baseret på, vil være behæftet med stor usikkerhed. Det forventes derfor, at første tildelingsperiode vil vare ca. 15 måneder og at efterfølgende tildelingsperioder vil vare mellem 24-36 måneder. Det er dog hensigten at fastsætte regler om, at der ved væsentlige afvigelser imellem et tildelt geografisk område og markedsførte mængder i en tildelingsperiode, undtagelsesvist vil være muligt at genberegne og dermed potentielt ændre i tildelingen i løbet af en tildelingsperiode.

Det er hensigten, at opgaven med at beregne og træffe afgørelser om tildelinger delegeres til den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar) efter den foreslåede ændring af § 9 ø, stk. 1, jf. lovforslagets nr. 40. Dette har baggrund i, at den producentregisteransvarlige organisation varetager tilsvarende opgaver i eksisterende producentansvarsordninger. En tildeling vil udgøre en konkret afgørelse for producenter eller

disses kollektive ordninger og vil kunne påklages til miljøministeren efter miljøbeskyttelseslovens gældende § 9 ø, stk. 3

Det forventes, at det i de nærmere regler om den producentregisteransvarlige organisations beregning af tildelinger for kommunalt indsamlet affald, vil blive fastlagt, at der i videst muligt omfang skal tages hensyn, at emballageaffaldsfraktioner, der indsamles kombineret eller på anden vis sammenblandes i forbindelse med den kommunale indsamling, herunder som følge af fælleskommunale løsninger, så vidt muligt tildeles samme producent eller kollektive ordning, da affaldet ikke kan opdeles fysisk. Det forventes desuden, at der fastsættes nærmere regler om, at der også skal tages højde for, at alle affaldsfraktioner i en kommune, der skal overdrages, så vidt muligt tildeles samme producent eller kollektive ordning. Miljøministeriet vurderer, at dette vil reducere kompleksiteten i samarbejdet mellem kommuner og kollektive ordninger, jf. hensigten i den politiske aftale. På den baggrund er det også hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen årligt vil skulle indberette oplysninger til den producentregisteransvarlige organisation om deres affaldsindsamlingsordninger efter regler udstedt i medfør af § 9 æ, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven, samt at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens muligheder for at ændre i de berørte affaldsindsamlingsordninger, vil blive begrænset af hensyn til at sikre, at affaldsfraktioner, der er tildelt til to forskellige producenter eller kollektive ordninger, ikke sammenblandes i indsamlingen i en tildelingsperiode.

Det forventes desuden, at det i de nærmere regler om den producentregisteransvarlige organisations beregning og tildeling af betalingsforpligtelser mellem producenter og disses kollektive ordninger og affaldsproducerende virksomheder vil blive fastlagt, at der i videst muligt omfang skal tages hensyn til, at betalingsforpligtelsen for erhvervsemballageaffald i et geografisk område (kommune) tildeles til samme producent eller kollektive ordning, og så vidt muligt også til samme kollektive ordning, som tildeles kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald.

Den fysiske tildeling og herunder den geografiske fordeling af kommunalt indsamlet affald indebærer, at alt kommunalt husholdningsemballageaffald, der er produceret i det tildelte geografiske område, skal håndteres i tildelingsperioden, uanset om de konkrete affaldsmængder er højere eller lavere end de mængder, der er taget udgangspunkt i ved beregning af tildelingen. Den geografiske tildeling af betalingsforpligtelser til kommunalbestyrelsen og til affaldsproducerende virksomheder indebærer, at alle affaldsproducerende virksomheder og kommunalbestyrelser, der retmæssigt anmoder om betaling eller opkræver gebyrer i tildelingsperioden, skal modtage betaling.

Dette gælder uanset om de konkrete affaldsmængder, der betales for, er højere eller lavere end de mængder, der er taget udgangspunkt i forbindelse med beregning af tildelingen. Jf. ovenstående vil der i næste tildelingsperiode blive taget højde for dette.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 6 omfatter kun tildeling af kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald, men skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 9 p, stk. 7, hvorefter ministeren kan fastsætte regler, der forpligter producenter eller disses kollektive ordninger til mod betaling at overtage og behandle det affald, som kommunalbestyrelsen indsamler i samme fraktioner som emballageaffald fra husholdninger, men som ikke er emballageaffald. For nærmere beskrivelse af dette se afsnit 3.2.

En fysisk tildeling efter den foreslåede stk. 6 vil indebære, at producenter eller disses kollektive ordninger fysisk vil få overdraget det tildelte kommunalt indsamlede emballageaffald og dermed få ansvaret for at foranstalte den videre transport og affaldsbehandling. De foreslåede bestemmelser i stk. 6 og 8 skal ses i sammenhæng med den foreslåede bemyndigelse i § 9 p, stk. 4, hvorefter der fastsættes regler om producenters afholdelse af omkostninger og herunder kan fastsættes regler om opgørelse af omkostninger forbundet med indsamling, transport og behandling af emballageaffald og om procedurer for betaling af omkostninger og dokumentation herfor, jf. lovforslagets nr. 9 og bemærkningerne hertil.

De foreslåede bestemmelser skal desuden ses i sammenhæng med kommunalt opkrævede gebyrer. Det er hensigten, at der i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 16 og stk. 17, vil blive fastsat regler om kommunalbestyrelsens gebyropkrævning, jf. lovforslagets nr. 19. Den tildelte betalingsforpligtelse for kommunalbestyrelsens indsamling og i visse tilfælde også transport og behandling af emballageaffald efter regler, fastsat i medfør af stk. 2, vil kunne opfyldes gennem betaling af kommunalt opkrævede gebyrer.

I det omfang kommunalbestyrelsen i medfør af de gældende regler i miljøbeskyttelsesloven § 49 d, tilbyder at indsamle, transportere og behandle emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder, der ikke i indsamlingen sammenblandes med emballageaffald fra husholdninger, vil kommunalbestyrelsens omkostninger, opgjort efter regler, fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 4, indgå i tildelingen af betalingsforpligtelser for erhvervsemballageaffald efter den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 8.

UDKAST

Derimod vil kommunalt indsamlet emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder, der i indsamlingen sammenblandes med kommunalt indsamlet emballageaffald fra husholdninger, indgå i tildelingen for kommunalt indsamlet affald, jf. den foreslåede stk. 6, og dermed ikke i tildelingen af betalingsforpligtelser i medfør af den foreslåede stk. 8.

For nærmere om bemyndigelsen til at fastsætte regler om tildelingsordninger henvises til lovforslagets § 1, nr. 11, og bemærkningerne hertil.

3.1.1.4. Pligt til medlemskab af kollektiv ordning

3.1.1.4.1. Gældende ret

Regler om kollektive ordninger og bemyndigelse til at fastsætte regler for de kollektive ordninger under udvidede producentansvar fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 9 z, der er en fælles bestemmelse for flere udvidede producentansvar.

Det følger af lovens § 9 z, stk. 1, at producenter og importører under udvidede producentansvar, herunder for emballage, drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, kan organisere sig i kollektive ordninger og opfylde deres forpligtelse til tilbagetagning og særskilt håndtering af emballage, drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast og affald heraf igennem deltagelse i kollektive ordninger.

Det følger endvidere af § 9 z, stk. 2, at miljøministeren kan fastsætte regler, hvorefter producenter og importører kan opfylde visse oplysnings- og informationsforpligtelser efter regler udstedt i medfør af § 9 p, stk. 8-12, og § 9 s, stk. 9-11, gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis producenten og importøren er tilsluttet en kollektiv ordning.

Efter lovens § 9 z, stk. 3, kan miljøministeren endvidere fastsætte regler for de kollektive ordninger, herunder om at alle producenter og importører skal have lige adgang til at deltage i en kollektiv ordning, at de kollektive ordninger skal graduere de finansielle bidrag fra producenter og importører efter nærmere fastsatte kriterier, og om de kollektive ordningers organisering.

Det følger af lovbemærkningerne til den gældende § 9 z, stk. 3, nr. 3, at miljøministeren kan fastsætte regler om de kollektive ordningers organisering, og at bestemmelsen medfører, at der kan fastsættes regler om producentens ansvar i det tilfælde, hvor den kollektive ordning ikke opfylder producentens forpligtelser. Det følger heraf, at den kollektive ordnings overta-

UDKAST

gelse af ansvaret kan ske parallelt med producentens oprindelige ansvar, således at ansvaret går tilbage til producenten, hvis den kollektive ordning, som ansvaret ellers var overdraget til, ikke opfylder forpligtelsen, jf. Folketingstidende 2007-2008, tillæg A, L 134 som fremsat, side 4895. Den gældende § 9 z, stk. 3, nr. 3, er for så vidt angår emballage og drikkebægre og drikkevarebeholdere af engangsplast delvist udnyttet i emballageregisterbekendtgørelsen, jf. nedenfor.

Efter lovens § 9 z, stk. 4-6 kan miljøministeren fastsætte regler for de kollektive ordninger, herunder om graduering af producenters medlemsbidrag til den kollektive ordning, om lige adgang til den kollektive ordning, om sikkerhedsstillelse, om visse oplysningsforpligtelser vedr. ejerskab, medlemmer mv., og om egenkontrol.

Det følger endeligt af miljøbeskyttelseslovens § 9 å, stk. 1, at miljøministeren kan meddele påbud med henblik på opfyldelse af forpligtelser i henhold til § 9 h, stk. 1, § 9 j, stk. 1, § 9 l, stk. 1, § 9 p, stk. 1, § 9 q, stk. 1, § 9 s, stk. 1, § 9 t, stk. 1, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2. Da bestemmelserne i § 9 p, stk. 1 og § 9 s, stk. 1, kan opfyldes igennem en kollektiv ordning i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 1, kan miljøministeren således meddele påbud overfor den kollektive ordning, der opfylder producentansvarsforpligtelsen på vegne af producenten.

Bemyndigelserne i § 9 z, stk. 2-3 og 5, er delvist udmøntet i §§ 13-16 i emballageregisterbekendtgørelsen, hvorefter producenten har mulighed for at lade forpligtelserne til registrering og indberetning opfylde igennem en kollektiv ordning. Det fremgår af bekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 2, at 'emballage' skal forstås som enhver emballage, som defineret i bekendtgørelse om visse krav til emballager, og at emballage også skal forstås som drikkevarebeholdere og drikkebægre, der er engangsplastprodukter.

Det følger således af emballageregisterbekendtgørelsens § 13, at kollektive ordninger kan varetage forpligtelser på vegne af en producent eller dennes eventuelle repræsentant til registrering af oplysninger i producentregistret, indberetning af oplysninger til Dansk Producentansvar, samt betaling af registreringsgebyr til Dansk Producentansvar. Det fremgår endvidere, at hvis den kollektive ordning ikke opfylder forpligtelserne på vegne af de producenter eller deres eventuelle repræsentanter, der er medlem af ordningen, skal de nævnte forpligtelser opfyldes af den enkelte producent eller dennes eventuelle repræsentant.

UDKAST

Det følger af emballageregisterbekendtgørelsens § 14, at en kollektiv ordning skal sikre, at enhver producent eller dennes repræsentant har lige adgang til at deltage i den kollektive ordning og behandles på lige vilkår, idet der skal tages hensyn til producentens markedsandel, og at der ikke videregives konkurrencefølsomme oplysninger til andre virksomheder.

Det fremgår af emballageregisterbekendtgørelsens § 15, at en kollektiv ordning skal, for at forpligtelserne nævnt i § 13, stk. 1 kan varetages af den kollektive ordning, oprettes i producentregistret, jf. § 3, med angivelse af navnet på ordningen, adresse, telefonnr., e-mailadresse, kontaktperson og CVR-nr. For udenlandske kollektive ordninger, der ikke er registreret i CVR-registret, skal virksomhedens momsnummer (VAT-nr.), europæiske momsregistreringsnummer eller nationale momsregistreringsnummer oplyses i stedet for CVR-nr.

Det fremgår af emballageregisterbekendtgørelsens § 16, at en kollektiv ordning skal offentliggøre oplysninger på sin hjemmeside om ejerskab og producenterne eller deres repræsentanter i ordningen.

De øvrige bestemmelser i miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 4 og 6, er endnu ikke udnyttet for så vidt angår det udvidede producentansvar for emballage, drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast.

Efter miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 6, er producenter og importører af blandt andet emballerede produkter og drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast berettiget til individuelt eller kollektivt at etablere tilbagetagningsordninger for affald af emballage fra private husholdninger i overensstemmelse med regler udstedt efter lovens § 44.

Miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 3-6 er en implementering af 2018-affaldsrammedirektivets minimumskrav til udvidede producentansvarsordninger.

3.1.1.4.2. Gældende EU-ret

Det fremgår af 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 1, litra a, at medlemsstaterne nøje skal fastlægge roller og ansvarsområder for alle relevante involverede aktører, herunder producenter af produkter, der markedsfører produkter i medlemsstaten og organisationer (kollektive ordninger), der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på disses vegne.

Derudover følger det af 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 1, litra d, at medlemsstaterne skal sikre ligebehandling af producenter af produkter uanset deres oprindelse eller størrelse, og uden at der lægges en uforholdsmæssig stor regelbyrde på producenter, herunder små og mellemstore virksomheder, der fremstiller produkter i små mængder.

2018-emballagedirektivet regulerer ikke kollektive ordninger, men det følger af den kommende emballageforordning, at medlemsstaterne kan beslutte at gøre et medlemskab af en kollektiv ordning (producentansvarsorganisation) obligatorisk. Den kommende emballageforordning fastlægger endvidere særlige forpligtelser for producenter af genbrugsemballage til at etablere særskilte indsamlingsordninger for genbrugsemballager og til at håndtere genbrugsemballage som affald.

2018-affaldsdirektivets frist for anvendelse af bestemmelserne i art. 8 a, stk. 1, er ved medlemsstaternes etablering af ordninger for udvidet producentansvar. Det følger af 2018-emballagedirektivet, at ordninger for udvidet producentansvar for emballage skal være etableret 31. december 2024.

3.1.1.4.3. Politisk aftale

Det fremgår af den politiske aftale, at kompleksiteten i de kollektive ordningers samarbejde med kommunerne skal reduceres, samt at det skal sikres, at opgaven løftes af kollektive ordninger, der reelt kan varetage opgaven. Det er desuden besluttet, at medlemskab af en kollektiv ordning skal være pligtigt for producenter af engangsemballage.

3.1.1.4.4. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Miljøministeriet har vurderet, at producenters pligt til medlemskab af en kollektiv ordning, jf. det politisk besluttede, ikke kan gennemføres igennem de gældende regler i miljøbeskyttelsesloven.

Miljøministeriet vurderer, at et pligtigt medlemskab af kollektive ordninger kan reducere kompleksiteten i de kollektive ordningers samarbejde med kommunerne om indsamling og overdragelse af affald, jf. de foreslåede bestemmelser herom, samt sikre en omkostningseffektiv ordning og sikre, at alle producenter over den fastsatte administrative bagatelgrænse omfattes af det økonomiske incitament til mere miljøvenlig emballage, som følger af de kollektive ordningers pligt til at miljøgraduere producenters betaling til den kollektive ordning. Såfremt der ikke indføres en mulighed for at fastsætte krav om medlemskab af kollektive ordninger, vil producenter med de mest

miljøbelastende emballager have mulighed for at unddrage sig et højere gradueret medlemsbidrag ved at undlade medlemskab af en kollektiv ordning.

Det er desuden Miljøministeriets vurdering, at en pligt til medlemskab af kollektive ordninger vil medføre færre transaktionsomkostninger, hvis kommunerne alene skal samarbejde med kollektive ordninger og ikke både individuelle producenter og kollektive ordninger. Det vurderes desuden, at det vil medføre stordriftsfordele at samle affaldet i kollektive ordninger.

Henset til, at den kommende emballageforordning giver medlemsstaterne mulighed for at indføre pligtigt medlemskab af kollektive ordninger, vurderer Miljøministeriet endvidere, at det vil være i overensstemmelse med den kommende emballageforordning at indføre et pligtigt medlemskab af kollektive ordninger.

Det foreslås derfor, at indsætte nyt stk. 3 i § 9 z, hvorved miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler, hvorefter producenter af engangsemballage samt drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, skal opfylde deres producentansvarsforpligtelser efter de foreslåede § 9 p, stk. 1, og § 9 s, stk. 1, og visse oplysnings- og dokumentationsforpligtelser gennem deltagelse i en kollektiv ordning.

Miljøministeriet har endvidere fundet det mest hensigtsmæssigt, at miljøministeren gives mulighed for at kunne fastsætte regler, hvorefter producenter af engangsemballage samt drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast skal opfylde deres forpligtelser efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 7 til mod betaling at overtage og behandle affald, som ikke er omfattet af deres producentansvarsforpligtelser, gennem deltagelse i en kollektiv ordning. Det foreslås derfor, at indsætte et nyt stk. 4 i § 9 z, hvorved miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler herom.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 z, stk. 4, skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 7, hvormed miljøministeren kan fastsætte regler, hvorefter producenter eller disses kollektive ordninger kan blive forpligtet til på kommunalbestyrelsens regning at overtage og behandle affald, der udgør andet affald end engangsemballageaffald og affald af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, og som indsamles i samme affaldsfraktioner som engangsemballageaffald og affald af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast. Dette skyldes, at de pågældende affaldsfraktionerne vil blive overdraget samlet til producenter eller disses kollektive ordninger. Det bemærkes hertil, at med den foreslåede § 9

s, stk. 2 i lovforslagets § 1, nr. 21 vil bemyndigelsen i § 9 p, stk. 7 også finde anvendelse på affald af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast.

Miljøministeriet vurderer derfor, at det er mest hensigtsmæssigt, at en kollektiv ordning skal overtage begge forpligtelser efter det foreslåede i stk. 3 og 4, da affaldet indsamles i samme affaldsfraktion. Miljøministeriet forudsætter, at der vil være tale om den samme kollektive ordning, der overtager producentens forpligtelse til at overtage og behandle affald, som er omfattet af udvidet producentansvar for engangsemballage og drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast og affald, der ikke er. Det er dog ikke hensigten at fastsætte regler herom i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 z, stk. 4.

Ministeriet forventer, at der aktuelt er 4-5 kollektive ordninger, der vil tilbyde at varetage producentansvarsforpligtelser for engangsemballage, drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast. De pågældende kollektive ordninger har registreret sig i producentregistret hos den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar), og det er således muligt efter gældende regler at vælge disse kollektive ordninger ved en producents registrering i producentregisteret efter de gældende regler herom.

Miljøministeriet har vurderet, at det er mest hensigtsmæssigt, at der ikke fastsættes krav om pligtigt medlemskab af kollektive ordninger for producenter af genbrugsemballage, hvorfor det foreslås at begrænse bemyndigelsen til at fastsætte regler om pligtigt medlemskab af kollektive ordninger til producenter af engangsemballage. Dette er baseret på, at det er hensigten at fastsætte regler, hvorefter kommunalbestyrelsen ikke vil blive pålagt det organisatoriske ansvar i medfør af § 9 p, stk. 2, for genbrugsemballage, således at producenter af genbrugsemballage fortsat vil have det organisatoriske ansvar og dermed selv vil skulle foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af deres genbrugsemballage, når denne bliver til affald.

Miljøministeriet har desuden overvejet, at der i den kommende emballageforordning indføres særlige forpligtelser for genbrugsemballage, herunder til at etablere særskilte returordninger og til at håndtere genbrugsemballagen, når den efter endt brug bliver til affald. Ministeriet bemærker, at producenter af genbrugsemballage, som ikke er omfattet af anvendelsesområdet for den foreslåede bemyndigelse, fortsat vil kunne vælge at organisere sig kollektivt om varetagelsen af deres producentansvarsforpligtelser efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 1.

Der vil i tilfælde af pligtigt medlemskab efter det foreslåede stk. 3, kunne fastsættes regler for de kollektive ordninger i medfør af de gældende bemyndigelsesbestemmelser i miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 3-6, der med forslaget bliver stk. 4-7. Det er derimod ikke hensigten at udnytte disse bemyndigelser for så vidt angår den kollektive opfyldelse af forpligtelser til at overtage og behandle affald, der ikke er affald af engangsemballage eller drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 z, stk. 4. Det foreslås derfor alene at fastsætte regler i medfør af de gældende bestemmelser i lovens § 9 z, stk. 3-6, for de kollektive ordninger, der opfylder producentansvarsforpligtelser på vegne af producenter efter den foreslåede bestemmelse i § 9 z, stk. 3.

Miljøministeriet har i den forbindelse overvejet, hvordan det kan sikres, at kollektive ordninger opkræver rimelige medlemsbidrag og tager hensyn til små producenter, når der fastsættes regler om et pligtigt medlemskab. Den gældende bemyndigelsesbestemmelse i § 9 z, stk. 3, nr. 1, indeholder hjemmel til at fastsætte regler om kollektive ordningers pligt til at sikre ligebehandling af producenter. Hjemlen er udnyttet i den gældende emballageregisterbekendtgørelse for så vidt angår emballage og drikkebægre og drikkevarebeholder af engangsplast til at fastsætte krav til den kollektive ordnings behandling af dens medlemmer, herunder at enhver producent skal have lige adgang til at deltage i den kollektive ordning og behandles på lige vilkår, idet der skal tages hensyn til producentens markedsandel, og at den kollektive ordning ikke videregiver konkurrencefølsomme oplysninger til andre virksomheder. Det er Miljøministeriets vurdering, at dette sammenholdt med almindelige konkurrenceparametre vil sikre, at de kollektive ordninger ikke opkræver urimelige medlemsbidrag fra deres medlemmer i et udvidet producentansvar, hvor det er pligtigt at være medlem af en kollektiv ordning.

Det bemærkes dertil, at den kommende emballageforordning stiller direkte krav til, at kollektive ordninger (producentansvarsorganisationer) skal sikre ligebehandling af producenter uanset oprindelse eller størrelse og uden at pålægge producenter af små mængder emballage, herunder små og mellemstore virksomheder, en uforholdsmæssig stor byrde. Det er derfor Miljøministeriets vurdering, at de gældende regler vedrørende kollektive ordningers ligebehandling af deres medlemmer er i overensstemmelse med den kommende forordning, dog således at forordningens regler vil være direkte gældende, hvorfor miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 3, nr. 1, for så vidt angår

emballage og tilhørende udmøntning i registerbekendtgørelsen skal ophæves, når forordningen finder anvendelse, da forordningen træder i stedet.

Det er endeligt Miljøministeriets vurdering, at fastsættelse af regler om et pligtigt medlemskab af en kollektiv ordning ikke hindrer, at producenter kan etablere eller opretholde egne tilbagetagningsordninger for emballageaffald og affald af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som beskrevet i afsnit 3.1.1.1.4. Dette skal som følge af den foreslåede ordning ske i regi af den kollektive ordning, som producenten er medlem af.

3.1.1.5. Mærkning af emballage og oplysning om emballageaffald

3.1.1.5.1. Gældende ret

I medfør af miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 9, 1. pkt., fastsætter miljøministeren regler om producentens og importørens pligt til at sikre mærkning af emballage. Det følger af bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 112 som fremsat, side 40, at det forventes, at bemyndigelsen udnyttes til at fastsætte regler om pligt til at påføre mærkning, der kan tjene som oplysning til affaldsindehaveren (den sidste bruger af det pågældende emballerede produkt) om korrekt håndtering af emballageaffald, herunder at henkastning af affald i naturen skal undgås, samt information om, at emballagen kan genanvendes og derfor skal afleveres i den relevante indsamlingsordning for den pågældende emballage.

Det følger endvidere af miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 9, 2. pkt., at miljøministeren fastsætter regler om, at producenter og importører skal stille oplysninger om genbrug og affaldsbehandling af det markedsførte produkts emballage til rådighed for affaldsbehandlingsvirksomheder.

Bemyndigelserne i § 9 p, stk. 9 er i dag ikke udnyttet.

I medfør af miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 10, fastsætter miljøministeren regler om producenters og importørers pligt til at oplyse brugere af emballerede produkter om 1) særskilt tilbagetagning af emballageaffald, 2) tilbagetagnings- og indsamlingsordninger, 3) bekæmpelse af henkastning af emballageaffald og 4) betydningen af den mærkning på emballagen, der påføres efter regler udstedt i medfør af § 9 p, stk. 9, 1. pkt.

Det følger af bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 112 som fremsat, side 40, at bestemmelsen indeholder hjemmel til at gennemføre 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 2, hvorefter medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affaldsindehavere, der omfattes af ordninger for udvidet producentansvar, oplyses

om affaldsforebyggelsesforanstaltninger, centre for genbrug og forberedelse med henblik på genbrug, tilbagetagnings- og indsamlingssystemer og om bekæmpelse af henkastning af affald.

Det fremgår endvidere af forarbejder, jf. Folketingstidende 2020-2021, tillæg A, L 179 som fremsat, side 19, at det af hensyn til det store overlap, der er mellem kravene til udvidet producentansvar for emballage af engangsplast og ordningen for udvidet producentansvar for emballage, vil være uhensigtsmæssigt at oprette en ny særskilt ordning for emballage af engangsplast. § 9 p, stk. 10, indeholder derfor også hjemmel til at gennemføre engangsplastdirektivets artikel 10 om oplysningstiltag for en række specifikke engangsplastprodukter, der også er emballage.

Det forudsættes i bestemmelsens forarbejder, at reglerne udformes således, at oplysningspligten kan opfyldes i f.eks. informationsmateriale, brugsanvisninger eller direkte på salgssteder.

Bemyndigelsen i § 9 p, stk. 10, er i dag delvist udmøntet i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter med virkning fra 31. december 2024, hvori der er fastsat pligt til producenter af fødevarebeholdere, indpakningsposer- og folier, drikkevarebeholdere, drikkebægre og letvægtsplastbæreposer af engangsplast om at varetage oplysningstiltag rettet mod brugere af de pågældende produkter.

3.1.1.5.2. Gældende EU-ret

Det fremgår af 2018-emballagedirektivets artikel 8, at det på emballage skal angives, hvad emballagematerialet består af på grundlag af Kommissionens beslutning 97/129/EF (1), samt af artikel 10, at Kommissionen fremmer udarbejdelsen af europæiske standarder, herunder kriterier for mærkning. Det fremgår desuden af 2018-emballagedirektivets artikel 18, at medlemsstaterne ikke må forhindre, at emballage, der opfylder bestemmelserne i 2018-emballagedirektivet, markedsføres på deres område.

Det fremgår af 2018-affaldsdirektivets art. 8 a, stk. 2, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affaldsindehavere, der omfattes af ordninger for udvidet producentansvar, oplyses om affaldsforebyggelsesforanstaltninger, centre for genbrug og forberedelse med henblik på genbrug, tilbagetagnings- og indsamlingssystemer og om bekæmpelse af henkastning af affald.

UDKAST

Det fremgår af engangsplastdirektivets artikel 10, at medlemsstaterne skal træffe foranstaltninger til at oplyse forbrugere og fremme ansvarlig forbrugeradfærd med henblik på at reducere henkastet affald fra produkter, der er omfattet af direktivet, og at medlemsstaterne skal træffe foranstaltninger med henblik på at oplyse forbrugerne af engangsplastprodukter om: a) de tilgængelige genbrugelige alternativer, genbrugssystemer og affaldshåndteringsmuligheder samt bedste praksis for ansvarlig affaldshåndtering, b) den belastning på miljøet, navnlig havmiljøet, som henkastet affald og anden uhensigtsmæssig affaldsbortskaffelse af disse engangsplastprodukter medfører, og c) konsekvenserne af uhensigtsmæssige former for affaldsbortskaffelse af disse engangsplastprodukter for kloaknettet.

Engangsplastdirektivets frist for anvendelse af bestemmelserne i artikel 10 om engangsplast, der indeholder engangsplast, er den 31. december 2024.

2018-affaldsdirektivets frist for anvendelse af bestemmelserne i art. 8 a, stk. 2, er ved medlemsstaternes etablering af ordninger for udvidet producentansvar. Det følger af 2018-emballagedirektivet, at ordninger for udvidet producentansvar for emballage skal være etableret 31. december 2024.

3.1.1.5.3. Politisk aftale

Ikke relevant for denne del af lovforslaget.

3.1.1.5.4. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Miljøministeriet har overvejet, om bemyndigelsen i § 9 p, stk. 9, til at fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at sikre mærkning af emballage, og om at producenter og importører skal stille oplysninger om genbrug og affaldsbehandling af det markedsførte produkts emballage til rådighed for affaldsbehandlingsvirksomheder, fortsat er relevant. Det er ikke hensigten at fastsætte regler om pligt til at påføre mærkning, da det er Miljøministeriets vurdering, at det er svært foreneligt med reglerne i 2018-emballagedirektivet om mærkning af emballage, samt den kommende emballageforordning, som forventes at harmonisere mærkning af emballage og tilsvarende mærkning af affaldsbeholdere med affaldspiktogrammer, som beskrevet i afsnit 2.2.

Det er samtidig Miljøministeriets vurdering, at det ikke er relevant at fastsætte regler om en pligt til at stille oplysninger om genbrug og affaldsbehandling af emballage til rådighed for affaldsbehandlingsvirksomheder, da behandlingsanlæg i dag kan identificere, hvilken emballage der er tale om,

som følge af de gældende krav til mærkning af emballage med materialeindhold. Generelle krav om dette indgår ikke i den kommende emballageforordning, dog med undtagelse af særlige mærkningskrav for emballager med problematiske stoffer.

Det foreslås derfor at ophæve § 9 p, stk. 9.

Som konsekvens af den foreslåede ophævelse af § 9 p, stk. 9, foreslås endvidere, at forpligtelsen til at oplyse brugerne om betydningen af den påførte mærkning af emballagen udgår af stk. 10, som med lovforslaget bliver stk. 11.

Det er desuden Miljøministeriets vurdering, at det af hensyn til at skabe klarhed omkring hvilke oplysningsforpligtelser producenter og importører efter 2018-affaldsdirektivet og engangsplastdirektivet skal opfylde, er nødvendigt at præcisere bestemmelserne herom.

Det foreslås derfor at nyaffatte § 9 p, stk. 10, som bliver stk. 11, således, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at miljøministeren eller kommunalbestyrelsen for producenters regning eller producenter for egen regning skal oplyse brugere af emballage og emballerede produkter om følgende:

1) Affaldsforebyggelsesforanstaltninger.
2) Indsamlings- og tilbagetagningsordninger.
3) Bekæmpelse af henkastning af emballageaffald.

Det er aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at miljøministeren eller kommunalbestyrelsen skal oplyse om nr. 1-3 for producenters regning. Det er således hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal oplyse om det, som kommunalbestyrelsen typisk allerede oplyser om i dag i relation til den kommunale indsamling af affald, f.eks. indsamlingsordninger. Samtidig er det hensigten at fastsætte regler om, at miljøministeren oplyser om de informationer, der er mere generelle, f.eks. bekæmpelse af henkastning af emballageaffald. Dette er begrundet i hensynet til at sikre en ensartet, kontinuerlig og effektiv oplysningsindsats. Det er hensigten, at miljøministeren delegerer denne oplysningsopgave til Miljøstyrelsen.

Forslaget skal ses i sammenhæng med kommunalbestyrelsens opkrævning af gebyrer fra producenter for oplysningstiltag, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, og bemærkningerne hertil, samt forslaget om at bemyndige miljøministeren til at fastsætte regler om, at miljøministeren kan opkræve et gebyr for Miljøstyrelsens fulde omkostninger ved varetagelsen af oplysningsforpligtelser

på producentens vegne, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, og bemærkningerne hertil.

Den gældende § 9 p, stk. 10, indeholder hjemmel til at gennemføre engangsplastdirektivets artikel 10 om oplysningstiltag for en række specifikke engangsplastprodukter, der er emballager. Såfremt Miljøstyrelsen udfører oplysningstiltag, der udelukkende er målrettet de specifikke engangsplastprodukter, er det hensigten, at disse oplysningstiltag finansieres gennem gebyr efter den foreslåede § 9 p, stk. 20, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, og bemærkningerne hertil.

Det er således hensigten, at oplysningspligterne skal varetages for producenternes regning af kommunalbestyrelsen henholdsvis miljøministeren. Den eneste oplysningspligt i den foreslåede § 9 p, stk. 10, som det forventes, at miljøministeren fastsætter regler om, at producenter selv skal varetage, vil være pligten til at oplyse om producentens eventuelle egen tilbagetagningsordning.

3.1.1.6.Oplysninger og dokumentation til brug for tilsyn

3.1.1.6.1. Gældende ret

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 12, at miljøministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for tilsynet med overholdelse af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 2, 7 og 9-11, § 9 æ og § 9 å, stk. 3.

Det følger af forarbejderne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, side 41, at den bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om producenters og importørers oplysningspligt til myndigheder, den producentregisteransvarlige organisation m.fl. til brug for tilsyn og kontrol med opfyldelse af producentansvarsforpligtelser efter lovens regler, samt regler herom fastsat med hjemmel i loven. Der kan således f.eks. fastsættes regler om, at producenter og importører skal oplyse, hvilke tilbagetagningsordninger de har etableret, herunder hvor affaldsindehaverne (husstande, erhverv og institutioner m.v.) kan aflevere deres affald, og hvordan dette oplyses for dem, hvor og hvorledes det tilbagetagne affald håndteres og genanvendes, hvorledes det er sikret at fastsatte mål for genanvendelse opnås, og hvorledes ordningen er finansieret m.v.

Det følger endvidere af forarbejderne, at bestemmelsen indfører hjemmel til at gennemføre 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 5.

Bemyndigelsen er i dag ikke udnyttet.

3.1.1.6.2. Gældende EU-ret

Det følger af 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 5, at medlemsstaterne skal indføre en passende overvågnings- og håndhævelsesramme med henblik på at sikre, at producenter og importører af produkter og organisationer (kollektive ordninger), der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på deres vegne, opfylder deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar, herunder i forbindelse med fjernsalg, at de finansielle midler anvendes korrekt, og at alle de aktører, der deltager i gennemførelsen af ordningerne for udvidet producentansvar, rapporterer pålidelige data.

2018-affaldsdirektivets frist for anvendelse af bestemmelserne i art. 8 a, stk. 5, er ved medlemsstaternes etablering af ordninger for udvidet producentansvar. Det følger af 2018-emballagedirektivet, at ordninger for udvidet producentansvar for emballage skal være etableret 31. december 2024.

3.1.1.6.3. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Miljøministeriet har vurderet det hensigtsmæssigt, at bestemmelsen i § 9 p, stk. 12, om producenters pligt til at give oplysninger og dokumentation tilpasses de med lovforslaget foreslåede ændringer til § 9 p og den forventede udmøntning heraf, herunder at anvendelsesområdet for den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 12, jf. mere herom nedenfor.

Det foreslås derfor at nyaffatte § 9 p, stk. 12, der bliver stk. 13. Med den foreslåede bestemmelse bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om producenters eller disses kollektives ordningers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation om indsamling, transport og behandling af emballageaffald og opfyldelse af betalingsforpligtelser forbundet hermed til brug for tilsynet med overholdelse af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 3, 4, 11 og 12, § 9 æ og § 9 å, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse viderefører med visse ændringer miljøministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om producenters oplysningspligt til myndigheder og til den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar) m.fl. til brug for tilsyn og kontrol med opfyldelse af deres producentansvarsforpligtelser efter lovens regler, samt regler udstedt i medfør heraf.

UDKAST

Den foreslåede bemyndigelse indebærer dog en udvidelse af bestemmelsens anvendelsesområde, idet ministeren ikke alene kan fastsætte regler om pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation om etablerede tilbagetagningsordninger, men også mere bredt oplysninger og dokumentation om producentens indsamling, transport og behandling af emballageaffald og opfyldelse af betalingsforpligtelser forbundet hermed, når producenter både har et organisatorisk og et finansielt ansvar, men også når producenter alene har et finansielt ansvar, jf. de foreslåede bestemmelser herom og forventet udmøntning heraf.

Det foreslås med bestemmelsen, at pligten til at afgive oplysninger også kan pålægges producentens kollektive ordning. Dette skyldes at producentansvaret kan opfyldes gennem en kollektiv ordning, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 1, ligesom miljøministeren efter § 9 z, stk. 2, kan fastsætte regler om, at visse oplysningsforpligtelser kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning. Med den foreslåede § 9 z, stk. 3, bemyndiges ministeren endvidere til at fastsætte regler om producenters pligt til medlemskab af en kollektiv ordning. Det er aktuelt hensigten, at denne bemyndigelse udnyttes, som beskrevet i afsnit 3.1.1.4.4.

Der vil i medfør af den foreslåede bestemmelse f.eks. kunne fastsættes regler om, at producenter med egne tilbagetagningsordninger og herunder producenter med egne tilbagetagningsordninger for genbrugsemballage skal oplyse, hvilke tilbagetagningsordninger de har etableret, samt hvor affaldsindehavere kan aflevere deres emballageaffald i de pågældende tilbagetagningsordninger.

Der vil desuden kunne fastsættes regler om, at producenter eller disses kollektive ordninger, når de forpligtes til at varetage forpligtelser vedrørende indsamling, transport og behandling af emballageaffald, skal oplyse, hvor og hvorledes emballageaffald håndteres og genanvendes, herunder hvorledes det er sikret at fastsatte mål for affaldshåndtering opnås, samt hvorledes producenter eller disses kollektive ordninger afholder nødvendige omkostninger efter den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 3, der bliver stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, herunder hvor mange tons affald, der er betalt for, fordelt på affaldsfraktioner, og om producenter eller disses kollektive ordninger har afvist at afholde omkostninger i konkrete tilfælde m.v. Der kan endvidere som hidtil fastsættes krav om, at oplysningerne dokumenteres.

Den foreslåede nyaffattelse af § 9 p, stk. 12, indeholder hjemmel til at gennemføre 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 5.

3.1.2. Omkostninger og betalinger i producentansvaret

3.1.2.1. Afholdelse af omkostninger for håndtering af husholdningsemballageaffald mv.

3.1.2.1.1. Gældende ret

Som gennemgået i lovforslagets afsnit 3.1.1.1 forpligtes producenter og importører, der markedsfører emballerede produkter i Danmark efter den gældende § 9 p, stk. 1, til forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel af emballage for egen regning at tilbagetage og særskilt håndtere emballage, som er markedsført som del af et emballeret produkt og affald heraf, medmindre der er fastsat andre regler i medfør af § 44 og § 45, stk. 2. Se lovforslagets afsnit 3.1.1.2.1 for nærmere gennemgang af gældende ret vedrørende kommunalbestyrelsens forpligtelser til affaldsordninger i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 44 og § 45, stk. 2.

Den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 1, indebærer, at producenter og importører af emballerede produkter er pålagt et udvidet producentansvar, herunder som udgangspunkt en handlepligt, samt en forpligtelse til at afholde de nødvendige omkostninger i forhold til tilbagetagning og håndtering af emballageaffald. Bestemmelsen har virkning fra 31. december 2024.

Det følger desuden af miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 3, 1. pkt., at miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, affaldshåndterings- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med emballageaffald og oprydningsforpligtelser i forbindelse med affald fra emballage af engangsplast. Det følger af bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, side 37, at bestemmelsen indeholder hjemmel til at gennemføre 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, litra a, hvoraf det fremgår, at producenter skal afholde de nødvendige omkostninger til indsamling, transport og behandling af emballageaffald, omkostninger til levering af relevante oplysninger til affaldsindehavere samt omkostninger til indsamling og indberetning af data. Bestemmelsen er i dag delvist udnyttet i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter. For nærmere beskrivelse heraf se afsnit 3.3.3 om gebyrer for oprydning mv. af affald fra visse engangsplastprodukter- og emballager.

Kommunale affaldsordninger for husholdninger og virksomheder, herunder indsamling, transport og behandling af emballageaffald, finansieres efter gældende ret gennem fastsættelse og opkrævning af affaldsgebyrer eller i visse tilfælde markedspriser. Det fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 48,

stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte gebyrer til dækning af udgifter til 1) planlægning, etablering, drift og administration af affaldsordninger, jf. dog § 50 a, 2) planlægning, etablering, drift og administration af genbrugsområder på genbrugspladser, jf. § 50 f, 3) betaling af gebyrer efter § 48 g, stk. 1, udgifter afholdt i forbindelse med Forsyningstilsynets tilsyn efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 6 eller regler udstedt i medfør heraf og omkostninger efter § 11, stk. 1, i lov om Forsyningstilsynet, 4) indsamling og registrering af oplysninger, jf. § 46 a og 5) forskudsvis dækning af planlagte investeringer på affaldsområdet. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 4, fastsætte regler om principper for fastsættelse og opkrævning af gebyrer. Gebyrerne opkræves hos husholdninger og visse affaldsproducerende virksomheder i overensstemmelse med miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 6 og 7.

Fsva. erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse må kommunalbestyrelsen som udgangspunkt ikke etablere affaldsordninger for eller tilbyde indsamling heraf, bortset fra på kommunale genbrugspladser, jf. miljøbeskyttelseslovens § 49 d, stk. 1 og 2. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte og opkræve affaldsgebyrer for affaldsproducerende virksomheders brug af kommunale genbrugspladser, jf. miljøbeskyttelseslovens § 48. Kommunalbestyrelsen kan desuden i visse tilfælde tilbyde indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse, herunder emballageaffald, jf. miljøbeskyttelseslovens § 49 d, stk. 3. I disse tilfælde skal kommunalbestyrelsen fastsætte og opkræve en pris svarende til markedsprisen, jf. miljøbeskyttelseslovens § 48 a, stk. 1. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 48 a, stk. 4, fastsætte regler om principper for fastsættelse og opkrævning af priser efter miljøbeskyttelseslovens § 48 a, stk. 1.

3.1.2.1.2. Gældende EU-ret

Det fremgår af 2018-affaldsdirektivets art. 8 a, stk. 4, litra a, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de finansielle bidrag, som producenten betaler for at opfylde sine forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar, dækker følgende omkostninger for de produkter, som markedsføres i medlemsstaten: omkostningerne ved særskilt indsamling af affald og efterfølgende transport og behandling heraf, herunder behandling der er nødvendig for at opfylde EU-målene for affaldshåndtering samt de omkostninger, der er nødvendige for at opfylde de andre mål og målsætninger, der er omhandlet i stk. 1 litra b, idet der tages hensyn til indtægterne fra genbrug, fra salg af sekundære råstoffer fra dennes produkter og fra uindløst pant; omkostningerne ved levering af relevante oplysninger

til affaldsindehavere i overensstemmelse med artikel 8a, stk. 2, samt omkostninger ved indsamling og rapportering af data i overensstemmelse med artikel 8a, stk. 1, litra c. Det fremgår desuden af artikel 8 a, stk. 4, litra c, at omkostningerne ikke må overstige de omkostninger, der er nødvendige for at levere affaldshåndteringstjenester på en omkostningseffektiv måde, og at sådanne omkostninger skal fastsættes på en gennemsigtig måde af de berørte aktører.

2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, litra c, giver mulighed for, at der ved fastsættelse af regler om fordeling af omkostninger fraviges fra kravet fastlagt i litra a om producenters finansielle bidrag af hensyn til behovet for at sikre passende affaldshåndtering og den økonomiske bæredygtighed af ordningen for udvidet producentansvar. Dog skal producenter afholde mindst 80 pct. af de nødvendige omkostninger. En forudsætning for at fravige fra kravet er, at de resterende op til 20 pct. af omkostningerne afholdes af de oprindelige affaldsproducenter og således ikke af staten eller andre offentlige myndigheder. Det er Miljøministeriets vurdering, at denne fravigelsesmulighed ikke vil kunne anvendes til blot at nedsætte producenters finansiering forholdsmæssigt, men alene vil kunne anvendes til at fritage producenter fra at finansiere en specifik del af affaldshåndteringsforpligtelserne, hvis det er vanskeligt administrativt eller operationelt at udskille denne og under den forsætning, at denne del maksimalt udgør 20 pct. af de samlede omkostninger.

3.1.2.1.3. Politisk aftale

Del 4 i den politiske aftale omhandler producenternes betaling af omkostninger til kommunernes indsamling af emballageaffald samt den nødvendige administration og kommunikation til borgerne. Det fremgår, at fastsættelse af omkostninger skal ske igennem en forhandlingstilgang, hvor repræsentanter fra kommuner og kollektive ordninger forhandler og aftaler et serviceniveau for indsamlingsopgaven, samt at staten skal godkende det aftalte serviceniveau og sikre, at det lever op til formelle krav. Det fremgår, at serviceniveauet skal fastlægges, så det ikke påvirker borgernes hverdag eller medfører forskelle mellem land- og byområder, samt at det f.eks. ikke vil være nok at aftale et serviceniveau, hvor der kun hentes affald ved husstandene få gange om året.

Det fremgår, at den konkrete kompensation skal fastlægges ud fra det aftalte serviceniveau for kommunernes opgaveløsning ved, at kommunerne udbyder indsamlingsopgaven ud fra det aftalte serviceniveau eller – i tilfælde af at en kommune ikke udbyder – på baggrund af den tredjedel af udbuddene

med sammenlignelige kommunale indsamlingsordninger og aktiviteter, der har den laveste pris, hvis juridisk muligt.

Det fremgår desuden, at kommunerne fortsat – via affaldsgebyret – skal afholde omkostninger til ikke-emballageaffald, samt at kommunerne fortsat skal have mulighed for at fastsætte et højere serviceniveau end det, som betales af producenter, og at kommunernes omkostninger hertil finansieres over affaldsgebyret.

Det forudsættes i den politiske aftale, at den beskrevne løsning indebærer skærpede krav til transparens og ensartethed i kommunernes opgørelse af omkostninger, samt styrkelse af udbud igennem fælles vejledning og udbudsskabeloner.

3.1.2.1.4. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning – afholdelse af omkostninger for håndtering af emballageaffald

Det er Miljøministeriets vurdering, at det er nødvendigt at nyaffatte § 9 p, stk. 3, der bliver stk. 4, af hensyn til at etablere klar hjemmel til at kunne fastsætte regler om producenters afholdelse af omkostninger, og da bemyndigelsen til at fastsætte regler om producenters afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med oprydningsforpligtelser i forbindelse med affald fra emballage af engangsplast udgår af bestemmelsen.

Det foreslås med nyaffattelsen af stk. 3, som bliver stk. 4, at miljøministeren fastsætter regler om producenters eller disses kollektive ordninger afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af indsamlings-, transport-, behandlings-, oplysnings- og dataindberetningsforpligtelser i forbindelse med emballageaffald omfattet af § 9 p, stk. 1, eller regler udstedt i medfør af § 9 p, stk. 2. Ministeren kan herunder fastsætte regler om opgørelse af omkostninger og om procedurer for betaling af omkostninger og dokumentation herfor.

Det forventes, at ministeren i medfør af bemyndigelsen fastsætter regler om, at omkostninger til emballageaffald skal opgøres på baggrund af faste fordelingsnøgler for andelen af emballageaffald i de affaldsfraktioner, hvor emballageaffaldet indsamles af de affaldsproducerende virksomheder henholdsvis kommunalbestyrelsen sammen med andet affald, der ikke er emballageaffald. Det er således hensigten, at der ved bekendtgørelse vil blive fastsat faste fordelingsnøgler for både erhvervsaffald (efter branche) og for husholdningsaffald, som kommunalbestyrelsen og affaldsproducerende

virksomheder forpligtes til at benytte til at opgøre omkostninger til emballageaffald, og som producenterne forpligtes til at betale for. Det forventes, at der fastsættes fordelingsnøgler for affaldsfraktionerne plast, glas, metal, pap, papir, mad- og drikkekartoner, træ samt kombineret indsamling af disse fraktioner (f.eks. sammenblandet plast- og metalaffald), og desuden for farligt affald og korrekt sorteret emballageaffald i restaffald.

Fordelingsnøglerne forventes at blive fastsat på baggrund af analyser af fysiske affaldsfraktioner ved et antal stikprøver, som kan danne grundlag for generelle antagelser om andelen af emballageaffald i en given affaldsfraktion. Det forventes, at opgaven med at udarbejde affaldsanalyserne med udmøntningen vil blive delegeret til Miljøstyrelsen. Se desuden bemærkninger til den foreslåede 9 p, stk. 4, 2. pkt.

Den foreslåede bestemmelse vil som den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 3, omfatte emballageaffald fra både husholdninger og erhverv og viderefører bemyndigelsen i den gældende § 9 p, stk. 3, til at fastsætte nærmere regler om, hvilke omkostninger i affaldshåndteringskæden, som producenter skal dække med henblik på at sikre, at producenter afholder de nødvendige omkostninger til indsamling, transport og behandling af emballageaffald, jf. 2018-affaldsdirektivet artikel 8 a, stk. 4. For forventet anvendelse af bemyndigelsen i forhold til emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder henvises til afsnit **Fejl! Henvisningskilde ikke fundet.**

For så vidt angår kommunalbestyrelsens indsamling, transport og behandling af emballageaffald efter regler udstedt i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 2, vil der i medfør af den foreslåede bestemmelse kunne fastsættes nærmere regler om producenters eller disses kollektive ordningers afholdelse af omkostninger forbundet med indsamling, transport og behandling af emballageaffald, som foranstaltes af kommunalbestyrelsen. De forventede nærmere regler for kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af gebyrer for disse omkostninger fastsættes i medfør af den foreslåede 9 p, stk. 16 og 17 og beskrives i afsnit 3.1.2.1.6.

Producentansvaret for emballage kan som hidtil opfyldes gennem en kollektiv ordning, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 1. Som noget nyt kan miljøministeren i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt. fastsætte regler om kollektive ordningers afholdelse og fordeling af omkostninger. Dette skal ses i lyset af den foreslåede bestemmelse i § 9 z, stk. 3, hvorefter der kan fastsættes regler om pligt til medlemskab af en kollektiv ordning. For nærmere herom henvises til den foreslåede § 9 z, stk. 3, i lovforslagets § 1, nr. 35, og bemærkninger hertil.

Det er hensigten, at der vil blive fastsat regler om, at producenter af emballage af tekstil, porcelæn og keramik, ikke forpligtes til at afholde omkostninger til indsamling, transport og affaldsbehandling af emballageaffald fra disse affaldsfraktioner, fordi mængderne af emballage af tekstil, porcelæn og keramik er små. Det er endvidere aktuelt forventningen, at der i første omgang ved udmøntningen vil blive fastsat regler om, at producenter af emballage, der korrekt sorteres som farligt affald, ikke forpligtes til at afholde omkostninger til indsamling, transport og affaldsbehandling af emballageaffald, når emballageaffald korrekt sorteret som farligt affald indsamles via kommunale husstandsnære indsamlingsordninger. Dette med baggrund i manglende data om fordelingen af emballageaffald og ikke-emballageaffald. Derudover er det hensigten at fastsætte regler om, at producenter eller disses kollektive ordning kun er forpligtiget til at betale omkostninger til kommunalt indsamlet plastemballageaffald, der ikke indsamles som husstandsnært indsamlet plast, samt metalemballageaffald, når disse fraktioner indsamles via bringeordninger (genbrugspladser), hvis kommunalbestyrelsen selv fastsætter retvisende fordelingsnøgler for andelen af emballageaffald og ikke-emballageaffald i disse fraktioner. Se afsnit 3.1.2.1.6. for en nærmere beskrivelse af kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af producentgebyrer efter fordelingsnøgler.

Den foreslåede bestemmelse indeholder hjemmel til at gennemføre 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4.

3.1.2.1.5. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning – omkostningseffektivitet og serviceniveau

Miljøministeriet har vurderet, at det af hensyn til at sikre, at forhandlinger om et serviceniveau bliver bindende for både producenter og kommuner, samt at sikre et klart retsgrundlag, ikke er tilstrækkeligt, at udvalgte producenter og kommunalbestyrelser indgår en privatretlig aftale om et serviceniveau. Miljøministeriet har derfor vurderet, at det er nødvendigt, at fastlægge regler om et serviceniveau.

Miljøministeriet har desuden vurderet, at det er mest hensigtsmæssigt, at kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af betaling fra producenter eller disses kollektive ordninger sker ved gebyrer (producentgebyrer). Dette med baggrund i, at der er tale om en offentlig ydelse, som kommunalbestyrelsen forpligtes til at udføre på vegne af producenter eller disses kollektive ordninger, jf. den foreslåede § 9 p, stk. 2 og regler udstedt i medfør

heraf. Et gebyr er underlagt grundlæggende principper om gebyrfastsættelse, herunder at gebyropkrævninger skal hvile-i-sig-selv, og at der ikke må optjenes overskud i en gebyrordning. Det indebærer bl.a., at gebyropkrævninger skal baseres på faktiske omkostninger.

Miljøministeriet har desuden vurderet, at det ikke er juridisk muligt at forpligte kommunalbestyrelsen til at udbyde affaldsindsamlingen efter det fastlagte serviceniveau, samtidig med at kommunalbestyrelsen også skal have mulighed for at tilbyde deres borgere et højere serviceniveau. Dette fordi kommunalbestyrelsen skal udbyde den reelt ønskede ydelse og opnå en markedspris for denne. En kommunalbestyrelse kan ikke i et udbud bede om at få et tilbud for en ydelse inden for et fastlagt serviceniveau, hvis de reelt ønsker en ydelse med et højere serviceniveau. Miljøministeriet har vurderet, at en kommunalbestyrelse, der ønsker at tilbyde et højere serviceniveau end det fastlagte, skal dække omkostningerne hertil over de kommunale affaldsgebyrer. I praksis vil det betyde, at kommunen skal fratrække disse eventuelle omkostninger, når producentgebyret fastsættes.

Miljøministeriet har vurderet, at formålet med at fastlægge et serviceniveau og udbyde affaldsindsamling herefter er at sikre, at producenter betaler for kommunalbestyrelsens omkostninger til indsamling, transport og behandling i overensstemmelse med 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, hvoraf det følger, at omkostningerne ikke må overstige de omkostninger, der er nødvendige for at levere affaldshåndteringstjenester på en omkostningseffektiv måde. Et serviceniveau kan begrænse omkostninger til affaldsindsamling ved f.eks. at fastsætte en maksimal beholderkapacitet og indsamlingsfrekvens for affaldsindsamling, der vurderes at svare til en omkostningseffektiv affaldsindsamling, således at der f.eks. ikke stilles unødig kapacitet til rådighed eller køres med halvtomme affaldsbeholdere.

Miljøministeriet har derfor vurderet, at de ønskede hensyn i den politiske aftale kan udmøntes ved, at der fastlægges et serviceniveau for indsamling af emballageaffald, som kommunalbestyrelsen fastsætter og opkræver producentgebyrer hos producenter eller disses kollektive ordninger, på baggrund af.

Miljøministeriet har vurderet, at miljøbeskyttelsesloven ikke indeholder regler om eller hjemmel til at gennemføre regler om fastsættelse af et serviceniveau til brug for fastsættelse af de omkostninger, som producenter skal betale kommunalbestyrelsen for, for dennes varetagelses af opgaver på vegne af producenter eller disses kollektive ordninger, herunder heller ikke

en forpligtelse for producenter eller disses kollektive ordninger til at afholde omkostninger svarende til et fastsat serviceniveau.

Miljøministeriet bemærker, at der ved et serviceniveau for kommunal affaldsindsamling forstås et niveau af service, som kommunalbestyrelsen leverer til borgerne i forhold til indsamling af borgernes affald, og som kan anvendes til at opgøre, hvilke omkostninger, som kommunalbestyrelsen, i den henseende, skal medtage ved fastsættelsen af betaling for den opgaveløsning, som kommunalbestyrelsen varetager på vegne af producenter eller disses kollektive ordning, jf. senere afsnit om kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af producentgebyrer.

Med henblik på at udmønte den politiske aftale vedrørende serviceniveau foreslås det at indsætte et 2. pkt. i den foreslåede § 9 p, stk. 3, der bliver til stk. 4, hvorefter miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om et serviceniveau for kommunalbestyrelsens indsamling af affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald fra husholdninger, til brug for opgørelse af omkostninger omfattet af regler udstedt i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 2, og den forventede udmøntning heraf.

Med henblik på at fastsætte de nærmere regler om et serviceniveau for kommunal indsamling af affaldsfraktioner med emballage nedsatte Miljøministeriet i september 2023 et forhandlingsudvalg for husholdningsaffald, hvor repræsentanter for kommuner og kollektive ordninger på baggrund af et kommissorium fik til opgave at indstille et serviceniveau overfor Miljøministeriet. Forhandlingsudvalget fremsendte 1. februar 2024 en indstilling. På baggrund af indstillingen fra forhandlingsudvalget, har Miljøstyrelsen vurderet, at der med det indstillede serviceniveau ikke er sikkerhed for, at producenter betaler de nødvendige omkostninger for at opnå EU's genanvendelsesmål, og det vurderes yderligere, at der er behov for et forbedret datagrundlag for at kunne fastsætte et serviceniveau, der sikrer dette. Miljøministeriet vurderer på den baggrund, at udvalgets indstilling udgør et godt udgangspunkt for det videre arbejde med at fastsætte et serviceniveau, men at der er behov for at kvalificere den foreslåede model for et serviceniveau yderligere, herunder at tilvejebringe det nødvendige datagrundlag. Der er derfor behov for en overgangsperiode, førend et serviceniveau kan fastsættes i en bekendtgørelse. Miljøministeriet forventer aktuelt, at der tidligst i forbindelse med evalueringen af producentansvar for emballage, der, jf. den politiske aftale, er planlagt til 2027, vil være tilvejebragt tilstrækkelige data til at kunne kvalificere og fastsætte et serviceniveau, som kommunalbestyrelsen skal anvende som ramme til at fastsætte producentgebyrer for kommunalbestyrelsens indsamling af emballageaffald.

Når der er et tilstrækkeligt datagrundlag, er det hensigten, at den foreslåede bemyndigelse anvendes til på bekendtgørelsesniveau at fastsætte et serviceniveau for kommunalbestyrelsens indsamling af emballageaffald fra husholdninger. Et serviceniveau kan f.eks. fastsættes efter, hvilken størrelse af beholdere (beholderkapacitet), som kommunalbestyrelsen stiller til rådighed for den enkelte husstand, og hvor ofte affaldsbeholdere tømmes (tømningsfrekvens). Det er hensigten, at serviceniveauet fastsættes med udgangspunkt i den foreslåede løsning fra forhandlingsudvalget, hvor serviceniveauet foreslås fastsat som en årlig beholdervolumen (opgjort i liter) pr. affaldsfraktion for forskellige typer af husstande. Serviceniveauet forventes som minimum opdelt i villaer, etageboliger og sommerhuse og kan derudover f.eks. fastsættes som en gennemsnitlig ramme for alle kommuner, for grupper af lignende kommuner eller som individuelle rammer for hver enkelt kommune. Miljøministeriet vurderer, at serviceniveauet skal fastsættes på en måde, der tilsigter en omkostningseffektiv løsning, således at der f.eks. ikke stilles unødig kapacitet til rådighed eller køres med halvtomme affaldsbeholdere. Det er desuden hensigten, at der ved fastsættelse af serviceniveauet vil blive taget højde for, at serviceniveauet indeholder den fornødne fleksibilitet, således at kommunalbestyrelsen i tilrettelæggelsen af affaldsindsamlingen fra husholdninger fortsat vil kunne indsamle i overensstemmelse med den strømlinede og husstandsnære indsamling, tage hensyn til lokale geografiske og demografiske forhold og samtidig sikre et rimeligt serviceniveau for borgerne. Det kan f.eks. være en rimelig tilgængelighed af og nærhed til affaldsbeholdere. Serviceniveauet skal desuden fastsættes på en måde, hvor kommunalbestyrelsen forholdsvist simpelt og på en gennemsigtig måde kan beregne hvilke omkostninger, som producenter ikke vil være forpligtiget til at betale for i tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen fastsætter et højere serviceniveau.

Det er aktuelt hensigten at der i første omgang, når datagrundlaget er tilstede, fastsættes et serviceniveau for kommunalbestyrelsens husstandsnære indsamlingsordninger af affald med emballageaffald, dvs. affaldsfraktionerne plast-, glas-, pap-, papir-, metal- og mad- og drikkevarekartonaffald. På sigt kan ministeren benytte den foreslåede bestemmelse til at fastsætte serviceniveauer for øvrige kommunale affaldsordninger, der indeholder emballageaffald, herunder f.eks. kommunale bringeordninger (genbrugspladser), jf. afsnit 3.1.1.2.5 om forventet udmøntning af den foreslåede § 9 p, stk. 2.

Med henblik på at sikre at producenter alene betaler for omkostninger, der er nødvendige for et levere affaldshåndtering på en omkostningseffektiv

måde, foreslås desuden et nyt pkt. i § 9 p, stk. 2, der bliver stk. 3, hvorefter miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal tilrettelægge indsamlingen af emballageaffald fra husholdninger på en omkostningseffektiv måde.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ministeren kan fastsætte regler, der forpligter kommunalbestyrelsen til at planlægge og udføre indsamlingen af emballageaffald fra husholdninger på den mest omkostningseffektive måde. Dette forstås således, at kommunalbestyrelsen skal arbejde for at minimere omkostningerne til at nå fastsatte mål ud fra en samlet vurdering af fordele og omkostninger. Det kan f.eks. være mål for høj reel genanvendelse, jf. de i 2018-emballagedirektivets artikel 6, litra f-i fastsatte genanvendelsesmål, eller andre nationalt fastsatte mål. Miljøministeriet vurderer, at kravet om omkostningseffektivitet vil indebære, at kommunalbestyrelsen løbende skal arbejde aktivt for at optimere omkostningseffektiviteten af de affaldsindsamlingsordninger, der er omfattede af det udvidede producentansvar for emballage. Dette således at kommunalbestyrelsen fortsat kan tage hensyn til lokale geografiske og demografiske forhold og sikre et rimeligt serviceniveau for borgerne i en kommune. Det kan f.eks. være ved at sikre, at borgerne har rimelig adgang til affaldsbeholdere. Miljøministeriet vurderer, at kommunalbestyrelsens aktive arbejde med omkostningseffektivitet f.eks. kan vedrøre, at kommunalbestyrelsen løbende evaluerer og tilpasser affaldsbeholderstørrelser, indsamlingsfrekvens og ruteplanlægning i forhold til mængden af affald og den enkelte kommunes demografi f.eks. med henblik på at undgå unødig overkapacitet hos den enkelte husstand. Kommunalbestyrelsen kan f.eks. også overveje, om markedsprøvning af affaldsindsamlingen gennem udbud kan give en lavere pris for den ønskede ydelse, eller om der kan opnås stordriftsfordele gennem tværkommunale samarbejder.

Det er ikke hensigten at anvende den foreslåede bestemmelse til at pålægge kommunalbestyrelsen bestemte tiltag til opnåelse af omkostningseffektivitet. Kommunalbestyrelsen forudsættes selv at tage stilling til og implementere de for kommunen relevante tiltag til omkostningseffektivitet.

Det er aktuelt hensigten, at der fastsættes regler om, at kommunalbestyrelsen skal udarbejde en årlig rapport om kommunalbestyrelsens arbejde med at sikre en omkostningseffektiv indsamling af emballageaffald. Det er forventningen, at disse informationer skal indgå i en samlet rapport til dokumentation af kommunalbestyrelsens omkostningsopgørelser for producentgebyrer efter regler udstedt i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 17, der

sendes til Miljøstyrelsen og offentliggøres på kommunalbestyrelsens hjemmeside, jf. afsnit 3.1.2.1.6. Det er aktuelt hensigten, at der fastsættes krav om, at rapporten skal indeholde oplysninger om kommunalbestyrelsens eksisterende serviceniveau for husstandsnær affaldsindsamling af affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald, samt hvordan kommunalbestyrelsen har arbejdet med omkostningseffektivitet i indsamlingen. Hensynet bag at inkludere informationer om aktuelle serviceniveauer og kommunerne arbejde med omkostningseffektivitet i en årlig rapport er dels at sikre dokumentation for, at kommunalbestyrelsen arbejder med omkostningseffektivitet, og dels at indsamle viden og data om aktuelle serviceniveauer og tiltag til at sikre omkostningseffektivitet, med henblik på at etablere det nødvendige datagrundlag til på sigt at kunne fastsætte et serviceniveau.

For yderligere oplysninger om de foreslåede bestemmelser henvises der til lovforslagets § 1, nr. 7 og 9 og bemærkningerne hertil.

3.1.2.1.6. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning – producentgebyrer

Miljøbeskyttelsesloven indeholder i dag ikke regler om eller hjemmel, at miljøministeren kan fastsætte regler om en pligt for kommunalbestyrelsen til at opkræve gebyrer fra producenter af emballage og emballerede produkter til dækning af udgifter til indsamling, transport og behandling af emballageaffald, herunder også nødvendig administration, oplysningstiltag overfor borgerne og tilsyn.

Det foreslås derfor, at indsætte et nyt stk. 16 og stk. 17 i § 9 p om kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af gebyrer, herunder opgørelse af omkostninger og dokumentation for gebyrernes sammensætning.

Efter det foreslåede stk. 16 skal kommunalbestyrelsen fastsætte og opkræve gebyrer fra producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt kommunalt indsamlet emballageaffald, til dækning af kommunalbestyrelsens udgifter til:
1) Indsamling, transport og behandling af emballageaffald omfattet af regler udstedt i medfør af stk. 2.
2) Planlægning, etablering og administration af affaldsordninger, der vedrører emballageaffald omfattet af regler udstedt i medfør af stk. 2.
3) Oplysningstiltag efter regler udstedt i medfør af stk. 11.
4) Indsamling, registrering og indberetning af oplysninger, der vedrører emballageaffald, efter regler udstedt i medfør af § 9 æ, stk. 1.

5) Administration forbundet med fastsættelse og opkrævning af gebyrer, samt dokumentation for gebyrers sammensætning.
6) Betaling af gebyrer efter § 48 g, stk. 1, der vedrører emballageaffald, herunder udgifter afholdt i forbindelse med Forsyningstilsynets analyser og overvågning efter § 48 d, stk. 2 og regler udstedt i medfør heraf.
7) Forskudsvis dækning af planlagte investeringer, der vedrører emballageaffald, og som omfattes af regler udstedt i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 16 vil medføre, at kommunalbestyrelsen forpligtes til administrativt at fastsætte og opkræve gebyrer (producentgebyrer) fra de producenter eller kollektive ordninger, der har fået tildelt betalingsforpligtelser for emballageaffald indsamlet af den pågældende kommunalbestyrelse. Dette til dækning af udgifter til opgaver, som miljøministeren fastsætter skal løses af kommunalbestyrelsen på producenters vegne, jf. den foreslåede § 9 p, stk. 2 og forventet udmøntning heraf, herunder opgaver der løses i en overgangsperiode, jf. afsnit 3.1.1.2.5, samt den foreslåede § 9 p, stk. 11 om oplysningstiltag, jf. afsnit 3.1.1.5.4.

For nærmere gennemgang af hvilke omkostninger, der er indeholdt i de foreslåede pkt. 1-7 og baggrunden herfor henvises til bemærkningerne til lovforslagets nr. 19.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at kommunalbestyrelsen kan fastsætte gebyrer for kommunalt indsamlet emballageaffald fra både husholdninger og erhverv, når kommunalbestyrelsen indsamler erhvervsaffald efter gældende regler, jf. Miljøbeskyttelsesloven § 49 d stk. 2 og 3.

Det er aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal opkræve gebyrer for kommunalt indsamlet emballageaffald fra erhverv, der i indsamlingen sammenblandes med husholdningsaffald, i tilfælde hvor dette under indsamlingen sammenblandes med emballageaffald fra husholdninger.

I tilfælde hvor kommunalbestyrelsen ikke sammenblander emballageaffald fra erhverv og emballageaffald fra husholdninger i indsamlingen, vurderer Miljøministeriet, at det er mest hensigtsmæssigt, at kommunalbestyrelsen anmoder om betaling for opgaver relateret til erhvervsaffald, efter de foreslåede regler i § 9 p, stk. 8, se afsnit 3.1.2.3.4.

Den foreslåede bestemmelse ændrer ikke på gældende regler om, at når kommunalbestyrelsen fastsætter og opkræver en pris svarende til markedsprisen, når kommunalbestyrelsen tilbyder affaldsordninger for erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse til affaldsproducerende virksomheder, der producerer affald, som i art og mængde svarer til en husholdning, eller er beliggende på øer uden fast broforbindelse, jf. miljøbeskyttelseslovens § 48 a. Ligeledes ændrer den foreslåede bestemmelse ikke på, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte gebyrer til dækning af udgifter, når kommunalbestyrelsen tilbyder ordninger for kommunalbestyrelsens egne institutioner og virksomheder eller for affaldsproducerende virksomheders benyttelse af kommunale genbrugspladser. Kommunalbestyrelsen vil dog i beregningen af markedspriser eller gebyrer skulle fratrække modtaget betaling fra producenter eller disses kollektive ordninger for indsamling, transport og behandling af emballageaffald mv., jf. de beskrevne opgaver i det foreslåede § 9 p, stk. 16.

Ministeren får med forslagets § 9 z, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 35, mulighed for at pålægge producenter pligt til medlemskab af en kollektiv ordning. Det er aktuelt hensigten, at denne bemyndigelse udnyttes. Derved vil det i praksis være kollektive ordninger, der på vegne af producenter, varetager betaling af de kommunale producentgebyrer.

Det er desuden aktuelt hensigten, at der fastsættes regler om, at producenter af emballage af tekstil, porcelæn og keramik, i første omgang ikke forpligtes til at afholde omkostninger til indsamling, transport og affaldsbehandling af kommunalt indsamlet affald, fordi mængderne af emballage af tekstil, porcelæn og keramik er små. Endvidere er det aktuelt forventningen, at der i første omgang ved udmøntningen vil blive fastsat regler om, at producenter af emballage, der korrekt sorteres som farligt affald, ikke forpligtes til at afholde omkostninger til indsamling, transport og affaldsbehandling af emballageaffald korrekt sorteret som farligt affald, der indsamles i kommunale husstandsnære indsamlingsordninger. Dette med baggrund i manglende data om fordelingen af emballageaffald og ikke-emballageaffald. Derved skal kommunalbestyrelsen heller ikke fastsætte og opkræve gebyrer for disse typer af affald.

Det bemærkes desuden, at det er hensigten at fastsætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen kun kan fastsætte producentgebyrer for plastemballageaffald, der ikke indsamles som husstandsnært indsamlet plast, samt metalemballageaffald, når disse fraktioner indsamles via bringeordninger

(genbrugspladser), hvis kommunalbestyrelsen selv fastsætter retvisende fordelingsnøgler for andelen af emballageaffald og ikke-emballageaffald i disse fraktioner. Som nærmere beskrevet i afsnit 3.1.1.2.5 har det endnu ikke været muligt at fastsætte nationale fordelingsnøgler for disse fraktioner. Miljøministeriet har vurderet, at det ikke vil være i overensstemmelse med 2018-emballagedirektivet at undtage producenter for betaling for disse to fraktioner indsamlet via bringeordninger, da de vurderes at indeholde forholdsvist store mængder af emballage.

Efter det foreslåede stk. 17 kan miljøministeren fastsætte regler om kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af gebyrer efter det foreslåede stk. 16, herunder regler om opgørelse af omkostninger og dokumentation for gebyrets sammensætning. Miljøministeren kan endvidere fastsætte krav om fremsendelse af dokumentation for gebyrets sammensætning og om offentliggørelse af denne på kommunalbestyrelsens hjemmeside.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at miljøministeren kan fastsætte regler om, hvordan kommunalbestyrelsen skal opgøre de relevante omkostninger for indsamling, transport og behandling emballageaffald, hvorledes producentgebyrernes sammensætning skal dokumenteres og i hvilket omfang, samt hvornår og hvordan gebyrerne skal fastsættes og opkræves.

Det er aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen én gang årligt skal fastsætte og offentliggøre producentgebyrer, samt at producentgebyrer skal opkræves samlet for alle affaldsordninger i et passende interval, f.eks. 2-4 gange årligt, således at producenter eller disse kollektive ordninger modtager gebyropkrævninger på samme tidspunkter på året med udgangspunkt i de fastsatte producentgebyrer.

Det er aktuelt hensigten, at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte ét gebyr per affaldsordning, hvilket f.eks. vil indebære, at der skal fastlægges ét gebyr for indsamling af glasaffald i en henteordning og ét gebyr for indsamling af kombineret plast og metal (hvis dette indsamles i samme spand). Kombineret indsamling af to eller flere affaldsfraktioner udgør én affaldsordning. Da det ikke kan udelukkes, at tildelingsordningen kan medføre, at en affaldsordning med to affaldsfraktioner, der indsamles kombineret, tildeles til to forskellige producenter eller kollektive ordninger, er det aktuelt hensigten, at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen i sådanne tilfælde skal opdele omkostningerne til hver affaldsfraktion og opkræve disse separat fra de kollektive ordninger.

UDKAST

Det er aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal opgøre omkostninger til håndtering af emballageaffald på baggrund af de samlede faktiske omkostninger til en affaldsordning, der fordeles efter fastsætte fordelingsnøgler for andelen af emballageaffald og ikke-emballageaffald, i tilfælde hvor emballageaffaldet indsamles af kommunalbestyrelsen sammen med andet affald, der ikke er emballageaffald. Det er således hensigten, at der ved bekendtgørelse vil blive fastsat faste fordelingsnøgler for affald indsamlet fra husholdninger, som kommunalbestyrelsen forpligtes til at benytte til at opgøre omkostninger til emballageaffald. Det forventes, at der i første omgang fastsættes fordelingsnøgler for affaldsfraktionerne plast-, glas-, metal-, pap-, papir-, træ-, mad- og drikkevarekartonaffald, samt kombineret indsamling af disse fraktioner, og desuden for korrekt sorteret emballageaffald i restaffald og emballageaffald sorteret som farligt affald. Fordelingsnøglerne forventes at blive fastsat på baggrund af analyser af fysiske affaldsfraktioner ved et antal stikprøver, som kan danne grundlag for generelle antagelser om andelen af emballageaffald i en given affaldsfraktion.

For så vidt angår plastemballageaffald, der ikke indsamles som husstandsnært indsamlet plast, samt metalemballageaffald, når disse fraktioner indsamles via bringeordninger (genbrugspladser), er det dog hensigten af at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen selv skal fastsætte retvisende fordelingsnøgler for andelen af emballageaffald og ikke-emballageaffald, hvis kommunalbestyrelsen ønsker at opkræve gebyrer for dette affald, jf. de almindelige bemærkninger til § 9 p, stk. 16 ovenfor. På sigt er det hensigten, at der også for disse indsamlingsordninger fastsættes nationale fordelingsnøgler, som kommunalbestyrelsen skal benytte i fastsættelse af gebyrer, jf. beskrivelsen i afsnit 3.1.1.2.5.

Som følge af det foreslåede 2. pkt. i den foreslåede § 9 p, stk. 3, der bliver til stk. 4, jf. foregående afsnit, er det desuden hensigten, at der på sigt fastsættes regler om, at kommunalbestyrelsen skal opgøre omkostninger til emballageaffald ud fra et fastsat serviceniveau. Kommunalbestyrelsen vil således ikke, når serviceniveauet er fastlagt, kunne inkludere omkostninger, der rækker udover serviceniveauet. Hvis en kommunalbestyrelse ønsker at tilbyde borgere et højere serviceniveau, skal omkostninger til dette indgå i kommunalbestyrelsens fastsættelse af affaldsgebyrer, jf. de gældende regler herom.

Det er desuden aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal fratrække eventuelle indtægter fra salg af sekundære råvarer, for de affaldsordninger, hvor kommunalbestyrelsen udover indsamling også

forpligtes til at varetage den videre transport og behandling, jf. den foreslåede § 9 p, stk. 2 og nærmere udmøntning heraf.

Den foreslåede stk. 17 vil desuden indebære, at miljøministeren kan fastsætte regler, om at kommunalbestyrelsen skal dokumentere, hvordan gebyrer efter den foreslåede § 9 p, stk. 16 er opgjort og sammensat i forbindelse med fastsættelsen og opkrævningen heraf. Det er aktuelt hensigten, at der vil blive fastsat krav om, at kommunalbestyrelsen årligt skal udarbejde en særskilt opgørelse af de omkostninger, der indgår i producentgebyrerne, med henblik på at sikre gennemsigtighed i opgørelsen af omkostninger.

Det forventes desuden, at kommunalbestyrelsen skal udarbejde en årlig rapport om omkostninger til affaldsindsamling. Rapporten forventes bl.a. at skulle indeholde oplysninger om større investeringer eller ændringer i affaldsindsamlingen i løbet af opgørelsesperioden. Miljøministeriet vurderer, at rapporten vil bidrage med at skabe øget gennemsigtighed om kommunernes omkostninger til affaldsindsamling og desuden kan bidrage til at fastsætte et serviceniveau for kommunernes affaldsindsamling, jf. foregående afsnit. Det er hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal fremsende den nævnte rapport til Miljøstyrelsen en gang årligt og offentliggøre den på kommunalbestyrelsens hjemmeside.

De foreslåede bestemmelser i stk. 16 og 17 indeholder hjemmel til at gennemføre 2018- affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4.

For nærmere om kommunalbestyrelsens opkrævning af gebyrer og bemyndigelsen til at fastsætte regler om, hvordan kommunalbestyrelsen skal fastsætte og opkræve gebyrer, herunder opgørelse af omkostninger og dokumentation for gebyret sammensætning henvises til lovforslagets § 1, nr. 19, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås desuden, at der indsættes et nyt stk. 18, hvorefter kommunalbestyrelsens afgørelser om gebyrer ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

3.1.2.2. Forsyningstilsynets rolle vedrørende udvidet producentansvar

3.1.2.2.1. Gældende ret

Forsyningstilsynet varetager opgaver og beføjelser i medfør af lov om Forsyningstilsynet og sektorlovgivningen jf. § 3, stk. 1, i lov om Forsyningstilsynet. Forsyningstilsynet varetager herefter en række konkrete tilsynsopgaver med ordninger på området for indsamling og behandling af affald egnet

til materialenyttiggørelse samt den økonomiske regulering af affaldsforbrændingssektoren. Forsyningstilsynet fører således tilsyn med dispensationsordningen og overgangsordningen, jf. lov om miljøbeskyttelse §§ 49 g og 49 f samt de indsamlingsordninger, som kommunerne skal tilbyde til markedspris jf. lov om miljøbeskyttelse § 48 a, stk. 3. Forsyningstilsynet fører endvidere tilsyn med konkurrencefremmende tiltag, jf. lov om miljøbeskyttelse §§ 45 f og 45 g. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om, hvilke opgaver Forsyningstilsynet skal varetage, herunder opgaver med analyser og overvågningsopgaver for at sikre en velfungerende konkurrencebaseret sektor. Det er fastsat på bekendtgørelsesniveau, at Forsyningstilsynet overvåger og analyserer affaldssektoren og markedet for affaldshåndtering, herunder overvåger og analyserer de kommunalt fastsatte gebyrer og priser.

Forsyningstilsynet har som formål at sikre et stærkt og effektivt tilsyn med forsyningssektorerne. Forsyningstilsynet skal navnlig sikre forbrugernes interesser i forsyningssektorerne ved at arbejde for høj effektivitet, lavest mulige forbrugerpriser på kort og lang sigt, en sikker og stabil forsyning samt en omkostningseffektiv teknologiudvikling og en omkostningseffektiv grøn omstilling Forsyningstilsynet tilrettelægger selv sin drift og opgavevaretagelse. I tillæg hertil afgør Forsyningstilsynet selv, om der er tilstrækkelig anledning til at undersøge eller træffe afgørelse efter kapitel 6 i lov om miljøbeskyttelse. Forsyningstilsynet offentliggør sine afgørelser. I forbindelse med sagsbehandling efter kapitel 6 kan Forsyningstilsynet i medfør af § 48 f, stk.1, i lov om miljøbeskyttelse indhente nødvendige oplysninger og meddele påbud om udlevering af oplysninger fra kommunalbestyrelsen og øvrige markedsaktører herunder kommunalt ejede selskaber og andre relevante aktører i affaldssektoren. Med disse menes de direkte aktørers koncernforbundne selskaber, vertikalt integrerede virksomheder og interesseforbundne selskaber samt berørte virksomheder, såfremt de pågældende aktørers aktiviteter har betydning for de opgaver, som Forsyningstilsynet varetager. Forsyningstilsynet kan derudover i medfør af § 48 f, stk. 2, i lov om miljøbeskyttelse fastsætte nærmere regler om kommunalbestyrelsens og andre markedsaktørers pligt til at videregive oplysninger i henhold til stk. 1, herunder regler om formen for indberetning, og at indberetningen skal ske elektronisk.

Udgangspunktet er, at Forsyningstilsynets opgaver og beføjelser fastsættes i de respektive sektorlove, men Forsyningstilsynet har efter lov om Forsyningstilsynet til opgave at følge og vurdere reguleringen af forsyningssek-

torerne, herunder orientere klima-, energi- og forsyningsministeren, hvis reguleringen strider mod hensigten med lov om Forsyningstilsynet og sektorlovgivningen. I både lov om varmeforsyning og kapitel 6 i lov om miljøbeskyttelse er der fastsat en pligt for Forsyningstilsynet til at orientere klima-, energi- og forsyningsministeren om forhold, der har betydning for ministeren. Endvidere har Forsyningstilsynet efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 6 en forpligtelse til at orientere Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om forhold, som tilsynet mener kan være i strid med konkurrencelovgivningen.

Efter gældende ret er Forsyningstilsynets opgaver i relation til affaldssektoren efter kapitel 6 eller regler udstedt i medfør heraf gebyrfinansierede, jf. lov om miljøbeskyttelse § 48, stk. 3, nr. 3. Kommunerne skal finansiere betalingen af gebyrer til Forsyningstilsynet over affaldsgebyret eller gennem indsamling af erhvervsaffald til markedspris.

Kapitlerne 9, 9 a og 10 om tilsynsbestemmelser og administrative bestemmelser i lov om miljøbeskyttelse finder ikke anvendelse på Forsyningstilsynets afgørelser efter lov om miljøbeskyttelse. Bestemmelserne er udformet med henblik på det tilsyn, der føres af kommunalbestyrelsen og miljøministeren.

Ankestyrelsen fører tilsyn med kommunerne og kommunale fællesskaber jf. kommunestyrelsesloven § 47, stk. 1. Det er dermed fortsat Ankestyrelsen, der fører tilsyn med kommunernes overholdelse af reglerne om fastsættelse, opkrævning og kontoføring af gebyrer for affaldsordninger.

3.1.2.2.2. Gældende EU-ret

Det fremgår af 2018-affaldsdirektivets art. 8 a, stk. 4, litra a, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de finansielle bidrag, som producenten betaler for at opfylde sine forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar, dækker følgende omkostninger for de produkter, som markedsføres i medlemsstaten: omkostningerne ved særskilt indsamling af affald og efterfølgende transport og behandling heraf, herunder behandling der er nødvendig for at opfylde EU-målene for affaldshåndtering samt de omkostninger, der er nødvendige for at opfylde de andre mål og målsætninger, der er omhandlet i stk. 1 litra b, idet der tages hensyn til indtægterne fra genbrug, fra salg af sekundære råstoffer fra dennes produkter og fra uindløst pant; omkostningerne ved levering af relevante oplysninger til affaldsindehavere i overensstemmelse med artikel 8 a, stk. 2, samt omkostninger ved indsamling og rapportering af data i overensstemmelse med artikel 8 a, stk. 1, litra c. Det fremgår desuden af artikel 8 a, stk. 4, litra c, at

omkostningerne ikke må overstige de omkostninger, der er nødvendige for at levere affaldshåndteringstjenester på en omkostningseffektiv måde, og at sådanne omkostninger skal fastsættes på en gennemsigtig måde af de berørte aktører.

3.1.2.2.3. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med ændring af lov om miljøbeskyttelse ved lov nr. 898 af 21. juni 2022 er Forsyningstilsynet tillagt en række tilsynsopgaver inden for affaldssektoren med henblik på, at Forsyningstilsynet oparbejder viden om sektoren, frem mod at de resterende dele af aftale om klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi af 16. juni 2020, herunder omkring et skærpet økonomisk tilsyn, implementeres.

Med den opfølgende politiske aftale om klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi af 30. august 2022 (S, V, RV, SF, LA, M) blev det politisk besluttet, at der skal føres et styrket tilsyn med affaldsgebyrerne, herunder at Forsyningstilsynet (FSTS) skal fastsætte regler for opkrævning af affaldsgebyrer, der sikrer gennemsigtighed og omkostningsægthed for borgerne. Det fremgår af den parallelt indgåede politiske aftale om udvidet producentansvar for emballage og visse engangsplastprodukter (S, V, SF, RV, EL, K, DF og ALT), at det udvidede producentansvar for emballage vil indebære, at der flyttes omkostninger fra borgernes affaldsgebyrer til producenterne, og at løsningen indebærer skærpede krav til transparens og ensartethed i kommunernes opgørelse af omkostninger.

Med den foreslåede ordning for det udvidede producentansvar for emballage skal kommunalbestyrelsen opkræve gebyrer hos producenter eller disses kollektive ordninger for de dele af affaldshåndteringen af emballageaffald, som kommunalbestyrelsen varetager på vegne af producenter eller disses kollektive ordninger (såkaldte "producentgebyrer"), jf. den foreslåede § 9 p, stk. 16. I praksis vil fastsættelse af producentgebyrer og affaldsgebyrer være tæt sammenhængende, da emballageaffald udgør en betydelig andel af de affaldsordninger, der i dag indsamles og finansieres efter regler om affaldsgebyrer. Omkostninger til affaldshåndtering af emballage, der med den foreslåede løsning skal betales af producenter, vil skulle opgøres med udgangspunkt i omkostninger til den samlede affaldsordning efter fastsatte fordelingsnøgler for hhv. emballageaffald og ikke-emballageaffald og vil derfor som hovedregel skulle modregnes i omkostningsopgørelsen ved fastsættelse af affaldsgebyrer. Se afsnit 3.1.2.1.7 for en nærmere beskrivelse af de foreslåede regler om producentgebyrer.

UDKAST

Det vurderes derfor hensigtsmæssigt, at Forsyningstilsynet kan overvåge og analysere producentgebyrer, ligesom Forsyningstilsynet i dag har til opgave at overvåge og analysere de kommunale affaldsgebyrer. Miljøministeriet og Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet vurderer, at dette vil understøtte gennemsigtighed for så vidt angår både affaldsgebyrer og producentgebyrer. Forsyningstilsynets overvågning og analyse af kommunale affaldsgebyrer består bl.a. i, at Forsyningstilsynet udarbejder og offentliggør en årlig rapport om udviklingen i de kommunale affaldsgebyrer, blandt andet med det formål at undersøge hvordan de gældende regler for kommunernes fastsættelse af affaldsgebyrer kan skærpes, så krydssubsidiering undgås.

Det foreslås, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om Forsyningstilsynets opgavevaretagelse relateret til udvidet producentansvar for emballage, således at Forsyningstilsynet fremadrettet kan overvåge og analysere producentgebyrer for affaldshåndtering af emballage med henblik på at sikre gennemsigtighed i kommunernes omkostninger forbundet hermed.

Det er hensigten, at Forsyningstilsynets overvågning og analyse af producentgebyrer blandt andet vil indebære, at Forsyningstilsynet følger kommunalbestyrelsernes fastsættelse af producentgebyrer og foretager en årlig sammenligning af gebyrerne, der offentliggøres. Overvågning og analyse af gebyrer kan på sigt skabe øget indsigt i kommunalbestyrelsens fastsættelse af producentgebyrer, og kan således bidrage til et bedre sammenligningsgrundlag og øget gennemsigtighed i opgørelsen af kommunalbestyrelsens omkostninger.

Med lovforslaget foreslås det yderligere, at Forsyningstilsynet forpligtes til at gøre miljøministeren opmærksom på forhold vedrørende producentgebyrer, som tilsynet mener kan have betydning for ministeren. I forlængelse heraf vil det følge naturligt, at miljøministeren også kan anmode Forsyningstilsynet om oplysninger vedrørende opgaven med analyse og overvågning af producentgebyrer. Dette skal ske under iagttagelse af Forsyningstilsynets beføjelse i § 4, stk. 4, i lov om Forsyningstilsynet, til at fastlægge prioriteringen og omfanget af tilsynets opgaver i forbindelse med overvågning og analyse af forhold indenfor og på tværs af forsyningssektorerne.

Det foreslås endvidere, at Forsyningstilsynets opgaver med overvågning og analyse af producentgebyrer gebyrfinansieres, i medfør af den foreslåede stk. 16, nr. 6, jf. den gældende § 48 g, stk. 1, hvorefter Forsyningstilsynet kan opkræve gebyrer hos kommunalbestyrelsen til dækning af tilsynets om-

kostninger til overvågning og analyse af producentgebyrer, og at kommunerne vil kunne overvælte disse omkostninger i de kommunale producentgebyrer. Dette vil således indebære, at producenter betaler omkostninger til overvågning og analyse af producentgebyrer, og at kommunale affaldsgebyrer derfor ikke påvirkes. Dette er i overensstemmelse med 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, hvorefter producenter af emballage skal bære det finansielle ansvar for alle nødvendige udgifter til levering af affaldshåndteringstjenester vedrørende emballageaffald.

For nærmere om kommunernes fastsættelse af producentgebyrer og opgørelse af omkostninger m.v. henvises til lovforslagets § 1, nr. 19 og bemærkningerne hertil.

3.1.2.3. Afholdelse af omkostninger for håndtering af emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder

3.1.2.3.1. Gældende ret

Der henvises til afsnit 3.1.2.1.1 for gennemgang af gældende regler i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 1 og stk. 3 om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, affaldshåndterings- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med emballageaffald. § 9 p, stk. 1 har virkning fra 31. december 2024. Bemyndigelsen i stk. 3 er i dag ikke udnyttet.

Indtil ikrafttrædelsen af § 9 p, stk. 1, afholdes omkostninger til indsamling, transport og behandling af emballageaffald af de emballageaffaldsproducerende virksomheder. Enten i form af egen håndtering af affaldet eller ved overdragelse af affald og ansvar mod betaling til en eller flere af de aktører, der fremgår af § 27 i affaldsaktørbekendtgørelsen, som nærmere beskrevet i afsnit 3.1.1.2.1.

3.1.2.3.2. Gældende EU-ret

Der henvises til afsnit 3.1.2.1.2 for nærmere beskrivelse af gældende EU-ret.

3.1.2.3.3. Politisk aftale

Det følger af del 3 af den politiske aftale, at affaldsproducerende virksomheder fortsat skal sikre håndtering af deres emballageaffald efter gældende regler af hensyn til, at der ikke foretages ændringer i det konkurrenceudsatte marked for genanvendeligt erhvervsaffald som følge af det udvidede produ-

centansvar for emballage. Det fremgår, at producenter skal kompenser affaldsindsamlere økonomisk for indsamling, transport og affaldsbehandling af emballageaffald, der indsamles fra affaldsproducerende virksomheder, og at producenter derved alene har et finansielt ansvar. I forbindelse med udmøntningen af den politiske aftale er det konstateret, at det er nødvendigt, at producenter i stedet skal kompensere affaldsproducerende virksomheder direkte.

3.1.2.3.4. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Miljøministeriets vurdering, at det er nødvendigt at nyaffatte § 9 p, stk. 3, der bliver stk. 4, af hensyn til at etablere klar hjemmel til at kunne fastsætte regler om producenters afholdelse af omkostninger, og da bemyndigelsen til at fastsætte regler om producenters afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med oprydningsforpligtelser i forbindelse med affald fra emballage af engangsplast udgår af bestemmelsen.

Det foreslås med nyaffattelsen af stk. 3, som bliver stk. 4, at miljøministeren fastsætter regler om producenters eller disses kollektive ordninger afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af indsamlings-, transport-, behandlings-, oplysnings- og dataindberetningsforpligtelser i forbindelse med emballageaffald omfattet af § 9 p, stk. 1 eller regler udstedt i medfør af § 9 p, stk. 2. Ministeren kan herunder fastsætte regler om opgørelse af omkostninger og om procedurer for betaling af omkostninger og dokumentation herfor.

Den foreslåede bestemmelse vil som den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 3 omfatte emballageaffald fra både husholdninger og erhverv og viderefører bemyndigelsen i den gældende § 9 p, stk. 3, til at fastsætte nærmere regler om, hvilke omkostninger i affaldshåndteringskæden, som producenter skal dække med henblik på at sikre, at producenter afholder de nødvendige omkostninger til indsamling, transport og behandling af emballageaffald, jf. 2018-affaldsdirektivet artikel 8 a, stk. 4. For forventet anvendelse af bemyndigelsen i forhold til emballageaffald fra husholdninger henvises til afsnit 3.1.2.1 om kommunale producentgebyrer.

For så vidt angår kommunalbestyrelsens og emballageproducerende virksomheders indsamling, transport og behandling af emballageaffald efter regler udstedt i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 2, vil der i medfør af den foreslåede bestemmelse kunne fastsættes nærmere regler om producenters eller disses kollektive ordningers afholdelse af omkostninger forbundet med

indsamling, transport og behandling af emballageaffald, som foranstaltes af kommunalbestyrelsen eller af den affaldsproducerende virksomhed.

Producentansvaret for emballage kan som hidtil opfyldes gennem en kollektiv ordning, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 1. Som noget nyt kan miljøministeren i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt. fastsætte regler om kollektive ordningers afholdelse og fordeling af omkostninger. Dette skal ses i lyset af den foreslåede bestemmelse i § 9 z, stk. 3, hvorefter der kan fastsættes regler om pligt til medlemskab af en kollektiv ordning. For nærmere herom henvises til den foreslåede § 9 z, stk. 3, i lovforslagets § 1, nr. 35, og bemærkninger hertil.

Det er hensigten, at der fastsættes regler om, at omkostninger til emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder opgøres på baggrund af faste fordelingsnøgler for andelen af emballageaffald i de affaldsfraktioner, hvor emballageaffaldet indsamles af de affaldsproducerende virksomheder henholdsvis kommunalbestyrelsen sammen med andet affald, der ikke er emballageaffald. Det er således hensigten, at der ved bekendtgørelse vil blive fastsat faste fordelingsnøgler for emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder, som kommunalbestyrelsen og affaldsproducerende virksomheder forpligtes til at benytte til at opgøre omkostninger til emballageaffald. Det forventes, at der i første omgang fastsættes fordelingsnøgler for 4 brancher for affaldsfraktionerne plast-, glas-, metal-, pap-, papir-, træ-, mad- og drikkekartonaffald samt kombineret indsamling af disse fraktioner og korrekt sorteret emballageaffald i restaffald. Som beskrevet i afsnit **Fejl! Henvisningskilde ikke fundet.** om fastsættelse af kommunale producentgebyrer forventes fordelingsnøglerne at blive fastsat på baggrund af analyser af fysiske affaldsfraktioner.

Det er desuden hensigten, at bemyndigelsen udnyttes til at fastsætte nærmere regler om opgørelsen af omkostninger, herunder om at opgørelsen af omkostninger til indsamling, transport og behandling af emballageaffald skal ske efter en beregningsmetode med fastsatte nøgletal for indsamling, transport og behandling af emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder, der løbende opdateres. Beregningsmetoden skal bl.a. sikre, at producenter dækker de omkostninger, der er nødvendige for at opnå de EU-fastsatte genanvendelsesmål, der følger af 2018-emballagedirektivets artikel 6, litra f-i, således at producenter samlet set afholder de nødvendige omkostninger til affaldshåndtering på en omkostningseffektiv måde, jf. 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4. Samtidigt er det hensigten at fastsætte beregningsmetoden under hensyn til at skabe et administrerbart system for

de affaldsproducerende virksomheder, producenter eller disses kollektive ordninger, herunder med simple udregninger af omkostninger, hvor det vurderes muligt og hensigtsmæssigt.

Beregningsmetoden forventes bl.a. udarbejdet på baggrund af anbefalinger fra et frivilligt udvalg med deltagelse af relevante repræsentanter for affaldsproducerende virksomheder, private indsamlingsvirksomheder og producenter af emballage og emballerede produkter og disses kollektive ordninger.

Det er hensigten, at der vil blive fastsat regler om, at producenter af emballage af tekstil, porcelæn og keramik og emballage, der korrekt sorteres som farligt affald, i første omgang ikke forpligtes til at afholde omkostninger til indsamling, transport og affaldsbehandling fra affaldsproducerende virksomheder. Dette med baggrund i, at mængderne af emballage af tekstil, porcelæn og keramik er små, og fordi der endnu ikke er tilstrækkeligt datagrundlag til at kunne fastsætte en fordelingsnøgle for affaldsfraktionen farligt affald fra affaldsproducerende virksomheder.

Den foreslåede bestemmelse bemyndiger herunder ministeren til at fastsætte regler om dokumentation for opgørelse af omkostninger og som noget nyt om procedurer for betaling af omkostninger. Det er aktuelt hensigten at fastsætte nærmere regler om procedurer for betalingen af omkostninger mellem producenter eller disses kollektive ordninger og affaldsproducerende virksomheder. Det er aktuelt hensigten at fastsætte regler om, hvor ofte betalingen skal ske og frister herfor og hvilke oplysninger, der skal angives til producenter eller disses kollektive ordninger i forbindelse med anmodning om betaling. Det er desuden aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at den affaldsproducerende virksomhed eller kommunalbestyrelsen skal oplyse, hvor mange tons affald, der er indsamlet og affaldsbehandlet i en given affaldsfraktion og branche med henblik på at kunne anvende den korrekte fordelingsnøgle, samt krav om at disse oplysninger kan dokumenteres. Det kan f.eks. være ved brug af vejesedler. Det er desuden hensigten, at der fastsættes regler om dokumentation for, at emballageaffald omfattet af en anmodning om betaling ikke er omfattet af en egen tilbagetagningsordning for emballageaffald efter den gældende § 45, stk. 6 eller af en egen tilbagetagningsordning for emballageaffald efter § 9 p, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse indeholder hjemmel til at gennemføre 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4.

3.1.2.4. Gebyr for myndighedsbehandling og øvrige administrative opgaver i det udvidede producentansvar for emballage

3.1.2.4.1. Gældende national ret

I medfør af miljøbeskyttelseslovens § 88, stk. 1, kan der opkræves gebyrer til dækning af myndighedernes omkostninger ved administration og tilsyn i forbindelse med loven. Det fremgår af de oprindelige forarbejder til bestemmelsen, at bestemmelsen giver miljøministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om brugerbetaling i forbindelse med lovens administration, herunder til dækning af myndighedernes omkostninger til bl.a. tilsyn og ved behandling af sager om tilladelser eller dispensationer og ved behandling af klagesager, jf. Folketingstidende 1990-91 (2. samling), Tillæg A, L 74 som fremsat side 49.

3.1.2.4.2. Gældende EU-ret

Se afsnit 3.1.2.1.1. for gældende EU-ret vedrørende 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, om de finansielle bidrag, som producenten betaler for at opfylde sine forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar.

3.1.2.4.3. Politisk aftale

Det fremgår af del 5 i den politiske aftale at en række administrative opgaver løftes af staten, herunder at sikre, at borgerne oplyses om korrekt håndtering af emballageaffald og at undgå henkastet affald i naturen. Det fremgår desuden af den politiske aftale, at alle omkostninger, herunder omkostninger til administration, skal afholdes af producenter.

3.1.2.4.4. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Miljøministeriet har overvejet, om ministerens udgifter til administration af det udvidede producentansvar for emballage kan finansieres igennem gebyrer efter regler udstedt i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 88. Ministeriet vurderer, at det er hensigtsmæssigt med et klarere hjemmelsgrundlag til gebyrfinansiering af administrationsopgaver, som ikke udgør egentlig brugerbetaling eller konkrete tilsyn, som forudsat i de oprindelige bemærkninger til miljøbeskyttelseslovens § 88.

Det udvidede producentansvar for emballage vil indebære en række administrative opgaver i Miljøministeriet, som i henhold til den politiske aftale ønskes finansieret af producenter igennem opkrævning af gebyrer. Gebyrerne skal betales af de i producentregisteret tilmeldte producenter og skal

bl.a. dække miljøministerens omkostninger ved udarbejdelse af affaldsanalyser med henblik på at fastlægge fordelingsnøgler for, hvor stor en andel emballageaffald udgør af de enkelte affaldsfraktioner som indsamles i kommunale indsamlingsordninger og ved affaldsproducerende virksomheder og omfattes af det udvidede producentansvar. Fordelingsnøglerne skal anvendes til at fordele omkostninger, jf. den foreslåede § 9 p, stk. 4.

Det foreslås desuden, at gebyrbetalingen skal dække miljøministerens omkostninger i forbindelse med fastsættelse og løbende opdatering af beregningsmetode og nøgletal med henblik på fastsættelse af producenters eller disses kollektive ordningers betaling for indsamling, transport og behandling af erhvervsemballageaffald, jf. afsnit 3.1.2.3. Dette vil bl.a. indebære, at miljøministeren løbende kan opdatere nøgletal for indsamling, transport og behandling af affald, herunder løbende opdatering af nøgletal for affaldsbehandling på baggrund af en række udvalgte prisindekser for afsætning af genanvendte materialer. Dette af hensyn til at sikre en økonomisk kompensation så tæt på aktuelle markedspriser som muligt. Miljøministeren vil have mulighed for at indkøbe konsulentbistand til at løfte disse opgaver og evt. tilkøbe adgang til de udvalgte indekser. Derudover kan miljøministeren nedsætte rådgivende udvalg med repræsentanter fra for eksempel kommuner, kollektive ordninger og erhvervsorganisationer, der kan bistå med at kvalificere og opdatere beregningsmetode og nøgletal. Det foreslås desuden, at miljøministerens omkostninger til analyser til understøttelse af omkostningseffektivitet i kommunernes indsamling af emballageaffald også kan gebyrfinansieres, hvor relevant.

Gebyrbetalingen skal også gå til dækning af miljøministerens varetagelse af oplysningstiltag over for slutbrugerne, jf. den foreslåede § 9 p, stk. 10, der bliver stk. 11.

Ved fastsættelse af gebyrtaksterne gælder generelt, at der tilstræbes fuld dækning af de omkostninger, der er forbundet med det pågældende gebyrbelagte område. Mindst en gang årligt vurderes det, blandt andet på baggrund af seneste års regnskab eller det forventede resultat af årets regnskab, om omkostningerne skal reduceres eller taksten justeres for at sikre balance. Væsentlige ubalancer mellem indtægter og omkostninger på det enkelte gebyrbelagte område skal tilstræbes udlignet over en periode på maksimalt fire år, fra og med det år hvori ubalancen opstår. Dette omfatter ikke over- eller underdækning, der bidrager til at udligne tidligere års ubalance, jf. Økonomistyrelsens budgetvejledning, afsnit 2.3.1.

De omkostninger, der vil indgå i fastsættelse af gebyrernes størrelse, omfatter direkte omkostninger, f.eks. lønomkostninger, såvel som indirekte omkostninger, som er en forholdsmæssig andel af myndighedens omkostninger, der ikke kan henføres til en konkret ydelse, men understøtter varetagelsen af en faglig opgave. Indirekte omkostninger udgøres bl.a. af generelle fællesomkostninger, som er det overhead, der understøtter den samlede myndigheds opgavevaretagelse, jf. Økonomistyrelsens vejledning om prisfastsættelse, afsnit 2.1.

Efter den gældende § 9 ø, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven kan miljøministeren henlægge kompetencen til at træffe en række nærmere angivne afgørelser til en privat organisation (Dansk Producentansvar). Afgørelserne kan efter lovens § 9 ø, stk. 3, påklages til miljøministeren af den, afgørelsen retter sig imod. Det er hensigten, at delegere klagesagsbehandlingen til Miljøstyrelsen. Det foreslås, at klagesagsbehandlingen kan finansieres af de tilmeldte producenter igennem opkrævning af et generelt administrationsgebyr. Omkostningerne til klagesagsbehandlingen fastsættes i henhold til Økonomistyrelsens vejledning om prisfastsættelse, hvilket omfatter direkte omkostninger i form af f.eks. lønomkostninger samt indirekte omkostninger, herunder fællesomkostninger. De samlede omkostninger til klagesagsbehandlingen fordeles herefter forholdsmæssigt på de tilmeldte producenter ud fra markedsførte mængder. I det første år vil opgørelsen af gebyret basere sig på et estimat over antallet af klagesager og den forventede tid, der vil blive brugt på sagsbehandlingen m.v. Miljøstyrelsen estimerer aktuelt, at der vil komme et større antal klagesager det første år, men at antallet vil være faldende i takt med, at en administrativ praksis bliver etableret.

Videre foreslås det, at miljøministerens omkostninger til administration og opkrævning af gebyrerne, vil kunne gebyrfinansieres. Dette indebærer bl.a. omkostninger til fakturering, herunder udregning, fakturaoprettelse og løbende udsendelse af fakturaer.

Det forventes at delegere opkrævning af gebyrer til Miljøstyrelsen, ligesom det forventes, at der bliver fastsat regler om, at fastsættelse og opkrævning af gebyrer ikke vil kunne påklages til anden administrativ myndighed.

Gebyrer til dækning af miljøministerens omkostninger til affaldsanalyser, sekretariatsbetjening af rådgivende udvalg vedrørende fastsættelse og løbende opdatering af nøgletal og udarbejdelse analyser angående omkostningseffektivitet i kommunernes indsamling, IT-understøttelse, klagesagsbehandling og oplysningstiltag, vil først blive fastlagt, så de gælder efter

producentansvarets ikrafttrædelse, jf. lovforslagets § 2 og bemærkninger hertil.

3.1.2.5.Gebyr for tilsyn med registrering og rapportering

3.1.2.5.1. Gældende ret

Det fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 9 æ, stk. 1, at miljøministeren fastsætter regler om oprettelse og drift af registre over producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr, af emballage, af person- og varebiler, af drikkevarebeholdere, drikkebægre, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast og af batterier og akkumulatorer, og deres repræsentanter og om, at disse har pligt til at tilmelde sig registeret, og om deres og myndigheders pligt til at indgive oplysninger hertil.

Der er fastsat regler om oprettelse og drift af registre i elektronikaffaldsbekendtgørelsen, bilskrotbekendtgørelsen, bekendtgørelse om filtre til tobaksvarer, bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter, bekendtgørelse om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage.

Der er endvidere fastsat regler i medfør af lovens § 9 æ om, at den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar) skal oprette og drive registre, således at det er Dansk Producentansvar, der træffer afgørelse om, hvorvidt en fysisk eller juridisk person er forpligtet til at lade sig registrere m.v. Driften af registre oprettet i medfør af § 9 æ, og som er delegeret til den producentregisteransvarlige organisation Dansk Producentansvar i medfør af § 9 ø, stk. 1, kan gebyrfinansieres efter regler udstedt i medfør af § 9 ø, stk. 4.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder i dag generelle hjemler til at fastsætte regler om tilsyn i § 67 og § 73. Disse bestemmelser indeholder hjemmel til at fastsætte regler om tilsyn med overholdelse af regler om udvidet producentansvar.

Der er i eksisterende bekendtgørelser om producentansvarsordninger for elektrisk og elektronisk udstyr af person- og varebiler, for visse produkter af engangsplast, batterier og akkumulatorer, fiskeredskaber, der indeholder plast samt i bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage fastsat regler om, at Miljøstyrelsen fører tilsyn med blandt andet registrering og indrapportering af data om markedsførte mængder til producentregistret.

Det fremgår af § 88, stk. 1, i lov om miljøbeskyttelse, at der kan opkræves gebyrer til hel eller delvis dækning af myndighedernes omkostninger ved administration og tilsyn i forbindelse med loven. Det fremgår af de oprindelige forarbejder til bestemmelsen, at bestemmelsen giver miljøministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om brugerbetaling i forbindelse med lovens administration, herunder til dækning af myndighedernes omkostninger til bl.a. tilsyn og ved behandling af sager om tilladelser eller dispensationer og ved behandling af klagesager, jf. Folketingstidende 1990-91 (2. samling), Tillæg A, L 74 som fremsat side 49.

3.1.2.5.2. Gældende EU-ret

Se afsnit 3.1.2.1.1. for gældende EU-ret vedrørende 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, om de finansielle bidrag, som producenten betaler for at opfylde sine forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar. Det følger ikke direkte af 2018-affaldsdirektivets minimumskrav til udvidede producentansvarsordninger, at producenter skal afholde omkostninger til myndighedernes tilsyn med registrering i producentregistret.

3.1.2.5.3. Politisk aftale

Af del 5 i den politiske aftale fremgår, at producentansvarstilsynet skal sikre efterlevelse af miljøkrav, økonomisk effektivitet og lige konkurrencevilkår mellem producenter, samt at tilsynet styrkes ved at sikre finansiering af tilsynet igennem producentfinansiering.

3.1.2.5.4. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Miljøministeriet har overvejet, om det er muligt at sikre et producentfinansieret tilsyn med overholdelse af regler om registrering og indberetning af data om markedsførte mængder i medfør af den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 88.

Miljøministeriet har overvejet, om gebyrfinansiering af ministerens tilsynsopgaver med registre skal gælde for andre udvidede producentansvarsordninger end for emballage, for visse engangsplastprodukter og for fiskeredskaber, der indeholder plast. Ministeriet har vurderet, at tilsynet med fordel kan gebyrfinansieres på andre producentansvarsområder omfattet af § 9 æ, herunder elektrisk og elektronisk udstyr og person- og varebiler. Gebyrfinansiering vil kunne styrke tilsynet med alle producentansvarsordninger og modvirke, at producenter og importører, herunder producenter etableret i andre lande som via e-handel sælger produkter omfattet af producentansvar,

direkte til danske slutbrugere, freerider i systemet. Miljøministeriet vurderer, at et effektivt tilsynssystem er vigtigt for ordningernes miljømæssige effekt.

Miljøministeriet vurderer, at det er hensigtsmæssigt at fastsætte en klar hjemmel for miljøministeren til at fastsætte regler om gebyrer, som finansierer et bredere tilsyn end det konkrete tilsyn med den enkelte virksomhed, som følger af forarbejderne til lovens § 88.

På den baggrund foreslås det, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om gebyrer til dækning af myndighedernes omkostninger forbundet med tilsyn med, at producenter og importører af fiskeredskaber, der indeholder plast, af elektrisk og elektronisk udstyr, af emballage og emballerede produkter, af person- og varebiler, af visse engangsplastprodukter og og deres repræsentanter er tilmeldt til producentregistret og indgiver korrekte oplysninger hertil.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at ministerens omkostninger til tilsyn med registrering i producentregistret kan gebyrfinansieres. Tilsynet omfatter f.eks. tilsyn med, at producenter af eksempelvis emballage og emballerede produkter og deres repræsentanter er tilmeldt registret. Det forventes, at delegere tilsynsopgaven og opkrævning af gebyrer til Miljøstyrelsen. Det forventes ligeledes, at afgørelser vedrørende fastsættelse og opkrævning af gebyr, ikke skal kunne påklages.

Det er endvidere hensigten at fastsætte regler om gebyrer til dækning af ministerens løbende tilsyn med, at der indberettes korrekte data til producentregistret. Tilsynet skal sikre, at producenter, deres repræsentanter eller disses kollektive ordninger ikke underindberetter data om markedsførte mængder og indsamlede affaldsmængder, da indberetningen af disse data danner grundlag for fastlæggelsen af producentens markedsandel i tildelingsordningerne, jf. afsnit 3.1.1.3.

Det er hensigten i første omgang at fastsætte gebyrer til dækning af Miljøstyrelsens omkostninger til tilsyn med ordningerne for emballage, visse engangsplastprodukter og fiskeredskaber, der indeholder plast. Det er hensigten at fastsætte et særskilt gebyr for tilsyn for hver producentansvarsordning.

UDKAST

Såfremt det skønnes nødvendigt vil ministeren også kunne fastsætte regler om gebyrer til dækning af Miljøstyrelsens omkostninger til tilsyn med registrering og indberetning af oplysninger for de øvrige produktgrupper omfattet af bestemmelsen.

Miljøministeriet bemærker, at eventuelle regler om gebyr til dækning af Miljøstyrelsens omkostninger til tilsyn med det udvidede producentansvar for batterier efter batteriforordningen vil skulle fastsættes med hjemmel i den gældende miljøbeskyttelseslovs § 89 a, stk. 2, hvorfor batterier ikke foreslås omfattet af den foreslåede ordning.

3.2. Håndtering af affaldsfraktioner, der både indeholder emballageaffald og ikke-emballageaffald

3.2.1. Overdragelse af kommunalt indsamlede affaldsfraktioner, der både indeholder emballageaffald og ikke-emballageaffald

3.2.1.1. Gældende ret

Affaldshåndtering, herunder affaldshåndtering af emballageaffald, er efter gældende ret som udgangspunkt en kommunal opgave, medmindre andet er fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør af loven, jf. miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 1. Når en kommunal indsamlingsordning er etableret, må indsamling af det af ordningen omfattede affald kun finde sted ved kommunalbestyrelsens foranstaltning, jf. § 45, stk. 3. Det er således kommunalbestyrelsen, der har ansvaret for at indsamle og behandle husholdningsaffald, herunder emballageaffald. Producenter og importører af emballerede produkter kan dog i medfør af § 45, stk. 6, 2. pkt., der har virkning fra den 31. december 2024, uanset § 45, stk. 3, etablere egne tilbagetagningsordninger for affald af emballage fra private husholdninger.

De kommunale indsamlingsordninger er nærmere reguleret i affaldsbekendtgørelsen, som bl.a. stiller krav til behandlingen af det indsamlede affald. Affaldsbekendtgørelsen stiller krav til kommunerne om at etablere indsamlingsordninger i form af henteordninger for særskilt indsamling af en række affaldsfraktioner, herunder plast-, glas-, papir-, pap-, metal- samt mad- og drikkekartonaffald. Kommunalbestyrelserne kan dog vælge at etablere indsamlingsordningerne som kombineret indsamling af bestemte affaldstyper, f.eks. papir- og papaffald, da det er vurderet, at de specifikke kombinationsmuligheder ikke skader genanvendelsen af de pågældende affaldsfraktioner. Affaldsbekendtgørelsen stiller desuden krav om, at kommunerne skal sikre, at husholdninger sorterer deres affald efter fastsatte sorteringskriterier, samt brug af affaldspiktogrammer på affaldsbeholdere.

Erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse er undtaget fra reglerne om kommunal indsamling og håndtering, jf. miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 6. Kommunalbestyrelsen kan dog i visse tilfælde indsamle erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse, jf. miljøbeskyttelseslovens § 49 d, stk. 2 og 3. Dette gælder for indsamling på genbrugspladser, for indsamling hos affaldsproducerende virksomheder, der producerer affald i art og mængde svarende til en husholdnings, for indsamling på øer uden fast broforbindelse samt for indsamling hos kommunalbestyrelsens egne institutioner og virksomheder. Det følger desuden af affaldsbekendtgørelsen, at affaldsproducerende virksomheder skal sortere deres husholdningslignende erhvervsaffald efter samme sorteringskriterier som husholdninger.

Kommunalbestyrelsen har med visse undtagelser pligt til at udbyde behandlingen af den del af det indsamlede affald, der er egnet til materialenyttiggørelse, uanset om det er indsamlet fra husholdninger eller affaldsproducerende virksomheder, jf. miljøbeskyttelseslovens § 49 b, stk. 1. Herunder kan kommunalbestyrelsen jf. § 49 b, stk. 2 fortsat deltage i aktiviteter forbundet med behandling af affald produceret på øer uden fast broforbindelse.

Klima-, energi- og forsyningsministeren kan dog i medfør af § 49 b, stk. 3, fastsætte regler om kommunalbestyrelsens deltagelse i aktiviteter forbundet med 1) omlastning af affald omfattet af en kommunal affaldsordning, 2) forberedelse med henblik på genbrug af affald, der er indsamlet på genbrugspladser i kommunen, 3) behandling af haveaffald, der er indsamlet på genbrugspladser i kommunen, 4) behandling af affald produceret af kommunalbestyrelsens egne institutioner og virksomheder og 5) materialenyttiggørelse i forbindelse med kommunale bygge- og anlægsprojekter. Bemyndigelsen hertil er udnyttet i bekendtgørelse nr. 1536 af 16. december 2022 om affaldsregulativer, -gebyrer og -aktører m.v. (herefter affaldsaktørbekendtgørelsen). Den ovenfor beskrevne opgave- og ansvarsfordeling fraviges på flere punkter for så vidt angår affald omfattet af udvidet producentansvar.

Kommunalbestyrelsen kan desuden uanset § 49 b, stk. 1, fortsat deltage i aktiviteter forbundet med behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse omfattet af en kommunal affaldsordning, når aktiviteterne er knyttet til et helt eller delvis kommunalt ejet behandlingsanlæg, der enten er godkendt til behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse og sat i drift senest den 16. juni 2020, eller som kommunalbestyrelsen senest den 16. juni 2020 har foretaget væsentlige irreversible investeringer i etableringen af, jf. § 49 g, stk. 1. Sådanne aktiviteter skal dog fra den 1. januar 2024 udskilles i et eller flere særskilte selskaber, som drives på kommercielle vilkår i aktie- eller anpartsselskabsform, jf. § 49 h, stk. 1.

I medfør af gældende § 9 p, stk. 1, der har virkning fra den 31. december 2024, skal producenter og importører af emballerede produkter fra den 31. december 2024 forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel af emballage for egen regning foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af emballage, som er markedsført som del af et emballeret produkt, og affald heraf, medmindre der er fastsat andre regler.

Det er dog i den gældende § 9 p, stk. 5, forudsat, at kommunalbestyrelsen i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 1, fortsat skal varetage indsamling af emballageaffald fra husholdninger og i visse tilfælde fra affaldsproducerende virksomheder, da miljøministeren ifølge § 9 p, stk. 5, fastsætter regler om en tildelingsordning for kommunalt indsamlet emballageaffald, som producenter og importører har pligt til at håndtere efter reglerne om udvidet producentansvar. Heri ligger en pligt for kommunerne til at overdrage emballageaffaldet til den eller de producenter og importører eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt emballageaffald indsamlet af kommunen. For det kommunalt indsamlede affald har producenter således alene et finansielt ansvar for at afholde de nødvendige omkostninger til indsamlingen, men både et operationelt og finansielt ansvar for den efterfølgende affaldshåndtering.

Opgaver og ansvar for så vidt angår håndtering af affald af emballage er nærmere beskrevet i afsnit 3.1.1.2.

3.2.1.2. Gældende EU-ret

Producenters ansvar i henhold til 2018-emballagedirektivet er begrænset til emballageaffald. Der er således ikke EU-ret, der regulerer producenters ansvar for ikke-emballageaffald, der indsamles sammen med emballageaffald.

3.2.1.3. Politisk aftale

Del 2 i den politiske aftale vedrører ansvars- og rollefordeling mellem kommuner og producenter og disses kollektive ordninger i relation til indsamling og affaldsbehandling af affald med emballageaffald fra husholdninger. Det fremgår, at kommunerne fortsat skal være ansvarlige for indsamlingen af affald fra borgerne på en måde, hvor plast-, glas-, pap-, papir-, metal- og mad- og drikkekartonaffald fortsat sorteres i samme spand uanset, om det er emballageaffald eller ikke-emballageaffald. Det fremgår, at de pågældende affaldsfraktioner skal overdrages til producenter via kollektive ordninger, således at disse aktører overtager ansvaret for den videre affaldsbehandling og dokumentation af efterlevelse af miljøkrav til reel genanvendelse.

UDKAST

3.2.1.4.Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Miljøministeriet vurderer, at det er nødvendigt at ændre i de gældende bestemmelser om ansvars- og rollefordeling for kommunalt indsamlet affald af hensyn til at kunne udmønte den politiske aftale i relation til indsamling og behandling af affaldsfraktioner, hvori der indgår emballageaffald.

Det foreslås derfor, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at overdrage indsamlet affald i affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald fra husholdninger, til producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt emballageaffald i den pågældende kommune efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 6, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Forslaget indebærer, at udgangspunktet i miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 1, hvorefter kommunalbestyrelsen har ansvaret for håndtering af det indsamlede husholdningsaffald, der ikke er emballageaffald, kan fraviges. Forslaget indebærer desuden, at regler om kommunalbestyrelsens deltagelse i aktiviteter forbundet med behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse i § 49 b ikke finder anvendelse.

Det er hensigten at fastsætte regler, hvorefter en række affaldsfraktioner som kommunalbestyrelsen har indsamlet i henteordninger fra husholdninger (og affaldsproducerende virksomheder hvis sammenblandet i indsamlingen, jf. nedenfor), overdrages til producenter eller disses kollektive ordninger, jf. afsnit 3.1.1.2.5 om forventet udmøntning af den foreslåede § 9 p, stk. 2. Den foreslåede bestemmelse har desuden sammenhæng med den foreslåede § 9 p, stk. 6 i lovforslagets § 1, nr. 11 hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om en tildelingsordning, der vil medføre, at producenter eller disses kollektive ordninger tildeles en mængde emballageaffald fra husholdninger, der er indsamlet af kommunalbestyrelserne. Producenterne eller disses kollektive ordninger forpligtes herefter til at overtage og behandle det tildelte emballageaffald, jf. nærmere herom i afsnit 3.1.1.3.

For så vidt angår affald i affaldsfraktioner indeholdende emballageaffald, der indsamles i kommunale bringeordninger (f.eks. kommunale genbrugspladser), er det ligeledes aktuelt hensigten at fastsætte regler, der forpligter kommunalbestyrelsen til at overdrage en række affaldsfraktioner til producenter eller disses kollektive ordninger, jf. afsnit 3.1.1.2.5 om forventet udmøntning af den foreslåede § 9 p, stk. 2.

Miljøministeriet har desuden vurderet, at det aktuelt ikke vil være hensigtsmæssigt at forpligte kommunalbestyrelsen til at overdrage visse øvrige affaldsfraktioner, der kan indeholde emballageaffald i mindre mængder, jf. afsnit 3.1.1.2.5 om forventet udmøntning af det foreslåede § 9 p, stk. 2. Miljøministeren har samtidigt vurderet, at det på sigt vil kunne vise sig hensigtsmæssigt at forpligte kommunalbestyrelsen til at lade øvrige affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald fra husholdninger indsamlet i enten hente- eller bringeordninger, omfatte af pligten til overdragelse, men at det først vil kræve en nærmere kortlægning af, hvor store mængder emballageaffald, der typisk er i de øvrige fraktioner og hensigtsmæssigheden af at overdrage behandlingen til producenter eller disse kollektive ordninger.

I de tilfælde hvor kommunalbestyrelsen indsamler emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder og i indsamlingen blander dette sammen med emballageaffald fra husholdninger, er det hensigten i medfør af den foreslåede § 45, stk. 9, at fastsætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen skal overdrage det indsamlede affald til producenter eller disses kollektive ordninger svarende til det, der vil gælde for overdragelse af indsamlet affald fra husholdninger. Dette beskrives nærmere i afsnit 3.2.1. Dette har baggrund i, at det ikke vil være praktisk muligt at adskille affald fra affaldsproducerende virksomheder og affald fra husholdninger efter indsamlingen. Det er ikke hensigten at anvende bemyndigelsen til at fastsætte regler om, at affald fra affaldsproducerende virksomheder skal overdrages til producenter eller disses kollektive ordninger, hvis kommunalbestyrelsen ikke blander erhvervsaffald med husholdningsaffald i indsamlingen.

Den foreslåede ordning vil indebære, at kommunalbestyrelsens mulighed for at deltage i aktiviteter i forbindelse med forberedelse med henblik på genbrug af affald, der er indsamlet på genbrugspladser i kommunen eller behandling af affald produceret af kommunalbestyrelsens egne institutioner og virksomheder, jf. § 49 b, stk. 3, begrænses, hvis affaldet indeholder emballageaffald. Pligten til at overdrage nærmere bestemte affaldsfraktioner til producenter eller disses kollektive ordninger vil indebære, at mængden af affald omfattet af kommunalbestyrelsens udbudspligt efter § 49 b, stk. 1, reduceres.

Det foreslås endvidere, at miljøministeren kan fastsætte regler om overdragelsen af det omfattede affald, herunder om hvor og hvordan overdragelsen af affaldet skal finde sted samt tidsfrister for afhentningen.

UDKAST

Det er aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at overdragelsen af det indsamlede affald som udgangspunkt finder sted på den kommunalt udpegede plads, hvor kommunen varetager omlastning af affaldet. Det kan enten være en plads etableret af kommunalbestyrelsen, en fælleskommunal plads eller en anden plads, som kommunalbestyrelsen har indgået aftale med, jf. de gældende regler for kommunalbestyrelsens omlastning af affald. Dette vil indebære, at producenter eller disses kollektive ordninger skal varetage affaldstransporten af det indsamlede affald fra den kommunalt udpegede plads til videre behandling. Miljøministeriet vurderer, at dette er mest hensigtsmæssigt af hensyn til at kunne placere et klart ansvar for at sikre kapacitet til overdragelse af affald og udnytte den eksisterende infrastruktur for affaldsindsamling (herunder omlastning). Derved undgås også risiko for strandede omkostninger hos kommunalbestyrelserne ift. allerede foretagne investeringer i omlastepladser, som bl.a. er fortaget i forbindelse med udrulning af den strømlinede og husstandsnære affaldssortering. Den foreslåede ordning muliggør desuden, at kommunalbestyrelsen kan sikre en sammenhængende logistik i affaldsindsamlingen uden at skulle ændre på denne som følge af de skift i, hvilke producenter eller kollektive ordninger som kommunalbestyrelsen skal overdrage affald til, jf. de foreslåede bestemmelser om tildeling af kommunalt indsamlet affald. I tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen ikke omlaster affald inden videre transport til et behandlingsanlæg, hvilket f.eks. kan forekomme ved indsamling via kommunale genbrugspladser, er det dog hensigten at fastsætte regler om, at producenter eller disses kollektive ordninger udpeger et behandlingsanlæg, hvor kommunalbestyrelsen overdrager affaldet. Dette vil indebære, at kommunalbestyrelsen varetager affaldstransporten til det udpegede behandlingsanlæg. Dette af hensyn til at sikre, at kommunalbestyrelsen kan planlægge trafik ind og ud af genbrugspladser i forhold til f.eks. åbningstider for borgere og behov for hyppig afhentning på genbrugspladser.

Den foreslåede bestemmelse vil derudover medføre, at miljøministeren kan fastsætte regler om, hvordan overdragelsen skal finde sted. Det er ikke hensigten at ændre på eksisterende regler om, at kommunalbestyrelsen kan deltage i bestemte forbehandlingsaktiviteter i forbindelse med omlastning af affaldet, jf. § 49 b stk. 3, der er udmøntet i affaldsaktørbekendtgørelsen § 34. Miljøministeriet finder dette mest hensigtsmæssigt af hensyn til at understøtte en effektiv affaldstransport og undgå risiko for strandede omkostninger i tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen har foretaget investeringer i forbehandlingsaktiviteter, som fx balletteringsmaskiner. Det er således hensigten at fastsætte regler om, at overdragelse af affald til producenter eller disses kollektive ordninger skal ske på en måde eller i en form, som ikke vil

hindre en høj reel genanvendelse af affaldet, f.eks. kan der stilles krav til affaldets renhed (andelen af urenheder), hvis dette vurderes hensigtsmæssigt for at sikre, at affaldet overdrages på en måde, der ikke hindrer reel genanvendelse. Dette af hensyn til, at overdragelsen kan indrettes efter forventede krav på det eller de modtageanlæg, som vælges af producenter eller disses kollektive ordninger til den videre affaldsbehandling. Fastsættelsen af nærmere regler for overdragelsen kan til en vis grad påvirke, hvordan kommunen nærmere skal overdrage affaldet. Det er derfor hensigten at fastsætte sådanne regler i dialog med repræsentanter for kommuner og kollektive ordninger.

Det er desuden hensigten at fastsætte nærmere regler om udveksling af materiel og beholdere mellem producenter eller disses kollektive ordninger og kommunalbestyrelsen samt regler om tidsfrister for afhentning af det affald, som skal overdrages.

Det er hensigten, at det i den aftalte evaluering af det udvidede producentansvar for emballage i 2027, vil indgå, hvorvidt de nærmere fastsatte regler for overdragelse af affald har medført uhensigtsmæssigheder, der hindrer reel genanvendelse af emballageaffald eller er unødigt fordyrende.

Det foreslås endvidere, at miljøministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at betale producenter eller disses kollektive ordninger for den videre transport og behandling af det affald, der er overdraget efter regler udstedt i medfør af den foreslåede nye § 45, stk. 9, og som ikke er emballageaffald, samt nærmere regler om betalingen, herunder regler om krav til opgørelse af omkostninger og dokumentation for afholdte udgifter. Det er i øvrigt hensigten at fastsætte nærmere regler for den betaling, som producenter eller disses kollektive ordninger kan opkræve fra kommunalbestyrelsen i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 7, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 11 og bemærkningerne hertil. Miljøministeriet har vurderet det nødvendigt at fastsætte bestemmelser om særskilte opgørelser af betalingen for ikke-emballageaffaldsdelen for at sikre gennemsigtighed i ordningen, da afholdelse af omkostninger til håndtering af ikke-emballageaffald ikke er en del af producenternes producentansvarsforpligtelser efter 2018-affaldsdirektivet.

Omkostninger til behandlingen af ikke-emballageaffaldet skal i sidste ende fortsat afholdes af de affaldsproducerende husholdninger og virksomheder efter de gældende regler om kommunalbestyrelsens opkrævning af affaldsgebyrer og markedspriser i miljøbeskyttelseslovens §§ 48 og 48 a.

Det er hensigten, at der ved udmøntningen af lovforslagets indhold på bekendtgørelsesniveau vil blive taget højde for behovet for overgangsperioder for kommunalbestyrelsernes eksisterende aftaler og kontrakter om behandling af husholdningsaffald og erhvervsaffald. Dette af hensyn til, at kommunalbestyrelserne ikke skal opsige eksisterende aftaler og kontrakter med omkostninger til følge. Se hertil afsnit 3.1.1.2.5 om overgangsperioder for kommunalbestyrelsens behandling af emballageaffald.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 54, og de specielle bemærkninger hertil.

3.2.2. Producenter af emballage og emballerede produkters pligt til overtagelse og behandling af kommunalt indsamlet affald, der ikke er emballageaffald

3.2.2.1. Gældende ret

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 1, er producenter og importører af emballerede produkter ikke ansvarlige for affaldshåndtering af andet affald end emballageaffald.

Efter den gældende miljøbeskyttelseslovs § 45, stk. 1, forestår kommunalbestyrelsen håndteringen af affald, medmindre andet er fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør af loven. Efter § 45, stk. 2, fastsætter miljøministeren regler om de kommunale affaldsordninger, herunder om kommunalbestyrelsens pligt til at forestå indsamling og behandling af affald.

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 44, stk. 1, kan miljøministeren fastsætte regler om klassificering, håndtering, sortering og opbevaring af affald samt mærkning af indsamlingsmateriel og pligt til at anvende mærkning samt pligt til at benytte særlige affaldsmæglere, forhandlere, indsamlings- og oparbejdningsvirksomheder m.v. Reglerne kan endvidere omfatte særlige affaldstyper, affaldsmaterialer og affaldsprodukter.

Der henvises til afsnit 3.1.1.2.1 for nærmere beskrivelse af gældende ret.

3.2.2.2. Gældende EU-ret

Producenters ansvar i henhold til 2018-emballagedirektivet er begrænset til emballageaffald. Der er således ikke EU-ret, der regulerer producenters ansvar for ikke-emballageaffald, der indsamles sammen med emballageaffald.

3.2.2.3. Politisk aftale

Der henvises til afsnit 3.2.1.2.

3.2.2.4.Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Af hensyn til at kunne udmønte den politiske aftales del 2 om ansvars- og rollefordeling for kommunalt indsamlet affald foreslås det, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om producenters eller disses kollektive ordningers pligt til på kommunalbestyrelsens regning at overtage og behandle affald, der ikke er emballageaffald, men som er indsamlet sammen med emballageaffald, og som overdrages til producenter eller disses kollektive ordninger med henblik på behandling, jf. den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 9 p, stk. 7.

Det er ikke hensigten med den foreslåede ordning at lade den del af affaldet, der udgør ikke-emballageaffald, omfatte af det udvidede producentansvar for emballage eller producentansvarsforpligtelsen i den foreslåede § 9 p, stk. 1. Det er alene hensigten at pålægge producenter eller disses kollektive ordninger at overtage og behandle det pågældende affald og opkræve betaling herfor fra den kommunalbestyrelse, som de er tildelt efter den foreslåede tildelingsordning i § 9 p, stk. 6, jf. lovforslagets nr. 11, som er nærmere beskrevet i afsnit 3.1.1.3.

I de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen vælger at tilbyde at indsamle emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder og i indsamlingen blander dette sammen med emballageaffald fra husholdninger, har Miljøministeriet vurderet det mest hensigtsmæssigt, at kommunalbestyrelsen skal overdrage det sammenblandede affald til producenter eller disses kollektive ordninger. Dette har baggrund i, at det ikke vil være praktisk muligt at adskille affald fra affaldsproducerende virksomheder og affald fra husholdninger efter indsamlingen. Det er således hensigten at fastsætte regler, hvorefter producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt den pågældende kommune, også skal overtage og behandle det affald, der er affald fra affaldsproducerende virksomheder. Den del, der udgør affald fra affaldsproducerende virksomheder, vil dog ikke indgå i selve beregningen af tildelingen af emballageaffald fra husholdninger, men vil blive overdraget sammen med det indsamlede affald fra husholdninger, jf. afsnit 3.1.1.3 om tildelingsordninger. Det er ikke hensigten at fastsætte regler om, at affaldet skal overdrages til producenter eller disses kollektive ordninger, hvis kommunalbestyrelsen ikke blander erhvervsaffald med husholdningsaffald i forbindelse med indsamlingen.

UDKAST

Det er endvidere hensigten at fastsætte mål for genanvendelsen af den del af det overdragede affald, der ikke er emballageaffald, efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 44, stk. 1.

Det foreslås endvidere at bemyndige miljøministeren til at fastsætte regler om producenters eller disses kollektive ordningers særskilte opgørelse af betalingen for affaldsbehandling af den andel af det overdragede affald, som ikke er emballageaffald. Det er herunder hensigten at fastsætte regler om, at opgørelsen skal omfatte alle typer af omkostninger ved håndtering af affaldet, herunder omkostninger til sortering, oparbejdning, videresalg, transport mellem anlæg og administration mv. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at miljøministeren kan fastsætte regler om en fast metode for opgørelse af prisen for behandling, således at opgørelsen ikke frit overlades til producenter eller disses kollektive ordninger. Det er herunder hensigten at fastsætte regler, der forpligter producenter eller disses kollektive ordninger til at basere deres opkrævning på en nøgletalsmodel, der er udviklet på foranledning af Miljøministeriet. Modellen bygger på en metodisk tilgang, hvor der tages udgangspunkt i aktuelle priser for behandling, afsætning og transport af affald for alle fraktioner, som er baseret på gennemførelse af nylige udbud. Miljøministeriet vurderer, at de priser, som i dag bliver aftalt på markedsvilkår gennem udbud af behandling af affald, antages at give det bedste estimat for, hvad omkostningerne er på nuværende tidspunkt. Da priserne ikke forventes at være konstante, er der i modellen indlagt en mulighed for løbende at justere priserne ud fra relevante indeks. Producenten eller dennes kollektive ordning skal således fastsætte en betaling på baggrund af relevant indeks, affaldstype, mængde og transport-km. Desuden er fordelingsnøglerne for andelen af henholdsvis emballageaffald og ikke-emballageaffald, som beskrevet i afsnit 3.1.2.1.6, i de forskellige affaldsfraktioner indbygget i modellen. Det er således hensigten med den foreslåede ordning, at producenten eller dennes kollektive ordning som en del af fastsættelsen af betalingen til kommunalbestyrelsen skal opdele de samlede omkostninger til affaldstransport og behandling af det overdragede affald efter de fastsatte fordelingsnøgler for hhv. emballageaffald og ikke-emballageaffald.

Det er hensigten herved at sikre, at kommunalbestyrelsen ikke bliver forpligtet til at betale mere for affaldsbehandlingen af ikke-emballageaffald end, hvad der kunne forventes, hvis behandlingsopgaven blev udbudt af kommunalbestyrelsen. På den anden side er hensigten også at sikre, at producenter ikke skal afholde omkostninger til håndtering af ikke-emballageaffald. Kommunalbestyrelsens betaling til producenter eller disses kollek-

tive ordninger skal således som udgangspunkt dække alle relevante omkostninger til håndtering af ikke-emballageaffaldet efter overdragelse svarende til en effektiv affaldshåndtering, der opfylder fastsatte miljøkrav og genanvendelsesmål mv.

Miljøministeriet bemærker, at det med den foreslåede ordning forventes, at producenter eller disses kollektive ordninger vil have et økonomisk incitament til at foretage en omkostningseffektiv behandling af det overdragede affald, eftersom producenter eller disses kollektive ordninger skal afholde omkostninger til behandlingen af emballageaffaldets andel af det overdragne affald.

Det bemærkes i øvrigt, at det i udmøntningen af den foreslåede ordning skal sikres, at producenter eller disses kollektive ordninger ikke modtager statsstøtte i form af en for høj betaling fra kommunalbestyrelsen for behandling af affald, der ikke er emballageaffald. Det foreslås derfor også at bemyndige miljøministeren til at fastsætte regler om, at producenter ellers disses kollektive ordninger skal opgøre omkostningerne særskilt for den del af affaldet, der ikke er emballageaffald, og som kommunalbestyrelsen skal betale for. Dette foreslås for at sikre en gennemsigtighed i betalingsordningen for ikke-emballageaffald og for at kunne føre tilsyn med fastsættelsen af omkostningerne og – om nødvendigt - justere nøgletal for betalingen. Det er desuden hensigten at fastsætte regler om, at Miljøstyrelsen kan justere nøgletallet fremadrettet eller – hvis der i særlige tilfælde viser sig afvigelser af væsentlig karakter – at justere nøgletallet bagudrettet, således at producenten eller dennes kollektive ordning skal foretage en efterregulering af en allerede opkrævet betaling.

Den foreslåede ordning vil medføre, at en producent eller dennes kollektive ordning kan blive ansvarlig for at behandle mere affald, end den mængde emballage, som en producent eller dennes kollektive ordnings medlemmer tilsammen har markedsført, idet producenten eller dennes kollektive ordning vil blive forpligtet til at behandle en andel ikke-emballageaffald mod betaling. Miljøministeriet vurderer dette nødvendigt af hensyn til at kunne opretholde den gældende strømlinede affaldsindsamling, hvor der i de af kommunalbestyrelsen etablerede indsamlingsordninger ikke skelnes mellem emballageaffald og ikke-emballageaffald. Producenten eller dennes kollektive ordning vil dog alene blive ansvarlig for at behandle affald, der er i samme materialekategori som den emballage, producenten eller dennes kollektive ordnings medlemmer har markedsført på det danske marked (f.eks. materialekategorier som plast og pap). Eksempelvis kan en producent

af plastemballageposer blive ansvarlig for at affaldsbehandle plastiklegetøjsaffald, som er blandet sammen med plastemballageaffaldet i forbindelse med indsamling ved husholdninger. Miljøministeriet vurderer, at behandlingen af kommunalt indsamlet emballageaffald og ikke-emballageaffald foregår i den samme proces, da affaldet er sammenblandet, og dermed er behandlingen af de omfattede affaldsfraktioner overvejende ens i hver materialekategori.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 11 og bemærkningerne hertil.

3.3. Udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter og fiskeredskaber, der indeholder plast

3.3.1. Udvidet producentansvar for fiskeredskaber - oplysningstiltag

3.3.1.1. Gældende national ret

Miljøbeskyttelseslovens § 9 h vedrører udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast. Bestemmelsen fik sin nuværende udformning ved lov nr. 786 af 4. maj 2021. Det fremgår af forarbejderne til § 9 h, at den har til formål at sikre implementering af artikel 8 i engangsplastdirektivet for så vidt angår kravene vedrørende fiskeredskaber, der indeholder plast, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 179 som fremsat, side 43-50.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 9 h, stk. 3, 1. pkt., at miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, affaldshåndterings- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast.

Det følger af lovbemærkningerne til § 9 h, stk. 3, 1. pkt., jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 179 som fremsat, side 45-46, at bestemmelsen dels indeholder hjemmel til at gennemføre engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 8, som forpligter medlemsstaterne til at udarbejde ordninger for udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast, i henhold til 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, herunder til artikel 8 a, stk. 4, hvoraf det fremgår, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de finansielle bidrag, som producenten eller importøren af produktet betaler for at opfylde sine forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar, bl.a. skal dække omkostninger ved levering af relevante oplysninger til affaldsindehavere i overensstemmelse med affaldsdirektivets artikel 8 a,

stk. 2. Endvidere fremgår det af lovbemærkningerne, at bestemmelsen indeholder hjemmel til at gennemføre engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 9, der bl.a. stiller krav om, at producenter og importører også skal afholde omkostningerne ved de oplysningstiltag, der er omhandlet i engangsplastdirektivets artikel 10 vedrørende fiskeredskaber, der indeholder plast.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 9 h, stk. 9, at miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at oplyse brugere af fiskeredskaber, der indeholder plast, om særskilt tilbagetagning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, om tilbagetagnings- og indsamlingsordninger og om bekæmpelse af henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast.

Det følger af lovbemærkningerne til § 9 h, stk. 9, at bestemmelsen indeholder hjemmel til at gennemføre engangsplastdirektivets krav i artikel 8, stk. 8, jf. artikel 8 a, stk. 2, i 2018-affaldsdirektivet, og i artikel 10 om oplysningstiltag over for slutbrugerne, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 179 som fremsat, side 49.

De nærmere regler om udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast, herunder producenters oplysningsforpligtelser, er udmøntet i bekendtgørelse nr. 404 af 8. april 2024 om udvidet producentansvar for fiskeredskaber. Det er med bekendtgørelsen fastlagt, at producenter, som markedsfører fiskeredskaber til brug for erhverv, har pligt til at indgå i en tildelingsordning for udtjente fiskeredskaber, der indsamles i nærmere bestemte havne og derigennem for egen regning foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast. Tildelingsordningen indebærer, at den enkelte producent forholdsmæssigt i forhold til sin markedsandel tildeles en eller flere af bestemte havne. Producenter af øvrige fiskeredskaber, der indeholder plast har pligt til at etablere en egen tilbagetagningsordning for udtjente fiskeredskaber og derigennem for egen regning foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast.

Det følger af § 38 i bekendtgørelsen, at producenter af fiskeredskaber, der indeholder plast, skal sikre, at slutbrugere i salgs- og informationsmateriale, herunder i brugsanvisninger eller på salgsstedet, oplyses om, at fiskeredskaber, der indeholder plast, skal indsamles særskilt, om hvor og hvordan slutbrugeren kan skille sig af med sine udtjente fiskeredskaber, herunder om etablerede tilbagetagnings- og indsamlingsordninger, og om de potentielle

virkninger for miljøet, herunder havmiljøet, ved henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast i naturen eller ved at undlade at benytte etablerede tilbagetagnings- og indsamlingsordninger.

3.3.1.2. Gældende EU-ret - engangsplastdirektivet

Engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 8, forpligter medlemsstaterne til at sikre, at der i overensstemmelse med 2018-affaldsdirektivets artikel 8 og 8 a etableres ordninger for udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast, og som markedsføres i medlemsstaten.

Det følger af artikel 8 a, stk. 2, 1. pkt., i 2018-affaldsdirektivet, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affaldsindehavere, der omfattes af ordninger for udvidet producentansvar, som er etableret i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, oplyses om affaldsforebyggelsesforanstaltninger, centre for genbrug og forberedelse med henblik på genbrug, tilbagetagelses- og indsamlingssystemer og om bekæmpelse af henkastning af affald.

Det følger af artikel 8, stk. 9, 1. pkt., i engangsplastdirektivet sammenholdt med artikel 8 a, stk. 4, litra a, 2. led. i 2018-affaldsdirektivet, at de finansielle bidrag, som producenter og importører betaler for at opfylde deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast, bl.a. skal dække omkostningerne ved levering af relevante oplysninger til affaldsindehavere i overensstemmelse med artikel 8 a, stk. 2, i 2018-affaldsdirektivet.

Af artikel 10, litra a og b, der er relevante for fiskeredskaber, der indeholder plast, fremgår, at medlemsstaterne skal træffe foranstaltninger til at oplyse forbrugere og fremme ansvarlig forbrugeradfærd med henblik på at reducere henkastet affald fra produkter, der er omfattet af direktivet, og at medlemsstaterne skal træffe foranstaltninger med henblik på at oplyse forbrugerne af engangsplastprodukter og fiskeredskaber, der indeholder plast, om de tilgængelige genbrugelige alternativer, genbrugssystemer og affaldshåndteringsmuligheder samt bedste praksis for ansvarlig affaldshåndtering, og om den belastning på miljøet, navnlig havmiljøet, som henkastet affald og anden uhensigtsmæssig affaldsbortskaffelse af disse engangsplastprodukter medfører.

Det følger af artikel 8, stk. 9, 2. pkt., i engangsplastdirektivet, at producenter og importører også skal afholde omkostningerne ved de i artikel 10 omhandlede oplysningstiltag vedrørende fiskeredskaber, der indeholder plast.

Engangsplastdirektivets frist for anvendelse af bestemmelser om udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder engangsplast, er den 31. december 2024.

3.3.1.3.Politisk aftale

Det følger af del 6 sammenholdt med del 5 i den politiske aftale, at direktivforpligtelsen til at sikre, at borgerne oplyses om korrekt håndtering af affald og at undgå henkastet affald i naturen, skal løftes af staten, og at producenterne skal afholde omkostningerne hertil.

3.3.1.4.Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der er ikke efter gældende ret hjemmel til, at miljøministeren i overensstemmelse med den politiske aftale og for producenternes og importørernes regning kan varetage en oplysningsindsats vedrørende korrekt håndtering af affald og om at undgå henkastet affald i naturen.

Der er efter Miljøministeriets vurdering derfor behov for at indsætte en hjemmel i miljøbeskyttelsesloven, der bemyndiger miljøministeren til i overensstemmelse med den politiske aftale at fastsætte regler om, at miljøministeren for producenterne og importørernes regning kan varetage oplysningsindsatsen overfor brugere af fiskeredskaber, der indeholder plast, om korrekt håndtering af affald og om at undgå henkastet affald i naturen. I forlængelse heraf vil det være nødvendigt tilsvarende at begrænse producenter og importørers oplysningsforpligtelser.

Da fastsættelse af regler om betaling af af gebyrer kræver udtrykkelig hjemmel i loven, er det miljøministeriets vurdering, at den gældende bestemmelse i § 9 h, stk. 3, 1. pkt., ikke giver hjemmel til at fastsætte bestemmelser om opkrævning af gebyrer hos producenter og importører til dækning af miljøministerens varetagelse af dele de oplysningsforpligtelser, der kan udstedes regler om i medfør af § 9 h, stk. 3, 1. pkt.

Med henblik på at sikre implementering af engangsplastdirektivets krav om, at producenter og importører skal afholde omkostningerne ved de oplysningstiltag, der i henhold til direktivet skal foranstaltes over for brugere af fiskeredskaber, der indeholder plast, er der derfor endvidere behov for at skabe hjemmel til, at kræve, at producenter og importører betaler gebyrer til miljøministeren til dækning af de oplysningsforpligtelser, som ministeren vil skulle varetage i overensstemmelse med den politiske aftale. Det er end-

videre miljøministeriets vurdering, at det vil være hensigtsmæssigt, at miljøministeren kan fastsættes regler om opkrævning og indbetaling af disse gebyrer, herunder at indbetalingen skal ske digitalt.

Endelig er det miljøministeriets vurdering, at der er behov for en præcisering af de oplysningsforpligtelser, der er omfattet af bestemmelsen i § 9 h, stk. 9, så disse - i overensstemmelse med lovbemærkningerne til den gældende bestemmelse i § 9 h, stk. 9 - fremstår mere tekstnært i forhold til de direktivforpligtelser, som bemyndigelsen muliggør gennemførelse af.

Med lovforslaget foreslås derfor, at miljøministeren dels bemyndiges til at fastsætte regler om, at producenter og importører for egen regning skal oplyse brugere af fiskeredskaber, der indeholder plast, om tilbagetagnings- og indsamlingsordninger, dels bemyndiges til at fastsætte regler om, at miljøministeren for producenternes og importørernes regning skal oplyse brugerne om affaldsforebyggelsesforanstaltninger og om bekæmpelse af henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, vedrørende nyaffattelse af § 9 h, stk. 9, i miljøbeskyttelsesloven.

I overensstemmelse med den politiske aftale vil producenter og importører herefter fortsat få det organisatoriske og finansielle ansvar for at oplyse slutbrugerne af fiskeredskaber, der indeholder plast, om tilbagetagnings- og indsamlingsordninger, herunder om affaldshåndteringsmuligheder for fiskeredskaber, der indeholder plast, bedste praksis for ansvarlig affaldshåndtering heraf og særskilt tilbagetagning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast.

Forslaget indebærer, at miljøministeren i overensstemmelse med den politiske aftale vil skulle overtage det organisatoriske ansvar for at oplyse brugerne om affaldsforebyggelsesforanstaltninger, herunder om tilgængelige centre for genbrug, tilgængelige genbrugelige alternativer og forberedelse med henblik på genbrug og om tilbagetagnings- og indsamlingssystemer, om bekæmpelse af henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, og om anden uhensigtsmæssig affaldsbortskaffelse af fiskeredskaber. Det finansielle ansvar for varetagelsen af disse oplysningsforpligtelser vil fortsat skulle ligge hos producenter og importører, jf. nærmere herom nedenfor.

Det forventes, at miljøministeren udmønter de foreslåede bemyndigelser ved i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der

indeholder plast, at fastsætte regler om producenters og importørers henholdsvis miljøministerens oplysningspligt over for brugere af fiskeredskaber, der indeholder plast, om affaldsforebyggelse, om tilbagetagnings- og indsamlingsordninger, om korrekt afskaffelse af udtjente fiskeredskaber og om konsekvenserne ved at henkaste fiskeredskaber, der indeholder plast, i naturen og havmiljøet m.v. Reglerne forventes i overensstemmelse med 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 2, og engangsplastdirektivets artikel 10 at vedrøre krav til oplysning af brugerne om, at fiskeredskaber, der indeholder plast, skal indsamles særskilt som plastaffald og ikke i restaffaldet og information om hvor brugerne har mulighed for at komme af med affaldet, herunder information om særlige tilbagetagningsordninger eller indsamlingsordninger, der etableres af producenter og importører, eller for eksempel særlige beholdere på havne.

Det forventes, at reglerne udformes således, at oplysningspligten kan opfyldes igennem f.eks. udarbejdelse af informations- materialer, brugsanvisninger eller direkte på salgssteder.

Den foreslåede nyaffattelse af bemyndigelserne til miljøministeren i § 9 h, stk. 9, skal sammenholdt med den forventede udmøntning heraf, således sikre fortsat implementering af de oplysningsforpligtelser, der følger af artikel 8, stk. 8, i engangsplastdirektivet, jf. artikel 8 a, stk. 2, i 2018-affaldsdirektivet, og artikel 10, i engangsplastdirektivet.

Med lovforslaget foreslås det endvidere, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at producenter og importører skal betale gebyr til miljøministeren til dækning af ministerens omkostninger forbundet med udførelse af oplysningstiltag efter regler udstedt i medfør af det foreslåede § 9 h, stk. 9, 2. pkt., og til dækning af omkostninger forbundet med administration af gebyret, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, vedrørende indsættelse af nyt § 9 h, stk. 10, i miljøbeskyttelsesloven.

Med lovforslaget foreslås endvidere, at miljøministeren kan fastsætte regler om opkrævning og indbetaling af gebyrer efter regler fastsat i medfør af det foreslåede § 9 h, stk. 10, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, vedrørende indsættelse af et nyt § 9 h, stk. 11.

Det følger endvidere af det foreslåede § 9 h, stk. 11, at hvis størrelsen af det gebyrbeløb, som påhviler en producent eller importør, ikke kan opgøres på baggrund af producentens eller importørens oplysninger om markedsførte

mængder, indgivet efter regler udstedt i medfør af den gældende bestemmelse i § 9 h, stk. 10, der med lovforslaget bliver stk. 12, kan miljøministeren foretage en skønsmæssig ansættelse af gebyrtilsvaret.

Det følger endvidere af det foreslåede § 9 h, stk. 11, at ministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om digital indbetaling af ovennævnte gebyrer til miljøministeren. Ved digital betaling forstås betaling med kort, ved bankoverførsel, ved hjælp af betalingsservice eller lignende. Hvis ikke betalingen gennemføres på en af de beskrevne måder, vil betalingen ikke betragtes som gennemført.

Det forventes, at miljøministeren udmønter de foreslåede bemyndigelser ved fastsættelse af regler i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast.

Det er hensigten, at gebyrerne fastsættes således, at der så vidt muligt opnås fuld dækning for de omkostninger, der er forbundet med det pågældende gebyrbelagte område efter de kalkulationsprincipper, der er fastsat af Finansministeriet. Gebyrerne fastsættes forholdsmæssigt ud fra producentens eller importørens oplysninger om markedsførte mængder og vil blive opkrævet en gang om året.

De foreslåede bemyndigelser til miljøministeren i § 9 h, stk. 10 og 11, skal sammenholdt med den forventede udmøntning heraf ved bekendtgørelse sikre implementering af artikel 8, stk. 9, 1. pkt., i engangsplastdirektivet sammenholdt med artikel 8 a, stk. 4, litra a, 2. led, i 2018-affaldsdirektivet, og implementering af artikel 8, stk. 9, 2. pkt., jf. artikel 10, litra a og b, i engangsplastdirektivet.

Det forventes, at miljøministeren i medfør af § 80, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven vil delegere sine oplysningsforpligtelser i henhold til regler fastsat i medfør af det foreslåede § 9 h, stk. 9, 2. pkt., , til Miljøstyrelsen, som også vil få delegeret kompetencen til at fastsætte og opkræve gebyrer fra producenter og importører af fiskeredskaber, der indeholder plast, til dækning af de faktiske omkostninger i henhold til regler fastsat i medfør af de foreslåede nye bestemmelser i § 9 h, stk. 10 og 11.

Det forventes ligeledes, at miljøministeren med hjemmel i § 80, stk. 3, i miljøbeskyttelsesloven, vil udstede regler om, at Miljøstyrelsens fastsættelse af og opkrævning af gebyr ikke skal kunne påklages til anden administrativ myndighed.

UDKAST

For nærmere om de foreslåede bestemmelser, se bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2 og 3.

3.3.2. Udvidet producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage

3.3.2.1. Gældende national ret

Den gældende miljøbeskyttelseslovs § 9 p indeholder i dag et sæt af regler, der omhandler udvidet producentansvar for emballage, herunder drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som er emballage. Bestemmelserne indeholder en række bemyndigelser, som blandt andet indeholder hjemmel for ministeren til at fastsætte regler om, hvem der er omfattet af producentansvarsforpligtelserne, hvordan omkostninger under ansvaret skal afholdes og fordeles, hvordan markedsandelen beregnes, hvordan det indsamlede affald tildeles producenter og importører til behandling samt en række oplysningsforpligtelser. For uddybende gennemgang af ordningen som helhed, henvises til Folketingstidende 2019-20, tillæg A, side 35-41, og Folketingstidende 2020-21, tillæg A, side 50-51. Miljøbeskyttelseslovens § 9 p giver bl.a. hjemmel til at gennemføre engangsplastdirektivets krav til udvidet producentansvar for visse emballager af engangsplast. For nærmere herom henvises til forarbejderne til den gældende miljøbeskyttelseslovs § 9 p, stk. 3, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, side 19-20.

Loven indeholder et særskilt sæt af regler i § 9 s, der omhandler udvidet producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage. Det følger af forarbejderne til den gældende miljøbeskyttelseslovs § 9 s, at reglerne har til formål at implementere engangsplastdirektivets krav til udvidet producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, side 54. De to regelsæt om udvidet producentansvar for henholdsvis emballage og drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast er overvejende ens, men finder anvendelse på forskellige produkter.

Bestemmelsen i lovens § 9 s, stk. 10 er udnyttet for så vidt angår producenter og importørers pligt til registrering i producentregistret i emballageregisterbekendtgørelsen. Drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast skal ifølge bekendtgørelsen forstås som emballager, jf. bekendtgørelses § 2, nr. 2. De øvrige bemyndigelsesbestemmelser i lovens § 9 s, der vedrører det udvidede producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast er endnu ikke udnyttet.

Reglerne om det udvidede producentansvar i § 9 p, stk. 1, og § 9 s, stk. 1, har virkning fra den 31. december 2024.

Miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 3, 1. pkt., indeholder en bemyndigelse for miljøministeren til at fastsætte regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, affaldshåndterings- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med emballageaffald og oprydningsforpligtelser i forbindelse med affald fra emballage af engangsplast. En lignende bemyndigelse fremgår af § 9 s, stk. 3, 1. pkt., hvorefter miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, affaldshåndterings-, oprydnings- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast.

Det følger af forarbejderne til bestemmelserne, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, side 50 og 56, at de bl.a. indeholder hjemmel til at gennemføre engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 2.

I medfør af de gældende bestemmelser i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 3, 1. pkt., § 9 s, stk. 3, 1. pkt., og § 9 t, stk. 3, 1. pkt., er det hensigten, at der fastsættes nærmere regler i bekendtgørelse om de omkostninger, som producenter og importører skal dække under de udvidede producentansvarsordninger for engangsplastprodukter, og nærmere regler om fordelingen af omkostningerne og om producenters og importørers afholdelse af omkostningerne.

3.3.2.2. Gældende EU-ret

Engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 1, medfører, at der skal etableres en ordning for udvidet producentansvar for engangsplastprodukter opført i del E i bilaget til direktivet (fødevarebeholdere, indpakningsposer og –folier, drikkevarebeholdere, drikkebægre, letvægtsplastbæreposer, vådservietter, balloner og filtre til tobaksvarer) i overensstemmelse med kravene i 2018-affaldsdirektivets artikel 8 og 8 a.

2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, omhandler de generelle minimumskrav til omkostningerne for producenter og importører, som er omfattet af udvidede producentansvarsordninger. Se afsnit 3.1.1.1.2 for nærmere gennemgang af artikel 8 a, stk. 4.

Engangsplastdirektivets frist for anvendelse af bestemmelserne om udvidet producentansvar for emballage af engangsplast, samt drikkebægre og drikkevarebeholdere af engangsplast er den 31. december 2024.

3.3.2.3.Politisk aftale

Udvidet producentansvar for drikkebægre og drikkevarebeholdere af engangsplast, der ikke er emballage er ikke adresseret i den politiske aftale.

3.3.2.4. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning – drikkebægre og drikkevarebeholdere

Miljøministeriet har vurderet hensigtsmæssigheden i at bevare en særskilt producentansvarsordning for udvidet producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage.

Da affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, i praksis vil blive indsamlet sammen med øvrigt affald, herunder affald korrekt sorteret som hhv. plastaffald og korrekt sorteret som restaffald, vurderer Miljøministeriet ikke, at det er hensigtsmæssigt at etablere en særskilt producentansvarsordning for disse to engangsplastprodukter. Af hensyn til overlappet med bestemmelser for den udvidede producentansvarsordning for emballage, har Miljøministeriet desuden vurderet, at det vil være uhensigtsmæssigt for producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast at skulle orientere sig i to forskellige ordninger afhængigt af, om en drikkevarebeholder eller drikkebæger er en emballage eller ej. Derfor har Miljøministeriet vurderet, at reglerne for udvidet producentansvar for emballage tilsvarende bør finde anvendelse på producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage.

Som følge heraf foreslås det at ophæve miljøbeskyttelseslovens *§ 9 s, stk. 2-12* og indsætte en ny bestemmelse, hvoraf det fremgår, at lovens bestemmelser og regler udstedt i medfør heraf om udvidet producentansvar for emballage tilsvarende finder anvendelse på producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, og på affald heraf.

Den forslåede ordning har til formål at forenkle regler om udvidet producentansvar for emballage og udvidet producentansvar for drikkebægre og drikkevarebeholdere af engangsplast, der ikke er emballage. Herudover har

ordningen til formål at videreføre den eksisterende hjemmel til at gennemføre engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 1, herunder minimumskrav til udvidede producentansvarsordninger i 2018-affaldsdirektivet, for så vidt angår drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage.

For nærmere om den foreslåede bestemmelse henvises til lovforslagets § 1, nr. 20 og nr. 21, og bemærkningerne hertil.

3.3.3. Gebyr for oprydning m.v. af affald fra engangsplastprodukter

3.3.3.1. Gældende national ret

I medfør af miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 3, 1. pkt., fastsætter miljøministeren regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, affaldshåndterings- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med emballageaffald og oprydningsforpligtelser i forbindelse med affald fra emballage af engangsplast. En lignende bemyndigelse fremgår af § 9 s, stk. 3, 1. pkt., hvorefter miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, affaldshåndterings-, oprydnings- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast.

Det følger af forarbejderne til bestemmelserne, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, side 50 og 56, at de bl.a. indeholder hjemmel til at gennemføre engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 2, hvoraf det fremgår, at medlemsstaterne skal sikre, at producenter af engangsplastprodukter opført i engangsplastdirektivets bilag del E, afsnit I (fødevarebeholdere, indpakningsposer- og folier, drikkevarebeholdere, drikkebægre og letvægtsplastbæreposer) afholder omkostninger til oplysningstiltag med henblik på at modvirke henkastet affald, indsamling af affald, der kasseres i offentlige indsamlingssystemser samt oprydning af henkastet affald.

Ifølge miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 10 fastsætter miljøministeren regler om producenter og importørers pligt til at oplyse brugere af emballerede produkter om bl.a. særskilt tilbagetagning, tilbagetagnings- og indsamlingsordninger og bekæmpelse af henkastet emballageaffald. Se også afsnit 3.1.1.5 for nærmere beskrivelse af gældende § 9 p, stk. 10.

Ifølge miljøbeskyttelseslovens § 9 t, stk. 3, 1. pkt., fastsætter miljøministeren regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af om-

kostninger forbundet med oprydning af henkastet affald fra balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast og håndtering heraf og oplysningstiltag for at forebygge og reducere mængden af sådant henkastet affald og, for så vidt angår filtre til tobaksvarer af engangsplast, også omkostninger forbundet med indsamling af affald heraf, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer.

Ifølge miljøbeskyttelseslovens § 9 t, stk. 3, 2. pkt., fastsætter miljøministeren regler om tilbagebetaling, herunder procedurer herfor, til producenter og importører, når balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast markedsføres uden for Danmark.

Ifølge miljøbeskyttelseslovens § 9 t, stk. 6, fastsætter miljøministeren regler om producenters og importørers pligt til at oplyse brugere af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast om tilgængelige indsamlingsordninger og om bekæmpelse af henkastning af affald.

Det følger af forarbejderne til bestemmelsen i § 9 t, stk. 3, 1. pkt., jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, side 62, at den indeholder hjemmel til at gennemføre engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 3, der vedrører vådservietter, balloner og tobaksfiltre af engangsplast.

De nærmere regler om oprydningsansvar for visse emballager af engangsplast, drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, vådservietter, balloner og tobaksfiltre af engangsplast, herunder oplysningsforpligtelser, er fastsat i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter med virkning fra 31. december 2024. Den nævnte bekendtgørelse afløser bekendtgørelse nr. 1113 af 17. august 2023 om udvidet producentansvar for filtre til tobaksvarer, der er engangsplastprodukter.

Det er med bekendtgørelserne fastlagt, at producenter af de omfattede engangsplastprodukter- og emballager, skal betale et gebyr pr. type engangsplastprodukt til Miljøstyrelsen til dækning af omkostninger ved kommunalbestyrelsers og andre offentlige myndigheders oprydning af henkastet affald, den efterfølgende transport og behandling heraf. For de omfattede typer af emballage, drikkevarebeholdere og drikkebægre og tobaksfiltre, er det fastlagt, at gebyret også skal dække omkostninger til indsamling af affald af de pågældende produkter, der er kasseret i offentlige indsamlingssystemer samt den efterfølgende transport og behandling heraf. For vådservietter, balloner og tobaksfiltre, der er engangsplast, er det desuden fastlagt, at producenter af disse engangsplastprodukter skal betale et gebyr til Miljøstyrelsen til dækning af oplysningstiltag rettet mod brugere af produkterne med henblik på at reducere henkastet affald heraf. For de omfattede typer af

emballage, drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast er det fastlagt, at producenter af disse produkt- og emballagetyper har pligt til at varetage oplysningstiltag om tilbagetagnings- og indsamlingsordninger, samt bekæmpelse af henkastet affald rettet mod brugere af disse engangsplastprodukter.

Udgifterne til både oprydning af henkastet affald og indsamlingen af affald, der kasseres i offentlige indsamlingssystemer er i dag skattefinansieret, bortset fra udgifter til oprydning m.v. af affald fra filtre til tobaksvarer af engangsplast, der fra den 5. januar 2023 afholdes af producenter og importører i medfør af bekendtgørelse nr. 1233 af 17. august 2023 om udvidet producentansvar for filtre til tobaksvarer, der er engangsplastprodukter.

3.3.3.2.Gældende EU-ret

Engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 1, kræver, at der skal etableres en ordning for udvidet producentansvar for engangsplastprodukter opført i del E i bilaget til direktivet (fødevarebeholdere, indpakningsposer og –folier, drikkevarebeholdere, drikkebægre, letvægtsplastbæreposer, vådservietter, balloner og filtre til tobaksvarer) i overensstemmelse med minimumskrav til udvidede producentansvarsordninger i 2018-affaldsdirektivets artikel 8 og 8 a.

Ifølge engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 2, skal producenter og importører af engangsplastprodukter opført i afsnit I i del E i bilaget til direktivet (fødevarebeholdere, indpakningsposer og –folier, drikkevarebeholdere, drikkebægre og letvægtsplastbæreposer) afholde omkostninger i henhold til bestemmelserne om det udvidede producentansvar i 2018-affaldsdirektivet og 2018-emballagedirektivet, og følgende omkostninger, hvis de ikke allerede indgår:

- omkostningerne ved oplysningstiltag, som er oplistet i engangsplastdirektivets artikel 10,
- omkostningerne ved indsamling af affald fra disse produkter, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer (skraldespande i det offentlige rum), herunder infrastrukturen og driften heraf, og dets efterfølgende transport og behandling, og
- omkostningerne ved oprydning af henkastet affald, som forårsages af produkterne, og den efterfølgende transport og behandling af dette henkastede affald.

Ifølge engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 3, skal producenter og importører af engangsplastprodukter opført i afsnit II og III i del E i bilaget til direktivet (vådservietter, balloner og filtre til tobaksvarer) som minimum afholde følgende omkostninger:

- oplysningstiltag, der er oplistet i direktivets artikel 10,
- oprydning af henkastet affald forårsaget af disse produkter og dets efterfølgende transport og behandling af dette henkastede affald, og
- indsamling og rapportering af data i overensstemmelse med artikel 8 a, stk. 1, litra c), i 2018-affaldsdirektivet.

Producenter og importører af filtre til tobaksvarer skal tillige afholde omkostningerne ved indsamling af affald af disse, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer (skraldespande i det offentlige rum), herunder omkostninger til infrastrukturen og driften heraf, og den efterfølgende transport og behandling af affaldet.

Det følger af engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 4, at de nævnte omkostninger, der skal afholdes af producenter og importører i henhold til direktivets artikel 8, stk. 2 og 3, ikke må være højere, end hvad der er nødvendigt for, at de tjenester, der er omhandlet deri, kan leveres på en omkostningseffektiv måde, og skal fastsættes på gennemsigtig vis mellem de berørte aktører. Det fremgår desuden, at omkostningerne ved oprydning af henkastet affald begrænses til aktiviteter iværksat af de offentlige myndigheder eller på deres vegne. Det fremgår, at beregningsmetoden udvikles på en måde, der gør det muligt at fastlægge omkostningerne ved oprydning af henkastet affald på en forholdsmæssig måde. For at minimere de administrative omkostninger kan der fastsættes finansielle bidrag til oprydning af henkastet affald ved at fastsætte passende flerårige faste beløb. Det fremgår, at Kommissionen offentliggør retningslinjer for kriterier i samråd med medlemsstaterne om omkostningerne ved oprydning af henkastet affald. Det bemærkes, at disse retningslinjer endnu ikke er offentliggjort i en færdig version (juni 2024).

Hvad angår oplysningstiltag fastslår engangsplastdirektivets artikel 10, at medlemsstaterne skal træffe foranstaltninger til at oplyse forbrugere og fremme ansvarlig forbrugeradfærd med henblik på at reducere henkastet affald fra produkter, der er omfattet af direktivet, og at medlemsstaterne skal træffe foranstaltninger med henblik på at oplyse forbrugerne af engangsplastprodukter om:

- De tilgængelige genbrugelige alternativer, genbrugssystemer og affaldshåndteringsmuligheder samt bedste praksis for ansvarlig affaldshåndtering,
- den belastning på miljøet, navnlig havmiljøet, som henkastet affald og anden uhensigtsmæssig affaldsbortskaffelse af disse engangsplastprodukter medfører, og
- konsekvenserne af uhensigtsmæssige former for affaldsbortskaffelse af disse engangsplastprodukter for kloaknettet.

Det fremgår desuden af 2018-affaldsdirektivet art. 8 a, stk. 2, at medlemsstaterne skal træffe foranstaltninger til at sikre, at affaldsindehavere oplyses om affaldsforebyggelsesforanstaltninger, centre for genbrug og forberedelse med henblik på genbrug, tilbagetagelses- og indsamlingssystemer og om bekæmpelse af henkastning af affald.

Engangsplastdirektivets frist for anvendelse af bestemmelserne om udvidet producentansvar er den 5. januar 2023 for filtre til tobaksvarer og den 31. december 2024 for vådservietter, balloner, fødevarebeholdere, indpakningsposer- og folier, drikkevarebeholdere, drikkebægre og letvægtsplastbærerposer.

2018-affaldsdirektivets frist for anvendelse af bestemmelserne i art. 8 a, stk. 2, er ved medlemsstaternes etablering af ordninger for udvidet producentansvar. Det følger af 2018-emballagedirektivet, at ordninger for udvidet producentansvar for emballage skal være etableret 31. december 2024.

3.3.3.3. Politisk aftale

Det fremgår af del 6 i den politiske aftale, at oprydningsansvar for de 8 engangsplastprodukter skal være et finansielt ansvar, hvor kommuner og stat fortsat varetager renhold i det offentlige rum, men med finansiering fra producenter i en gebyrordning.

Det fremgår af del 5 i den politiske aftale, at staten skal varetage den administrative opgave med at sikre, at borgerne oplyses om korrekt håndtering af affald og at undgå henkastet affald i naturen og at producenter skal afholde omkostningerne hertil.

3.3.3.4. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Miljøministeriet har vurderet det hensigtsmæssigt at skabe klare og eksplicitte hjemler for miljøministeren til at fastsætte regler om gebyr som led i

reguleringen af producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med oprydningsforpligtelser i forbindelse med affald fra emballage af engangsplast, affald fra drikkebægre og drikkevarebeholdere af engangsplast og affald af vådservietter, balloner og tobaksfiltre af engangsplast.

Det er desuden Miljøministeriets vurdering, at det er nødvendigt at etablere hjemler til at fastsætte regler om, at miljøministeren kan varetage de oplysningsforpligtelser om emballage- og engangsplastprodukter, som følger af 2018-affaldsdirektivet og engangsplastdirektivet mod producenters betaling af gebyrer. Dette med henblik på at udmønte den politiske aftale og sikre en ensartet, kontinuerlig og effektiv oplysningsindsats overfor affaldsindehavere og forbrugere af emballage- og engangsplastprodukter med henblik på affaldsforebyggelse, at modvirke den belastning på miljøet, herunder havmiljøet, som henkastet affald og anden uhensigtsmæssig affaldsbortskaffelse medfører, samt hvor relevant konsekvenser for kloaknettet.

Af hensyn til at skabe klar og eksplicit hjemmel til at fastsætte gebyrer for oprydningsforpligtelser foreslås en ny bestemmelse om gebyr i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 20, hvorved miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at producenter af emballager af engangsplast skal betale et gebyr til hel eller delvis dækning af offentlige myndigheders omkostninger forbundet med:
1) Oprydning af henkastet affald fra emballager af engangsplast og håndtering heraf.
2) Indsamling af affald fra emballager af engangsplast, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer, og håndtering heraf.
3) Oplysningstiltag for at forebygge og reducere mængden af henkastet affald fra emballager af engangsplast.
4) Administration af gebyret, herunder evaluering af gebyret.

Det foreslås desuden at nyaffatte miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 10, der bliver stk. 11, således, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at miljøministeren eller kommunalbestyrelsen for producenters regning eller at producenter for egen regning skal oplyse brugere af emballage og emballerede produkter om følgende:
1) Affaldsforebyggelsesforanstaltninger.
2) Tilbagetagnings- og indsamlingsordninger.
3) Bekæmpelse af henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast.

UDKAST

Forslaget til nyaffattelse af § 9 p, stk. 10, der bliver stk. 11, skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 19 og bemærkninger hertil, hvorved det foreslås, at miljøministeren bemyndiges til af fastsætte regler om, at producenter skal betale et gebyr til dækning af miljøministerens omkostninger forbundet med oplysningstiltag, samt kommunalbestyrelsens opkrævning af gebyr fra producenter for oplysningstiltag.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 20, finder tilsvarende anvendelse på producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 21.

Det foreslås endvidere at nyaffatte miljøbeskyttelseslovens § 9 t, stk. 3, om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger i det udvidede producentansvar for balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, således at det fremgår eksplicit, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører af de pågældende produkter skal betale et gebyr til hel eller delvis dækning af offentlige myndigheders omkostninger forbundet med:
1) Oprydning af henkastet affald fra balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast og håndtering heraf.
2) Oplysningstiltag for at forebygge og reducere mængden af henkastet affald fra balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast.
3) Indsamling af affald fra filtre til tobaksvarer af engangsplast, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer, og håndtering heraf.
4) Administration af gebyret, herunder evaluering af gebyret.

Det er hensigten, at de omkostninger som producenter og importører skal afholde efter de foreslåede bestemmelser i § 9 p, stk. 20, og § 9 t, stk. 3, fastsættes i overensstemmelse med direktivkravene, som er gennemgået ovenfor i afsnit 3.3.1.2. om gældende EU-ret. Udmøntning af de gældende bemyndigelser i § 9 p, stk. 3, 1. pkt., § 9 t, stk. 3 er sket i overensstemmelse hermed, herunder under hensyntagen til EU-Kommissionens udkast til retningslinjer for kriterier for omkostninger ved oprydning af henkastet affald, som dog endnu ikke foreligger i endelig form (juni 2024).

Fastsættelse af gebyrer for oprydningsforpligtelser efter bekendtgørelse om oprydningsansvar for visse engangsplastprodukter og bekendtgørelse nr. 1113 af 17. august 2023 om udvidet producentansvar for filtre til tobaksvarer, der er engangsplastprodukter, er sket og vil fremadrettet ske på bag-

grund af eksterne rapporter med kortlægning af det offentliges omkostninger til renhold og oprydning, samt affaldsanalyser af henkastede og indsamlede mængder af affald fra de forskellige omfattede engangsplastprodukter. Det er forudsat i de ovenfor nævnte bekendtgørelser, at der hvert tredje år foretages sådanne affaldsanalyser over de henkastede og indsamlede mængder affald fra de enkelte engangsplastprodukter samt opgørelser over offentlige myndigheders omkostninger til renhold. Affaldsanalyser og opgørelser har og vil fortsat inkludere både land- og bykommuner. Det er fortsat hensigten, at interessenter inddrages i forbindelse med affaldsanalyser og i nødvendigt omfang også frivillige organisationer, der har erfaring med oprydning i naturen. Herudover er det fortsat hensigten, at der hvert år foretages stikprøvevise opgørelser hos udvalgte kommuner og andre offentlige myndigheder over disses omkostninger til renhold. Der vil dog være et vist rimeligt skøn forbundet med at fastsætte de eksakte omkostninger til offentlige myndigheders renhold af affald fra de omfattede engangsplastprodukter og de enkelte produktkategoriers andel heraf, idet der ikke foretages særskilt oprydning og indsamling af de omfattede engangsplastprodukter.

Miljøministeriet har vurderet, at det ikke er praktisk muligt at fastsætte generiske retningslinjer for rimeligt renholdelsesniveau, således som det var forudsat i forarbejderne til de gældende bestemmelser i § 9 p, stk. 3, 1. pkt. § 9 s, stk. 3, 1. pkt., og § 9 t, stk. 3, 1. pkt., jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, side 20, 29 og 37. Dette skyldes, at der er stor forskel på behovet for renhold i kommunerne, og behovet ændrer sig i løbet af året bl.a. på grund af vejrforhold og sæsonprægede aktiviteter. Det er derfor i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter og bekendtgørelse nr. 1113 af 17. august 2023 om udvidet producentansvar for filtre til tobaksvarer, der er engangsplastprodukter forudsat, at affaldsanalyser og opgørelser over offentlige myndigheders omkostninger til renhold baseres på det til enhver tid værende renholdelsesniveau.

Gebyrindtægter forbundet med renhold allokeres ud til de offentlige myndigheder, der varetager opgaven med renhold. Den andel af gebyrindtægterne, der vedrører statens omkostninger til renhold bevilges til Naturstyrelsen og Vejdirektoratet og vil på den baggrund tilfalde råderummet, mens den andel af gebyrindtægterne, der vedrører kommunalbestyrelserne omkostninger, allokeres til disse på baggrund af Det Udvidede Totalbalanceprincip.

I forhold til de foreslåede bestemmelser om oplysningsindsatser er det hensigten, at miljøministeren delegerer oplysningsopgaven til Miljøstyrelsen, som også vil få delegeret kompetencen til at fastsætte og opkræve gebyrer

fra producenter og importører af de pågældende engangsplastprodukter til dækning af de faktiske omkostninger. Det forventes ligeledes, at der fastsættes regler om, at styrelsens fastsættelse og opkrævning af gebyrer ikke skal kunne påklages til anden administrativ myndighed, jf. den gældende § 80 i miljøbeskyttelsesloven.

Videre foreslås det, at miljøministerens omkostninger til administration og opkrævning af gebyrerne, vil kunne gebyrfinansieres. Dette indebærer bl.a. omkostninger til fakturering, herunder udregning, fakturaoprettelse og løbende udsendelse af fakturaer.

Ved fastsættelse af gebyrtstørrelser gælder generelt, at der tilstræbes fuld dækning af de omkostninger, der er forbundet med det pågældende gebyrbelagte område. Mindst en gang årligt vurderes det, blandt andet på baggrund af seneste års regnskab eller det forventede resultat af årets regnskab, om omkostningerne skal reduceres eller taksten justeres for at sikre balance. Væsentlige ubalancer mellem indtægter og omkostninger på det enkelte gebyrbelagte område skal tilstræbes udlignet over en periode på maksimalt fire år, fra og med det år hvori ubalancen opstår. Dette omfatter ikke over- eller underdækning, der bidrager til at udligne tidligere års ubalance, jf. Økonomistyrelsens budgetvejledning, afsnit 2.3.1. Gebyrernes størrelse bør desuden følge den almindelige pris- og lønudvikling, så underfinansiering undgås. Det er derfor aktuelt hensigten, at der i bekendtgørelse fastsættes en regulering af gebyrets størrelse i takt med den almindelige pris- og lønudvikling.

Det foreslås desuden at indsætte et nyt stk. 21 i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 20, herunder regler om digital indbetaling af gebyret. Det foreslås ligeledes at indsætte et nyt stk. 4 i miljøbeskyttelseslovens § 9 t, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler udstedt i medfør af den foreslåede nyaffattelse af § 9 t, stk. 3, herunder regler om digital indbetaling af gebyr. I både det nye stk. 21 i § 9 p og det nye stk. 4 i § 9 t foreslås endvidere, at bemyndige ministeren til at foretage en skønsmæssig ansættelse af gebyrtilsvaret, hvis størrelsen af det gebyrbeløb, som påhviler en producent eller importør, ikke kan opgøres på baggrund af producentens eller importørens oplysninger om markedsførte mængder.

For nærmere om de foreslåede bestemmelser, henvises til lovforslagets § 1, nr. 19 og 22-25, og bemærkningerne hertil.

Det er slutteligt Miljøministeriets vurdering, at den gældende miljøbeskyttelseslovs § 9 t, stk. 6, er overflødig, idet oprydningsansvaret for balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast er et finansielt ansvar, hvor producenter og importører alene bærer det finansielle ansvar og ikke det organisatoriske ansvar for renhold og oplysningstiltag.

Det foreslås derfor at ophæve den gældende miljøbeskyttelseslovs § 9 t, stk. 6.

3.4. Gennemførsel af batteriforordningen

3.4.1. Gældende ret

Den EU-retlige regulering af det udvidede producentansvar for batterier består i dag af to direktiver, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF (batteridirektivet) samt Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (affaldsrammedirektivet).

Den udvidede producentansvarsordning for bærbare batterier blev gennemført i Danmark ved lov nr. 509 af 17. juni 2008 om ændring af miljøbeskyttelsesloven, således at producenter og importører af bærbare batterier siden 1. januar 2009 har finansieret kommunernes indsamling af udtjente bærbare batterier, jf. gældende miljøbeskyttelseslov § 9 u, stk. 3.

Kommunalbestyrelsen er i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 45 forpligtet til at forestå affaldshåndtering, medmindre andet fremgår af loven eller regler udstedt i medfør af loven. Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 9 u, stk. 3, at producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer skal finansiere den kommunale indsamling af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer samt udgifter i forbindelse med opkrævning og udbetaling af betalingen, herunder etablering af systemer, vedligeholdelse, drift og administration af opkrævning og udbetaling. Producenterne indbetaler således årligt en sats pr. kg. markedsført bærbare batterier til staten via told- og skatteforvaltningen, hvorefter kommunerne kompenseres af staten for deres udgifter til indsamlingen.

Betalingssatsen i miljøbeskyttelseslovens § 9 u, stk. 3, er reguleret 2 gange siden i hhv. 2011 ved lov nr. 1274 af 21. december 2011 og i 2015 ved lov nr. 177 af 24. februar 2015.

Miljøbeskyttelseslovens § 9 u, stk. 3 er nærmere udmøntet i § 17 i bekendtgørelse nr. 1453 af 7. december 2015 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer (herefter batteribekendtgørelsen), hvorved producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer skal finansiere den kommunale indsamling af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer samt udgifter i forbindelse med opkrævning og udbetaling af betaling, herunder etablering af systemer, vedligeholdelse, drift og administration af opkrævning og udbetaling.

Efter kommunerne har indsamlet de udtjente bærbare batterier, er producenter og importører efter miljøbeskyttelseslovens § 9 u, stk. 1, der er udnyttet i batteribekendtgørelsens §§ 21 og 22, forpligtede til at afhente de udtjente batterier fra de kommunale indsamlingsordninger og forestå den videre håndtering af affaldet efter nærmere fastsatte regler for behandling og mål for genanvendelseseffektiviteten.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 9 v, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører af industribatterier og -akkumulatorer skal tilbagetage og særskilt håndtere et udtjent industribatteri eller en udtjent industriakkumulator uanset dets kemiske sammensætning og oprindelse, når de markedsfører et nyt industribatteri eller en ny industriakkumulator.

Bestemmelsen i lovens § 9 v er nærmere udmøntet i batteribekendtgørelsens § 25, og producentansvarsordningen for industribatterier og -akkumulatorer er således gennemført ved, at slutbrugeren kan aflevere det udtjente industribatteri- eller akkumulator direkte til producenterne, til distributører eller til et registreret genanvendelsesanlæg eller en godkendt og registreret virksomhed, der indsamler kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald efter reglerne i bekendtgørelse om affald.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 9 w, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører af bilbatterier og -akkumulatorer i forhold til deres markedsandel for egen regning skal foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af udtjente bilbatterier og -akkumulatorer.

Bestemmelsen i lovens § 9 w er nærmere udmøntet i batteribekendtgørelsens §§ 28-32, og producentansvarsordningen for bilbatterier og – akkumulatorer er således gennemført ved, at slutbrugeren kan aflevere et udtjent bilbatteri- eller en udtjent akkumulator til producenternes modtagepladser, til distributører, til en kommunal ordning eller til skrotnings-, genanvendelses- og autoophugningsvirksomheder.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 9 x, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører af alle slags batterier har en række oplysnings- og vejledningsforpligtelser overfor slutbrugere af batterier.

Bestemmelsen i lovens § 9 x er nærmere udmøntet i batteribekendtgørelsens §§ 37 og 38, hvorefter producenterne skal afholde offentlige oplysningskampagner om indsamling, behandling og genanvendelse af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer, og oplyse slutbrugere om udtjente batteriers potentielle indvirkning på miljøet samt bortskaffelsesmuligheder.

Reguleringen af det udvidede producentansvar for batterier er således i omfattende omfang baseret på EU-retlige regler ved batteridirektivet, som berører de fleste aspekter af reguleringen, herunder krav om indsamlings- og tilbagetagningningsordninger, håndtering af de udtjente batterier, oplysnings- og vejledningspligt samt registrerings- og indberetningspligt.

Se afsnit 2.3 for nærmere beskrivelse af indhold af batteriforordningen.

3.4.2. Ministeriets overvejelser og foreslået ordning

Fra den 18. august 2025 finder batteriforordningen anvendelse. Det betyder blandt andet, at de gældende EU-retlige regler for det udvidede producentansvar for batterier i batteridirektivet ophæves og erstattes af batteriforordningen. De supplerende minimumskrav til udvidede producentansvarsordninger i 2018-affaldsdirektivet forbliver i kraft, idet der henvises hertil i forordningen. Visse minimumskrav fra 2018-affaldsdirektivet fremgår dog direkte af forordningen og suppleres heri.

Miljøministeriet vurderer på denne baggrund, at batteriforordningen medfører behov for betydelige ændringer af gældende ret. Det er derved nødvendigt at tilpasse miljøbeskyttelsesloven samt tilhørende bekendtgørelse, således at de ved batteriforordningens anvendelsesfrist hverken indeholder regler, der er i modstrid med forordningen eller implementerer forordningens direkte gældende regler.

Miljøministeriet foreslår således at ophæve de regler i miljøbeskyttelsesloven, der reguleres i den nye batteriforordning, og som derved træder i stedet for den hidtidige nationale lovgivning. Således foreslås at ophæve de gældende indsamlingsordninger for udtjente batterier i miljøbeskyttelseslovens §§ 9 u – x, som gennemgået under punkt 3.4.1. Dette skyldes, at producenterne får et direkte ansvar for at organisere indsamlingen af batterier, der er blevet til affald. Det er derfor ministeriets vurdering, at de nuværende ind-

samlingsordninger ikke længere kan fortsætte, som det følger af den gældende miljøbeskyttelseslov, da producenterne ifølge forordningen selv skal organisere indsamlingen og vælge, hvilke af de i forordningen benævnte indsamlingsaktører producenterne vil samarbejde med om indsamlingen. Det foreslås ligeledes at ophæve pligten for kommunerne til at indsamle, da kommunernes rolle i indsamling af batterier nu fremgår direkte af forordningen.

For det andet foreslås der med lovforslaget en række nye bemyndigelser til at fastsætte krav, der supplerer forordningen, jf. herunder afsnit 3.5.

Endeligt foreslås en række tilpasninger, således af de hidtidige bestemmelser, der implementerer det fortsat gældende 2018-affaldsdirektiv og dermed fortsat skal gælde for det udvidede producentansvar for batterier, videreføres og tilpasses den nye forordning samt den nye struktur i loven.

Miljøministeriet bemærker, at batteriforordningen forpligter medlemslandene til at sikre, at der fastsættes nærmere administrative og proceduremæssige regler til supplement for forordningen. Det er ministeriets vurdering, at sådanne regler kan fastsættes i medfør af den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 89 a. Ministeriet vurderer ligeledes, at der i medfør af samme bestemmelse kan udpeges kompetente myndigheder til at varetage opgaver i medfør af forordningen.

Miljøministeriet vurderer desuden, at det fortsat er mest hensigtsmæssigt at bevare de gældende regler, hvorefter det er muligt at henlægge kompetencen til at oprette og drifte et producentregister for batterier til en privat organisation, da det ikke er hensigten at erstatte det nuværende producentregister, der administreres af Dansk Producentansvar, men alene opdatere registret i overensstemmelse med batteriforordningen.

3.5. Supplerende krav til udvidet producentansvar for batterier

3.5.1. Supplerende krav om pligtigt medlemskab af producentansvarsorganisationer (kollektive ordninger)

3.5.1.1. Gældende ret

Det fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 1, at producentansvarsforpligtelserne efter blandt andet § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning.

Det følger desuden lovens § 9 z, stk. 2, at miljøministeren kan fastsætte regler hvorefter forpligtelserne efter regler udstedt i medfør af blandt andet § 9

x, stk. 1, og § 9 x, stk. 5-8, helt eller delvis kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis producenter og importører er tilsluttet en sådan ordning.

Det fremgår desuden af lovens § 9 z, stk. 3, at miljøministeren kan fastsætte regler for de kollektive ordninger, herunder om at alle producenter og importører skal have lige adgang til at deltage i en kollektiv ordning, at de kollektive ordninger skal graduere de finansielle bidrag fra producenter og importører efter nærmere fastsatte kriterier, og om de kollektive ordningers organisering.

Bestemmelserne gælder generelt for flere udvidede producentansvar, der er omfattet af miljøbeskyttelsesloven, og er for så vidt angår batterier udmøntet i batteribekendtgørelsens § 34. Det fremgår heraf, at den kollektive ordning kan overtage tilbagetagningsforpligtelsen, registrerings- og indberetningsforpligtelsen samt oplysnings- og vejledningsforpligtelsen. Det fremgår endvidere, at såfremt den kollektive ordning ikke opfylder forpligtelsen på vegne af de producenter og importører, der er medlemmer af ordningen, skal de nævnte forpligtelser opfyldes af den enkelte producent eller importør. Der stilles endvidere krav til, at den kollektive ordning skal sikre lige adgang til at være medlem af ordningen, og at der skal tages hensyn til medlemmernes størrelse/markedsandele.

Det følger desuden af regler i miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 6, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at de kollektive ordninger skal føre passende egenkontrol med overholdelse af kriterier for graduerede bidrag fastsat i medfør af stk. 3, nr. 2, med egne økonomiske forvaltninger og med kvaliteten af de data, som den kollektive ordning indsamler og rapporterer på vegne af producenter og importører i henhold til stk. 1. Dertil kommer beføjelsen i § 9 z, stk. 5, til at fastsætte regler for kollektive ordningers pligt til at gøre oplysninger om ejerskab, medlemmer af ordningen, økonomiske bidrag til ordningen fra producenter og importører og udvælgelsesproceduren for affaldshåndteringsoperatører offentligt tilgængelige.

Miljøbeskyttelseslovens hjemler til at fastsætte regler om de kollektive ordningers oplysningspligt, pligt til at miljøgraduere producenternes bidrag til ordningen og pligt til at føre egenkontrol er en implementering af affaldsrammedirektivets minimumskrav og er endnu ikke udmøntet i batteribekendtgørelsen.

UDKAST

3.5.1.2.Ministeriets overvejelser og foreslået ordning

Batteriforordningens artikel 57, stk. 1, giver producenterne en direkte mulighed for at kunne udpege en producentansvarsorganisation (kollektiv ordning), der er godkendt i henhold til forordningens artikel 58, til at opfylde forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar på deres vegne.

Forordningen artikel 57, stk. 1, giver samtidigt medlemsstaterne mulighed for at vedtage foranstaltninger, der gør det obligatorisk at udpege en producentansvarsorganisation. Sådanne foranstaltninger skal ifølge forordningen begrundes på grundlag af de specifikke karakteristika for en given kategori af batterier, der bringes i omsætning, og relaterede affaldshåndteringskarakteristika.

Hvis forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar opfyldes kollektivt, skal producentansvarsorganisationerne ifølge forordningens artikel 57, stk. 2, sikre ligebehandling af producenter uanset deres oprindelse eller størrelse, og uden at der lægges en uforholdsmæssig stor byrde på producenter, herunder små og mellemstore virksomheder, der fremstiller batterier i små mængder. Producentansvarsorganisationerne skal endvidere ifølge artikel 57, stk. 2, litra a, sikre, at de finansielle bidrag, som de modtager fra producenterne, miljøgradueres i overensstemmelse med affaldsrammedirektivets minimumskrav herom og i overensstemmelse med de kriterier, der opstilles i forordningen.

Batteriforordningen pålægger endeligt i forordningens artikel 57, stk. 4, producentansvarsorganisationerne at sikre fortroligheden af data i deres besiddelse for så vidt angår fortrolige oplysninger eller oplysninger, der direkte kan henføres til individuelle producenter eller deres bemyndigede repræsentanter.

Miljøministeriet vurderer, at det ikke længere vil være muligt at opretholde den nationale regulering af producentansvarsorganisationer (kollektive ordninger) i miljøbeskyttelseslovens § 9 z, for så vidt angår batterier, da området i hovedtræk vil blive reguleret direkte af batteriforordningen. I forhold til de dele af bestemmelserne i § 9 z, der er en implementering af affaldsrammedirektivets minimumskrav, og hvor kravene ikke samtidigt fremgår direkte af forordningen, foreslås det at flytte disse krav til en ny bestemmelse om producentansvarsorganisationer i den udvidede producentansvarsordning for batterier, herunder bestemmelserne om de kollektive ordningers oplysningspligt, pligt til at miljøgraduere medlemmers bidrag og pligt til at føre egenkontrol.

Miljøministeriet foreslår samtidigt at indføre en helt ny hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter af batterier skal udpege en producentansvarsorganisation til at varetage deres producentansvarsforpligtelser. Forskellen fra den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelsesloven om udpegning af producentansvarsorganisationer (kollektive ordninger) er således, at det med den foreslåede ordning ikke længere vil være frivilligt for producenterne at vælge en producentansvarsorganisation til at varetage producentens forpligtelser. For at være i overensstemmelse med forordningen skal sådanne regler om pligtigt medlemskab af en producentansvarsorganisation kunne begrundes i forhold til de specifikke karakteristika for en given kategori af batterier, der bringes i omsætning, og relaterede affaldshåndteringskarakteristika.

Det er Miljøministeriets vurdering, at fastsættelse af et krav om pligtigt medlemskab i batteribekendtgørelsen i medfør af den foreslåede ordning kan begrundes nærmere i flere karakteristika inden for en given kategori af batterier. Dette vil være batterikategorier, hvor der er mange små individuelle producenter og potentiel stor risiko for, at indsamlingsmålene ikke nås eller der ikke sikres geografisk dækning, hvis mange små individuelle producenter opretter egne indsamlings- eller tilbagetagningsordninger. Derimod er der batterikategorier, hvor producenterne har store forretningsmæssige interesser i deres udtjente batterier og kan oprette eller allerede har etableret omkostningseffektive og miljømæssigt gode indsamlingsordninger, fx business to business. I sidstnævnte tilfælde er det ministeriets vurdering, at det ikke kan begrundes at indføre et krav om pligtigt medlemskab inden for sådanne kategorier.

Der er i batteriforordningen kun indsamlingsmål for bærbare batterier og batterier til lette køretøjer (såkaldte LMT-batterier), og der er samtidigt mange individuelle producenter inden for disse kategorier, hvorfor det er Miljøministeriets vurdering, at det i første omgang vil være mest aktuelt at indføre kravet om pligtigt medlemskab inden for disse to kategorier.

Den foreslåede bemyndigelse vil medføre, at der kan fastsættes krav ved bekendtgørelse om, at alle producenter af en given batterikategori skal melde sig ind i en producentansvarsorganisation.

Miljøministeriet bemærker, at det fremgår direkte af forordningen, at producentansvarsorganisationerne skal sikre ligebehandling af deres medlemmer og ikke må lægge en uforholdsmæssig stor byrde på producenter med

små markedsandele. Dette vil gælde, uanset om det er pligtigt eller frivilligt at være medlem af en producentansvarsorganisation.

Det er desuden Miljøministeriets vurdering, at producenter fortsat kan etablere egne tilbagetagningsordninger i medfør af forordningen, selvom de er pålagt et pligtigt medlemskab. Dette skal som følge af den foreslåede ordning med et pligtigt medlemskab ske i regi af den producentansvarsorganisation, som producenten er medlem af.

3.5.2. Supplerende krav til garantistillelse og til producenters indsamling af udtjente batterier

3.5.2.1. Gældende ret

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 9 å, stk. 3, at miljøministeren fastsætter regler om, at producenter eller importører af bærbare batterier og akkumulatorer, industribatterier og -akkumulatorer og bilbatterier og -akkumulatorer, der er markedsført i Danmark, over for ministeren eller den, som ministeren bemyndiger hertil, skal stille passende sikkerhed for de fremtidige håndteringsudgifter. Miljøministeren fastsætter herunder regler om sikkerhedsstillelsens størrelse, hvem der kan træffe afgørelse om sikkerhedsstillelse, hvem der kan disponere over sikkerhedsstillelsen, og under hvilke omstændigheder disponeringen kan ske. Bestemmelsen er en implementering af affaldsrammedirektivets minimumskrav til udvidede producentansvar, men bestemmelsen er endnu ikke nærmere udmøntet i batteribekendtgørelsen.

Der findes ikke regler i miljøbeskyttelsesloven om krav til, at producenterne eller disses producentansvarsorganisationer skal indgå en kontrakt med andre aktører om samarbejdet omkring indsamlingen af udtjente batterier.

3.5.2.2. Ministeriets overvejelser og foreslåede ordning

Med batteriforordningens artikel 58, stk. 7, stilles der krav til, at producenterne eller disses producentansvarsorganisationer stiller en garanti, der skal dække omkostningerne i forbindelse med affaldshåndteringsaktiviteter, som producenten eller producentansvarsorganisationen skal betale i tilfælde af manglende overholdelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar, herunder i tilfælde af endeligt ophør af deres aktiviteter eller insolvens. Forordningen giver medlemsstaterne mulighed for at fastsætte yderligere krav vedrørende en sådan garanti.

Miljøministeriet vurderer, at det ikke længere vil være muligt at opretholde den nationale regulering af sikkerhedsstillelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 å, stk. 3, for så vidt angår batterier. Med den foreslåede ordning ophæves denne del af bestemmelsen, da området vil blive reguleret direkte af batteriforordningen. Dog foreslår miljøministeriet samtidigt at indføre mulighed for, at den kompetente myndighed kan fastsætte yderligere krav til garantien end de krav, der fremgår af forordningen, hvis det skulle vise sig nødvendigt. Det er således hensigten at fastsætte nærmere krav til selve formen for garantien, f.eks. i form af en bankgaranti, og regler om, hvornår sikkerheden skal stilles overfor den kompetente myndighed. Det er ligeledes hensigten at fastsætte regler om, at den kompetente myndighed kan træffe afgørelse om garantien, og regler om, hvem der kan disponere over garantien og under hvilke omstændigheder, disponeringen kan ske.

Med batteriforordningen får producenterne et direkte organisatorisk ansvar for indsamlingen af udtjente batterier.

Ifølge batteriforordningen skal producenter eller disses producentansvarsorganisationer etablere et system til indsamling af udtjente batterier ved at tilbyde gratis indsamling af udtjente batterier til de indsamlingssteder, der er omhandlet i artikel 59, stk. 2, litra a (bærbare), artikel 60, stk. 2, litra a (LMT-batterier), samt artikel 61, stk. 1 (øvrige batterier), mens disse enheder skal acceptere at være indsamlingssted (såkaldt tilsluttet indsamlingssted), før der er etableret et samarbejde om indsamlingen.

Indsamlingsnetværket kan således bestå af flere indsamlingssteder, som producenterne eller disses producentansvarsorganisationer har etableret et samarbejde med, herunder distributører, anlæg til behandling af udrangerede køretøjer, offentlige myndigheder eller tredjeparter, der udfører affaldshåndtering på deres vegne, frivillige indsamlingssteder samt anlæg til behandling af affald af elektrisk og elektronisk udstyr.

Forordningen giver medlemsstaterne mulighed for at vedtage foranstaltninger med henblik på at kræve, at de tilsluttede indsamlingssteder kun må indsamle udtjente batterier, hvis de har indgået en kontrakt med producenterne eller disses producentansvarsorganisationer, jf. artikel 59, stk. 6, artikel 60, stk. 7 og artikel 61, stk. 1, 2. led.

Det følger endvidere af forordningens artikel 58, at producenterne ellers disses producentansvarsorganisationer skal ansøge om godkendelse af opfyldelsen af det udvidede producentansvar fra den kompetente myndighed. Der gives kun godkendelse, hvis det kan påvises af producenten eller dennes producentansvarsorganisation, at der er etableret en indsamlingsordning,

der opfylder forordningens forpligtelser til indsamling, og som gør det muligt som minimum at nå og varigt opretholde forordningens indsamlingsmål.

Det er aktuelt hensigten at henlægge kompetencen til at administrere godkendelsesordningen og føre tilsyn med producenterne eller disses producentansvarsorganisationers godkendelse efter forordningen til Miljøstyrelsen i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 89 a.

Miljøministeriet foreslår på denne baggrund at give miljøministeren bemyndigelse til at fastsætte regler i overensstemmelse med batteriforordningen, hvorefter de tilsluttede indsamlingssteder kun må indsamle udtjente batterier, hvis de har indgået en kontrakt med producenterne eller disses producentansvarsorganisationer. Ministeriet vurderer, at det vil være hensigtsmæssigt i forhold til at kunne sikre, at indsamlede udtjente batterier indgår i det indsamlingsnetværk, der oprettes af producenterne eller disses producentansvarsorganisationer, og som godkendes af den kompetente myndighed. Ministeriet finder det også hensigtsmæssigt i forhold til at kunne kræve skriftlig dokumentation for det indsamlingssystem, som myndigheden skal godkende for bedre at kunne verificere, at der er indgået et samarbejde.

4. Konsekvenser for FN's verdensmål

Lovforslaget har ikke i sig selv konsekvenser for FN´s verdensmål.

Indførelse af nye udvidede producentansvarsordninger for emballage, engangsplastprodukter og fiskeredskaber, der indeholder plast, samt implementering af batteriforordningen forventes at skabe incitament til at udvikle mere miljøvenlige produkter og emballager, som f.eks. indeholder genanvendte materialer, er mere holdbare eller er egnede til forberedelse med henblik på genbrug eller genanvendelse. Det er dermed forventningen, at produkterne og materialerne bevares og genanvendes så længe som muligt. Dermed vurderes udmøntning af lovforslaget at understøtte både delmål 12.2 om at opnå en bæredygtig forvaltning og effektiv udnyttelse af naturressourcer og delmål 12.5 om at reducere affaldsmængden. Derudover vil indførelse af pligt til at dække omkostningerne forbundet med oprydning af henkastet affald, omkostningerne ved indsamling af affald, som er kasseret i det offentlige rum, og omkostninger til oplysningstiltag for forbrugere af engangsplastprodukter medvirke til at forebygge og reducere mængden af henkastet affald fra engangsplastprodukter, som ofte ender i havmiljøet. Dette vil understøtte delmål 14.1 om at forhindre og væsentligt reducere havforurening.

UDKAST

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

5.1. Økonomiske konsekvenser

Lovforslaget har ikke i sig selv økonomiske konsekvenser for det offentlige, men den efterfølgende udmøntning på bekendtgørelsesniveau vil have økonomiske konsekvenser for stat og kommuner.

Lovforslaget eller efterfølgende udmøntning har ikke økonomiske konsekvenser for regionerne.

5.1.1. Nye udvidede producentansvarsordninger

Lovforslaget indeholder forslag til en række ændringer af eksisterende bestemmelser og bemyndigelser og indførelse af nye bemyndigelser i miljøbeskyttelsesloven til at fastsætte nærmere regler for ordninger for udvidet producentansvar for emballage, visse engangsplastprodukter og fiskeredskaber, der indeholder plast, i bekendtgørelser.

De samlede økonomiske konsekvenser for det offentlige, herunder staten, vil blive fastlagt ved udmøntningen. De økonomiske omkostninger for det offentlige vil være begrænsede, idet omkostningerne til indsamling, transport og behandling af affald, oplysningstiltag og rapportering og indsamling af data samt oprydning af de omfattede engangsplastprodukter, som udgangspunkt skal afholdes af producenter. Omkostningerne til indsamling, transport og behandling af affald afholdes i dag af borgere og de affaldsproducerende virksomheder, der gør brug af de kommunale indsamlingsordninger, igennem betaling af affaldsgebyrer til kommunalbestyrelsen. Når producenter skal afholde omkostningerne, forventes affaldsgebyrer at blive reduceret tilsvarende. For husholdninger kan omfordelingen skønsmæssigt omregnes til en gennemsnitlig reduktion af affaldsgebyret med ca. 500-600 kr. ekskl. moms pr. husstand om året.

Oprydning af henkastet affald og indsamling af affald i det offentlige rum forestås i dag af kommuner og staten (Naturstyrelsen og Vejdirektoratet) og finansieres gennem skatter. Fremover skal disse omkostninger afholdes af producenter af de 8 omfattede engangsplastprodukter. Dette forventes at medføre, at kommuner og stat kan reducere finansieringsbehovet igennem skatten svarende til producenters betalingsbidrag.

UDKAST

Udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, indgår i dag i affaldssystemer på havne og i kommuner. Havnenes affaldshåndtering af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, er finansieret gennem havneafgiften, som opkræves hos havnebrugerne, jf. havmiljølovens § 55, stk. 2. Fremover vil producenter af fiskeredskaber, der indeholder plast, skulle afholde disse omkostninger. Det forventes at medføre, at havne, herunder kommunale havne, kan reducere behovet for finansiering gennem havneafgiften. Det er ikke muligt at opgøre eller estimere omfanget, da de samlede omkostninger til affaldshåndtering af fiskeredskaber ikke er kendt.

De nye ordninger forventes desuden at medføre nye omkostninger for staten i form af omkostninger til at varetage administrations- og håndhævelsesopgaver, samt varetage oplysningstiltagsforpligtelser på vegne af producenter. Disse omkostninger vil i langt overvejende grad blive finansieret af producenter igennem gebyrbetaling, jf. lovforslagets bestemmelser herom. Der vil dog være en række statslige opgaver i relation til udvidet producentansvar for emballage, der ikke kan gebyrfinansieres. Det skønnes, at udmøntning af lovforslaget på den baggrund vil medføre økonomiske omkostninger for staten på 4,3 mio. kr. i 2025, 5 mio. kr. i 2026, 6,5 mio. kr. i 2027 og 3,5 mio. kr. i 2028. Disse statslige opgaver er blandt andet sekretariatsbetjening af permanent Samarbejdsforum for producentansvar, evaluering af ordning for udvidet producentansvar for emballage i 2027 og udviklingsopgaver i relation til omkostningseffektivitet og serviceniveau i forhold til den kommunale indsamling af emballageaffald.

Forsyningstilsynets opgaver med affaldssektoren udvides til at omfatte overvågning og analyse af producentgebyrer. Det vurderes, at de nye opgaver medfører meromkostninger på ca. 0,5 mio. kr. i 2025 og ca. 1,75 mio. kr. årligt fra 2026 og frem. Dette finansieres via gebyropkrævning hos kommunerne, som kommunerne kan finansiere via producentgebyrer. Finansieringen af overvågning m.v. af producentgebyrer vil således ikke påvirke de kommunale affaldsgebyrer.

De nye ordninger – særligt udvidet producentansvar for emballage – forventes desuden at medføre omkostninger for kommuner i form af omkostninger til administration og planlægning af indsamlingsordninger, opkrævning og fastlæggelse af producentgebyrer, informationsindsatser om affaldssortering mv. Disse omkostninger afholdes i dag over affaldsgebyrer, men vil fremadrettet blive afholdt over producentgebyrer. Det er ikke muligt at skønne omfanget af disse omkostninger.

5.1.2. Batterier

For så vidt angår den del af lovforslaget, der ophæver den eksisterende indsamlingsordning for bærbare batterier som følge af nye regler i batteriforordningen, vil forslaget medføre, at producenter af bærbare batterier ikke længere skal foretage en årlig indbetaling til staten til kompensation for kommunernes indsamling af de bærbare batterier. Udgifterne til dette er skønnet til i 2026 at udgøre 16,9 mio. kr. i 2024-pl. Endvidere reduceres udgifterne til statslig administration og tilsyn med 0,9 mio. kr. årligt, hvoraf Miljøstyrelsens udgifter udgør 0,5 mio. kr., og Skattestyrelsens opkrævning af betalingssatsen udgør 0,4 mio. kr.

Såfremt producenter af batterier fortsat ønsker at gøre brug af de kommunale indsamlingsordninger for indsamling af batterier i henhold til forordningen, vil kommunernes omkostninger til indsamling skulle afholdes af producenterne ved en direkte betaling til kommunerne.

5.2. Implementeringskonsekvenser

Lovforslaget har ikke implementeringskonsekvenser for regionerne.

5.2.1. Nye udvidede producentansvarsordninger

For staten har lovforslaget medført og medfører implementeringsomkostninger i forbindelse med udarbejdelse af bekendtgørelser, herunder bekendtgørelse om oprydningsansvar, bekendtgørelse om udvidet producentansvar for emballage og bekendtgørelse om udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast. Der er og har desuden været implementeringskonsekvenser i form af interessentinddragelse i regi af forskellige samarbejds- og forhandlingsudvalg, herunder Samarbejdsforum for producentansvar, samt udarbejdelse af tilsynsplan, tilpasning af arbejdsgange og ydelse af vejledning til producenter og kommuner om de nye regler.

Der er i perioden 2023-2024 skønnet omkostninger til implementering i staten, herunder den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar) på samlet set 16 mio. kr. i 2023 og 26 mio. kr. i 2024, heraf 7 mio. kr. i 2023 og 14 mio. kr. i 2024 hos den producentregisteransvarlige organisation. Der er på Finansloven 2023 afsat 6,5 mio. kr. i 2023 og 10,4 mio. kr. i 2024 i staten (Miljøministeriet og Miljøstyrelsen) til implementering. Øvrige implementeringsomkostninger er afholdt og afholdes inden for Miljøministeriets ramme. Den producentregisteransvarlige organisations

(Dansk Producentansvar) implementeringsomkostninger i 2023 og 2024 finansieres ved producenters betaling af registreringsgebyr til producentregisteret.

For kommunerne medfører lovforslaget implementeringsomkostninger i forbindelse med forberedelse og etablering af måder til at opgøre og opkræve producentgebyrer, jf. lovforslagets afsnit 3.1.2.1. Kommunerne vil endvidere skulle tilpasse planlægning og udførelse af affaldsindsamlingen, herunder planlægge logistik mv. ift. klargøring til overdragelse af affald til producenter eller disses kollektive ordninger, jf. lovforslagets afsnit 3.1.1.2 og 3.2.1. Implementeringsomkostninger til dette kan afholdes over hhv. affaldsgebyrer og producentgebyrer. Det er ikke muligt at skønne omfanget af disse omkostninger.

5.2.2. Batterier

Lovforslagets bestemmelser vedrørende implementering af batteriforordningen har ikke implementeringskonsekvenser for stat og kommuner.

5.3. Digitaliseringsklar lovgivning

Det er ministeriets vurdering, at lovforslaget efterlever de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning, jf. Digitaliseringsstyrelsens vejledning. Lovforslaget omfatter primært bemyndigelsesbestemmelser, som senere skal udmøntes på bekendtgørelsesniveau. Der vil ved udmøntning på bekendtgørelsesniveau blive foretaget en vurdering og taget behørigt hensyn til principperne.

Fsva. dataindberetninger til den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar) tages der udgangspunkt i de øvrige eksisterende ordninger for udvidet producentansvar, som er kendt af industrien og vurderes egnede til at opfylde principperne om digitaliseringsklar lovgivning.

Fsva. de foreslåede gebyrbetalinger og dertilhørende dataindberetninger, som ikke er kendt fra andre ordninger for udvidet producentansvar, foreslås det, at ministeren kan fastsætte regler om brug af digitale løsninger i forbindelse hermed. Ministeriet har vurderet, at lovforslaget indeholder bemyndigelse til at fastsætte regler ved bekendtgørelser som kan understøtte automatiseret sagsbehandling af afgørelsessager ved producentregisteret (Dansk Producentansvar) om sikkerhedsstillelse og tildeling, hvis dette vurderes hensigtsmæssigt.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6.1.Økonomiske konsekvenser

Lovforslaget har ikke i sig selv økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, disse følger af den efterfølgende udmøntning på bekendtgørelsesniveau.

6.1.1. Producentansvar for emballage og visse engangsplastprodukter

Udmøntning af udvidet producentansvar for emballageaffald fra husholdninger betyder, at omkostninger til indsamling, transport og behandling af emballageaffald fra husholdninger fremover skal afholdes af producenter. I dag afholder husholdninger disse omkostninger over affaldsgebyret. Denne omfordeling af omkostninger fra husholdning til producenter skønnes at medføre nye økonomiske omkostninger for erhvervslivet på ca. 1,5 mia. kr. i 2025 og 1,58 mia. kr. i 2030. Dertil forventes det, at udmøntning af gældende lovs bestemmelser vedrørende sikkerhedsstillelse vil medføre omkostninger på mellem 9-19 mio. kr. om året.

Udmøntning af udvidet producentansvar for emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder betyder, at omkostninger til indsamling, transport og behandling af emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder fremover skal afholdes af producenter. I dag er det de affaldsproducerende virksomheder, der afholder disse omkostninger. Denne omfordeling af omkostninger mellem affaldsproducerende virksomheder og producenter skønnes at flytte omkostninger på ca. 846 millioner kr. i 2025 og 889 mio. kr. i 2030 inden for erhvervslivet.

Endelig vil producenter af emballage skulle afholde omkostninger til statens og den producentregisteransvarlige organisations (Dansk Producentansvar) administration og tilsyn igennem betaling af gebyrer. Det skønnes, at de samlede omkostninger hertil for det udvidede producentansvar for emballage, vil være ca. 44 mio. kr. i 2025 og ca. 38 mio. kr. i 2030.

Forsyningstilsynets opgaver med affaldssektoren udvides til at omfatte overvågning og analyse af producentgebyrer. Det vurderes, at de nye opgaver medfører meromkostninger på ca. 0,5 mio. kr. i 2025 og 1,75 mio. kr. årligt fra 2026 og frem. Dette finansieres via gebyropkrævning hos kommunerne, som kommunerne kan finansiere via producentgebyrer. Finansieringen af overvågning m.v. af producentgebyrer vil således ikke påvirke de kommunale affaldsgebyrer.

Alle skøn er behæftet med usikkerhed.

UDKAST

Det forventes, at producenter vil overvælte omkostninger i forbrugerpriser.

6.1.2. Oprydningsansvar for visse engangsplastprodukter

Udmøntning af gældende bestemmelser om oprydningsansvar for visse engangsplastprodukter betyder, at omkostningerne relateret til oprydning m.v. af de 8 omfattede engangsplastprodukter skal afholdes af producenter af de pågældende engangsplastprodukter. Disse omkostninger udgør ca. 164 mio. kr. om året (excl. pris- og lønindeksregulering), heraf udgør ca. 85 mio. kr. omkostninger til oprydning og renhold af tobaksfiltre. Med lovforslaget præciseres bemyndigelseshjemlerne til opkrævning af oprydningsgebyrer. Denne præcisering medfører ikke ændring i omkostninger eller nye omkostninger.

Udmøntning af gældende bestemmelser om oprydningsansvar medfører desuden administrative opgaver hos stat (Miljøministeriet) og den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar), som gebyrfinansieres af producenter af de pågældende engangsplastprodukter. Disse omkostninger er skønnet til at udgøre 20 mio. kr. i 2025 og 12 mio. kr. i de efterfølgende år, heraf ca. 12 mio. kr. i 2025 og ca. 5 mio. kr. i 2030 til drift og administration hos den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar).

Det forventes, at producenter vil overvælte omkostninger i forbrugerpriser.

6.1.3. Fiskeredskaber, der indeholder plast

Udmøntning af gældende bestemmelser om udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast betyder, at producenter af fiskeredskaber, der indeholder plast, skal afholde omkostningerne forbundet med indsamling og affaldshåndtering af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast. Jf. afsnit 5.1.1 forventes dette at medføre, at havne, herunder kommunale havne, kan reducere behovet for finansiering gennem havneafgiften. Det er ikke muligt at opgøre eller estimere omfanget af dette, eftersom de samlede omkostninger til affaldshåndtering af fiskeredskaber ikke er kendt. Der vil være tale om at de økonomiske omkostninger flyttes fra havnebrugere til producenter.

Udmøntning af gældende bestemmelser om udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast, medfører desuden administrative opga-

ver hos stat (Miljøministeriet) og den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar), som gebyrfinansieres af producenter af fiskeredskaber, der indeholder plast. Disse omkostninger er skønnet til at udgøre ca. 3,8 mio. kr. i 2025 og ca. 1,5 mio. kr. i 2030.

Med lovforslaget foreslås bemyndigelse til, at miljøministeren fastsætter regler om, at Miljøministeriet varetager oplysningsforpligtelser på vegne af producenter, jf. lovforslagets § 1, nr. 2. Det skønnes, at dette vil medføre en omkostning til oplysningstiltag på mellem 0,5-1 mio. kr. om året, herunder omkostninger til administration og opkrævning af gebyr.

Det forventes, at producenter vil overvælte omkostninger i forbrugerpriser.

6.1.4. Batterier

Udmøntning på bekendtgørelsesniveau af den del af forslaget, der vedrører supplerende bestemmelser til batteriforordningen, herunder pligten til medlemskab af en producentansvarsorganisation, forventes ikke at have væsentlige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. De økonomiske konsekvenser for erhvervslivet vil blive fastlagt i forbindelse med udmøntning af hjemlerne på bekendtgørelsesniveau.

Det forventes, at producenter vil overvælte evt. omkostninger i forbrugerpriser.

6.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget medfører ikke i sig selv administrative konsekvenser for erhvervslivet. Udmøntning af gældende lov vedrørende de nye producentansvarsordninger vil dog medføre væsentlige administrative konsekvenser for producenter ved den efterfølgende udmøntning i bekendtgørelser.

6.2.1. Nye udvidede producentansvarsordninger

For de nye udvidede producentansvarsordninger følger de administrative konsekvenser hovedsageligt af, at producenter årligt vil skulle indrapportere data om markedsførte engangsplastprodukter, fiskeredskaber, der indeholder plast, og emballage. Derudover skal producenter efterleve en række administrative krav, der følger gældende lov og 2018-affaldsdirektivets minimumskrav til udvidede producentansvarsordninger, herunder krav om egenkontrol af data, sikkerhedsstillelse, offentliggørelse af miljømål og indsamling og rapportering af data.

Det skønnes, at de administrative konsekvenser for erhvervslivet som følge af udvidet producentansvar for emballage og registreringspligt og årlig indberetning af data vil have et omfang af omstillingsomkostninger i 2025 på ca. 1,7 mia. kr. og herefter varige årlige omkostninger på ca. 136 mio. kr. Skønnet er baseret på en såkaldt AMVAB-måling og behæftet med stor usikkerhed. Skønnet er behæftet med væsentlig usikkerhed.

6.2.2. Batterier

Udmøntning på bekendtgørelsesniveau af den del af forslaget, der vedrører supplerende bestemmelser til Batteriforordningen forventes ikke at have væsentlige administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6.2.3. Principper for agil erhvervsrettet regulering

Lovforslaget er blevet vurderet i forhold til de fem principper for agil erhvervsrettet regulering. Inden for de overordnede rammer af den gældende organisering af affaldssektoren lægger lovforslaget ikke restriktioner for anvendelse af nye forretningsmodeller (princip 1). Lovforslaget indebærer, at de nye ordninger for udvidet producentansvar, samt ordningen for batterier skal opfylde kvalitative og kvantitative målsætninger, og fastsætter ikke krav om at anvende en specifik proces eller teknologi til at nå disse målsætninger. Bemyndigelsesbestemmelserne er derved også i overensstemmelse med principperne om enkle og formålsbestemte krav samt teknologineutralitet (princip 2 og 3). Endelig vil principperne om helhedstænkning og brugervenlig digitalisering (princip 4 og 5) blive tænkt ind i udmøntning på bekendtgørelsesniveau, idet ministeriet vurderer, at bemyndigelsesbestemmelserne i deres foreslåede udformning vil kunne rumme dette.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke i sig selv administrative konsekvenser for borgerne og vil ved udmøntning i bekendtgørelser ikke medføre nye eller ændrede administrative konsekvenser for borgerne.

8. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke i sig selv klimamæssige konsekvenser.

Udmøntning af udvidet producentansvar for emballage skønnes dels at reducere affaldsmængderne til forbrænding dels at ændre på sammensætningen af det affald der forbrændes. Generelt indgår klimaeffekter af udmøntning af udvidet producentansvar for emballage som en del af klimaeffekterne fra Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi fra juni 2020, som samlet blev skønnet til at reducere CO2e-udledningerne med 0,65

mio. tons i 2030. Med lov om ny organisering af forbrændingssektoren fra juni 2023 blev det skønnet, at man ville realisere den forventede reduktion. I forbindelse med den nye affaldsfremskrivning og klimafremskrivningen for 2024 blev effekten af flere initiativer i Klimaplanen dog nedjusteret, herunder bl.a. udvidet producentansvar for emballage. Der er dog endnu ikke foretaget beregninger af i hvilket omfang det nedjusterer klimaeffekten, da modellen for dette fortsat er under udarbejdelse.

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke i sig selv miljø- og naturmæssige konsekvenser.

Indførsel af udvidet producentansvar på emballage forventes at medføre en miljømæssig forbedring af anvendelse af emballage og håndtering af emballageaffald. Således forventes producentansvaret at bidrage til den cirkulære økonomi med højere grad af genbrug og genanvendelse af emballager og dermed positive konsekvenser for miljøet.

Det forventes, at oprydningsansvaret vil have en reducerende effekt på mængden af engangsplastprodukter i naturen, herunder i det marine miljø.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget implementerer dele af direktiv 2008/98/EF om affald (affaldsrammedirektivet), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/851/EU af 30. maj 2018 (2018-affaldsdirektivet) samt dele af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald (emballagedirektivet), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/852/EU af 30. maj 2018 (2018-emballagedirektivet) og artikel 8 i direktiv 2019/904/EU af 5. juni 2019 om reduktion af visse plastprodukters miljøpåvirkning (engangsplastdirektivet).

Med lovforslaget foreslås ikrafttrædelse af det udvidede producentansvar for emballage d. 31. december 2024, hvilket svarer til den fastsatte direktivfrist for oprettelse af ordninger for udvidet producentansvar for emballage i 2018-emballagedirektivet. Herefter er der efter Miljøministeriets vurdering dog af hensyn til erhvervet og kommuner behov for en indfasningsperiode på 10 måneder til den praktiske omstilling. Med lovforslagets foreslås derfor, at det organisatoriske og finansielle producentansvar for emballage og emballerede produkter i den foreslåede § 9 p, stk. 1, samt for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast i lovens § 9 s, stk. 1, som udgangspunkt først får virkning fra d. 1. oktober 2025, og at det dermed først vil være fra d. 1. oktober 2025, at producenter skal afholde omkostninger til

affaldshåndtering af emballageaffald. Dette er dog ikke til hinder for, at miljøministeren, kommunalbestyrelsen og Dansk Producentansvar (den private organisation, som miljøministeren i medfør af § 9 ø, stk. 1, kan henlægge kompetencen til administration og kontrol) gebyrfinansierer deres respektive administration for perioden mellem den 31. december 2024 (ikrafttræden) og den 30. september 2025 for accessoriske ydelser, som knytter sig til opbygningen af producentansvaret. Dette medfører en risiko for, at Danmark modtager en åbningsskrivelse fra EU, fordi reglerne samlet set først får virkning 10 måneder efter direktivfristen. Producentansvaret har som udgangspunkt virkning for al emballage og emballerede produkter samt drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der indsamles som affald fra 1. oktober 2025. Således kan producentansvaret omfatte affald af produkter eller emballage, der er markedsført før virkningstidspunktet, i det omfang affaldsmængden, som producenten har ansvaret for, svarer til den mængde, som producenten har markedsført efter virkningstidspunktet.
Det følger af TEUF artikel 107, stk. 1, at støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler i enhver tænkelig form, til visse virksomheder eller produktioner, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene på det indre marked, som udgangspunkt er uforenelig med det indre marked. Dette gælder imidlertid ikke i situationer, hvor der er tale om en kompensation/betaling, der tildeles på markedsvilkår.

Det er vurderingen, at der for så vidt angår lovforslagets § 1, nr. 11 og nr. 54 om producenternes eller disses kollektive ordningers ansvar for at overtage og behandle ikke-emballageaffald på kommunalbestyrelsens regning vil være tale om en betaling, som svarer til markedsvilkår, hvorfor der ikke er tale om statsstøtte i EU-retslig forstand. Lovforslagets § 1, nr. 11 og 54 skal således udmøntes, så det sikres, at producenter af emballage og visse engangsplastprodukter ikke modtager for høj betaling fra kommunalbestyrelsen for behandlingen af ikke-emballageaffaldet. De foreslåede bestemmelser indeholder derfor bemyndigelse til, at miljøministeren kan fastsætte regler, der forpligter både producenter og disses kollektive ordninger til at sikre særskilte opgørelser af omkostninger til affaldshåndtering af den del af affaldsfraktioner, der udgør ikke-emballageaffald, men som indsamles sammen med emballageaffald. Dette foreslås for at sikre gennemsigtighed i betalingerne. Samtidigt forventes det, at kommunalbestyrelsen via det kommunale budget- og regnskabssystem pålægges at kontere betalingen til producenter eller disses kollektive ordninger på en særskilt konto.

Udmøntningen skal også sikre, at affaldsproducenter, herunder husholdninger og virksomheder, betaler for håndtering af deres affald, som ikke er emballageaffald, i overensstemmelse med det EU-retlige princip om, at forureneren betaler.

Endelig skal forslaget udmøntes, så kommunalbestyrelsens forpligtelse til at overdrage indsamlet affald til producenter eller disses kollektive ordninger med henblik på producenters eller disses kollektive ordningers videre behandling af det overdragne affald ikke udgør en udbudspligtig kontrakt efter udbudsdirektivet. Miljøministeriet vurderer i den forbindelse, at det retlige forhold mellem producenterne eller disses kollektive ordninger og kommunalbestyrelserne kan kategoriseres som en ensidigt bebyrdende retsakt, der adskiller sig mærkbart fra de forretningsmæssige vilkår, som producenterne normalt ville anvende. Det er herunder vurderingen, at producenterne eller disses kollektive ordninger i den forventede udmøntning af lovforslaget underlægges en retlig pligt til overtagelse af affaldet og behandling mod en fast betaling, som producenterne ikke kan afsige sig. Det er endvidere vurderingen, at producenterne ikke kan påvirke prisen for deres overtagelse og behandling af ikke-emballageaffaldet, når der fastsættes regler om en betaling baseret på nøgletalsmodellen, jf. bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 11 og 54.

Europa-Parlamentet og Rådet vedtog i 2023 forordning (EU) 2023/1542 af 12. juli 2023 om batterier og udtjente batterier, om ændring af direktiv 2008/98/EF og forordning (EU) 2019/1020 og om ophævelse af direktiv 2006/66/EF, EU-tidende 2023, nr. L191/1, side 1. Forordningen træder i stedet for den tidligere EU-retlige regulering af udvidet producentansvar for batterier og affaldshåndtering heraf i form af batteridirektivet, som er implementeret i dansk ret igennem miljøbeskyttelsesloven og tilhørende administrativ forskrift.

Forordningen trådte i kraft den 18. august 2023, og forordningens kapitel 8 om affaldshåndtering og udvidet producentansvar finder anvendelse fra den 18. august 2025, hvor batteridirektivet samtidigt ophæves.

Forordningen vil ifølge EUF-traktatens artikel 288 gælde umiddelbart i hver medlemsstat, og forordningen skal derfor som det klare udgangspunkt ikke gentages i national ret. Da den foregående EU-retlige regulering af udvidet producentansvar for batterier og affaldshåndtering heraf er implementeret i miljøbeskyttelsesloven, er det dog nødvendigt at tilpasse loven og underliggende administrativ forskrift, således at de ved batteriforordningens anvendelsestidspunkt er i overensstemmelse med forordningen.

Batteriforordningen vil fra dens anvendelse indeholde størstedelen af reguleringen af batterier, herunder vil forordningen fastsætte krav til oprettelse af producentregister, indføring af en godkendelsesordning for producenter og producentansvarsorganisationer, krav til producenternes organisering og finansiering af et indsamlingsnetværk for alle typer batterier og krav til den efterfølgende affaldshåndtering. Derudover vil forordningen fastsætte krav til indrapportering af data om mængder af markedsførte og affaldshåndterede batterier til de nationale registre samt krav om opnåelse af indsamlings- og genanvendelsesprocenter. De gældende regler herom i miljøbeskyttelsesloven skal derfor tilpasses eller ophæves, da de erstattes af reglerne i forordningen.

Efter batteriforordningen vil der dog stadig være få områder, hvor reguleringen af udvidet producentansvar for batterier og affaldshåndtering heraf er overladt til de enkelte medlemsstater, eller hvor forordningen skal suppleres af nationale særregler. Det gælder f.eks. krav om pligtigt medlemskab af producentansvarsorganisationer samt supplerende dokumentationskrav til indsamlingsnetværket af batterier.

Lovforslaget følger overordnet de fem principper om erhvervsrettet EU-regulering, idet der stræbes efter minimumsimplementering.

Fsva. det udvidede producentansvar for emballage og virksomhedernes konkurrenceevne bemærkes det, at der er lavet en gennemgang af ordninger i lignende lande. Der er fokus på at udnytte den fleksibilitet og de undtagelsesmuligheder, som EU-direktiverne giver i udmøntningen på bekendtgørelsesniveau. Det vurderes ikke hensigtsmæssigt at gennemføre direktivernes bestemmelser gennem alternativer til national lovgivning, da udvidede producentansvarsordninger allerede er reguleret i miljøbeskyttelsesloven med tilhørende bekendtgørelser for hvert enkelt producentansvarsområde. Det vurderes, at der vil være administrative fordele ved at regulere et nyt producentansvarsområde på tilsvarende vis som de eksisterende udvidede producentansvarsordninger.

Tilsyn med tilmelding til producentregistret samt tilsyn med indberetningerne hertil foreslås finansieret ved gebyrer, jf. lovforslagets § 1, nr. 39. Det følger ikke direkte af 2018-affaldsdirektivets minimumskrav til udvidede producentansvarsordninger, at producenter skal afholde omkostninger til myndighedernes tilsyn med registrering i producentregistret.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et første udkast af nærværende lovforslag har i perioden fra den 28. juni 2023 til den 30. august 2023 været sendt i høring hos nedenstående myndigheder og organisationer m.v. Ved denne første høring af lovforslaget indgik alene hovedpunkterne 3.1-3.3 vedrørende nye udvidede producentansvarsordninger for emballage, visse engangsplastprodukter og fiskeredskaber, der indeholder plast og dermed ikke hovedpunkterne 3.4-3.6 vedrørende implementering af batteriforordningen. På baggrund af den første høring er der sket en række tilrettelser og suppleringer til lovforslagets hovedpunkter 3.1-3.3. Der vil blive udarbejdet et samlet høringsnotat på baggrund af de to høringer af disse dele af lovforslaget.

3F, 92-gruppen Forum for bæredygtig udvikling, Advokatsamfundet, Affald- og Ressourceindustrien (ARI), Brancheforeningen af Danske Distributionsvirksomheder, Bryggeriforeningen, Centralorganisationen af industriansatte i Danmark (CO - Industri), Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU), CONCITO, Coop Danmark A/S, Dagrofa, Dagsam, DAKOFA, Danmarks Aktive Forbrugere, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Restauranter og Cafeer, Dansk Affaldsforening, Dansk Byggeri, Dansk Dagligvareleverandør Forening, Dansk Detail, Dansk Erhverv, Dansk Erhvervsfremme, Dansk Industri, Dansk Miljøteknologi, Dansk Producentansvar, Dansk Retursystem A/S, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik (DTL), Danske Advokater, Danske Regioner, Danske Revisorer – FSR, Danske Ølentusiaster, De Samvirkende Købmænd i Danmark, Det Miljøøkonomiske Råd, Emballageindustrien, European Recycling Platform (ERP), Forbrugerrådet, Forening for Distance og Internethandel (FDIH), Foreningen af miljø, plan og naturmedarbejdere i det offentlige (Envina), Foreningen for Parallelimportører af medicin, Genvindingsindustrien, Greenpeace, Danmark, Horesta, Håndværksrådet SMV, Ingeniørforeningen i Danmark, International Transport Danmark (ITD), KL (Kommunernes Landsforening), Kreab, Landbrug & Fødevarer, Landsorganisationen i Danmark (LO), nu FH, Miljømærkning Danmark, MLDK – Mærkevareleverandørerne, NOAH, Nærbutikkernes Landsforening, Plastic Change, Plastindustrien i Danmark, Recipo, Rene-europe, Rigsrevisionen, Rådet for grøn omstilling, SMVdanmark, VANA, WWF Verdensnaturfonden, Økologisk Landsforening.

UDKAST

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Nej	Staten: 9 mio. kr. i 2023 og 12 mio. kr. i 2024 Kommuner: Betalingssats for bærbare batterier ophæves.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Nej	Ja
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Nej	Ja I 2025: 1,56 mia. kr. I 2030: 1,636 mia. kr.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Nej	Ja I 2025: 1,7 mia. kr. I 2030: 136 mio. kr.
Administrative konsekvenser for borgerne	Nej	Nej
Klimamæssige konsekvenser	Ja, se afsnit 8.	Nej
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ja, se afsnit 9	
Forholdet til EU-retten		

UDKAST

Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja x	Nej

UDKAST

UDKAST

13. Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den gældende fodnote til titlen til lov om miljøbeskyttelse (herefter benævnt miljøbeskyttelsesloven) indeholder en opregning af de direktiver, som miljøbeskyttelsesloven helt efter delvist gennemfører, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer af 6. september 2006 med senere ændringer (batteridirektivet).

Det foreslås, at henvisningen til batteridirektivet udgår fra miljøbeskyttelseslovens *fodnote*.

Ændringen foreslås som følge af, at batteridirektivet vil blive ophævet med den nye forordning om batterier og udtjente batterier, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1542 af 12. juli 2023 om batterier og udtjente batterier, om ændring af direktiv 2008/98/EF og forordning (EU) 2019/1020 og om ophævelse af direktiv 2006/66/EF (herefter batteriforordningen), og miljøbeskyttelsesloven vil herefter ikke længere indeholde implementering af batteridirektivet.

Til nr. 2

Den gældende § 9 h i miljøbeskyttelsesloven fik sin nuværende udformning ved lov nr. 786 af 4. maj 2021. Det fremgår af bestemmelsens forarbejder, at § 9 h har til formål at implementere artikel 8, stk. 8 og 9, og artikel 10 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/904/EU af 5. juni 2019 om reduktion af visse plastprodukters miljøpåvirkning (herefter engangsplastdirektivet), vedrørende udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast.

Af § 9 h, stk. 3, 1. pkt. fremgår, at miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, affaldshåndterings- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast.

UDKAST

Efter den gældende § 9 h, stk. 9, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at oplyse brugere af fiskeredskaber, der indeholder plast, om særskilt tilbagetagning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, om tilbagetagnings- og indsamlingsordninger og om bekæmpelse af henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast.

Bemyndigelsen i § 9 h, stk. 9, er udmøntet i § 38 i bekendtgørelse nr. 404 af 8. april 2024 om udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast. § 38 træder i kraft den 31. december 2024. Det følger af bekendtgørelsens § 38, at producenter af fiskeredskaber, der indeholder plast, skal sikre, at slutbrugere oplyses om, at fiskeredskaber, der indeholder plast, skal indsamles særskilt, om etablerede tilbagetagnings- og indsamlingsordninger og om de potentielle virkninger for miljøet, herunder havmiljøet ved henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast. Af § 2, stk. 16, litra a, i bekendtgørelsen fremgår, at der ved begrebet producenter bl.a. forstås nærmere angivne importører. For nærmere om gældende ret, se pkt. 3.3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af *§ 9 h, stk. 9, 1. pkt.,* at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at producenter og importører for egen regning skal oplyse brugere af fiskeredskaber, der indeholder plast, om tilbagetagnings- og indsamlingsordninger.

I forhold til gældende ret, indebærer det foreslåede § 9 h, stk. 9, 1. pkt., sammenholdt med den gældende bestemmelse i § 9 h, stk. 3. 1. pkt., at producenter og importører fortsat vil skulle have såvel det organisatoriske som det finansielle ansvar for at oplyse slutbrugerne af fiskeredskaber, der indeholder plast, om tilbagetagnings- og indsamlingsordninger, herunder om affaldshåndteringsmuligheder for fiskeredskaber, der indeholder plast, bedste praksis for ansvarlig affaldshåndtering heraf og særskilt tilbagetagning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast.

Den foreslåede bemyndigelse skal muliggøre gennemførelse af de relevante bestemmelser herom i artikel 8, stk. 8, jf. artikel 8 a, stk. 2, i affaldsdirektivet, og engangsplastdirektivets artikel 10, For nærmere herom, se pkt. 3.3.1.2. i de almindelige bemærkninger.

Det forventes, at miljøministeren vil udmønte den foreslåede bemyndigelse ved regler fastsat ved bekendtgørelse. Det forventes, at reglerne udformes

således, at oplysningspligten kan opfyldes igennem f.eks. udarbejdelse af informations- materialer, brugsanvisninger eller direkte på salgssteder.

Den foreslåede bestemmelse, der skal sammenholdes med den foreslåede bemyndigelse i § 9 h, stk. 9, 2. pkt., jf. nedenfor, indebærer endvidere, at det organisatoriske ansvar for at oplyse slutbrugerne af fiskeredskaber, der indeholder plast, om affaldsforebyggelsesforanstaltninger i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, i affaldsdirektivet og om bekæmpelse af henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, ikke længere vil skulle ligge hos producenterne og importørerne, Producenter og importører vil dog fortsat have det finansielle ansvar efter § 9 h, stk. 3, 1. pkt., for også disse oplysningstiltag.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører dele af den politiske aftale. For nærmere herom, se pkt. 3.3.1.3. og pkt. 3.3.1.4. i de almindelige bemærkninger.

Det følger af det foreslåede *stk. 9, 2. pkt.,* at miljøministeren endvidere bemyndiges til at fastsætte regler om, at miljøministeren for producenternes og importørernes regning skal oplyse brugerne om affaldsforebyggelsesforanstaltninger og om bekæmpelse af henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast.

Den foreslåede bemyndigelse vil som noget nyt indebære, at det organisatoriske ansvar for at oplyse brugere af fiskeredskaber, der indeholder plast, om affaldsforebyggelsesforanstaltninger og om bekæmpelse af henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, fremover vil ligge hos miljøministeren, og ikke hos producenterne og importørerne.

Af den foreslåede bemyndigelse følger, at miljøministeren vil skulle fastsætte regler om, at miljøministeren skal sikre, at brugere af fiskeredskaber, der indeholder plast, oplyses om affaldsforebyggelsesforanstaltninger, herunder om centre for genbrug, tilgængelige genbrugelige alternativer og forberedelse med henblik på genbrug og om tilbagetagnings- og indsamlingssystemer, om oplysninger om bekæmpelse af henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, og om anden uhensigtsmæssig affaldsbortskaffelse af fiskeredskaber.

Det forventes, at miljøministeren vil udmønte den foreslåede bemyndigelse ved regler fastsat ved bekendtgørelse. Det er hensigten, at miljøministeren delegerer oplysningsopgaven til Miljøstyrelsen i medfør af § 80, stk. 1, i

miljøbeskyttelsesloven. Det forventes, at reglerne udformes således, at oplysningspligten kan opfyldes igennem f.eks. udarbejdelse af informationsmaterialer, brugsanvisninger eller direkte på salgssteder.

Den foreslåede bemyndigelse skal sammenholdt med den forventede udmøntning ved bekendtgørelse sikre gennemførelse af de bestemmelser i engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 8, jf. artikel 8 a, stk. 2, i 2018-affaldsdirektivet, og engangsplastdirektivets artikel 10, der falder inden for de ovenfor beskrevne rammer for den foreslåede bemyndigelse i § 9 h, stk. 9, 2. pkt. For nærmere om engangsplastdirektivet og 2018-affaldsdirektivets bestemmelser, se pkt. 3.3.1.2. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bemyndigelse indebærer endvidere, at det finansielle ansvar for varetagelsen af oplysningsforpligtelser i henhold til regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 h, stk. 9, 2. pkt., fortsat vil skulle ligge hos producenter og importører i overensstemmelse med den gældende bestemmelse i § 9 h, stk. 3, 1. pkt.

Forslaget skal således ses i sammenhæng med det foreslåede § 9 h, stk. 10, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal betale et gebyr til dækning af miljøministerens omkostninger forbundet med udførelse af oplysningstiltag efter regler udstedt i medfør af det foreslåede § 9 h, stk. 9, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 3, og de specielle bemærkninger hertil.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører dele af den politiske aftale. For nærmere herom, se pkt. 3.3.1.3. og pkt. 3.3.1.4. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 9 h, stk. 3, 1. pkt., at miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, affaldshåndterings- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder ikke bestemmelser, der giver mulighed for opkrævning af gebyrer hos producenter og importører til dækning af mil-

jøministerens omkostninger i forbindelse med udførelse af oplysningsforpligtelser i henhold til regler udstedt i medfør af den foreslåede nyaffattelse af lovens § 9 h, stk. 9, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

For nærmere om gældende ret, herunder om den direktivimplementering, som bemyndigelsen i den gældende bestemmelse i § 9 h, stk. 3, 1. pkt., skal sikre, se pkt. 3.3.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Ifølge det foreslåede *§ 9 h, stk. 10,* fastsætter miljøministeren regler om, at producenter og importører skal betale et gebyr til dækning af miljøministerens omkostninger forbundet med udførelse af oplysningstiltag efter regler udstedt i medfør af det foreslåede § 9 h, stk. 9, 2. pkt., og med administration af gebyret.

Den foreslåede bemyndigelse i § 9 h, stk. 10, indebærer, at miljøministeren vil skulle fastsætte bestemmelser om opkrævning af gebyrer til dækning af de faktiske omkostninger forbundet med de oplysningstiltag om bl.a. affaldsforebyggelsesforanstaltninger og om bekæmpelse af henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, som miljøministeren i henhold til regler fastsat i medfør af det foreslåede § 9 h, stk. 9, 2. pkt., vil skulle iværksætte over for brugere af fiskeredskaber, der indeholder plast. For nærmere om den foreslåede bestemmelse i § 9 h, stk. 9, 2. pkt., se lovforslagets § 1, nr. 2, og de specielle bemærkninger hertil.

Omkostningerne hertil vil bl.a. kunne omfatte udarbejdelse af informationsmateriale, kampagneindsatser via sociale medier eller øvrige landsdækkende medier og øvrige metoder til at oplyse om og fremme ansvarlig forbrugeradfærd med henblik på at reducere henkastet affald af fiskeredskaber, der indeholder plast. Derudover vil de gebyrfinansierede omkostninger skulle omfatte omkostninger forbundet med administrationen af gebyret, herunder oprettelse og udsendelse af fakturaer m.v.

Det er hensigten, at gebyret administrativt fastsættes således, at der sikres fuld dækning for de omkostninger, der er forbundet med det pågældende gebyrbelagte område efter de kalkulationsprincipper, der er fastsat af Finansministeriet. Gebyrerne fastsættes forholdsmæssigt ud fra producentens eller importørens oplysninger om markedsførte mængder og vil blive opkrævet en gang om året.

Miljøministeren vil udmønte den foreslåede bestemmelse i § 9 h, stk. 9, 2. pkt., ved regler fastsat ved bekendtgørelse. Det forventes, at miljøministeren i medfør af § 80, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven vil delegere kompetencen

til at fastsætte og opkræve gebyrer fra producenter og importører til Miljøstyrelsen.

Den foreslåede bemyndigelse sammenholdt med den forventede udmøntning skal sikre gennemførelse af engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 9, der indebærer, at medlemsstaterne skal sikre, at producenter og importører afholder omkostningerne for de oplysningsforpligtelser, der følger af artikel 8, stk. 8, og artikel 10 i engangsplastdirektivet. For nærmere herom, se pkt. 3.3.1.2. i de almindelige bemærkninger.

Det forventes endvidere, at miljøministeren i medfør af § 80, stk. 2, i miljøbeskyttelsesloven vil fastsætte regler om, at Miljøstyrelsens afgørelser om fastsættelse og opkrævning af gebyrer ikke vil kunne påklages til anden administrativ myndighed.

For nærmere om baggrund og formål med det foreslåede § 9 h, stk.10, se pkt. 3.3.1.3. og 3.3.1.4. i de almindelige bemærkninger.

Det følger af det foreslåede § 9 h, *stk. 11*, *1. pkt.,* at miljøministeren kan fastsætte regler om opkrævning og indbetaling af gebyrer efter regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 h, stk. 10, herunder regler om digital indbetaling af gebyr.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at miljøministeren blandt andet vil kunne fastsætte regler om betalingsperiode og regler om, at gebyr opkræves på baggrund af de oplysninger, som producenter og importører i henhold til regler fastsat i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 9 h, stk. 10, der med dette lovforslag bliver stk. 12, og § 9 æ, stk. 1 og 2, skal indberette til producentregistret om mængde og kategori af fiskeredskaber, der indeholder plast, som er markedsført, og den eksporterede mængde af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast.

Ved digital indbetaling forstås betaling med kort, ved bankoverførsel, ved hjælp af betalingsservice eller lignende. Gennemføres betalingen ikke på en af de beskrevne måder, vil betalingen ikke betragtes som gennemført.

Det foreslås i § 9 h, *stk. 11, 2. pkt.,* at ministeren kan foretage en skønsmæssig ansættelse af gebyrtilsvaret, hvis størrelsen af det gebyrbeløb, som påhviler en producent eller importør, ikke kan opgøres på baggrund af producentens eller importørens oplysninger om markedsførte mængder indgivet efter regler udstedt i medfør af den gældende bestemmelse i § 9 h, stk. 10, der med lovforslaget bliver stk. 11.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at miljøministeren såfremt en producent eller importør ikke har afgivet oplysninger om mængde og kategori af fiskeredskaber rettidigt eller fuldstændigt, i stedet vil kunne fastsætte gebyrtilsvaret på baggrund af et skøn over den pågældende producents markedsførte mængder. Dette af hensyn til at sikre, at producenter og importører ikke omgår gebyrbetalingsforpligtelsen ved at undlade at afgive korrekte oplysninger. Den skønsmæssige ansættelse vil f.eks. kunne ske med baggrund i et gennemsnit af tidligere afgivne oplysninger.

Til nr. 4

Det fremgår af det gældende § 9 h, stk. 11, i miljøbeskyttelsesloven, at miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for tilsynet med overholdelse af § 9 h, stk. 1, og regler fastsat i medfør af 9 h, stk. 2, 7, 9 og 10, og § 9 æ og § 9 å, stk. 3.

Det følger af den foreslåede ændring af lovens *§ 9 h, stk. 11,* der bliver stk. 13, at »og 10,« ændres til »og 12,«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af indsættelsen af et nyt stk. 10 og 11 i § 9 h, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 5

Det fremgår af den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 h, stk. 12, at miljøministeren fastsætter regler om, hvordan oplysningerne efter stk. 8 gøres offentligt tilgængelige, og om, hvordan og i hvilken form oplysningerne efter stk. 9-11 skal afgives.

Det følger af den foreslåede ændring af lovens § 9 h, stk. 12, der bliver stk. 14, at »stk. 9-11« ændres til »stk. 9, 12 og 13«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af indsættelsen af et nyt stk. 10 og 11 i § 9 h, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 6

Det følger af overskriften før miljøbeskyttelseslovens § 9 p, at bestemmelsen vedrører Udvidet producentansvar for emballage.

UDKAST

Det foreslås, at overskriften før § 9 p affattes "Udvidet producentansvar for emballage m.v."

Forslaget herom skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 11, hvorved der indsættes en nyt stk. 7 i § 9 p, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter af emballage og emballerede produkter eller disses kollektive ordninger får pligt til at overtage og behandle affald, som ikke er omfattet af det udvidede producentansvar for emballage.

Ændringen vil medføre, at overskriften er dækkende for § 9 p's indhold.

Til nr. 7

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 1, forpligtes producenter og importører, der markedsfører emballerede produkter i Danmark, til forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel af emballage for egen regning at tilbagetage og særskilt håndtere emballage, som er markedsført som del af et emballeret produkt og affald heraf, medmindre der er fastsat andre regler i medfør af § 44 og § 45, stk. 2.

Bestemmelsen indebærer, at producenter og importører af emballerede produkter er pålagt et udvidet producentansvar, herunder som udgangspunkt en handlepligt, samt en forpligtelse til at afholde de nødvendige omkostninger i forhold til tilbagetagning og håndtering af emballageaffald. Men med henvisningen til § 44 og § 45, stk. 2, gøres det sammenholdt med gældende bemyndigelse i § 9 p, stk. 5, muligt at bevare de kommunale indsamlingsordninger for emballageaffald samtidig med, at der indføres udvidet producentansvar for emballage.

Den gældende bestemmelse har virkning fra den 31. december 2024, jf. § 3, stk. 1, i lov nr. 807 af 6. juni 2020. Bestemmelsen gennemfører artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/852/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald (emballagedirektivet).

I den gældende miljøbeskyttelseslov er der ikke hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte regler om pligt for kommunalbestyrelsen til at tilrettelægge affaldsindsamlingen af emballageaffald fra husholdninger på en omkostningseffektiv måde. For en nærmere gennemgang af gældende ret for kommunale indsamlingsordninger henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.1.2.1.

Det foreslås at ophæve § 9 p, stk. 1, og i stedet indsætte § 9 p, stk. 1 og 2.

Det foreslås med *§ 9 p, stk. 1,* at producenter af emballage og emballerede produkter forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel af emballage for egen regning skal foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1 viderefører producentansvaret for emballage i den gældende § 9 p, stk. 1, med visse ændringer.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der som udgangspunkt påhviler producenter af emballage og emballerede produkter et organisatorisk og et finansielt producentansvar, hvor producenter både skal foranstalte særskilt indsamling, transport og affaldsbehandling af emballageaffald og afholde omkostningerne forbundet hertil.

Med den foreslåede bestemmelse udvides producentansvaret til også at omfatte producenter af selve emballagen og affald heraf, og ikke som hidtil alene producenter af emballerede produkter og affald heraf, da dette vurderes at være bedre i overensstemmelse med afgrænsningen i art. 7, stk. 2, i emballagedirektivet og i den kommende emballageforordning. Af bestemmelsen i art. 7, stk. 2, følger, at der skal oprettes ordninger for udvidet producentansvar for al emballage i overensstemmelse med artikel 8 og 8a i direktiv 2008/98/EF (2018-affaldsdirektivet).

Med den foreslåede bestemmelse udgår betegnelsen ”importør”. Baggrunden for dette er, at flere aktører end fremstillere og importører kan pålægges producentansvaret efter emballagedirektivet i overensstemmelse med artikel 8a, stk. 1, litra a, i affaldsdirektivet. Hvem der er omfattet af producentansvarsforpligtigelsen i § 9 p, stk. 1, vil kunne fastlægges nærmere på bekendtgørelsesniveau i medfør af gældende § 9 p, stk. 2, der med lovforslaget bliver § 9 p, stk. 3. Producentansvaret vil fortsat kunne placeres hos en importør, hvis denne betragtes som producent og dermed er underlagt krav om producentansvar. Der tilsigtes således ikke en indholdsmæssig ændring af retstilstanden.

Bemyndigelsen i § 9 p, stk. 2, der med lovforslaget bliver stk. 3, er i dag udnyttet med bekendtgørelse nr. 466 af 16. maj 2024 om registrering og

UDKAST

indberetning af emballage, hvoraf fremgår, at som producent skal anses enhver fabrikant, importør eller distributør, som uanset hvilken salgsmetode der anvendes, herunder fjernsalg:
a) er etableret i Danmark og første gang tilgængeliggør transportemballage, genbrugsemballage, primærproduktionsemballage eller serviceemballage på det danske marked,
b) er etableret i Danmark og første gang tilgængeliggør påfyldt emballage eller emballage, som ikke er nævnt i litra a, på det danske marked, eller
c) er etableret i en anden EU-medlemsstat eller i et tredjeland og via fjernsalg første gang tilgængeliggør transportemballage, genbrugsemballage, primærproduktionsemballage, serviceemballage eller påfyldt emballage direkte til slutbrugere på det danske marked. Det er aktuelt forventningen at videreføre denne producentdefinition.

Med den foreslåede bestemmelse ændres endvidere "tilbagetagning og særskilt håndtering af emballage, som er markedsført som del af et emballeret produkt, og affald heraf" til "særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald". Hensigten bag ordlydsændringen af, hvilken handling, producenterne forpligtes til at foranstalte, er en mere tekstnær direktivimplementering af 2018-affaldsdirektivet. Der tilsigtes hermed ikke en indholdsmæssig ændring af retstilstanden.

Det fremgår af 2018-affaldsdirektivets artikel 3, nr. 11, at der ved særskilt indsamling skal forstås; indsamling, hvor en affaldsstrøm holdes adskilt alt efter affaldets type og art for at lette en specifik behandling. Hensigten er, at producenter med den foreslåede bestemmelse skal foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald, men at selve indsamling, transport og behandling af emballageaffald og ikke-emballageaffald foretages samlet for de enkelte materialefraktioner. I praksis indebærer det, at borgerne og de emballageaffaldsproducerende virksomheder ved sortering af affald ikke skal dele affaldet i en given affaldsfraktion op i henholdsvist emballageaffald og øvrigt affald, der ikke er emballageaffald.

Det fremgår af emballagedirektivets artikel 3, jf. bilag 1, at der ved emballage skal forstås; salgsemballage, primæremballage, transportemballage m.v. anvendt ifm. husholdninger, erhverv og institutioner. Emballagedirektivets definition af emballage er gennemført i emballagebekendtgørelsens § 3, nr. 3 i bekendtgørelse nr. 1271 af 6. juni 2021 om visse krav til emballager. Definitionen er yderligere udbygget og eksemplificeret i emballagebe-

kendtgørelsens bilag 1, som ligeledes er en implementering af emballagedirektivet. Det er således hensigten, at det, der efter den gældende emballagedefinition kan betegnes som emballage, skal være omfattet af det udvidede producentansvar for emballage.

Forpligtigelsen i den foreslåede § 9 p, stk. 1, omfatter al emballageaffald, hvilket både kan stamme fra emballage og emballerede produkter. Med den foreslåede bestemmelse ændres ordlyden derfor, så forpligtelsen til særskilt indsamling, transport og behandling rettes mod "emballageaffald". Det fremgår af affaldsdirektivets artikel 3, nr. 1, at der ved "affald" skal forstås; ethvert stof eller enhver genstand, som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med.

Producentansvaret kan som hidtil løftes ved at indsamle, transportere og affaldsbehandle egne emballager, når de er blevet til affald i en egen tilbagetagningsordning, men også ved at indsamle, transportere og behandle en mængde emballageaffald, svarende til producentens markedsandel, hvor emballagen er markedsført i Danmark af andre producenter. Det afgørende for opfyldelsen af et udvidet producentansvar for emballageaffald vil være, at producenten foranstalter særskilt indsamling, transport og affaldsbehandling af emballageaffaldet. Det vil sige, at producenten, i det omfang denne ikke selv ønsker at påtage sig den fysiske indsamling, har initiativforpligtelsen til iværksættelse af en ordning, hvorved det pågældende emballageaffald indsamles.

Dette indebærer, at det udvidede producentansvar kan opfyldes gennem en kollektiv ordning, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 1. Med den foreslåede § 9 z, stk. 3, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om producenters pligt til medlemskab af en kollektiv ordning. Det er aktuelt hensigten, at bemyndigelsen i § 9 z, stk. 3, udnyttes, så det i praksis vil være kollektive ordninger, der varetager dele af producentansvaret på vegne af producenter. For nærmere herom henvises til den foreslåede § 9 z, stk. 3, i lovforslagets § 1, nr. 35, og bemærkninger hertil.

Den forslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, skal endvidere ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 2, jf. nærmere herom nedenfor, hvorefter miljøministeren bemyndiges til at pålægge kommunalbestyrelsen eller emballageaffaldsproducerende virksomheder at udføre organisatoriske producentansvarsforpligtelser for producenters regning. Såfremt miljøministeren udnytter bemyndigelsen i den foreslåede i § 9 p, stk. 2, vil producen-

tens producentansvar alene blive et finansielt ansvar for de producentansvarsforpligtelser, som pålægges kommunalbestyrelsen eller emballageaffaldsproducerende virksomheder i regler fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 2. Producenterne vil dog fortsat have mulighed for at etablere egne tilbagetagningsordninger i medfør af henholdsvis § 45, stk. 6, og § 9 p, stk. 1, således at producenterne dermed vil have både det organisatoriske og finansielle ansvar for det emballageaffald, der tilbagetages.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, indebærer endvidere, at en producent vil være ansvarlig for emballageaffald forholdsmæssigt i forhold til dennes markedsandel af markedsført emballage i en given materialekategori af emballage, eksempelvis pap. Hvis al emballage indsamles som affald, vil en producent være ansvarlig for en mængde emballageaffald, der modsvarer den mængde af emballage, som producenten har markedsført. I praksis vil de indsamlede emballagemængder formentligt ikke svare fuldstændigt til de markedsførte mængder, og derfor vil ansvaret for emballageaffald i en given tildelingsperiode efter forslaget blive fordelt mellem producenter i overensstemmelse med deres markedsandel, jf. den gældende bestemmelse i lovens § 9 p, stk. 4, der med forslaget bliver nr. 5. Dette svarer til den gældende retstilstand.

Det vil dog efter de foreslåede § 9 p, stk. 6 og stk. 8, være muligt at fastsætte regler om, at en producent i en given tildelingsperiode tildeles et geografisk område, hvor der forventes tildelt forpligtelser til mere eller mindre emballageaffald, end hvad der svarer til dennes markedsandel af emballage i en given materialekategori. Det er hensigten, at væsentlige skævheder i tildelinger sammenholdt med markedsandele skal udlignes i efterfølgende tildelingsperioder.

Som udgangspunkt omfatter forpligtelsen et ansvar for emballageaffald, der stammer fra emballage eller emballerede produkter, som den pågældende producent selv har markedsført. En producent vil dog selv kunne indsamle tilsvarende emballager og fortsat løfte sit producentansvar. Ved en vurdering af, hvorvidt en emballage er tilsvarende den, som producenten selv har markedsført, skal der lægges vægt på materialetype, samt om behandlingsformen og prisen for indsamling, transport og behandling i overvejende grad svarer til den emballage, som producenten selv har markedsført.

Forpligtelsen vil også kunne opfyldes gennem hel eller delvis overtagelse og behandling af emballageaffald fra andre producenter i en tildelingsord-

ning for kommunalt indsamlet emballageaffald efter den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 6, 1. pkt., jf. bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 11. I en tildelingsordning vil producenter kunne få ansvar for emballageaffald i en materialekategori svarende til den, som producentens egne emballager tilhører, eksempelvis pap.

Producenter af emballage og emballerede produkter vil med den foreslåede bestemmelse i øvrigt skulle opfylde forpligtelser, der følger af f.eks. affaldsdirektivet og transportforordningen. Transport af emballageaffald skal således ske i overensstemmelse med regler om transport af affald generelt, herunder transportforordningen.

Med den foreslåede bestemmelse udgår endvidere henvisningen til miljøbeskyttelseslovens § 44 og § 45, stk. 2. Den foreslåede bestemmelse i stk. 1 vil have forrang for regler, udstedt i medfør af § 44 om håndtering af affald generelt og § 45 i loven og regler udstedt i medfør heraf om kommunalbestyrelsens ansvar for håndtering af affald, med mindre producentens organisatoriske ansvar begrænses til et finansielt ansvar med hjemmel i det foreslåede stk. 2, som gennemgås nedenfor. Kommunalbestyrelsen vil dog uagtet den foreslåede bestemmelse i visse tilfælde, jf. lovens § 49 d, kunne tilbyde indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse fra affaldsproducerende virksomheder.

Den foreslåede § 9 p, stk. 1, (og stk. 2, jf. nærmere herom nedenfor) har ligesom den gældende § 9 p, stk. 1, til formål at gennemføre artikel 7, stk. 2, i 2018-emballagedirektivet, hvorefter der senest den 31. december 2024 oprettes ordninger for udvidet producentansvar for al emballage i overensstemmelse med artikel 8 og 8 a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/851/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2008/98/EF om affald (2018-affaldsdirektivet).

Den foreslåede bestemmelse har virkning fra den 1. oktober 2025, jf. lovforslagets § 4, og vil blive ophævet, når emballageforordningen træder i kraft forventeligt medio 2026. Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 2.2. for en beskrivelse af den kommende forordning.

Det foreslås med *§ 9 p, stk. 2, 1. pkt.,* at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om pligt for kommunalbestyrelsen eller affaldsproducerende virksomheder til at foranstalte indsamling, transport og behandling af emballageaffald for producentens regning.

Den foreslåede bemyndigelse indebærer, at ministeren kan fastsætte regler med den virkning at kommunalbestyrelsen eller den emballageproducerende virksomhed mod betaling helt eller delvist pålægges producentens organisatoriske ansvar, dog således at det begrænses i det omfang producenten vælger at tilbagetage emballageaffald i en egen tilbagetagningsordning. I det omfang den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 2, udnyttes, vil producentens producentansvar for emballageaffald efter den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, blive begrænset til et finansielt ansvar.

Dette er i overensstemmelse med 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, hvorefter producenter skal afholde de nødvendige omkostninger til indsamling, transport og behandling af emballageaffald.

Med den foreslåede bestemmelse vil miljøministeren kunne fastsætte regler om pligt for kommunalbestyrelsen til helt eller delvist at foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald. Herved vil kommunalbestyrelsen eksempelvis kunne forpligtes til at indsamle emballageaffald som en del af de kommunale affaldsordninger fastsat i medfør af lovens § 45, stk. 2.

Såfremt kommunalbestyrelsen pålægges pligt til at foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling emballageaffald vil regler om kommunalbestyrelsens deltagelse i aktiviteter forbundet hermed i miljøbeskyttelseslovens kapitel 6 og regler udstedt i medfør heraf finde anvendelse. Eksempelvis vil kommunalbestyrelsen skulle udbyde behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse, jf. lovens § 46 e.

Det er aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen vil skulle foranstalte særskilt indsamling af emballageaffald fra husholdninger, herunder emballageaffald egnet til materialenyttiggørelse indsamlet via hente- eller bringeordninger (genbrugspladser), korrekt sorteret emballageaffald, der er farligt affald, samt korrekt sorteret emballageaffald i restaffald.

Det er desuden aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens særskilte indsamling af emballageaffald egnet til materialenyttiggørelse sker med henblik på, at den videre transport og affaldsbehandling foranstaltes af producenter eller disses kollektive ordninger. Dette dog med undtagelse af visse affaldsfraktioner, hvor der vil blive fastsat regler om, at emballageaffald egnet til materialenyttiggørelse skal transporteres og behandles af kommunalbestyrelsen. Desuden forventes det, at der vil blive fastsat regler om, at kommunalbestyrelsen i to tilfælde vil få mulighed for

at undlade at overdrage affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald, i en overgangsperiode. Dette forventes at gælde i tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen har igangværende kontrakter om affaldsbehandling af de omfattede affaldsfraktioner eller gældende dispensationer til at behandle visse affaldsfraktioner egnet til materialenyttiggørelse på kommunale behandlingsanlæg, jf. lovens § 49 g, stk. 1.

Det er aktuelt hensigten, at der ved udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse vil blive fastsat regler, hvorefter kommunalbestyrelsen ikke vil blive pålagt det organisatoriske ansvar i medfør af § 9 p, stk. 2, for genbrugsemballage, således at producenter af genbrugsemballage fortsat vil have det organisatoriske ansvar og dermed selv vil skulle foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af deres genbrugsemballage, når denne bliver til affald.

Producenterne vil fortsat via egne tilbagetagningsordninger kunne tilbagetage eget emballageaffald fra husholdninger, idet denne mulighed følger af lovens § 45, stk. 6. Således vil producenter fortsat have mulighed for på eget initiativ at indsamle, transportere og behandle eget emballageaffald fra husholdninger og derved opfylde forpligtigelsen i den foreslåede § 9 p, stk. 1. Kommunalbestyrelsens organisatoriske ansvar begrænses således i det omfang producenten vælger at tilbagetage emballageaffald i en egen tilbagetagningsordning i medfør af gældende § 45, stk. 6. Husholdningerne vil fortsat i medfør af gældende § 45, stk. 3, have pligt til at benytte enten kommunale affaldsordninger, fastsat i medfør af lovens § 45, stk. 2, eller producenters egne tilbagetagningsordninger for så vidt angår engangsemballageaffald. Tilbagetagning i egen tilbagetagningsordning vil i praksis foretages enten af producenterne selv eller i regi af de kollektive ordninger.

Ved udnyttelse af den foreslåede bemyndigelse vil de gældende regler om kommunale indsamlingsordninger i øvrigt og om kommunalbestyrelsens mulighed for i visse tilfælde at tilbyde indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse i miljøbeskyttelseslovens kapitel 6 og regler udstedt i medfør heraf finde anvendelse.

Med den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 2, 1. pkt., vil miljøministeren endvidere vil kunne fastsætte regler om, at emballageaffaldsproducerende virksomheder har pligt til at forestå særskilt indsamling transport og behandling af deres eget emballageaffald for producentens regning. Dette skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 9 p, stk. 4, 1. pkt., hvorefter miljømi-

nisteren kan fastsætte regler om producenters eller disses kollektive ordningers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af indsamlings-, transport-, behandlings-, oplysnings- og dataindberetningsforpligtelser i forbindelse med emballageaffald, omfattet af stk. 1 eller regler udstedt i medfør af stk. 2. Ministeren kan herunder fastsætte regler om opgørelse af omkostninger og om procedurer for betaling af omkostninger og dokumentation herfor.

Det er aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at emballageaffaldsproducerende virksomheder, dvs. virksomheder, der producerer emballageaffald, skal have det fulde organisatoriske ansvar for håndteringen af deres eget emballageaffald i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af lovens § 44.

Det er således hensigten, at emballageaffaldsproducerende virksomheder vil skulle foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af deres eget emballageaffald mod betaling, og dermed have det organisatoriske ansvar for emballageaffaldet, dog således at det organisatoriske ansvar begrænses i det omfang producenten vælger at tilbagetage emballageaffald i en egen tilbagetagningsordning i medfør af § 9 p, stk. 1.

Det er aktuelt hensigten, at der ved udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse vil blive fastsat regler, hvorefter affaldsproducerende virksomheder ikke vil blive pålagt det organisatoriske ansvar i medfør af § 9 p, stk. 2, for genbrugsemballage, således at producenter af genbrugsemballage fortsat vil have det organisatoriske ansvar og dermed selv vil skulle foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af deres genbrugsemballage, når denne bliver til affald.

Den affaldsproducerende virksomhed vil kunne overdrage sit emballageaffald til de aktører, der fremgår af bekendtgørelse om affaldsregulativer, -gebyrer og -aktører m.v. (affaldsaktørbekendtgørelsen), jf. § 27 i den gældende bekendtgørelse nr. 1536 af 16. december 2022, herunder til en privat indsamlingsvirksomhed eller til kommunalbestyrelsen, efter regler i affaldsaktørbekendtgørelsen, fastsat i medfør af lovens § 44, stk. 4, i det omfang at kommunalbestyrelsen kan tilbyde adgang til affaldsordninger efter lovens § 49 d.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 2, bemyndiger således miljøministeren til at fastsætte regler, der nøje fastlægger rolle- og ansvarsfordelingen

for håndtering af emballageaffald, og vil således give hjemmel til at gennemføre 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 1, litra a.

Den foreslåede bemyndigelse skal endvidere ses i sammenhæng med den foreslåede § 9 p, stk. 6 og 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 11, og bemærkningerne hertil, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om en tildelingsordning for emballageaffald, der er kommunalt indsamlet efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 2, og om en tildelingsordning for betalingsforpligtelser til producenter for kommunalbestyrelsens eller emballageaffaldsproducerende virksomheders indsamling, transport og behandling af emballageaffald efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse finder tilsvarende anvendelse på producenter af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 21.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger om kommunalbestyrelsers og affaldsproducerende virksomheders pligt til at sikre affaldshåndtering af emballageaffald.

Med den foreslåede bestemmelse i § 9 p, *stk. 2, 2. pkt.*, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal tilrettelægge indsamling af emballageaffald fra husholdninger på en omkostningseffektiv måde.

Den foreslåede bemyndigelse vil indebære, at miljøministeren kan fastsætte regler, der forpligter kommunalbestyrelsen til at planlægge og udføre indsamling af emballageaffald på en omkostningseffektiv måde og vil således give hjemmel til at gennemføre 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a stk. 4, litra c, hvoraf det fremgår, at producenters finansielle bidrag i udvidede producentansvarsordninger ikke må overstige de omkostninger, der er nødvendige for at levere affaldshåndteringstjenester på en omkostningseffektiv måde.

Tilrettelæggelse af indsamling af emballageaffald på en omkostningseffektiv måde skal forstås således, at kommunalbestyrelsen skal arbejde for at minimere omkostningerne til at nå fastsatte mål ud fra en samlet vurdering af fordele og omkostninger. Det kan f.eks. være mål for høj reel genanvendelse, jf. de i 2018-emballagedirektivets artikel 6, litra f-i fastsatte genan-

vendelsesmål eller andre nationalt fastsatte mål. Kravet om omkostningseffektivitet vil indebære, at kommunalbestyrelsen løbende skal arbejde aktivt for at optimere omkostningseffektiviteten af de affaldsindsamlingsordninger, der er omfattede af det udvidede producentansvar for emballage. Dette således, at kommunalbestyrelsen fortsat kan tage hensyn til lokale geografiske og demografiske forhold og sikre et rimeligt serviceniveau for borgerne. Det kan f.eks. være ved at sikre, at borgerne har rimelig adgang til affaldsbeholdere.

Kommunalbestyrelsens aktive arbejde med omkostningseffektivitet kan f.eks. vedrøre, at kommunalbestyrelsen løbende at evaluerer og tilpasser affaldsbeholderstørrelse, indsamlingsfrekvens og ruteplanlægning i forhold til mængden af affald og den enkelte kommunes demografi f.eks. med henblik på at undgå unødig overkapacitet hos den enkelte husstand. Kommunalbestyrelsen kan f.eks. også overveje, om f.eks. markedsprøvning af affaldsindsamlingen gennem udbud kan give en lavere pris for den ønskede ydelse, eller om der kan opnås stordriftsfordele gennem tværkommunale samarbejder.

Det er aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen vil skulle sikre, at indsamlingen af emballageaffald fra husholdninger planlægges og udføres på en omkostningseffektiv måde. Det er ikke hensigten at fastsætte regler, der pålægger kommunalbestyrelsen bestemte tiltag til opnåelse af omkostningseffektivitet. Kommunalbestyrelsen forudsættes selv at tage stilling til og implementere de for kommunen relevante tiltag til omkostningseffektivitet.

Det er desuden aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal udarbejde en årlig rapport om, hvordan kommunalbestyrelsens har arbejdet med at sikre en omkostningseffektiv indsamling af emballageaffald.

Den årlige rapport skal være en del af dokumentationen for kommunalbestyrelsens omkostningsopgørelser for producentgebyrer i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 17, jf. lovforslagets § 1, nr. 19 og bemærkninger hertil. Som det fremgår af § 9 p, stk. 17, 2. pkt., er det aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at rapporten skal sendes til Miljøstyrelsen og offentliggøres på kommunalbestyrelsens hjemmeside.

Miljøstyrelsen vil som tilsynsmyndighed føre en løbende kontrol med kommunalbestyrelsens årlige rapportering om, hvordan der i årets løb er arbejdet

med at sikre, at affaldsindsamlingen tilrettelægges under hensyntagen til omkostningseffektivitet, og herunder at kommunalbestyrelsen i tilstrækkelig grad har beskrevet arbejdet med at sikre omkostningseffektiv affaldshåndtering.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.2.1.

De foreslåede bestemmelser i § 9 p, stk. 2, 1. og 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse på producenter af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 21.

Til nr. 8

Det følger af gældende § 9 p, stk. 2, 1. pkt., at miljøministeren fastsætter nærmere regler om, hvem der er omfattet af producentansvarsforpligtelserne i stk. 1. Det følger endvidere af samme bestemmelses 2. pkt., at ministeren herunder kan fastsætte regler om, at producenter og importører af emballerede produkter undtages fra visse forpligtelser efter denne lov og regler udstedt i medfør heraf, hvis mængden af emballage, som den pågældende producent eller importør har markedsført som del af et emballeret produkt, og affald heraf ikke overstiger en fastsat årlig bagatelgrænse.

Den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 2, 2. pkt., er i dag udnyttet i bekendtgørelse nr. 466 af 16. maj 2024 om registrering og indberetning af emballage, hvorefter en producent under visse forudsætninger kan undtages fra visse registreringsforpligtelser.

Det forslås med ændringen af *§ 9 p, stk. 2, 2. pkt.*, at "og importører af emballerede produkter", "eller importør" og "som del af et emballeret produkt, og affald heraf" udgår af § 9 p, stk. 2, 2. pkt., der bliver stk. 3, 2. pkt.

De foreslåede ændringer er en konsekvens af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, hvormed producentansvaret for emballage påhviler producenter af emballage og emballerede produkter.

De foreslåede ændringer indebærer således, at bemyndigelsen for miljøministeren i § 9 p, stk. 2, 2. pkt., til at fastsætte regler om, at producenter af emballage og emballerede produkter undtages fra visse forpligtelser efter denne lov og regler udstedt i medfør heraf, hvis mængden af emballage, som

den pågældende producent har markedsført, ikke overstiger en fastsat årlig bagatelgrænse, tilpasses det foreslåede nye producentbegreb i stk. 1. For nærmere om ændringerne henvises til producentbegrebet i den foreslåede § 9 p, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, og bemærkningerne hertil.

Det er aktuelt ikke forventningen at der er behov for at tilpasse bekendtgørelsesregler, fastsat i medfør af den foreslåede bemyndigelse i § 9 p, stk. 3, 2. pkt.

Til nr. 9

Det følger af den gældende § 9 p, stk. 3, 1. pkt., at miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, affaldshåndterings- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med emballageaffald og oprydningsforpligtelser i forbindelse med affald fra emballage af engangsplast.

Det følger af § 9 p, stk. 3, 2. pkt., at miljøministeren fastsætter regler om procedurer for tilbagebetaling til producenterne om importørerne, når emballerede produkter markedsføres uden for Danmark.

Den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 3, 1. pkt. er i dag udnyttet i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter til at fastsætte regler om oprydningsgebyrer med ikrafttrædelse 31. december 2024. Den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 3, 2. pkt., er i dag ikke udnyttet.

Bestemmelsen i stk. 3 har til hensigt at gøre det muligt at gennemføre 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, hvorefter producenter skal afholde de nødvendige omkostninger til indsamling, transport og behandling af emballageaffald samt til oplysnings- og dataindberetningsforpligtelser.

Det foreslås at nyaffatte § 9 p, stk. 3, som bliver § 9 p, stk. 4.

Med den foreslåede bestemmelse i *§ 9 p, stk. 3, 1. pkt.,* der bliver stk. 4, 1. pkt., fastsætter miljøministeren regler om producenters eller disses kollektive ordningers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af indsamlings-, transport-, behandlings-, oplysnings- og dataindberetningsforpligtelser i forbindelse med emballageaffald omfattet af stk. 1 eller regler udstedt i medfør af stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 3, 1 pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., viderefører med visse ændringer bemyndigelsen for miljøministeren i den gæl-

dende § 9 p, stk. 3, 1. pkt., til at fastsætte nærmere regler om, hvilke omkostninger i hele affaldshåndteringskæden, som producenter skal dække med henblik på at sikre, at producenterne afholder de nødvendige omkostninger til særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald samt til oplysning og indberetning af data, jf. kravene i 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4. Som noget nyt fremgår det udtrykkeligt af bemyndigelsen, at der fastsættes regler om producenters afholdelse af omkostninger og fordelingen heraf til indberetning af data. Den foreslåede bestemmelse omfatter som den gældende bestemmelse emballageaffald fra både husholdninger og affaldsproducerende virksomheder.

Der kan i medfør af bemyndigelsen fastsættes regler om producenters eller disses kollektive ordningers afholdelse og fordeling af omkostninger, der er forbundet med opfyldelse af indsamlings-, transport-, behandlings-, oplysnings-, og dataindberetningsforpligtelser, herunder kommunernes, statens og den producentregisteransvarlige organisations (Dansk Producentansvar) administration.

Producentansvaret for emballage kan som hidtil opfyldes gennem en kollektiv ordning, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 1. Som noget nyt kan miljøministeren i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt. fastsætte regler om kollektive ordningers afholdelse og fordeling af omkostninger. Dette skal ses i lyset af den foreslåede bestemmelse i § 9 z, stk. 3, hvorefter der kan fastsættes regler om pligt til medlemskab af en kollektiv ordning. For nærmere herom henvises til den foreslåede § 9 z, stk. 3, jf. lovforslagets nr. § 1, nr. 35, og bemærkninger hertil.

I det omfang den foreslåede § 9 p, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, udnyttes til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens og emballageproducerende virksomheders pligt til at overtage det organisatoriske producentansvar helt eller delvist for indsamling, transport og behandling af emballageaffald, vil der i medfør af den foreslåede bestemmelse kunne fastsættes nærmere regler om producenters eller disse kollektive ordningers afholdelse af omkostninger forbundet med indsamling, transport og behandling af emballageaffald, som foranstaltes af kommunalbestyrelsen eller af den affaldsproducerende virksomhed.

Med den foreslåede bestemmelse kan der i lighed med en gældende bestemmelse i stk. 3, 1. pkt., fastsættes regler i overensstemmelse med 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, litra c, om fordeling af omkostninger,

hvorved der kan fraviges fra ovennævnte krav om afholdelse af de nødvendige omkostninger af hensyn til behovet for at sikre en passende affaldshåndtering og den økonomiske bæredygtighed af ordningen for udvidet producentansvar for emballage. Dog skal producenterne afholde mindst 80 pct. af de nødvendige omkostninger. En forudsætning for at afvige fra kravet er, at de resterende op til 20 pct. af omkostningerne afholdes af de oprindelige affaldsproducenter og således ikke afholdes af staten eller andre offentlige myndigheder.

Det bemærkes, at fravigelsesmuligheden ikke vil kunne anvendes til blot at nedsætte producenternes finansiering forholdsmæssigt, men alene til at fritage producenter fra at finansiere en specifik del af affaldshåndteringsforpligtelserne, hvis det er vanskeligt administrativt eller operationelt at udskille denne og under den forudsætning, at denne del maksimalt udgør 20 pct. af de samlede omkostninger.

Det er aktuelt forventningen, at der ved udmøntning i bekendtgørelse vil blive fastsat regler om, at producenter af emballage af tekstil, porcelæn, keramik og emballage, der korrekt sorteres som farligt affald, i medfør af fravigelsesmuligheden i den foreslåede bemyndigelse i § 9 p, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., i første omgang ikke forpligtes til at afholde omkostninger til indsamling, transport og affaldsbehandling af emballageaffald fra disse affaldsfraktioner. For en nærmere gennemgang heraf henvises til afsnit 3.1.2.1.5. og 3.1.2.3.4.

I det omfang der i medfør af den foreslåede bemyndigelse i § 9 p, stk. 2, fastsættes regler, hvorefter kommunalbestyrelsen pålægges at indsamle, transportere og behandle emballageaffald på producenternes regning, vil kommunalbestyrelsens opgørelse af omkostninger ske efter regler, fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 17, statens opgørelse af omkostninger til statslige oplysningstiltag vil ske efter regler, fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 21, og den producentregisteransvarlige organisations (Dansk Producentansvar) opgørelse af omkostninger vil ske efter regler, fastsat i medfør af § 9 ø, stk. 4.

Med den foreslåede nyaffattelse af § 9 p, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., udgår importør af bestemmelsen. Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, hvorefter producentansvaret for emballage påhviler producenter af emballage og emballerede produkter. Hvem der nærmere skal være omfattet af producentansvarsforpligtelserne fastlægges på bekendtgørelsesniveau i medfør af § 9 p, stk. 2, der

med forslaget bliver stk. 3. For nærmere herom henvises til den foreslåede § 9 p, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, og bemærkningerne hertil.

Med den foreslåede *§ 9 p, stk. 3, 2. pkt.,* der bliver stk. 4, 2. pkt., kan miljøministeren fastsætte regler om opgørelse af omkostninger og om procedurer for betaling af omkostninger og dokumentation herfor.

Det er hensigten, at ministeren i medfør af bemyndigelsen fastsætter regler om, at omkostninger til emballageaffald skal opgøres på baggrund af faste fordelingsnøgler for andelen af emballageaffald i de affaldsfraktioner, hvor emballageaffaldet indsamles af de affaldsproducerende virksomheder henholdsvis kommunalbestyrelsen sammen med andet affald, der ikke er emballageaffald. Det er således hensigten, at der ved bekendtgørelse vil blive fastsat faste fordelingsnøgler for både erhvervsaffald (efter branche) og for husholdningsaffald, som kommunalbestyrelsen og affaldsproducerende virksomheder forpligtes til at benytte til at opgøre omkostninger til emballageaffald, og som producenterne forpligtes til at betale for. Det forventes, at der fastsættes fordelingsnøgler for affaldsfraktionerne plast, glas, metal, pap, papir, mad- og drikkekartoner, træ samt kombineret indsamling af disse fraktioner (f.eks. sammenblandet plast- og metalaffald), og desuden for farligt affald og korrekt sorteret emballageaffald i restaffald.

Fordelingsnøglerne forventes at blive fastsat på baggrund af analyser af fysiske affaldsfraktioner ved et antal stikprøver, som kan danne grundlag for generelle antagelser om andelen af emballageaffald i en given affaldsfraktion. Det forventes, at opgaven med at udarbejde affaldsanalyserne med udmøntningen vil blive delegeret til Miljøstyrelsen.

Det er endvidere hensigten at bemyndigelsen udnyttes til at fastsætte yderligere regler om opgørelsen af omkostninger, herunder om at opgørelsen af omkostninger til indsamling, transport og behandling af emballageaffald skal ske efter en beregningsmetode med fastsatte nøgletal for indsamling, transport og behandling af emballageaffald, der løbende opdateres. Beregningsmetoden skal bl.a. sikre, at producenterne dækker de omkostninger, der er nødvendige for at opnå de EU-fastsatte genanvendelsesmål, der følger af 2018-emballagedirektivets artikel 6, litra f-i, og regler, der vil blive fastsat på bekendtgørelsesniveau, således at producenterne samlet set afholder de nødvendige omkostninger til affaldshåndtering på en omkostningseffektiv måde, jf. 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4. Samtidigt er det hensigten at fastsætte beregningsmetoden under hensyn til at skabe et administrerbart system for de private aktører, herunder med simple udregninger af omkostninger, hvor det vurderes muligt og hensigtsmæssigt.

Beregningsmetoden forventes bl.a. udarbejdet på baggrund af anbefalinger fra et frivilligt udvalg med deltagelse af relevante repræsentanter for affaldsproducerende virksomheder, private indsamlingsvirksomheder og producenter af emballage og emballerede produkter eller disses kollektive ordninger.

Der vil ved udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse i relation til opgørelse af omkostninger i bekendtgørelsen blive taget højde for, at producenters omkostninger i overensstemmelse med 2018-affaldsdirektivet § 8a, stk. 4, litra c, ikke må overstige de omkostninger, der er nødvendige for at levere affaldshåndteringstjenester på en omkostningseffektiv måde, og at sådanne omkostninger skal fastsættes på en gennemsigtig måde af de berørte aktører.

Med den foreslåede bestemmelse kan miljøministeren endvidere fastsætte regler om procedurer for betaling af omkostninger. Det er aktuelt hensigten i medfør af den foreslåede bestemmelse at fastsætte nærmere regler om procedurer for betalingen af omkostninger mellem producenter eller disses kollektive ordninger og affaldsproducerende virksomheder. Herudover er det hensigten at fastsætte regler om, hvor ofte betalingen skal ske og hvilke oplysninger, der skal angives til producenter eller disses kollektive ordninger i forbindelse med anmodning om betaling. Det forventes, at der bl.a. vil blive fastsat regler om frister for betaling.

Endelig bemyndiger den foreslåede § 9 p, stk. 3, 2. pkt., der bliver stk. 4, 2. pkt., ministeren til at fastsætte regler om dokumentation i forbindelse med anmodning om betaling af omkostninger. Således kan der i medfør af den foreslåede bestemmelse fastsættes krav til emballageaffaldsproducerende virksomheders eller kommunalbestyrelsens dokumentation i forbindelse med anmodning om betaling fra producenter eller disses kollektive ordninger. Det er herunder hensigten at fastsætte regler om, at de emballageaffaldsproducerende virksomheder eller kommunalbestyrelsen skal kunne dokumentere, hvor mange tons affald, der er indsamlet og affaldsbehandlet i en given materialekategori fra de affaldsproducerende virksomheder.

I det omfang der i medfør af den foreslåede bemyndigelse i § 9 p, stk. 2, fastsættes regler, hvorefter kommunalbestyrelsen pålægges at indsamle, transportere og behandle emballageaffald på producenternes regning, vil der i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 17, kunne fastsættes regler om doku-

mentation for sammensætningen af kommunalbestyrelsens gebyr for emballageaffald fra husholdninger, der fastsættes og opkræves i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 16.

Med den foreslåede nyaffattelse af § 9 p, stk. 3, udgår den del af den gældende bemyndigelse i stk. 3, 1. pkt., der omhandler producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med oprydningsforpligtelser i forbindelse med affald fra emballage af engangsplast. Denne del af bemyndigelsen foreslås erstattet af en ny bestemmelse i § 9 p, stk. 21, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, og bemærkningerne hertil.

Med den foreslåede nyaffattelse af § 9 p, stk. 3, udgår desuden det gældende § 9 p, stk. 3, 2. pkt., for med visse mindre tilpasninger i stedet at blive videreført i et nyt 2. pkt., i § 9 p, stk. 4, der med lovforslaget bliver § 9 p, stk. 5. 2. pkt.

Med den foreslåede bestemmelse i *§ 9 p*, *stk. 4, 3. pkt.*, der bliver stk. 4, 3. pkt. kan miljøministeren fastsætte regler om et serviceniveau for kommunalbestyrelsens indsamling af affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald fra husholdninger, til brug for opgørelse af omkostninger omfattet af regler udstedt i medfør af stk. 2.

Der kan i medfør af bemyndigelsen fastsættes regler om et serviceniveau for kommunernes affaldsindsamling af emballageaffald fra husholdninger, og at dette skal anvendes til at opgøre, hvilke omkostninger kommunalbestyrelsen skal medtage ved fastsættelse af betaling for de opgaver vedrørende indsamling af emballageaffald, som kommunalbestyrelsen forpligtes til at varetage i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 2 og regler udstedt i medfør heraf, jf. lovforslagets § 1, nr. 9 og tilhørende bemærkninger.

Ved et serviceniveau for affaldsindsamling forstås et niveau af service, som kommunalbestyrelsen leverer til borgerne i forhold til indsamling af borgernes affald, og som kan anvendes til at opgøre hvilke omkostninger, som kommunalbestyrelsen, i den henseende, skal medtage ved fastsættelsen af betaling for den opgaveløsning, som kommunalbestyrelsen varetager på vegne af producenter eller disses kollektive ordning. Et serviceniveau kan f.eks. fastsættes efter hvilken størrelse af beholdere (beholderkapacitet), som kommunalbestyrelsen stiller til rådighed for den enkelte husstand, og hvor ofte affaldsbeholdere tømmes (tømningsfrekvens), herunder i form af en årlig beholdervolumen (opgjort i liter) pr. affaldsfraktion for forskellige typer af husstande (f.eks. enfamilieboliger, etageejendomme og sommer-

huse). Serviceniveauet kan derudover f.eks. fastsættes som en gennemsnitlig ramme for alle kommuner, for grupper af lignende kommuner eller som individuelle rammer for hver enkelt kommune.

Det er aktuelt hensigten, at der i første omgang vil blive fastsat regler om et serviceniveau for kommunalbestyrelsens husstandsnære indsamlingsordninger, der indeholder emballageaffald. På sigt kan bemyndigelsen anvendes til at fastsætte serviceniveauer for øvrige kommunale indsamlingsordninger, der indeholder emballageaffald, herunder f.eks. kommunale bringeordninger (genbrugspladser).

Det er hensigten, at der ved fastsættelse af serviceniveauet vil blive taget højde for, at serviceniveauet fastsættes på en måde, der tilsigter en omkostningseffektiv løsning, således at der f.eks. ikke stilles unødig kapacitet til rådighed eller køres med halvtomme affaldsbeholdere. Det er desuden hensigten, at serviceniveauet fastsættes således, at det indeholder den fornødne fleksibilitet til at kommunalbestyrelsen i tilrettelæggelsen af affaldsindsamlingen fra husholdninger fortsat vil kunne indsamle i overensstemmelse med den strømlinede og husstandsnære indsamling, tage hensyn til lokale geografiske og demografiske forhold og samtidig sikre et rimeligt serviceniveau for borgerne. Det kunne f.eks. være en rimelig tilgængelighed af og nærhed til affaldsbeholdere.

Det er desuden hensigten, at serviceniveauet fastsættes på en måde, hvor kommunalbestyrelsen forholdsvis simpelt og på en gennemsigtig måde kan opgøre kommunalbestyrelsens faktiske omkostninger til affaldsindsamling af emballageaffald, som producenter eller disses kollektive ordninger skal betale, jf. de almindelige gebyrregler og den opgørelse af omkostninger, som ministeren kan fastsætte regler om efter det foreslåede § 9 p, stk. 17, og som kommunalbestyrelsen skal benytte med henblik på at fastsætte og opkræve producentgebyrer efter regler udstedt i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 16.

Når der som følge af bestemmelsen er fastsat et serviceniveau for kommunalbestyrelsens affaldsindsamling, vil kommunalbestyrelsen vil således ikke i opgørelsen af omkostninger til brug for fastsættelse af producentgebyrer, kunne inkludere omkostninger, der går ud over det fastsatte serviceniveau. Se også lovforslagets § 1, nr. 19 og bemærkningerne hertil.

Med fastsættelsen at et serviceniveau forhindres kommunalbestyrelsen ikke i at beslutte, at der skal leveres et højere serviceniveau til borgerne. Omkostningerne hertil, svarende til forskellen mellem omkostninger til det fastsatte

serviceniveau og omkostninger til det serviceniveau, som kommunalbestyrelsen faktisk tilbyder, kan ikke kræves afholdt af producenter eller disses kollektive ordninger, men skal opkræves via de kommunale affaldsgebyrer for husholdninger, der i dag finansierer den kommunale affaldshåndtering af husholdningsaffald, jf. den gældende § 48 i miljøbeskyttelsesloven

Det er vurderingen, at der ikke på nuværende tidspunkt er et tilstrækkeligt datagrundlag til at kunne fastsættes et serviceniveau, der giver med sikkerhed for, at producenter betaler de nødvendige omkostninger for at opnå de EU-fastsatte genanvendelsesmål, jf. 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4. Bemyndigelsen forventes derfor i første omgang ikke udnyttet. Det er således hensigten, at ministeren først vil fastsætte et serviceniveau, når der er tilvejebragt tilstrækkelige data til at kunne kvalificere og fastsætte et sådant.

Det forventes, at serviceniveauet kan fastsættes på baggrund af de oplysninger, som kommunalbestyrelsen i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 17 og forventede nærmere udmøntning, forpligtes til årligt at rapportere om til Miljøstyrelsen, jf. lovforslagets § 1, nr. 19 og bemærkningerne hertil.

Derudover er det forventningen, at et fastsat serviceniveau vil skulle evalueres og revideres løbende, bl.a. med henblik på at sikre, at der indsamles og sorteres tilstrækkeligt affald til at opnå de EU-fastsatte genanvendelsesmål eller andre nationalt fastsatte mål. Det forventes desuden, at kommunalbestyrelsen skal beskrive, hvordan de har forholdt sig til et fastsat serviceniveau i en årlig rapport til dokumentation af kommunalbestyrelsens omkostninger, ligesom det forventes at kommunalbestyrelsen skal redegøre for opgørelsen af omkostninger, jf. regler udstedt i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 17, jf. lovforslagets § 1, nr. 19.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 4, har til hensigt at gøre det muligt at gennemføre 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, hvorefter producenter skal afholde de nødvendige omkostninger til indsamling, transport og behandling af emballageaffald, samt at disse ikke må overstige de omkostninger, der er nødvendige for at levere affaldshåndteringstjenester på en omkostningseffektiv måde.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 4., finder tilsvarende anvendelse på producenter af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 21.

Til nr. 10

Ifølge den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 3, 2. pkt. fastsætter miljøministeren regler om procedurer for tilbagebetaling til producenterne og importørerne, når emballerede produkter markedsføres uden for Danmark.

Den gældende bestemmelse i stk. 3, 2. pkt. har til hensigt at gøre det muligt at gennemføre 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4.

Den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 3. 2. pkt., er i dag ikke udnyttet.

Ifølge den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 4, fastsætter miljøministeren regler om opgørelse af mængden af emballage, der markedsføres af producenter eller importører som del af et emballeret produkt, herunder om beregning af markedsandelen af emballage, jf. stk. 1, på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret, jf. § 9 æ, stk. 1.

Den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 4, er i dag udnyttet i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter, til at fastsætte regler om opgørelse af om mængden af markedsførte engangsplastprodukter med ikrafttrædelse 31. december 2024.

Med den foreslåede ændring af *§ 9 p, stk. 4,* der bliver § 9 p, stk. 5, 1. pkt., udgår ”eller importører som del af et emballeret produkt”. Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, hvormed producentansvaret påhviler producenter af emballage og emballerede produkter, og hvem der nærmere er omfattet af producentansvarsforpligtelserne fastsættes i regler efter § 9 p, stk. 2, der bliver stk. 3. For nærmere om producentbegrebet henvises til den foreslåede § 9 p, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 7 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås endvidere at videreføre den gældende § 9 p, stk. 3, 2. pkt., med visse mindre tilpasninger i et nyt 2. pkt., i § 9 p, stk. 4, der med lovforslaget bliver § 9 p, stk. 5. 2. pkt.

Med det foreslåede *§ 9 p, stk. 5, 2. pkt.,* fastsætter miljøministeren regler for tilbagebetaling af de finansielle bidrag, som producenterne eller disses kollektive ordninger betaler for at opfylde deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar, såfremt producentens emballager og emballerede produkter efter at være registreret som markedsført i Danmark, markedsføres uden for Danmark, før de bliver til affald. Hensynet bag denne bestemmelse er at undgå, at producenter registrerer samme emballage og emballerede

produkt som markedsført i to EU-medlemsstater og således pådrager sig udvidet producentansvar i begge medlemsstater og dermed afholder omkostninger til affaldshåndtering to gange.

Med den foreslåede bestemmelse vil der også kunne fastsættes regler om, at tilbagebetalingen skal foretages til producenternes kollektive ordninger, hvis disse varetager producentens forpligtelser på vegne af producenten i medfør af § 9 z, stk. 1, eller regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 z, stk. 3, hvorefter der kan fastsættes regler om pligt til medlemskab af en kollektiv ordning, jf. lovforslagets § 1, nr. 35.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 5, 2. pkt. har til hensigt at gøre det muligt at gennemføre 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, hvorefter producenter skal afholde de nødvendige omkostninger til indsamling, transport og behandling af emballageaffald, som producenten markedsfører i den pågældende medlemsstat.

Det er hensigten, at den foreslåede bestemmelse som hidtil vil blive anvendt til at fastsætte regler om en ordning, hvorefter producenter kan reducere den årlige mængde af markedsført emballage og emballerede produkter, der er indberettet til den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar), såfremt denne mængde ikke er blevet til affald i Danmark. Producenter eller disses kollektive ordninger vil med en sådan ordning således kun blive ansvarlige for den miljømæssige håndtering m.v. af den mængde emballageaffald, som reelt bliver til affald i Danmark. Det er endvidere hensigten at fastsætte nærmere regler for i hvilke tilfælde, der kan ske regulering af de markedsførte mængder, krav til dokumentation m.v. Det er hensigten, at ordningen skal være enkel at administrere for producenter eller disses kollektive ordninger, for den producentregisteransvarlige organisation og for myndighederne. Det er endvidere hensigten, at det ved udmøntning skal sikres, at det er administrativt enkelt at føre tilsyn, herunder ved at producenter skal dokumentere, hvilket senere omsætningsled i Danmark, der har eksporteret den mængde af emballage og emballerede produkter, som producenterne ønsker at reducere de markedsførte mængder med.

Den foreslåede bestemmelse viderefører ikke importørbegrebet i den gældende § 9 p, stk. 4, ligesom bestemmelsen i øvrigt tilpasses den foreslået § 9 p, stk. 1, hvorefter producentansvaret påhviler producenten af emballage og emballerede produkter. For nærmere om producentbegrebet henvises til den foreslåede § 9 p, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 7 og bemærkningerne hertil.

Til nr. 11

Ifølge den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 5, 1. pkt., fastsætter miljøministeren regler om en tildelingsordning for kommunalt indsamlet emballageaffald omfattet af den gældende § 9 p, stk. 1, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører og det produktmæssige og materialemæssige dækningsområde.

Ifølge den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 5, 2. pkt. fastsætter miljøministeren endvidere nærmere regler om øvrige forhold vedrørende indsamling og sortering af emballageaffald.

Den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 5, er i dag ikke udnyttet.

Bestemmelsen i stk. 5, 2. pkt. har til hensigt at gøre det muligt at gennemføre 2018-affaldsdirektivet artikel 8 a, stk. 3, litra a, hvorefter medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at enhver producent af emballerede produkter eller organisation, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på vegne af disse producenter, har et klart defineret geografisk, produktmæssigt og materialemæssigt dækningsområde uden, at dette begrænses til de dækningsområder, hvor indsamlingen og håndteringen af affald er mest rentabel.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder i dag ikke regler om en tildelingsordning for emballageaffald, som ikke indsamles af kommunalbestyrelsen og heller ikke regler om pligt for producenter og importører, der markedsfører emballage med husholdninger som slutbruger, til at overtage og behandle kommunalt indsamlet affald, der ikke er emballageaffald fra husholdninger. For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 3.1.1.3.1.

Det foreslås at ophæve § 9 p, stk. 5, og i stedet indsætte § 9 p, stk. 6-8.

Stk. 6 bliver herefter til stk. 9.

Den foreslåede bestemmelse i *§ 9 p, stk. 6, 1. pkt.,* indebærer, at miljøministeren kan fastsætte regler om en tildelingsordning for husholdningsemballageaffald, der er kommunalt indsamlet efter regler fastsat i medfør af stk. 2, herunder om den geografiske fordeling af husholdningsemballageaffaldet mellem producenter eller disses kollektive ordninger og om det produktmæssige og materialemæssige dækningsområde.

Med bestemmelsen kan der fastsættes regler om fysisk og geografisk tildeling af kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald til producenter

af emballage og emballerede produkter omfattet af den foreslåede § 9 p, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, og bemærkningerne hertil.

Ministeren forudsættes at fastsætte regler om fysisk og geografisk tildeling af kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald i det omfang bemyndigelsen i det foreslåede stk. 2 udnyttes til at fastsætte regler om pligt for kommunalbestyrelsen til at foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald for producentens regning.

Omfattet af bestemmelsen er husholdningsemballageaffald, som kommunalbestyrelsen i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 2, mod betaling har overtaget det organisatoriske ansvar for indsamlingen af.

Med husholdningsemballageaffald forstås i denne sammenhæng emballageaffald fra husholdninger samt emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder (erhvervsaffald) i de tilfælde, hvor en kommunalbestyrelse vælger at tilbyde indsamling af erhvervsaffald efter lovens § 49 d, eller pålægges at indsamle erhvervsaffald efter regler, fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 2, og i forbindelse med indsamlingen blander dette sammen med emballageaffald fra husholdninger. I disse tilfælde vil der i medfør af den foreslåede § 45, stk. 9, kunne fastsættes nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen skal overdrage det kommunalt indsamlede emballageaffald fra erhverv til producenter eller disses kollektive ordninger, sammen med overdragelse af det kommunalt indsamlede emballageaffald fra husholdninger. Dette som en følge af, at det ikke er muligt fysisk at adskille de to typer af affald fra hinanden inden overdragelse. Al kommunalt indsamlet emballageaffald fra husholdninger eller affaldsproducerende virksomheder vil herefter, hvis det indsamles sammenblandet, indgå i beregningen af tildelingen for husholdningsemballageaffald efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 6, 1. pkt. For nærmere gennemgang heraf henvises til afsnit 3.1.1.3.4.

Med den foreslåede bestemmelse kan der endvidere fastsættes regler om tildeling af husholdningsemballageaffaldet til producenternes kollektive ordninger. Dette skal ses i lyset af den foreslåede bestemmelse i § 9 z, stk. 3, hvorefter der kan fastsættes regler om pligt til medlemskab af en kollektiv ordning, jf. lovforslagets § 1, nr. 35. Det er aktuelt hensigten at fastsætte regler herom, og i praksis forventes det derfor, at de fysiske tildelinger og herunder de geografiske fordelinger vil ske til kollektive ordninger på vegne af producenter. Endvidere er det aktuelt hensigten, at det alene skal være de producenter eller disses kollektive ordninger, der markedsfører emballage,

hvor en husholdning sandsynligvis er slutbruger, som skal deltage i tildelingsordningen for kommunalt indsamlet affald.

Med den foreslåede bestemmelse videreføres miljøministerens bemyndigelse også til at fastsætte regler om det produktmæssige og materialemæssige dækningsområde i overensstemmelse med 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 3, litra a. Det vil således i medfør af den foreslåede bestemmelse være muligt at fastsætte regler om tildeling, der tager højde for, hvilke produkter (dvs. emballager) og materialer (f.eks. pap), der omfattes af en tildeling.

Med den foreslåede bestemmelse vil der kunne fastsættes regler om den geografiske fordeling af husholdningsemballageaffaldet mellem producenter eller disses kollektive ordninger. En geografisk fordeling vil medføre, at bestemte producenter eller disses kollektive ordninger forpligtes til fysisk at overtage affald fra bestemte kommuner (geografisk fordeling). En geografiske tildeling indebærer desuden, at alt kommunalt affald, der er produceret i det tildelte geografiske område, skal håndteres i tildelingsperioden, uanset om de konkrete affaldsmængder er højere eller lavere end de mængder, der er taget udgangspunkt i ved beregning af tildelingen.

En fysisk tildeling efter regler, fastsat i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 6, 1. pkt., vil indebære, at producenter af emballage og emballerede produkter eller disses kollektive ordninger fysisk vil få overdraget det tildelte kommunalt indsamlede emballageaffald og dermed få ansvaret for at foranstalte den videre transport og affaldsbehandling efter gældende regler herom. Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 9 p, stk. 6, 2. pkt., om tildeling af betalingsforpligtelser for kommunalbestyrelsens indsamling, transport og behandling af husholdningsemballageaffald og med producentgebyret, som kommunalbestyrelsen fastsætter og opkræver i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 16, og som skal sikre, at producenten eller dennes kollektive ordning afholder kommunens omkostninger til indsamlingen i de tilfælde, hvor det organisatoriske ansvar for indsamlingen af emballageaffaldet mod betaling flyttes til kommunen, efter regler fastsat i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 2.

Med den foreslåede bestemmelse vil der kunne fastsættes regler om beregningen af den fysiske tildeling af husholdningsemballageaffald. Det forventes aktuelt, at der vil blive fastsat regler om, at den fysiske tildeling skal baseres på producenters markedsandel af emballage, beregnet efter regler, fastsat i medfør af § 9 p, stk. 4, der bliver stk. 5, 1. pkt., og at affaldsdata om

kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald, opgjort pr. emballageaffaldsfraktion i en given kommune vil blive anvendt til at fordele geografiske områder (kommuner) til producenter eller disses kollektive ordninger svarende til den beregnede markedsandel.

I de tilfælde, hvor det organisatoriske ansvar for indsamlingen af emballageaffaldet mod betaling flyttes til kommunen, efter regler fastsat i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 2, vil kommunalbestyrelsens organisatoriske ansvar begrænses i det omfang, producenten vælger at tilbagetage emballageaffald i en egen tilbagetagningsordning for emballageaffald, jf. § 45, stk. 6, hvorved emballageaffaldet ikke vil indgå i tildelingsordningen.

Det er aktuelt hensigten, at der ved udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse i § 9 p, stk. 2, vil blive fastsat regler, hvorefter kommunalbestyrelsen ikke vil blive pålagt det organisatoriske ansvar for affald af genbrugsemballage, således at producenter af genbrugsemballage selv vil skulle foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af deres genbrugsemballage, når denne bliver til affald i egen tilbagetagningsordning, jf. § 45, stk. 6.

Som følge heraf forventes genbrugsemballage som udgangspunkt heller ikke at skulle indgå i en tildelingsordning efter regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i stk. 6, 1. pkt.

Det er aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at tildelingen, herunder den geografiske fordeling, vil være tidsmæssigt afgrænset, hvorefter tildelingen skal genberegnes på baggrund af nye data om markedsførte mængder og affaldsdata, samt hensyntagen til hhv. over- eller underindsamling i forhold til det forventede i den forudgående tildelingsperioder eller kalenderår. Dette af hensyn til at sikre, at tildelingen i videst muligt omfang svarer til markedsandelen. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der kan fastsættes regler om længden af tildelingsperioden. Det er hensigten at fastsætte regler om, at den første tildelingsperiode vil vare ca. 15 måneder, og at efterfølgende tildelingsperioder vil vare ca. 24-36 måneder. Desuden er det hensigten at fastsætte regler om, at der ved afvigelser mellem et tildelt geografisk område og markedsførte mængder vil være mulighed for at tage højde for det i efterfølgende tildelingsperioder. Dog således, at der ved væsentlige afvigelser mellem et tildelt geografisk område og markedsførte mængder undtagelsesvist vil være mulighed for at genberegne og ændre i tildelingen i løbet af en tildelingsperiode. Der vil i medfør af bemyndigelsen kunne fastsættes længere tildelingsperioder, hvis det på sigt skulle vise sig hensigtsmæssigt.

Det forventes, at der med udmøntningen af regler om beregning af tildelingen i videst mulige omfang vil blive taget hensyn til, at emballageaffaldsfraktioner, der indsamles kombineret eller på anden vis sammenblandes i forbindelse med den kommunale indsamling, herunder som følge af fælleskommunale løsninger, så vidt muligt tildeles samme producent eller kollektive ordning, da affaldet ikke kan opdeles fysisk. Det forventes desuden, at der fastsættes nærmere regler om, at der også skal tages højde for, at alle emballageaffaldsfraktioner i en kommune, der skal overdrages, så vidt muligt tildeles samme producent eller kollektive ordning af hensyn til at reducere kompleksiteten. Det er hensigten at fastsætte krav om, at kommunalbestyrelsen vil skulle indberette oplysninger til producentregistret om deres affaldsindsamlingsordninger efter regler udstedt i medfør af § 9 æ, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven. Det er hensigten ved udmøntning at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens muligheder for at ændre i kommunale indsamlingsordninger, som etableres som følge af kommunernes organisatoriske ansvar for indsamlingen af emballageaffald, vil blive begrænset i løbet af en tildelingsperiode.

Det er aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at emballage af tekstil, porcelæn, keramik og emballage, der korrekt sorteres som farligt affald, i første omgang ikke indgår i tildelingsordningerne for husholdningsemballageaffald i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 6, 1. pkt. For en nærmere gennemgang heraf henvises til afsnit 3.1.1.3.4.

Det er aktuelt hensigten at delegere opgaven med at beregne og træffe afgørelser om tildelingen, herunder den geografiske fordeling, for kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald til den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar) i medfør af § 9 ø, stk. 1, nr. 1. En tildeling vil udgøre en konkret afgørelse for de enkelte producenter eller disses kollektive ordninger og vil kunne påklages til Miljøministeren, jf. § 9 ø, stk. 3.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 6, 1. pkt., som alene omfatter tildeling af kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald, skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 9 p, stk. 7, hvorefter ministeren kan fastsætte regler, der forpligter producenter eller disses kollektive ordninger til mod betaling at overtage og behandle det affald, som kommunalbestyrelsen indsamler i samme fraktioner som husholdningsemballageaffald, men som ikke er emballageaffald.

Med den foreslåede *§ 9 p, stk. 6, 2. pkt.* kan ministeren endvidere fastsætte regler om en tildelingsordning for betalingsforpligtelser for kommunalbestyrelsens indsamling, transport og behandling af husholdningsemballageaffald efter regler udstedt i medfør af stk. 2, herunder om den geografiske fordeling af betalingsforpligtelserne mellem producenter eller disses kollektive ordninger.

Der kan i medfør af bemyndigelsen fastsættes regler om betalingsforpligtelser for den kommunale indsamling af det husholdningsemballageaffald, der efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 6, 1. pkt., fysisk tildeles producenter eller disses kollektive ordninger. Der kan dog også i medfør af bemyndigelsen fastsættes regler om betalingsforpligtelser for kommunal indsamling, transport og behandling af kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald i de tilfælde, hvor producenterne udelukkende har et finansielt ansvar.

Ministeren forudsættes at fastsætte regler om en tildelingsordning for betalingsforpligtelser i det omfang bemyndigelsen i det foreslåede stk. 2 udnyttes til at fastsætte regler om pligt for kommunalbestyrelsen til at foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald for producentens regning.

En tildeling af betalingsforpligtelser vil indebære en pligt for producenter af husholdningsemballage eller disses kollektive ordninger til at betale kommunalbestyrelsen for indsamling, transport og behandling af emballageaffald fra erhverv, herunder i et bestemt geografisk område.

Med den foreslåede bestemmelse vil der kunne fastsættes regler om beregningen af tildeling af betalingsforpligtelser. Det forventes aktuelt, at der vil blive fastsat regler om, at tildelingen skal baseres på producenters markedsandel af emballage, beregnet efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 4, der bliver stk. 5, 1. pkt., og at affaldsdata om kommunalt indsamlet emballageaffald opgjort pr. emballageaffaldsfraktion i en given kommune, vil blive anvendt til at fordele geografiske områder (kommuner) til producenter eller disses kollektive ordninger svarende til den beregnede markedsandel.

Muligheden for at fastsætte regler hvorefter betalingsforpligtelserne kan tildeles til en kollektiv ordning, skal ses i lyset af den foreslåede bestemmelse i § 9 z, stk. 3, hvorefter der kan fastsættes regler om pligt til medlemskab af en kollektiv ordning. Det er aktuelt hensigten, at denne bemyndigelse udnyttes, så det i praksis vil være kollektive ordninger, der i medfør af den

foreslåede § 9 p, stk. 6, 2. pkt., tildeles betalingsforpligtelser, og herunder de geografiske fordelinger, på vegne af producenter, jf. nærmere herom nedenfor.

Med husholdningsemballageaffald forstås i denne sammenhæng emballageaffald fra husholdninger samt emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder (erhvervsaffald) i de tilfælde, hvor en kommunalbestyrelse vælger at tilbyde indsamling af erhvervsaffald efter lovens § 49 d, og i forbindelse med indsamlingen blander dette sammen med emballageaffald fra husholdninger. For nærmere om det kommunalt indsamlede emballageaffald fra erhverv, der under indsamlingen sammenblandes med emballageaffald fra husholdninger, henvises til den foreslåede § 9 p, stk. 6, 1. pkt., ovenfor.

Den foreslåede bestemmelse omfatter alene betalingsforpligtelser for husholdningsemballageaffald, i de tilfælde hvor kommunalbestyrelsen i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 2, helt eller delvist har overtaget det organisatoriske ansvar for indsamling, transport og affaldsbehandling, og hvor producenterne i medfør af direktivforpligtelsen i 2018-affaldsdirektivets art. 8 a, stk. 4, har det finansielle ansvar.

En tildelt betalingsforpligtelse for kommunalbestyrelsens indsamling, transport og behandling af husholdningsemballageaffald vil kunne opfyldes gennem betaling af kommunalt opkrævede gebyrer. Det er hensigten, at der i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 17, vil blive fastsat regler om kommunalbestyrelsens gebyropkrævning, jf. den foreslåede § 9 p, stk. 16, for indsamling, transport og behandling af husholdningsemballageaffald efter regler udstedt i medfør af stk. 2. Herunder er det hensigten, at kommunalbestyrelsen ligeledes opkræver gebyrer for kommunalt indsamlet erhvervsemballageaffald, indsamlet i medfør af lovens § 49 d, i tilfælde hvor dette under indsamlingen sammenblandes med emballageaffald fra husholdninger. For nærmere om det kommunalt indsamlede emballageaffald fra erhverv, der under indsamlingen sammenblandes med emballageaffald fra husholdninger, henvises til den foreslåede § 9 p, stk. 6, 1. pkt., ovenfor.

Der vil i medfør af den foreslåede bestemmelse kunne fastsættes nærmere regler om den geografiske fordeling af betalingsforpligtelser mellem producenter eller disses kollektive ordninger og kommunalbestyrelsen. Det er hensigten, at fastsætte regler om, at betalingsforpligtelsen til kommunalbestyrelsen for de emballageaffaldsrelaterede opgaver, som denne løser på

producentens eller dennes kollektive ordnings vegne, vil følge den geografiske fordeling mellem producenter eller disses kollektive ordninger efter regler udstedt i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 6, 1. pkt. Dermed er det hensigten, at der for hver affaldsfraktion i en kommune vil ske tildeling af en betalingsforpligtelse til én producent eller dennes kollektive ordning, jf. dog de generelle principper for tildeling, der er beskrevet ovenfor under det foreslåede § 9 p, stk. 6, 1. pkt. Den geografiske tildeling af betalingsforpligtelser til kommunalbestyrelsen indebærer, at alle kommunalbestyrelser, der retmæssigt opkræver gebyrer i tildelingsperioden, skal modtage betaling. Dette gælder uanset om de konkrete affaldsmængder, der betales for, er højere eller lavere end de mængder, der er taget udgangspunkt i forbindelse med beregning af tildelingen.

Det er aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at tildelingen af betalingsforpligtelser, herunder den geografiske fordeling, vil være tidsmæssigt afgrænset, hvorefter tildelingen beregnes igen på baggrund af nye data om markedsførte mængder og affaldsdata, samt hensyntagen til hhv. over- eller underindsamling i forhold til det forventede i den forudgående tildelingsperioder eller kalenderår. Dette af hensyn til at sikre, at tildelingen i videst muligt omfang svarer til markedsandelen. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der kan fastsættes regler om længden af tildelingsperioden. Det er hensigten at fastsætte regler om, at den første tildelingsperiode vil vare ca. 15 måneder, og at efterfølgende tildelingsperioder vil vare ca. 24-36 måneder. Desuden er det hensigten at fastsætte regler om, at der ved afvigelser mellem et tildelt geografisk område og markedsførte mængder vil være mulighed for at tage højde for det i efterfølgende tildelingsperioder. Dog således, at der ved væsentlige afvigelser mellem et tildelt geografisk område og markedsførte mængder undtagelsesvist vil være mulighed for at genberegne og ændre i tildelingen i løbet af en tildelingsperiode. Der vil i medfør af bemyndigelsen kunne fastsættes længere tildelingsperioder, hvis det på sigt skulle vise sig hensigtsmæssigt.

Det er aktuelt forventningen, at der i overensstemmelse med 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, litra c, om fordeling af omkostninger ved udmøntning i bekendtgørelse vil blive fastsat regler om, at producenter af emballage af tekstil, porcelæn og keramik i første omgang ikke forpligtes til at afholde omkostninger til indsamling, transport og affaldsbehandling af emballageaffald fra disse affaldsfraktioner. Tilsvarende er det aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at producenter af emballage, der korrekt sorteres som farligt affald, ikke forpligtes til at afholde omkostninger til indsamling, transport og affaldsbehandling af denne affaldsfraktion, når den indsamles

via kommunale husstandsnære indsamlingsordninger. For en nærmere gennemgang heraf henvises til afsnit 3.1.2.1.5.

I lyset heraf er det aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at emballage af tekstil, porcelæn, keramik og emballage, der korrekt sorteres som farligt affald i kommunale husstandsnære indsamlingsordninger, i første omgang ikke skal indgå i tildelingsordningen for betalingsforpligtelser, jf. den foreslåede § 9 p, stk. stk. 6, 2. pkt.

Det er aktuelt hensigten at delegere opgaven med at beregne og træffe afgørelser om tildelingen af betalingsforpligtelser, herunder den geografiske fordeling, til den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar) i medfør af § 9 ø, stk. 1, nr. 1. En tildeling vil udgøre en konkret afgørelse for de enkelte producenter eller disses kollektive ordninger og vil kunne påklages til Miljøministeren, jf. § 9 ø, stk. 3.

Det er endvidere aktuelt hensigten, at der ved udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse i § 9 p, stk. 2, vil blive fastsat regler, hvorefter kommunalbestyrelsen eller affaldsproducerende virksomheder ikke vil blive pålagt det organisatoriske ansvar for genbrugsemballage, således at producenter af genbrugsemballage selv vil skulle foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af deres genbrugsemballage i egen tilbagetagningsordning, jf. det foreslåede § 9 p, stk. 1, når denne bliver til affald.

Som følge heraf forventes betalingsforpligtelser for indsamling, transport og behandling af affald af genbrugsemballage heller ikke som udgangspunkt at skulle indgå i en tildelingsordning efter regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i stk. 6, 2. pkt.

Den foreslåede bestemmelse finder tilsvarende anvendelse på producenter af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 21.

Med den foreslåede nye § 9 p, stk. 6, videreføres den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 5, 2. pkt., hvorefter miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om øvrige forhold vedrørende indsamling og sortering af emballageaffald, ikke.

Den foreslåede bestemmelse § 9 p, stk. 6, har til hensigt at gøre det muligt at gennemføre 2018-affaldsdirektivet artikel 8 a, stk. 3, litra a, hvorefter

medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at enhver producent eller organisation, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på vegne af disse producenter, har et klart defineret geografisk, produktmæssigt og materialemæssigt dækningsområde uden, at dette begrænses til de dækningsområder, hvor indsamlingen og håndteringen af affald er mest rentabel.

Ifølge det foreslåede *stk. 7, 1. pkt.,* kan miljøministeren fastsætte regler om producenters eller disses kollektive ordningers pligt til på kommunalbestyrelsens regning at overtage og behandle affald, som ikke er emballageaffald, og som er indeholdt i de affaldsfraktioner, der overdrages til dem efter regler udstedt i medfør af § 45, stk. 9.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at miljøministeren kan fastsætte regler, der forpligter producenter eller disses kollektive ordninger til at overtage og behandle det affald, som kommunerne indsamler i samme fraktioner som emballageaffald fra husholdninger, men som ikke er emballageaffald og derfor ikke er omfattet af det udvidede producentansvar, jf. § 9 p, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 7. Det affald, som producenter eller disses kollektive ordninger kan forpligtes til at overtage og behandle vil være indeholdt i de affaldsfraktioner, som overdrages til dem efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 45, stk. 9, jf. lovforslagets § 1, nr. 54.

Det er ikke hensigten, at regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse får den virkning, at ikke-emballageaffaldsdelen af det overdragede affald bliver omfattet af det udvidede producentansvar for emballage og producentansvarsforpligtelsen efter den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, selvom virkningen af regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse bliver, at affaldet overdrages og behandles sammen med affald, der er omfattet af producentansvaret.

Det vil dog efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 z, stk. 3, jf. lovforslagets 35, være muligt for ministeren at fastsætte regler, hvorefter producenter skal lade forpligtelsen til at overtage og behandle affald, som kommunalbestyrelsen indsamler i samme fraktioner som emballageaffald fra husholdninger på producenters vegne, opfylde igennem deltagelse i en kollektiv ordning. Det følger heraf, at en kollektiv ordning, der er udpeget af en producent og derved tildelt affald efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 6, 1. pkt., og overdraget affald efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 45, stk. 9, i

en kommune, kan opkræve betaling for ikke-emballagedelen fra den pågældende kommune efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse, og at kommunen efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 45, stk. 10, kan betale til den kollektive ordning med frigørende effekt for producenten, der er medlem af den kollektive ordning.

Den foreslåede bestemmelse skal således ses i sammenhæng med de foreslåede bestemmelser i § 45, stk. 9 og 10, hvorefter miljøministeren bemyndiges til at udstede regler om kommunalbestyrelsens pligt til at overdrage affaldsfraktioner, der indeholder både emballageaffald og ikke-emballageaffald fra husholdninger, til producenter eller disses kollektive ordninger, samt regler om kommunalbestyrelsens pligt til at betale producenterne eller disses kollektive ordninger for affaldshåndteringen af den del af det overdragede affald, der ikke udgør emballageaffald, jf. lovforslagets § 1, nr. 54, og bemærkningerne hertil.

Da det efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 z, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 35, er de kollektive ordninger, der vil overtage og behandle ikke-emballageaffald på vegne af producenter som følge af det pligtige medlemskab, betaler kommunerne til den kollektive ordning med frigørende effekt for producenterne, der er medlem af den pågældende kollektive ordning.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at miljøministeren kan fastsætte regler, hvorefter en producent eller dennes kollektive ordning kan blive ansvarlig for at behandle mere affald end den mængde emballage, som producenten eller dennes kollektive ordnings medlemmer har markedsført indenfor et år. Det er dog hensigten, at bestemmelsen udmøntes således, at der alene fastsættes regler, hvorefter producenten eller dennes kollektive ordning vil blive ansvarlig for at behandle affald, der er i samme materialekategori som den emballage, som producenten eller den kollektive ordnings medlemmer har markedsført på det danske marked. Eksempelvis kan der fastsættes regler, hvorefter en producent af papiremballageposer bliver ansvarlig for at behandle avisaffald, som er blandet sammen med papiremballageaffaldet i forbindelse med indsamlingen ved husholdninger.

Det er i endvidere hensigten at fastsætte regler i medfør af den gældende § 44, stk. 1, om, at producenter, der overtager og behandler affald, som ikke er emballageaffald, skal behandle affaldet efter samme regler, som vil være gældende for behandling af emballageaffald, jf. regler der udstedes i medfør

af den gældende miljøbeskyttelseslovs § 9 p, stk. 8. Det er endvidere hensigten at fastsætte mål for genanvendelsen af affaldet i medfør af den gældende § 44.

Med det foreslåede *stk. 7, 2. pkt*., bemyndiges miljøministeren endvidere til at fastsætte regler om producenters eller disses kollektive ordningers fastsættelse og opkrævning af betaling for behandlingen af affald, der ikke er emballageaffald, herunder regler om opgørelse af omkostninger og dokumentation for afholdte udgifter.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at miljøministeren kan fastsætte regler om, hvordan producenter eller disses kollektive ordninger skal opgøre deres omkostninger til at overtage og behandle den del af affaldet, der ikke er emballageaffald efter det foreslåede 1. pkt., og som kommunalbestyrelserne er forpligtet til at betale for efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 45, stk. 9, jf. lovforslagets nr. 54.

Det er hensigten at udmønte den foreslåede bestemmelse således, at producenters ellers disses kollektive ordningers opgørelse af omkostninger skal omfatte alle typer af omkostninger ved behandling af affaldet, herunder omkostninger til sortering, oparbejdning, videresalg, transport mellem anlæg og administration mv.

Det er endvidere hensigten at fastsætte regler om en fast metode for opgørelse af prisen for behandling, således at opgørelsen ikke frit overlades til producenter eller disses kollektive ordninger. Det er således hensigten at fastsætte regler, der forpligter producenter eller disses kollektive ordninger til at basere deres opkrævning efter et nøgletal, der fastlægges og ajourføres af Miljøstyrelsen. Det er desuden hensigten at fastsætte regler om, at producenten eller dennes kollektive ordning kan foretage en efterregulering af en allerede opkrævet betaling i de særlige tilfælde, hvor nøgletallet, som opkrævningen er baseret på, bliver efterjusteret af Miljøstyrelsen.

For nærmere om nøgletalsmodellen henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.2.2.4.

Det er hensigten at fastsætte regler, der pålægger producenten eller dennes kollektive ordning til at sikre gennemsigtighed i opgørelsen af betalingen ved at særskilt opgøre omkostninger for hver fraktion for den del af affaldet, der ikke er emballageaffald, og som producenten eller dennes kollektive

ordning er forpligtet til at overtage efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i 1. pkt.

Det er desuden hensigten at fastsætte regler i medfør af den foreslåede bestemmelse, hvorefter producenten eller dennes kollektive ordning skal kunne dokumentere opgørelsen af betalingen, herunder f.eks. fremvise dokumentation for transportlængde og overtagne affaldsmængder.

Der henvises desuden til lovforslagets almindelige bemærkninger i afsnit 3.2.2.4.

Med den foreslåede bestemmelse i *§ 9 p, stk. 8,* kan miljøministeren fastsætte regler om en tildelingsordning for betalingsforpligtelser for kommunalbestyrelsens eller emballageaffaldsproducerende virksomheders indsamling, transport og behandling af emballageaffald fra erhverv efter regler udstedt i medfør af stk. 2 eller efter lovens § 49 d, herunder om den geografiske fordeling af betalingsforpligtelser mellem producenter eller disses kollektive ordninger.

Den foreslåede bestemmelse omfatter alene betalingsforpligtelser for emballageaffald fra erhverv i de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen eller emballageaffaldsproducerende virksomheder i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 2, mod betaling helt eller delvist har overtaget det organisatoriske ansvar for indsamling, transport og affaldsbehandling, samt de tilfælde, hvor en kommunalbestyrelse vælger at tilbyde indsamling af erhvervsaffald efter lovens § 49 d, og indsamler dette adskilt fra emballageaffald fra husholdninger.

I tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen indsamler affald fra affaldsproducerende virksomheder og i forbindelse med indsamlingen sammenblander dette med emballageaffald fra husholdninger, vil det sammenblandede emballageaffald være omfattet af den foreslåede bestemmelse om en tildelingsordning for husholdningsemballageaffald i § 9 p, stk. 6, 1. pkt., og den foreslåede bestemmelse om en tildelingsordning for betalingsforpligtelser for husholdningsemballageaffald i § 9 p, stk. 6, 2. pkt. For en nærmere gennemgang af bemyndigelsen til at fastsætte regler om tildelingsordninger for husholdningsemballageaffald og tilhørende betalingsforpligtelser, henvises til den foreslåede § 9 p, stk. 6, ovenfor, og bemærkningerne hertil.

UDKAST

Ministeren forudsættes at fastsætte regler om en tildelingsordning for betalingsforpligtelser i det omfang bemyndigelsen i det foreslåede stk. 2 udnyttes til at fastsætte regler om pligt for emballageaffaldsproducerende virksomheder eller kommunalbestyrelsen til at foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald fra erhverv for producentens regning.

Med den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 8, kan miljøministeren fastsætte regler om tildeling af betalingsforpligtelser, der vil indebære en pligt for producenter af erhvervsemballage eller disses kollektive ordninger til at betale emballageaffaldsproducerende virksomheder eller kommunalbestyrelsen for indsamling, transport og behandling af emballageaffald fra erhverv, herunder i et bestemt geografisk område.

Muligheden for at fastsætte regler hvorefter betalingsforpligtelserne kan tildeles til en kollektiv ordning, skal ses i lyset af den foreslåede bestemmelse i § 9 z, stk. 3, hvorefter der kan fastsættes regler om pligt til medlemskab af en kollektiv ordning. Det er aktuelt hensigten, at denne bemyndigelse udnyttes, så det i praksis vil være kollektive ordninger, der i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 8, tildeles betalingsforpligtelser, og herunder de geografiske fordelinger, på vegne af producenter, jf. nærmere herom nedenfor.

En tildelt betalingsforpligtelse for emballageaffaldsproducerende virksomheders indsamling, transport og behandling af emballageaffald fra erhverv efter regler udstedt i medfør af stk. 2, vil kunne opfyldes ved betaling efter anmodning fra emballageaffaldsproducerende virksomheder.

En tildelt betalingsforpligtelse for kommunalbestyrelsens indsamling, transport og behandling af emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder efter lovens § 49 d, vil kunne opfyldes ved betaling efter anmodning fra kommunalbestyrelsen. Dette vil omfatte situationer, hvor kommunalbestyrelsen vælger at indsamle emballageaffald fra erhverv , der ikke sammenblandes med emballageaffald fra husholdninger i indsamlingen, herunder kommunal indsamling af emballageaffald fra erhvervvia kommunale genbrugspladser eller når kommunalbestyrelsen tilbyder indsamling af emballageaffald fra erhverv egnet til materialenyttiggørelse fra virksomheder, der producerer affald, som i art og mængde svarer til en husholdnings, på øer uden fast broforbindelse eller fra kommunens egne institutioner og virksomheder.

UDKAST

I det omfang kommunalbestyrelsen efter regler, fastsat i medfør af stk. 2, pålægges indsamling, transport og behandling af emballageaffald fra erhverv, forudsættes det at miljøministeren i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 17, fastsætter regler om kommunalbestyrelsens gebyropkrævning, jf. den foreslåede § 9 p, stk. 16. En tildelt betalingsforpligtelse for kommunalbestyrelsens indsamling, transport og behandling af emballageaffald fra erhverv efter regler udstedt i medfør af stk. 2, vil kunne opfyldes gennem betaling af kommunalt opkrævede gebyrer. Det er dog aktuelt ikke hensigten at pålægge kommunalbestyrelsen indsamling, transport og behandling af emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder.

Med den foreslåede bestemmelse vil der kunne fastsættes regler om beregningen af tildeling af betalingsforpligtelser. Det forventes aktuelt, at der vil blive fastsat regler om, at tildelingen skal baseres på producenters markedsandel af emballage, opgjort efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 4, der bliver stk. 5, 1. pkt., og at affaldsdata vil blive anvendt til at fordele geografiske områder (kommuner) til producenter eller disses kollektive ordninger svarende til den beregnede markedsandel.

Der vil i medfør af den foreslåede bestemmelse kunne fastsættes nærmere regler om den geografiske fordeling af betalingsforpligtelser mellem producenter eller disses kollektive ordninger og affaldsproducerende virksomheder henholdsvis kommunalbestyrelsen. Det er hensigten at fastsætte regler om, at betalingsforpligtelser for indsamling, transport og behandling af erhvervsemballageaffald i et geografisk område (kommune) tildeles til samme producent eller kollektive ordning, og så vidt muligt også til samme kollektive ordning, som tildeles kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald og betalingsforpligtelser herfor efter regler fastsat i medfør af det foreslåede stk. 6. Dermed er det hensigten, at der for hver affaldsfraktion i en kommune vil ske tildeling af en betalingsforpligtelse til én producent eller dennes kollektive ordning, jf. dog de generelle principper for tildeling, der er beskrevet ovenfor under det foreslåede § 9 p, stk. 6, 1. pkt. Den geografiske tildeling af betalingsforpligtelser til kommunalbestyrelsen og til affaldsproducerende virksomheder indebærer, at alle affaldsproducerende virksomheder og kommunalbestyrelser, der retmæssigt anmoder om betaling eller opkræver gebyrer i tildelingsperioden, skal modtage betaling. Dette gælder uanset om de konkrete affaldsmængder, der betales for, er højere eller lavere end de mængder, der er taget udgangspunkt i forbindelse med beregning af tildelingen.

UDKAST

Det er aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at tildelingen af betalingsforpligtelser, herunder den geografiske fordeling, vil være tidsmæssigt afgrænset, hvorefter tildelingen beregnes igen på baggrund af nye data om markedsførte mængder og affaldsdata, samt hensyntagen til hhv. over- eller underindsamling i forhold til det forventede i den forudgående tildelingsperioder eller kalenderår. Dette af hensyn til at sikre, at tildelingen i videst muligt omfang svarer til markedsandelen. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der kan fastsættes regler om længden af tildelingsperioden. Det er hensigten at fastsætte regler om, at den første tildelingsperiode vil vare ca. 15 måneder, og at efterfølgende tildelingsperioder vil vare ca. 24-36 måneder. Desuden er det hensigten at fastsætte regler om, at der ved afvigelser mellem et tildelt geografisk område og markedsførte mængder vil være mulighed for at tage højde for det i efterfølgende tildelingsperioder. Dog således, at der ved væsentlige afvigelser mellem et tildelt geografisk område og markedsførte mængder undtagelsesvist vil være mulighed for at genberegne og ændre i tildelingen i løbet af en tildelingsperiode. Der vil i medfør af bemyndigelsen kunne fastsættes længere tildelingsperioder, hvis det på sigt skulle vise sig hensigtsmæssigt.

Det er aktuelt forventningen, at der i overensstemmelse med 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, litra c, om fordeling af omkostninger ved udmøntning i bekendtgørelse vil blive fastsat regler om, at producenter af emballage af tekstil, porcelæn, keramik og emballage, der korrekt sorteres som farligt affald fra affaldsproducerende virksomheder, i første omgang ikke forpligtes til at afholde omkostninger til indsamling, transport og affaldsbehandling af emballageaffald fra disse affaldsfraktioner. For en nærmere gennemgang heraf henvises til afsnit 3.1.2.3.4.

I lyset heraf er det aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at emballage af tekstil, porcelæn, keramik og emballage, der korrekt sorteres som farligt affald, i første omgang ikke skal indgå i tildelingsordningen for betalingsforpligtelser, jf. den foreslåede § 9 p, stk. stk. 8.

Det er aktuelt hensigten at delegere opgaven med at beregne og træffe afgørelser om tildelingen af betalingsforpligtelser, herunder den geografiske fordeling, til den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvar) i medfør af den foreslåede § 9 ø, stk. 1, nr. 1, hvorefter det foreslås, at bestemmelsen i den gældende § 9 ø, udvides, således at miljøministeren bemyndiges til at delegere opgaven med at gennemføre tildelinger for erhvervsemballageaffald til producentregisteret, jf. lovforslagets § 1, nr. 40, og bemærkningerne hertil. En tildeling vil udgøre en konkret afgørelse for

de enkelte producenter eller disses kollektive ordninger og vil kunne påklages til miljøministeren, jf. § 9 ø, stk. 3.

Det er aktuelt hensigten, at der ved udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse i § 9 p, stk. 2, vil blive fastsat regler, hvorefter kommunalbestyrelsen eller affaldsproducerende virksomheder ikke vil blive pålagt det organisatoriske ansvar for genbrugsemballage, således at producenter af genbrugsemballage selv vil skulle foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af deres genbrugsemballage i egen tilbagetagningsordning, jf. det foreslåede § 9 p, stk. 1, når denne bliver til affald.

Som følge heraf forventes betalingsforpligtelser for indsamling, transport og behandling af affald af genbrugsemballage heller ikke som udgangspunkt at skulle indgå i en tildelingsordning efter regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i stk. 8.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med den foreslåede bemyndigelse i § 9 p, stk. 3, der bliver stk. 4, 1. og 2. pkt., hvorefter der kan fastsættes regler om opgørelse af omkostninger og om procedurer for betaling af omkostninger og dokumentation herfor. For en nærmere gennemgang af bemyndigelsen til at fastsætte regler om opgørelsen af omkostninger henvises til den foreslåede § 9 p, stk. 4, i lovforslagets § 1, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede bestemmelse finder tilsvarende anvendelse på producenter af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 21.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 8, har til hensigt at gøre det muligt at gennemføre 2018-affaldsdirektivet artikel 8 a, stk. 3, litra a, hvorefter medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at enhver producent af emballerede produkter eller organisation, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på vegne af disse producenter, har et klart defineret geografisk, produktmæssigt og materialemæssigt dækningsområde uden, at dette begrænses til de dækningsområder, hvor indsamlingen og håndteringen af affald er mest rentabel.

Stk. 6 bliver herefter stk. 9.

Til nr. 12

UDKAST

Miljøbeskyttelseslovens gældende § 9 p, stk. 6, bemyndiger miljøministeren til at fastsætter regler om, at producenter og importører, som er etableret i Danmark, og som sælger emballager af engangsplast i en anden EU-medlemsstat, hvor producenten eller importøren ikke er etableret, skal udnævne en repræsentant i den pågældende medlemsstat med ansvar for opfyldelse af de forpligtelser, der påhviler producenten eller importøren i henhold til den pågældende medlemsstats ordning for udvidet producentansvar.

Den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 6, er i dag udnyttet i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter, til at fastsætte regler om udnævnelse af en bemyndiget repræsentant med ikrafttrædelse 31. december 2024.

Det foreslås med ændringen af *§ 9 p, stk. 6,* der bliver § 9 p, stk. 9, at "og importører" og "eller importøren" udgår to steder.

Dette er en konsekvens af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, hvorefter producentansvaret påhviler producenter af emballage og emballerede produkter, og hvem, der vil skulle anses for omfattet af producentansvarsforpligtelserne fastsættes i regler efter § 9 p, stk. 2, der bliver stk. 3. For nærmere om producentbegrebet henvises til bemærkningerne til § 9 p, stk. 1 ovenfor, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 6, der bliver stk. 9, har til formål at gennemføre artikel 8, stk. 7 i engangsplastdirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/904/EU af 5. juni 2019 om reduktion af visse plastprodukters miljøpåvirkning).

Det er hensigten, at bemyndigelsen som hidtil vil blive anvendt til at fastsætte regler om udnævnelse af en bemyndiget repræsentant.

Til nr. 13

Miljøbeskyttelseslovens gældende § 9 p, stk. 7, bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om, at producenter og importører af emballerede produkter, som sælges til brug for erhvervsdrivende, kan aftale med den erhvervsdrivende, at denne overtager forpligtelsen til håndtering af emballageaffald, forudsat at producenten eller importøren registrerer aftalen i producentregisteret, jf. § 9 æ.

Den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 7, er i dag ikke udnyttet.

Det foreslås at ophæve *§ 9 p, stk. 7*, da det ikke er hensigten at fastsætte regler om mulighed for at aftale at overdrage forpligtigelsen til håndtering af emballageaffald. Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1.1.1.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Miljøbeskyttelseslovens gældende § 9 p, stk. 9, bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at sikre mærkning af emballage. Bestemmelsen bemyndiger endvidere miljøministeren til at fastsætte regler om, at producenter og importører skal stille oplysninger om genbrug og affaldsbehandling af det markedsførte produkts emballage til rådighed for affaldsbehandlingsvirksomheder.

Den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 9, er i dag ikke udnyttet.

Det foreslås, at ophæve *§ 9 p, stk. 9*, da det ikke er hensigten at fastsætte regler om pligt til at påføre mærkning af emballage. Det er forventningen, at den kommende emballageforordning vil harmonisere krav til mærkning af emballage. Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1.1.5.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 14

Miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 8, bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at sikre opfyldelse af nærmere fastsatte mål for håndtering af emballageaffald og pligt til at gøre oplysninger om producentens eller importørens opfyldelse af disse mål for affaldshåndtering offentligt tilgængelige.

Den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 8, er i dag ikke udnyttet.

Med den foreslåede ændring af *§ 9 p, stk. 8*, der bliver stk. 10, ændres "og importørers" til "eller disses kollektives ordningers" og "importørens" ændres til "dennes kollektive ordnings".

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af § 9 z, stk. 2, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om, at oplysningsforpligtelser fastsat i medfør af bl.a. § 9 p, stk. 8, der bliver stk. 10, kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning. Den foreslåede ændring skal endvidere ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 9 z, stk. 3, hvorefter miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om pligtig opfyldelse af visse oplysningsforpligtelser gennem deltagelse i en kollektiv ordning, herunder efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 8, der

bliver stk. 10. For nærmere herom henvises til den foreslåede § 9 z, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 35, og bemærkninger hertil.

Den foreslåede ændring indebærer således, at miljøministeren i regler kan fastsætte pligt for producenter eller disses kollektive ordninger til at opfylde nærmere fastsatte mål for håndtering af emballageaffald og pligt til at gøre oplysninger om producentens eller dennes kollektive ordnings opfyldelse af disse mål for affaldshåndtering offentligt tilgængelige og på hvem af producenten eller dennes kollektive ordning, pligten skal påhvile.

Bestemmelsen i stk. 8, der bliver stk. 10, muliggør gennemførelse af 2018-affaldsdirektivets minimumskrav i artikel 8 a, stk. 3, litra e, første led, i dansk ret.

Med den foreslåede ændring udgår importøren af bestemmelsen. Dette er en konsekvens af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, hvorefter producentansvaret for emballage påhviler producenter af emballage og emballerede produkter, og hvem, der vil skulle anses for omfattet af producentansvarsforpligtelserne, fastsættes i regler efter § 9 p, stk. 2, der bliver stk. 3. For nærmere om producentbegrebet henvises til bemærkningerne til § 9 p, stk. 1 ovenfor, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

Det er som hidtil hensigten, at affaldshåndteringsmål vil blive fastsat med udgangspunkt i 2018-emballagedirektivets artikel 6. Dog forventes det aktuelt, at målene vil blive fastsat som minimumskrav til reel genanvendelse. Hensigten er at fastsætte regler, der forpligter den enkelte producent eller dennes kollektive ordning til at opfylde nærmere fastsatte affaldshåndteringsmål, der er relevante for den konkrete affaldshåndtering i henholdsvis 2018-emballagedirektivets artikel 6 og 2018-affaldsdirektivets artikel 11 (og herunder de nye og forhøjede mål, der fremgår af 2018-emballagedirektivet og 2018-affaldsdirektivet gældende senest fra 31. december 2025).

Det er endvidere hensigten, at der i bekendtgørelse fastsættes nærmere pligter for producenter eller disses kollektive ordninger til at gøre oplysninger om den enkelte producents opfyldelse af affaldshåndteringsmålene offentligt tilgængelige. Det er aktuelt hensigten, at denne pligt indføres for de kollektive ordninger.

Oplysningerne, der skal gøres offentligt tilgængelige af producenter eller disses kollektive ordninger, skal omfatte opfyldelsen af de affaldshåndteringsmål for emballageaffald, der fastsættes i medfør af bestemmelsen, og

som skal afspejle de affaldsmål, der fremgår af 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 1, litra b, nærmere betegnet affaldshåndteringsmål, der som minimum sigter mod at nå de kvantitative mål, der er relevante for ordningen for udvidet producentansvar for emballage. De kvantitative mål er både de mål, der er fastlagt i henholdsvis 2018-affaldsdirektivet og 2018-emballagedirektivet, jf. ovenfor, samt øvrige kvantitative og/eller kvalitative mål, der anses som relevante for ordningen for udvidet producentansvar for emballage, jf. ordlyden i artikel 8 a, stk. 1, litra b.

Stk. 10-13 bliver herefter stk. 11-14.

Til nr. 15

Miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 10, bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at oplyse brugere af emballerede produkter om 1) særskilt tilbagetagning af emballageaffald, 2) tilbagetagnings- og indsamlingsordninger, 3) bekæmpelse af henkastning af emballageaffald og 4) betydningen af den mærkning på emballagen, der påføres efter regler udstedt i medfør af § 9 p, stk. 9, 1. pkt. For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til afsnit 3.1.1.5.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det følger af bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende, 2019-2020, tillæg A, L112 som fremsat, side 40, at bestemmelsen indeholder hjemmel til at gennemføre 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 2, hvorefter medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affaldsindehavere, der omfattes af ordninger for udvidet producentansvar, oplyses om affaldsforebyggelsesforanstaltninger, centre for genbrug og forberedelse med henblik på genbrug, tilbagetagnings- og indsamlingssystemer og om bekæmpelse af henkastning af affald. Det fremgår endvidere af forarbejderne, jf. Folketingstidende 2020-2021, tillæg A, L179, side 19, at det af hensyn til det store overlap, der er mellem kravene til udvidet producentansvar for emballage af engangsplast og ordningen for udvidet producentansvar for emballage, vil være uhensigtsmæssigt at oprette en ny særskilt ordning for emballage af engangsplast. § 9 p, stk. 10 indeholder derfor også hjemmel til at gennemføre engangsplastdirektivets artikel 10 om oplysningstiltag for en række specifikke engangsplastprodukter, der også er emballage.

Bemyndigelsen i § 9 p, stk. 10, er i dag delvist udmøntet i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter med virkning

fra 31. december 2024, hvori der er fastsat pligt til producenter af fødevarebeholdere, indpakningsposer- og folier, drikkevarebeholdere, drikkebægre og letvægtsplastbæreposer af engangsplast om at varetage oplysningstiltag rettet mod brugere af de pågældende produkter. Det er hensigten, at den nævnte bekendtgørelse forbliver i kraft indtil den ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af loven, jf. lovforslagets § 2, stk. 3.

Det foreslås at nyaffatte *stk. 10*, der bliver stk. 11, i § 9 p. Ifølge det foreslåede § 9 p, *stk. 11,* bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om, at miljøministeren eller kommunalbestyrelsen for producenters regning eller producenter for egen regning skal oplyse brugere af emballage og emballerede produkter om følgende:

1) Affaldsforebyggelsesforanstaltninger.
2) Indsamlings- og tilbagetagningsordninger.
3) Bekæmpelse af henkastning af emballageaffald.

Det er aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at miljøministeren eller kommunalbestyrelsen skal oplyse om nr. 1-3 for producenters regning. Det er således hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal oplyse om det, som kommunalbestyrelsen typisk allerede oplyser om i dag i relation til den kommunale indsamling af affald, f.eks. indsamlingsordninger. Samtidig er det hensigten at fastsætte regler om, at miljøministeren oplyser om de informationer, der er mere generelle, f.eks. bekæmpelse af henkastning af emballageaffald. Dette er begrundet i hensynet til at sikre en ensartet, kontinuerlig og effektiv oplysningsindsats. Det er hensigten, at miljøministeren delegerer denne oplysningsopgave til Miljøstyrelsen.

Forslaget skal ses i sammenhæng med kommunalbestyrelsens opkrævning af gebyr fra producenter for oplysningstiltag samt forslaget om at bemyndige miljøministeren til at fastsætte regler om, at miljøministeren kan opkræve et gebyr for Miljøstyrelsens fulde omkostninger ved varetagelsen af oplysningsforpligtelser på producenters og importørers vegne, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, og bemærkningerne hertil.

Det er således hensigten, at oplysningspligterne skal varetages for producenters regning af kommunalbestyrelsen henholdsvis miljøministeren. Den eneste oplysningspligt i den foreslåede § 9 p, stk. 10, der bliver stk. 11, som det forventes, at miljøministeren fastsætter regler om, at producenter selv skal varetage, vil være pligten til at oplyse om producentens eventuelle egen tilbagetagningsordning (nr. 2).

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1.1.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse finder tilsvarende anvendelse på producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 21.

Til nr. 16

Miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 11, bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om
1) mængde og kategorier af emballage, der er markedsført som del af et emballeret produkt, tilbagetaget, genanvendt eller på anden måde nyttiggjort som affald,
2) den eksporterede mængde emballageaffald, og
3) hvorvidt forpligtelsen efter stk. 1 er overdraget til en kollektiv ordning, jf. § 9 z, stk. 1.

Den gældende § 9 p, stk. 11, er i dag udnyttet i bekendtgørelse nr. 466 af 16. maj 2024 om registrering og indberetning af emballage, hvori er fastsat, hvilke oplysninger om markedsførte mængder, som producenter omfattet af producentansvarsforpligtelserne for emballage, skal indberette til producentregistret. Den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 11, er i dag endvidere udnyttet i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter, til at fastsætte regler om, hvilke oplysninger, der skal afgives ved registrering af producenter i producentregistret med ikrafttrædelse 1. oktober 2024 samt til at fastsætte regler om indberetning af oplysninger om mængde og kategori af markedsførte engangsplastprodukter med ikrafttrædelse 31. december 2024.

Med den foreslåede ændring af *9 p, stk. 11,* der bliver § 9 p, stk. 12, ændres "og importørers" til "eller disses kollektive ordninger" og efter "markedsført" indsættes "herunder".

Den foreslåede ændring, hvorved "og importørers" ændres til "eller disses kollektive ordninger" skal dels ses i sammenhæng med den gældende bemyndigelse for miljøministeren i § 9 z, stk. 2, til at fastsætte regler om, at bl.a. oplysningsforpligtelser efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 11, kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning. Dels med den foreslåede § 9 z, stk. 3, hvorefter miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om pligtig opfyldelse af bl.a. visse oplysningspligter, herunder fastsat

efter § 9 p, stk. 11, der bliver stk. 12, gennem deltagelse i en kollektiv ordning. Den foreslåede ændring indebærer, at miljøministeren i regler kan fastsætte pligt for producenter eller disses kollektive ordninger til at give oplysninger om forhold omfattet af stk. 11, nr. 1-3, der bliver stk. 12, nr. 1-3, og på hvem af producenten eller dennes kollektive ordning, pligten skal påhvile.

Den foreslåede ændring indebærer endvidere at "importørers" udgår af stk. 11, og at der indsættes et " herunder" i bestemmelsen. Dette er en konsekvens af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, hvorefter producentansvaret påhviler producenter af emballage og emballerede produkter, og hvem, der skal anses for omfattet af producentansvarsforpligtelserne fastsættes i regler efter § 9 p, stk. 2, der bliver stk. 3. For nærmere om producentbegrebet henvises til bemærkningerne til § 9 p, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

Det er hensigten, at bemyndigelsen som hidtil vil blive anvendt til at fastsætte regler om, hvilke oplysninger om markedsførte mængder, som producenter omfattet af producentansvarsforpligtelserne for emballage, skal indberette til producentregistret, hvilke oplysninger, der skal afgives ved registrering af producenter i producentregistret samt til at fastsætte regler om indberetning af oplysninger om mængde og kategori af markedsførte engangsplastprodukter.

Til nr. 17

Miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 12, bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for tilsynet med overholdelse af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 2, 7 og 9-11, § 9 æ og § 9 å, stk. 3.

Den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 12, er i dag ikke udnyttet.

Det foreslås at nyaffatte § 9 p, stk. 12, der bliver stk. 13.

Med den foreslåede *§ 9 p, stk. 12*, der bliver stk. 13, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om producenters eller disses kollektive ordningers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation om indsamling, transport og behandling af emballageaffald og opfyldelse af betalingsforpligtelser forbundet hermed til brug for tilsynet med overholdelse

af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 3, 4, 11 og 12, § 9 æ og § 9 å, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at anvendelsesområdet for den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 12, udvides, således at ministeren ikke alene kan fastsætte regler om pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation om etablerede tilbagetagningsordninger, men også mere bredt oplysninger og dokumentation om producentens indsamling, transport og behandling af emballageaffald og opfyldelse af betalingsforpligtelser forbundet hermed, når producenter både har et organisatorisk og et finansielt ansvar, men også når producenter alene har et finansielt ansvar.

Der vil i medfør af den foreslåede bestemmelse f.eks. kunne fastsættes regler om, at producenter skal oplyse, hvilke tilbagetagningsordninger de har etableret, hvor affaldsindehavere kan aflevere deres emballageaffald, hvordan dette oplyses for affaldsindehavere, og hvor og hvorledes emballageaffald håndteres og genanvendes, herunder hvorledes det er sikret, at fastsatte mål for affaldshåndtering opnås. Herudover kan der fastsættes regler om, at producenter skal oplyse, hvorledes de afholder nødvendige omkostninger efter den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 3, der bliver stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, herunder hvor mange tons affald, der er betalt for, fordelt på affaldsfraktioner, og om de har afvist at afholde omkostninger i konkrete tilfælde m.v. Der kan endvidere som hidtil fastsættes krav om, at oplysningerne dokumenteres.

Det er ikke hensigten, at producenter skal tilvejebringe oplysninger og dokumentation om indsamling, transport og behandling af emballageaffald, som forestås af kommunalbestyrelsen eller af affaldsproducerende virksomheder efter regler udstedt i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, da det organisatoriske ansvar herved er overdraget til kommunalbestyrelsen eller affaldsproducerende virksomheder.

Det foreslås med bestemmelsen, at pligten til at afgive oplysninger også kan pålægges producentens kollektive ordning. Dette skyldes at producentansvaret kan opfyldes gennem en kollektiv ordning, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 1, ligesom miljøministeren efter § 9 z, stk. 2, kan fastsætte regler om, at visse oplysningsforpligtelser kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning. Med den foreslåede § 9 z, stk. 3, bemyndiges ministeren endvidere til at fastsætte regler om producenters pligt til medlemskab af en kollektiv ordning. Det er aktuelt hensigten, at denne bemyndigelse udnyttes, så det i praksis vil være kollektive ordninger, der varetager dele af

det organisatoriske ansvar og det finansielle ansvar på vegne af producenter. For nærmere herom henvises til den foreslåede § 9 z, stk. 3, i lovforslagets § 1, nr. 35, og bemærkninger hertil.

Med nyaffattelsen af den foreslåede § 9 p, stk. 12, udgår "af en hver art" og "kilo" erstattes af "tons". Der tilsigtes hermed ikke en indholdsmæssig ændring af retstilstanden. Endvidere udgår importør. Dette er en konsekvens af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, hvorefter producentansvaret påhviler producenter af emballage og emballerede produkter, og hvem, der skal anses for omfattet af producentansvarsforpligtelserne, fastsættes i regler efter § 9 p, stk. 2, der bliver stk. 3. For nærmere om producentbegrebet henvises til bemærkningerne til § 9 p, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

Den foreslåede bestemmelse giver hjemmel til at gennemføre 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 5, hvorefter medlemsstaterne indfører en passende overvågnings- og håndhævelsesramme med henblik på at sikre, at producenter af produkter og organisationer, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på deres vegne, opfylder deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar, herunder i forbindelse med fjernsalg, at de finansielle midler anvendes korrekt, og at alle de aktører, der deltager i gennemførelsen af ordningerne for udvidet producentansvar, rapporterer pålidelige data.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den gældende påbudsbestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 å, hvorefter ministeren kan meddele påbud med henblik på opfyldelse af forpligtelserne til at foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald.

Det er hensigten, at der i medfør af den foreslåede bemyndigelse vil blive fastsat regler om producenters eller disses kollektive ordningers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation.

Den foreslåede bestemmelse finder tilsvarende anvendelse på producenter af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 21

Til nr. 18

Miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 13, bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om, hvordan oplysningerne efter stk. 8 skal gøres offentligt

tilgængelige, og om, hvordan og i hvilken form oplysningerne efter stk. 9-12 skal afgives.

Den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 13, er i dag ikke udnyttet.

Med den foreslåede ændring af *§ 9 p, stk. 13*, der bliver § 9 p, stk. 14, ændres "stk. 8" til "stk. 10" og "stk. 9-12" ændres til "stk. 14-16".

Ændringerne foretages som en konsekvens af indsættelse af nye stykker og ophævelse af eksisterende stykker i § 9 p, og der tilsigtes hermed ingen indholdsmæssige ændringer.

Til nr. 19

Den gældende miljøbeskyttelseslov indeholder ikke regler om eller hjemmel til at fastsætte regler om en pligt for kommunalbestyrelsen til at opkræve gebyrer fra producenter af emballage og emballerede produkter til dækning af udgifter til indsamling, transport og behandling af emballageaffald, planlægning og administration af affaldsordninger, der indeholder emballageaffald og til oplysningstiltag omfattet af det udvidede producentansvar for emballage, eller administration og tilsyn forbundet med dette, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 p. For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 3.1.2.1.1.

Det foreslås, at der i § 9 p indsættes nye *stk. 16-21*.

Ifølge det foreslåede *stk. 16, nr. 1-7,* skal kommunalbestyrelsen fastsætte og opkræve gebyrer fra producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt kommunalt indsamlet emballageaffald, til dækning af kommunalbestyrelsens udgifter til:

1) Indsamling, transport og behandling af emballageaffald omfattet af regler udstedt i medfør af stk. 2.
2) Planlægning, etablering og administration af affaldsordninger, der vedrører emballageaffald omfattet af regler udstedt i medfør af stk. 2.
3) Oplysningstiltag efter regler udstedt i medfør af stk. 11
4) Indsamling, registrering og indberetning af oplysninger, der vedrører emballageaffald, efter regler udstedt i medfør af § 9 æ, stk. 1.
5) Administration forbundet med fastsættelse og opkrævning af gebyrer, samt dokumentation for gebyrers sammensætning.

UDKAST

6) Betaling af gebyrer efter § 48 g, stk. 1, der vedrører emballageaffald, herunder udgifter afholdt i forbindelse med Forsyningstilsynets analyser og overvågning efter § 48 d, stk. 2 og regler udstedt i medfør heraf.
7) Forskudsvis dækning af planlagte investeringer, der vedrører emballageaffald, og som omfattes af regler udstedt i medfør af stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at kommunalbestyrelsen forpligtes til administrativt at fastsætte og opkræve gebyrer (producentgebyrer) fra de producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt betalingsforpligtigelser for emballageaffald indsamlet af den pågældende kommunalbestyrelse. Dette til dækning af kommunalbestyrelsens udgifter til de opgaver, som miljøministeren fastsætter skal løses af kommunalbestyrelsen på producenternes vegne efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 7 og bemærkningerne dertil.

Med den foreslåede bestemmelse følger, at kommunalbestyrelsens omkostninger til indsamling, transport og behandling m.v. af emballageaffald og affaldshåndteringstjenester relateret til emballageaffald, fremover ikke længere skal opkræves via de kommunale affaldsgebyrer for husholdninger, jf. den gældende § 48 i miljøbeskyttelsesloven og tilhørende regler i affaldsaktørbekendtgørelsen. Bestemmelsen vil således gå forud for den gældende § 48 og regler udstedt i medfør heraf, og vil således indebære at dele af kommunalbestyrelsens samlede håndtering af affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald fremover skal finansieres af producenter eller disses kollektive ordninger. Dette med henblik på at udmønte 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, hvorefter producenter i udvidede producentansvarsordninger skal bære det finansielle ansvar for indsamling, transport og behandling m.v. af emballageaffald. Producenter eller disses kollektive ordninger skal således alene finansiere den andel af kommunalbestyrelsens affaldsomkostninger, der vedrører emballageaffald.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at kommunalbestyrelsen kan fastsætte gebyrer for kommunalt indsamlet emballageaffald fra både husholdninger og erhverv. Kommunalbestyrelsen skal således opkræve gebyrer for kommunalt indsamlet erhvervsemballageaffald, indsamlet i medfør af lovens § 49 d, stk. 2 og 3, i tilfælde hvor dette under indsamlingen sammenblandes med emballageaffald fra husholdninger. For nærmere om det kommunalt indsamlede emballageaffald fra erhverv, der under indsamlingen sammenblandes med emballageaffald fra husholdninger, henvises til den fo-

reslåede § 9 p, stk. 6, 1. pkt. I tilfælde hvor kommunalbestyrelsen ikke sammenblander emballageaffald fra erhverv og emballageaffald fra husholdninger i indsamlingen, vurderer Miljøministeriet, anmoder kommunalbestyrelsen om betaling for opgaver relateret til erhvervsaffald, efter de foreslåede regler i 9 p. stk. 8, se afsnit 3.1.2.3.4.

Det er aktuelt hensigten, at kommunalbestyrelsen ikke i første omgang skal fastsætte og opkræve gebyrer for emballageaffald af tekstil, porcelæn og keramik samt emballage, der korrekt sorteres som farligt affald, når dette indsamles via kommunale husstandsnære indsamlingsordninger. Dette skyldes, at det aktuelt er forventningen, at der, i overensstemmelse med 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, litra c om fordeling af omkostninger, ved udmøntning i bekendtgørelse, vil blive fastsat regler om, at producenter af emballage af tekstil, porcelæn og keramik i første omgang ikke forpligtes til at afholde omkostninger til indsamling, transport og affaldsbehandling af emballageaffald fra disse affaldsfraktioner, jf. afsnit 3.1.2.1.4. Tilsvarende er det aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at producenter af emballage, der sorteres som farligt affald, ikke forpligtes til at afholde omkostninger til indsamling, transport og affaldsbehandling af denne affaldsfraktion, når den indsamles via kommunale husstandsnære indsamlingsordninger.

Derudover er det aktuelt hensigten at fastsætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen i første omgang alene kan fastsætte producentgebyrer for plastemballageaffald, der ikke indsamles som husstandsnært indsamlet plastaffald samt metalemballageaffald, når disse fraktioner indsamles via bringeordninger (genbrugspladser), hvis kommunalbestyrelsen selv fastsætter retvisende fordelingsnøgler for andelen af emballageaffald og ikke-emballageaffald i disse fraktioner. Som nærmere beskrevet i afsnit 3.1.1.2.5 har det endnu ikke været muligt at fastsætte nationale fordelingsnøgler for disse fraktioner.

Det foreslåede § 9 p, *stk. 16, nr. 1,* indebærer, at kommunalbestyrelsen særskilt skal opgøre omkostninger til indsamling, transport og behandling af emballageaffald m.v. Omkostningerne opgøres på baggrund af de samlede omkostninger til indsamling, transport og behandling af affald i de affaldsordninger, som er omfattede af den foreslåede § 9 p, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 7 og brug af fastlagte fordelingsnøgler, jf. bemyndigelsen i det foreslåede § 9 p, stk. 17, som beskrives nærmere nedenfor.

Med den foreslåede bestemmelse forudsættes det, at omkostninger til håndtering af affald, der ikke er emballageaffald, men som er indsamlet sammen med emballageaffald fra husholdninger, og som overdrages til producenter

eller disses kollektive ordninger med henblik på den videre transport og behandling, jf. de foreslåede § 9 p, stk. 7 og § 45 stk. 8 og 9, fortsat skal finansieres over affaldsgebyrer efter den gældende § 48 i miljøbeskyttelsesloven og regler udstedt i medfør heraf.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med det foreslåede § 9 p, stk. 6, om en tildelingsordning for husholdningsemballageaffald m.v., der er kommunalt indsamlet og tildeling af betalingsforpligtelser for kommunalbestyrelsens indsamling, transport og behandling af husholdningsemballageaffald, og den foreslåede § 9 p, stk. 8, om en tildelingsordning for betalingsforpligtelser for kommunalbestyrelsens eller emballageaffaldsproducerende indsamling, transport og behandling af emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder. Se også lovforslagets § 1, nr. xx om tildeling og bemærkningerne hertil.

Det foreslåede § 9 p, stk. 16, *nr. 2,* indebærer, at kommunalbestyrelsen skal opgøre de nødvendige omkostninger til planlægning og etablering af ordninger for emballageaffald, og til administration af selve ordningerne, som skal medtages i kommunalbestyrelsens fastsættelse af producentgebyrer. Det kunne f.eks. være omkostninger til den konkrete affaldsplanlægning for de relevante emballageaffaldsfraktioner, udarbejdelse af udbudsmateriale, drift af borgerservice for de omfattede affaldsordninger, overhead-omkostninger m.v. Med overhead-omkostninger menes her bl.a. drift af it-systemer, bygninger, m.v., som er relaterede til håndteringen af emballageaffald.

Det foreslåede § 9 p, stk. 16, *nr. 3,* indebærer, at kommunalbestyrelsen skal opgøre omkostninger til at kunne løse de oplysningsforpligtelser, som kommunalbestyrelsen pålægges at løse for producenter eller disses kollektive ordningers regning efter den foreslåede § 9 p, stk. 10, der bliver stk. 11, jf. lovforslagets § 1, nr. 15 og bemærkningerne hertil. Omkostningerne skal opgøres særskilt og medtages ved kommunalbestyrelsens fastsættelse af producentgebyrer.

Det foreslåede § 9 p, stk. 16, *nr. 4*, indebærer, at kommunalbestyrelsen skal opgøre omkostninger forbundet med indsamling og registrering af oplysninger vedrørende de af kommunalbestyrelsen etablerede affaldsordninger til brug for indberetning til producentregistret efter regler udstedt i medfør af den gældende § 9 æ, stk. 1, og den producentregisteransvarlige organisations (Dansk Producentansvar) afgørelser om tildeling på baggrund af det indberettede. Omkostningerne hertil skal opgøres særskilt og medtages ved kommunalbestyrelsens fastsættelse af producentgebyrer.

UDKAST

Det foreslåede § 9 p, stk. 16, *nr. 5*, indebærer, at kommunalbestyrelsen særskilt skal opgøre omkostninger til kommunalbestyrelsens generelle administration forbundet med fastsættelse og opkrævning af gebyrer, som medtages ved kommunalbestyrelsens fastsættelse af producentgebyrer.

Det foreslåede § 9 p, stk. 16, *nr. 6*, indebærer, at kommunalbestyrelsen særskilt skal opgøre omkostninger baseret på kommunalbestyrelsens udgifter til Forsyningstilsynets opgaver med at analysere og overvåge producentgebyrer efter regler udstedt i medfør af den foreslåede § 48 d, stk. 2, som vil skulle medtages ved kommunalbestyrelsens fastsættelse af producentgebyrer.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3.1.2.2 om den foreslåede ordning for Forsyningstilsynets opgaver med analyser og overvågning.

Det foreslåede § 9 p, stk. 16, *nr. 7*, indebærer, at kommunalbestyrelsen særskilt skal opgøre omkostningerne til forskudsvis dækning af planlagte investeringer på affaldsområdet vedrørende emballageaffald, som skal medtages ved kommunalbestyrelsens fastsættelse af producentgebyrer.

Med planlagte investeringer menes her bl.a. investeringer i renovering af omlastepladser og genbrugspladser, indkøb af nyt materiel m.v.

Det forudsættes, at kommunalbestyrelsen administrativt fastsætter gebyrerne således, at der som udgangspunkt tilstræbes fuld dækning for de omkostninger, der er forbundne med de pågældende ovennævnte gebyrbelagte områder efter de af Finansministeriet fastsatte kalkulationspincipper.

Bestemmelsen skal læses i sammenhæng med det foreslåede § 9 p, stk. 17, hvorefter miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af gebyrer efter det foreslåede § 9 p, *stk. 16*, herunder regler om opgørelse af omkostninger og dokumentation for gebyrets sammensætning., jf. lovforslagets §1, nr. 19 og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at kommunalbestyrelsen kan fastsætte gebyrer for kommunalt indsamlet emballageaffald fra både husholdninger og erhverv. Kommunalbestyrelsen skal således opkræve gebyrer for kommunalt indsamlet erhvervsemballageaffald, indsamlet i medfør af lovens § 49 d, stk. 2 og 3, i tilfælde hvor dette under indsamlingen sammenblandes med emballageaffald fra husholdninger. For nærmere om det kommunalt indsamlede emballageaffald fra erhverv, der under indsamlingen

sammenblandes med emballageaffald fra husholdninger, henvises til den foreslåede § 9 p, stk. 6, 1. pkt. I tilfælde hvor kommunalbestyrelsen ikke sammenblander emballageaffald fra erhverv og emballageaffald fra husholdninger i indsamlingen, vurderer Miljøministeriet, anmoder kommunalbestyrelsen om betaling for opgaver relateret til erhvervsaffald, efter de foreslåede regler i 9 p. stk. 8, se afsnit 3.1.2.3.4.

Det er aktuelt hensigten, at kommunalbestyrelsen ikke i første omgang skal fastsætte og opkræve gebyrer for emballageaffald af tekstil, porcelæn og keramik samt emballage, der korrekt sorteres som farligt affald, når dette indsamles via kommunale husstandsnære indsamlingsordninger. Dette skyldes, at det aktuelt er forventningen, at der, i overensstemmelse med 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, litra c om fordeling af omkostninger, ved udmøntning i bekendtgørelse, vil blive fastsat regler om, at producenter af emballage af tekstil, porcelæn og keramik i første omgang ikke forpligtes til at afholde omkostninger til indsamling, transport og affaldsbehandling af emballageaffald fra disse affaldsfraktioner, jf. afsnit 3.1.2.1.4. Tilsvarende er det aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at producenter af emballage, der korrekt sorteres som farligt affald, ikke forpligtes til at afholde omkostninger til indsamling, transport og affaldsbehandling af denne affaldsfraktion, når den indsamles via kommunale husstandsnære indsamlingsordninger.

Derudover er det aktuelt hensigten at fastsætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen i første omgang alene kan fastsætte producentgebyrer for plastemballageaffald, der ikke indsamles som husstandsnært indsamlet plastaffald samt metalemballageaffald, når disse fraktioner indsamles via bringeordninger (genbrugspladser), og når kommunalbestyrelsen selv fastsætter retvisende fordelingsnøgler for andelen af emballageaffald og ikke-emballageaffald i disse fraktioner. Som nærmere beskrevet i afsnit 3.1.1.2.5 har det endnu ikke været muligt at fastsætte nationale fordelingsnøgler for disse fraktioner.

Det bemærkes, at producenters forpligtelse til at svare betaling til kommunalbestyrelsen vil kunne opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning, jf. den foreslåede ændring til § 9 z, stk. 2, i lovforslagets § 1, nr. 35.

Det foreslås med *§ 9 p, stk. 17, 1. pkt.,* at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af gebyrer efter det foreslåede stk. 16, herunder regler om opgørelse af omkostninger og dokumentation for gebyrernes sammensætning.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at miljøministeren bl.a. kan fastsætte regler om, hvordan kommunalbestyrelsen skal opgøre de relevante omkostninger for håndtering af emballageaffald, hvorledes producentgebyrernes sammensætning skal dokumenteres og i hvilket omfang, samt hvornår og hvordan gebyrerne skal fastsættes og opkræves.

Det er aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen én gang årligt skal fastsætte og offentliggøre producentgebyrer, samt at producentgebyrer skal opkræves samlet for alle omfattede affaldsordninger i et passende interval, f.eks. 2-4 gange årligt, således at producenter eller disses kollektive ordninger modtager opkrævninger på samme tidspunkter på året.

Det er endvidere aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen som udgangspunkt skal fastsætte ét gebyr pr. affaldsordning, hvilket f.eks. vil indebære, at der skal fastsættes ét gebyr for indsamling af glasaffald i en henteordning og ét gebyr for kombineret indsamling af plast- og metalaffald. Kombineret indsamling af to eller flere affaldsfraktioner udgør én affaldsordning. Indsamling via en genbrugsplads er at betragte som en ordning, og der skal således som udgangspunkt fastsættes ét gebyr for genbrugspladsordningen. Da det ikke kan udelukkes, at tildelingsordningen for husholdningsemballageaffald, der er kommunalt indsamlet, jf. det foreslåede § 9 p, stk. 6, kan medføre, at en affaldsordning med to eller flere affaldsfraktioner, der indsamles kombineret, tildeles to forskellige producenter eller disses kollektive ordninger, er det aktuelt hensigten at fastsætte regler, om at kommunalbestyrelsen i sådanne tilfælde skal opgøre omkostninger pr. affaldsfraktion og opkræve disse separat fra producenter eller disses kollektive ordninger med udgangspunkt i de fastsatte producentgebyrer..

Det er desuden hensigten, at miljøministeren vil fastsætte regler om, at omkostninger til håndtering af emballageaffald opgøres på baggrund af de samlede faktiske omkostninger til de respektive affaldsordninger, der opdeles efter faste fordelingsnøgler for andelen af emballageaffald i de affaldsfraktioner, hvor emballageaffaldet indsamles af kommunalbestyrelsen sammen med andet affald, der ikke er emballageaffald. Det er således hensigten, at der ved bekendtgørelse vil blive fastsat faste fordelingsnøgler for husholdningsaffald, som kommunalbestyrelsen forpligtes til at benytte til at opgøre omkostninger til emballageaffald, og som producenterne forpligtes til at betale for. Det forventes, at der fastsættes fordelingsnøgler for affaldsfraktionerne plast, glas, metal, pap, papir, mad- og drikkekartoner, træ samt kombineret indsamling af disse fraktioner (f.eks. sammenblandet plast- og metalaffald), og desuden for farligt affald og emballageaffald korrekt sorteret i restaffald.

Fordelingsnøglerne forventes at blive fastsat på baggrund af analyser af fysiske affaldsfraktioner ved et antal stikprøver, som kan danne grundlag for generelle antagelser om andelen af emballageaffald i en given affaldsfraktion. Det forventes, at opgaven med at udarbejde affaldsanalyserne med udmøntningen vil blive delegeret til Miljøstyrelsen efter regler udstedt i medfør af det foreslåede § 9 p stk. 19.

Som følge af det foreslåede 3. pkt. i den foreslåede § 9 p, stk. 3, der bliver til stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, er det desuden hensigten, at der på sigt fastsættes regler om, at kommunalbestyrelsen skal opgøre omkostninger til emballageaffald ud fra det fastsatte serviceniveau. Kommunalbestyrelsen vil således, når serviceniveauet er fastlagt, ikke kunne inkludere omkostninger, der rækker udover serviceniveauet.

Det er desuden aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen ved fastsættelse og opgørelse af producentgebyrer for hver affaldsordning, hvor relevant, skal fratrække indtægter fra salg af sekundære råvarer.

Det forudsættes, at der ved beregning af gebyrer for hver affaldsordning inkluderes en forholdsmæssig andel af eventuelle fællesomkostninger ud fra en rimelighedsbetragtning. Det kunne f.eks. være omkostninger til drift af en kommunal omlasteplads, som ikke kan henføres specifikt til én bestemt affaldsfraktion eller for genbrugspladser, hvor f.eks. arealforbrug på pladsen, litervolumen eller vægt pr. affaldsfraktion kan anvendes til fastsættelse og opgørelse af omkostninger til emballageaffald.

Bemyndigelsen kan også anvendes til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal dokumentere, hvordan gebyrer efter det foreslåede § 9 p, stk. 16 er opgjort og sammensat i forbindelse med fastsættelsen og opkrævningen heraf. Det er aktuelt hensigten at fastsætte nærmere regler, om at kommunalbestyrelsen årligt skal udarbejde en særskilt opgørelse over de omkostninger, der indgår i producentgebyrerne, jf. den foreslåede § 9 p, stk. 16.

Det er endvidere aktuelt hensigten, at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal udarbejde en årlig rapport om omkostninger til affaldsindsamling. Rapporten forventes bl.a. at skulle indeholde oplysninger om større investeringer eller ændringer i affaldsindsamlingen i løbet af opgørelsesperioden, samt hvordan kommunalbestyrelsen har arbejdet med omkostningseffektivitet i indsamlingen i henhold til regler udstedt i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 2,2. pkt. Det forventes desuden, at rapporten skal indeholde

en beskrivelse af kommunalbestyrelsens aktuelle serviceniveau for kommunal affaldsindsamling, og, når der er fastsat et serviceniveau for kommunalbestyrelsens affaldsindsamling, forventes det desuden at rapporten skal indeholde en beskrivelse af, hvordan kommunalbestyrelsen har forholdt sig til serviceniveauet, jf. regler udstedt i medfør af det foreslåede 9 p, stk. 4, 3. pkt. og bemærkningerne hertil.

Med den foreslåede bestemmelse i § 9 p, *stk. 17, 2. pkt.*, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om krav om fremsendelse af dokumentation for gebyrets sammensætning og om offentliggørelse af denne på kommunalbestyrelsens hjemmeside. Det er aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at den ovenfor beskrevne rapport skal fremsendes til Miljøstyrelsen én gang årligt og offentliggøres på kommunalbestyrelsens hjemmeside.

De foreslåede *stk. 16* og *stk. 17* indeholder hjemmel til at gennemføre 2018-affaldsrammedirektivets artikel 8 a, stk. 4, som bl.a. indeholder krav, om at omkostningerne skal fastsættes på en gennemsigtig måde af de berørte aktører. Rapporten vil således medvirke til at sikre gennemsigtighed for de kommunale omkostninger til affaldshåndtering af emballageaffald.

Ifølge det foreslåede *stk. 18* kan kommunalbestyrelsens afgørelser efter stk. 16 ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Afgørelser om kommunalbestyrelsens gebyropkrævning efter det foreslåede stk. 16 vil ofte ske i form af fakturaer, som er udstedt på baggrund af samme bestemmelse. Spørgsmålet om afgørelsens lovlighed og rigtighed vil derfor typisk være et spørgsmål om, hvorvidt omkostningsopgørelsen, som ligger til grund for det opkrævede gebyrbeløb, er korrekt. Spørgsmål af denne art ligger ikke inden for Miljø- og Fødevareklagenævnets særlige kompetence som rekursinstans.

Endelighedsbestemmelsen afskærer ikke kommunetilsynet fra at efterprøve en afgørelses lovlighed, jf. kommunestyrelseslovens § 48, men der er alene tale om en prøvelse af afgørelsens lovlighed. En efterprøvelse kan ligeledes foretages af Folketingets Ombudsmand, jf. ombudsmandslovens § 13 efter §§ 7 og 8. Endelig vil kommunalbestyrelsens afgørelser om opkrævning af producentgebyrer kunne prøves ved domstolene, jf. grundlovens § 63.

De foreslåede bestemmelser i § 9 p, stk. 16-18 finder tilsvarende anvendelse på producenter af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 21.

UDKAST

Den gældende bestemmelse om betaling af gebyrer til dækning af myndighedernes omkostninger ved administration og tilsyn i forbindelse med loven, jf. § 88, vurderes ikke at have tilstrækkelig klarhed til at rumme alle de med producentansvaret for emballage forbundne administrative opgaver. For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 3.1.2.4.1.

Det foreslås derfor at indsætte nyt *stk. 19, nr. 1-5* i § 9 p, som bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om opkrævning af gebyr hos producenter til dækning af miljøministerens omkostninger forbundet med administrationen af det udvidede producentansvar for emballage.

Ifølge det foreslåede § 9 p, *stk. 19, nr. 1-5* bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om, at producenter af emballage skal betale et gebyr til dækning af statens omkostninger forbundet med administration af det udvidede producentansvar, herunder 1) opgørelse af andelen af emballageaffald i indsamlet affald fordelt på affaldsfraktioner, herunder hvor relevant fordelt på brancher, 2) sekretariatsbetjening af visse rådgivende udvalg vedrørende producentansvar for emballage m.v. nedsat af Miljøstyrelsen med henblik på fastsættelse og løbende opdatering af relevante nøgletal og udarbejdelse af analyser angående omkostningseffektivitet, 3) oplysningstiltag efter regler fastsat i medfør af stk. 11, 4) behandling af klager over afgørelser truffet medfør af § 9 ø, stk. 1, jf. stk. 3 og 5) administration forbundet med fastsættelse af opkrævning af gebyr.

Det forventes, at gebyrets størrelse for den enkelte producent vil blive beregnet efter den pågældende producents samlede markedsførte mængde af emballage inden for et kalenderår, samt Miljøstyrelsens realiserede timeforbrug til løsning af de pågældende opgaver, indirekte omkostninger hertil, samt evt. omkostninger til brug af private rådgivere, jf. Økonomistyrelsens vejledning om prisfastsættelse. Første gang vil gebyrets størrelse blive fastsat på baggrund af skøn over forventet tidsforbrug. Gebyret vil således være et generelt gebyr for alle de tilmeldte producenter, men ved fastsættelse af gebyrets størrelse vil der blive taget højde for, at nogle af de administrative opgaver alene kan henføres til producenter af erhvervsemballage, f.eks. fastsættelse og opdatering af nøgletal for erhvervsemballageaffald eller producenter af husholdningsemballage, f.eks. analyser af omkostningseffektivitet i den kommunale indsamling af emballageaffald. Det er forudsat, at de kollektive ordninger kan betale gebyret på vegne af deres medlemmer, hvorfor Miljøstyrelsen i sådanne tilfælde kan opkræve betaling af producenters gebyrer hos den kollektive ordning, som de pågældende producenter er medlem af i stedet for at opkræve gebyret enkeltvis hos de enkelte producenter.

Hvis den kollektive ordning ikke betaler gebyrerne, kan Miljøstyrelsen rette kravet mod de enkelte producenter.

Det foreslåede § 9 p, *stk. 19, nr. 1*, indebærer, at omkostninger til opgørelse af andelen af emballageaffald i affaldsfraktioner, herunder hvor relevant fordelt på brancher, vil kunne omfattes af regler om gebyrfinansiering. Forslaget skal ses i sammenhæng med kommunalbestyrelsens opkrævning af gebyrer hos producenter eller disses kollektive ordning for håndtering af emballageaffald, jf. det foreslåede § 9 p, stk. 16. Således vil kommunalbestyrelsen skulle fastsætte producentgebyrer på baggrund af omkostninger for indsamling og i visse tilfælde affaldshåndtering af emballageandelen af de omfattede affaldsfraktioner. Emballageandele vil på baggrund af affaldsanalyser blive fastlagt ved bekendtgørelse som fordelingsnøgler, som kommunalbestyrelsen forpligtes til at anvende, når kommunalbestyrelsen fastsætter producentgebyrer.

Forslaget skal endvidere ses i sammenhæng med miljøministerens mulighed for at fastsætte regler om opgørelse af omkostningerne for producenter af emballage til erhverv, som bliver til emballageaffald hos affaldsproducerende virksomheder og ikke indsamles af kommunalbestyrelsen, jf. forslagets § 1, nr. 7 og bemærkningerne hertil. Således vil den økonomiske kompensation for erhvervsemballageaffald skulle fastsættes på baggrund af den fastlagte beregningsmetode for dette, herunder emballageandelen af en given affaldsfraktion i en given branche. Emballageandele til brug for beregningsmetoden vil på baggrund af affaldsanalyser blive fastlagt ved bekendtgørelse som fordelingsnøgler pr. relevant branche. Opgørelsen af andelen af emballageaffald i affaldsfraktioner kan omfatte analyser af fysiske affaldsfraktioner ved et antal stikprøver, som kan danne grundlag for generelle antagelser om andelen af emballageaffald i en given affaldsfraktion.

Opgørelsen kan ligeledes omfatte skrivebordsanalyser, hvor mængden af emballageaffald i en given fraktion fastlægges ud fra data om, hvilke emballerede produkter en virksomhed eller borger typisk køber, og hvor meget emballageaffald dette vil generere. Denne type af opgørelsesmetode vil kunne anvendes i tilfælde, hvor denne metode kan give et generelt retvisende billede af andelen af emballageaffald i en affaldsfraktion.

Særligt for erhvervsaffald vil det være relevant at lave flere analyser af de samme affaldsfraktioner fordelt efter brancher, idet sammensætningen af en affaldsfraktion kan være forskellig alt efter om der er tale om eksempelvis

et hotel eller en produktionsvirksomhed. I udmøntningen vil det blive fastlagt, hvor mange brancher, der laves analyser for.

Det forventes, at opgaven med at udarbejde affaldsanalyserne vil blive delegeret til Miljøstyrelsen, som enten selv vil gennemføre affaldsanalyserne eller indgå aftale med en privat rådgiver herom. Omkostningerne til opgørelsen kan omfatte Miljøstyrelsens omkostninger til private rådgivere, planlægning af, hvilke analyser der skal sættes i værk m.v. Det bemærkes, at Miljøstyrelsen allerede har foretaget en række analyser, men at det vil blive nødvendigt at foretage nye analyser løbende, idet affaldssammensætningen kan ændre sig over tid.

Den foreslåede bemyndigelse i § 9 p, *stk. 19, nr. 2*, indebærer, at omkostninger til sekretariatsbetjening af visse rådgivende udvalg vedrørende producentansvar for emballage m.v. nedsat af Miljøstyrelsen med henblik på fastsættelse og løbende opdatering af relevante nøgletal og udarbejdelse af analyser angående omkostningseffektivitet vil kunne omfattes af regler om gebyrfinansiering.

Det er aktuelt hensigten, at miljøministeren vil gebyrfinansiere omkostninger i forbindelse med fastsættelse og løbende opdatering af beregningsmetode og nøgletal med henblik på fastsættelse af producenters eller disses kollektive ordningers betaling for indsamling, transport og behandling af emballageaffald fra erhverv og kommunalt indsamlet affald, der ikke er emballageaffald, men overdrages sammen med dette, jf. lovforslagets § 1, nr. 54. Dette vil bl.a. indebære, at miljøministeren løbende kan opdatere nøgletal for indsamling, transport og behandling af affald, herunder løbende opdatering af nøgletal for affaldsbehandling på baggrund af en række udvalgte prisindekser for afsætning af genanvendte materialer. Dette af hensyn til at sikre en betaling så tæt på aktuelle markedspriser som muligt. Miljøministeren vil have mulighed for at indkøbe konsulentbistand til at løfte disse opgaver og evt. tilkøbe adgang til de udvalgte indekser. Derudover kan miljøministeren nedsætte rådgivende udvalg med repræsentanter fra for eksempel kommunalbestyrelser, kollektive ordninger og erhvervsorganisationer, der kan bistå med at kvalificere og opdatere beregningsmetode og nøgletal. Det foreslås desuden, at miljøministerens omkostninger til analyser til understøttelse af omkostningseffektivitet i kommunernes indsamling af emballageaffald også kan gebyrfinansieres, hvor relevant.

Den foreslåede bemyndigelse i § 9 p, *stk. 19, nr. 3* indebærer, at oplysningstiltag efter regler fastsat i medfør af det foreslåede stk. 10, der bliver stk. 11 i lovforslagets § 1, nr. 15, vil kunne omfattes af regler om gebyrfinansiering.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at Miljøstyrelsen skal varetage visse oplysningsforpligtelser på producenters og importørers vegne, jf. det foreslåede § 9 p, stk. 10, der bliver stk. 11, og bemærkningerne hertil.

Det forventes, at miljøministeren ved bekendtgørelse fastsætter et gebyr for producenter af emballage baseret på Miljøstyrelsens faktiske omkostninger til at oplyse borgere og virksomheder. Gebyrets størrelse for den enkelte producent og importør vil blive beregnet efter den pågældende producents eller importørs samlede markedsførte mængde af emballage inden for et kalenderår.

Det er desuden hensigten, at fastsætte regler om, at Miljøstyrelsen skal varetage oplysningsforpligtelserne efter engangsplastdirektivets artikel 10. Det er hensigten at generelle oplysningstiltag dækkende alle emballager, samt drikkevarebeholdere og drikkebægre, der ikke er emballager, skal finansieres efter regler udstedt i medfør af det foreslåede stykke. Det er hensigten, at oplysningstiltag, der udelukkende er målrettet engangsplastprodukterne (fødevare- og drikkevarebeholdere, drikkebægre, letvægtsplastbæreposer, indpakningsposer og –folier) vil blive finansieret via gebyr efter den foreslåede bemyndigelse i stk. 22, som gennemgået nedenfor.

Det forventes, at der vil blive fastlagt regler om, at gebyret skal opkræves én gang om året i forbindelse med opkrævning af andre gebyrer efter loven, herunder gebyrer fastsat efter regler udstedt i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 9 ø, stk. 4, om gebyrer til producentregisteret samt gebyrer for tilsyn med tilmelding og indrapportering til et register oprettet efter § 9 æ, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 39.

Det foreslåede § 9, *stk. 19, nr. 4* indebærer, at der kan blive opkrævet gebyr for de tilmeldte producenter til betaling af ministerens faktiske omkostninger til behandling af klager over afgørelser truffet af den private organisation (Dansk Producentansvar), som har fået delegeret afgørelsesvirksomhed i medfør § 9 ø, stk. 1, jf. stk. 3. Det drejer sig bl.a. om afgørelser om tildelinger, sikkerhedsstillelse og hvilke producenter og produkter, der er omfattet af det udvidede producentansvar.

Det er aktuelt hensigten, at klagesagsbehandlingen skal finansieres af de tilmeldte producenter igennem opkrævning af et generelt administrationsgebyr. Omkostningerne til klagesagsbehandlingen fastsættes i henhold til Økonomistyrelsens vejledning om prisfastsættelse, hvilket omfatter direkte omkostninger i form af f.eks. lønomkostninger samt indirekte omkostnin-

UDKAST

ger, herunder fællesomkostninger. De samlede omkostninger til klagesagsbehandlingen fordeles herefter forholdsmæssigt på de tilmeldte producenter ud fra markedsførte mængder inden for et kalenderår. I det første år vil opgørelsen af gebyret basere sig på et estimat over antallet af klagesager og den forventede tid, der vil blive brugt på sagsbehandlingen m.v. Miljøstyrelsen estimerer aktuelt, at der vil være en del klagesager det første år, men at antallet vil være faldende i takt med, at en administrativ praksis bliver etableret.

Den foreslåede bemyndigelse i § 9 p, *stk. 19, nr. 5* indebærer, at miljøministerens omkostninger til administration og opkrævning af gebyrerne, vil kunne gebyrfinansieres. Det er aktuelt hensigten, at anvende bemyndigelsen til at fastsætte regler om, at omkostninger til bl.a. fakturering, herunder udregning, fakturaoprettelse og løbende udsendelse af fakturaer, skal gebyrfinansieres efter den foreslåede bestemmelse.

Det er hensigten, at opkrævning af gebyrerne efter det foreslåede stk. 19, nr. 1-5 delegeres til Miljøstyrelsen i medfør af den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 80, og at fastsættelse og opkrævning af gebyr ikke vil kunne påklages til anden administrativ myndighed.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 19, finder tilsvarende anvendelse på producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 21.

Efter miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 3, 1. pkt., fastsætter miljøministeren regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, affaldshåndterings- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med emballageaffald og oprydningsforpligtelser i forbindelse med affald fra emballage af engangsplast.

Det fremgår af bestemmelsens forarbejder, at den har til formål at implementere engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 2 og 4, hvoraf det fremgår, at medlemsstaterne skal sikre, at producenter af engangsplastprodukter opført i engangsplastdirektivets bilag del E, afsnit I (fødevarebeholdere, indpakningsposer- og folier, drikkevarebeholdere, drikkebægre og letvægtsplastbæreposer) afholder følgende omkostninger:

– Omkostningerne ved de oplysningstiltag, der er omhandlet i artikel 10, vedrørende disse produkter. Det drejer sig om oplysning om tilgængelige genbrugelige alternativer, genbrugssystemer og affaldshåndteringsmulighe-

der og oplysning om den belastning på miljøet som henkastet affald og anden uhensigtsmæssig affaldsbortskaffelse af engangsplastprodukterne medfører.

– Omkostningerne ved indsamling af affald fra disse produkter, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer, herunder infrastrukturen og driften heraf, og dets efterfølgende transport og behandling af nævnte affald.

– Omkostninger ved oprydning af henkastet affald forårsaget af disse produkter og dets efterfølgende transport og behandling af dette henkastede affald.

– Omkostninger ved indsamling og rapportering af data i overensstemmelse med affaldsrammedirektivets artikel 8 a, stk. 1, litra c.

Det følger af engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 4, at de omkostninger, der skal afholdes, ikke må ikke være højere, end hvad der er nødvendigt for, at de tjenester, der er omhandlet deri, kan leveres på en omkostningseffektiv måde, og skal fastsættes på gennemsigtig vis mellem de berørte aktører. Det fremgår desuden, at omkostningerne ved oprydning af henkastet affald begrænses til aktiviteter iværksat af de offentlige myndigheder eller på deres vegne, samt at beregningsmetoden udvikles på en måde, der gør det muligt at fastlægge omkostningerne ved oprydning af henkastet affald på en forholdsmæssig måde. Det fremgår desuden, at for at minimere de administrative omkostninger kan medlemsstaterne fastsætte finansielle bidrag til oprydning af henkastet affald ved at fastsætte passende flerårige faste beløb.

Den gældende bestemmelse er i dag udmøntet for fødevarebeholdere, indpakningsposer- og folier, drikkevarebeholdere, drikkebægre og letvægtsplastbæreposer af engangsplast i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter med virkning fra 31. december 2024. Det er hensigten, at den nævnte bekendtgørelse forbliver i kraft indtil den ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af loven, jf. lovforslagets § 2, stk. 3.

For en nærmere gennemgang af gældende ret og den konkrete udmøntning, henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 3.1.2.4 og bestemmelsens oprindelige forarbejder, jf. Folketingstidende 2021, tillæg A, L179 som fremsat, side 50-51 og ovenfor nævnte bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter.

Det foreslås, at nyaffatte stk. 3 i § 9 p, hvorved de dele, der omhandler oprydnings- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med emballage af engangsplast, udgår af bestemmelsen. For nærmere om nyaffattelsen henvises til bemærkningerne til det foreslåede stk. 4, jf. lovforslagets nr. 9.

Det foreslås, at der i miljøbeskyttelseslovens § 9 p indsættes et nyt stk. Ifølge det foreslåede § 9 p, *stk. 20, nr. 1-4* bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om, at producenter af emballager af engangsplast skal betale et gebyr til hel eller delvis dækning af offentlige myndigheders omkostninger forbundet med:
1) Oprydning af henkastet affald fra emballager af engangsplast og håndtering heraf.
2) Indsamling af affald fra emballager af engangsplast, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer, og håndtering heraf.
3) Oplysningstiltag for at forebygge og reducere mængden af henkastet affald fra emballager af engangsplast.
4) Administration af gebyret, herunder evaluering af gebyret.

Den foreslåede bemyndigelse indebærer, at miljøministeren kan fastsætte regler til gennemførelse af kravene i engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 2, hvorefter producenter af visse engangsplastprodukter skal afholde omkostninger ved oprydning af henkastet affald forårsaget af disse produkter, indsamling af affald fra disse produkter, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer og oplysningstiltag efter engangsplastdirektivets artikel 10, vedrørende disse produkter. Forslaget viderefører gældende ret, idet det dog præciserer gældende ret og giver miljøministeren en eksplicit bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om de omkostninger, som producenter af emballager af engangsplast skal afholde, skal dækkes via et gebyr.

Der er med den foreslåede bestemmelse ikke tiltænkt nogen ændring af den hidtige retstilstand for så vidt angår den gældende § 9 p, stk. 3, hvorfor den foreslåede bestemmelse fortsat udgør hjemmel til at implementere engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 2 og 4.

Det er således hensigten, at det er omkostninger forbundet med kommunalbestyrelsernes, Naturstyrelsens og Vejdirektoratets oprydning m.v., der vil blive finansieret gennem gebyr fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 20. Fastsættelse af gebyrer for oprydningsforpligtelser efter bekendtgørelse om oprydningsansvar for visse engangsplastprodukter er sket vil fremadrettet ske på baggrund af eksterne rapporter med kortlægning af de offentlige myndigheders omkostninger til renhold og oprydning, samt affaldsanalyser

af henkastede og indsamlede mængder affald af de omfattede emballager af engangsplast. Det er hensigten, at der hvert tredje år foretages affaldsanalyser over de henkastede og indsamlede mængder affald fra de enkelte engangsplastprodukter samt opgørelser over kommunalbestyrelsers og andre offentlige myndigheders omkostninger til renhold. Affaldsanalyser og opgørelser har og vil inkludere både land- og bykommuner. Det er fortsat hensigten, at interessenter inddrages i forbindelse med affaldsanalyser og i nødvendigt omfang også frivillige organisationer, der har erfaring med oprydning i naturen. Herudover er det fortsat hensigten, at der hvert år foretages stikprøvevise opgørelser hos udvalgte kommuner og andre offentlige myndigheder over disses omkostninger til renhold. Der vil dog være et vist rimeligt skøn forbundet med at fastsætte de eksakte omkostninger til kommunernes og andre offentlige myndigheders renhold af affald fra de omfattede engangsplastprodukter og de enkelte produktkategoriers andel heraf, idet der ikke foretages særskilt oprydning og indsamling af engangsplastprodukter.

Miljøministeriet har vurderet, at det ikke er praktisk muligt at fastsætte generiske retningslinjer for rimeligt renholdelsesniveau, således som det var forudsat i forarbejderne til de gældende bestemmelser i § 9 p, stk. 3, 1. pkt. § 9 s, stk. 3, 1. pkt., og § 9 t, stk. 3, 1. pkt., jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, side 20, 29 og 37. Dette skyldes, at der er stor forskel på behovet for renhold i kommunerne, og behovet ændrer sig i løbet af året bl.a. på grund af vejrforhold og sæsonprægede aktiviteter. Det er derfor i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter forudsat, at affaldsanalyser og opgørelser over offentlige myndigheders omkostninger til renhold baseres på det til enhver tid værende renholdelsesniveau.

Det er hensigten, at gebyrindtægter, der vedrører renhold, allokeres ud til de offentlige myndigheder, der varetager opgaven med renhold. Den andel af gebyrindtægterne, der vedrører statens omkostninger til renhold bevilges til Naturstyrelsen og Vejdirektoratet og vil på den baggrund tilfalde råderummet, mens den andel af gebyrindtægterne, der vedrører kommunalbestyrelsernes omkostninger, allokeres til kommunalbestyrelserne på baggrund af Det Udvidede Totalbalanceprincip.

I forhold til den foreslåede § 9 p, stk. 20, nr. 3 er det aktuelt hensigten, at miljøministeren delegerer oplysningsopgaven til Miljøstyrelsen. Det er aktuelt hensigten, at oplysningstiltag, der udelukkende er målrettet engangsplastprodukter (fødevare- og drikkevarebeholdere, drikkebægre, letvægtsplastbæreposer, indpakningsposer og –folier) skal finansieres gennem geby-

ret i den foreslåede § 9 p, stk. 20, mens oplysningstiltag, der vedrører emballager generelt, vil blive finansieret via gebyr efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bemyndigelse i § 9 p, stk. 19, nr. 3, jf. gennemgangen ovenfor.

Ud over omkostningerne til oprydning er det hensigten, at gebyrer fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 20, skal dække omkostninger forbundet med administration af gebyret, herunder evaluering af gebyret. Omkostninger forbundet med evaluering af gebyr dækker bl.a. over udgifter til udførelse af affaldsanalyser og opgørelser over offentlige myndigheders omkostninger forbundet med oprydning m.v. til brug for fastsættelse af gebyr.

Det er hensigten, at miljøministeren delegerer kompetencen til at fastsætte og opkræve gebyrer fra producenter af de pågældende emballager af engangsplast til Miljøstyrelsen i medfør af den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 80. Det er hensigten, at gebyrerne administrativt fastsættes således, at der som udgangspunkt tilstræbes fuld dækning for de omkostninger, der er forbundet med det pågældende gebyrbelagte område efter de kalkulationsprincipper, der er fastsat af Finansministeriet. Mindst en gang årligt vurderes det, blandt andet på baggrund af seneste års regnskab eller det forventede resultat af årets regnskab, om omkostningerne skal reduceres eller taksten justeres for at sikre balance. Væsentlige ubalancer mellem indtægter og omkostninger på det enkelte gebyrbelagte område skal tilstræbes udlignet over en periode på maksimalt fire år, fra og med det år hvori ubalancen opstår. Dette omfatter ikke over- eller underdækning, der bidrager til at udligne tidligere års ubalance, jf. Økonomistyrelsens budgetvejledning, afsnit 2.3.1. En fordeling på baggrund af Det Udvidede Totalbalanceprincip betyder dog, at de midler, der allokeres til den enkelte kommunalbestyrelse, ikke nødvendigvis svarer til den enkelte kommunes faktiske omkostninger til renhold, da der ikke nødvendigvis er sammenfald mellem principperne for fordeling og den enkelte kommunes faktiske omkostninger til renhold.

Gebyrer fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse kan differentieres efter typen af det engangsplastprodukt (fødevarebeholdere, indpakningsposer- og folier, drikkevarebeholdere, drikkebægre og letvægtsplastbærerposer), der markedsføres, hvis dette er nødvendigt for at gebyret afspejler den enkelte produktkategoris andel af omkostningerne i gebyrordningen. Gebyret kan f.eks. fastsættes som et gennemsnitsgebyr pr. stk. eller pr. kg markedsført produkt.

Gebyrets størrelse bør følge den almindelige pris- og lønudvikling, så underfinansiering undgås. Det er derfor aktuelt hensigten, at der i bekendtgørelse fastsættes en regulering af gebyrets størrelse i takt med den almindelige pris- og lønudvikling.

Ifølge det foreslåede *stk. 21, 1. pkt.,* bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler udstedt i medfør af de foreslåede bestemmelser i § 9 p, stk. 19 og 20, herunder regler om digital indbetaling af gebyr. Ved digital indbetaling forstås betaling med kort, ved bankoverførsel, ved hjælp af betalingsservice eller lignende.

Der kan i medfør af den foreslåede bestemmelses 1. pkt. f.eks. fastsættes regler om betalingsperiode og regler om, at gebyrer opkræves på baggrund af de oplysninger, som producenten eller importøren har indberettet til producentregistret, jf. den gældende miljøbeskyttelseslovs § 9 p, stk. 11, og § 9 æ, stk. 1 og 2, dvs. oplysninger om mængde og kategorier af emballage, der er markedsført.

Ifølge det foreslåede *stk. 21, 2. pkt.*, bemyndiges ministeren til at foretage en skønsmæssig ansættelse af gebyrtilsvaret, hvis størrelsen af det gebyrbeløb, som påhviler en producent eller importør, ikke kan opgøres på baggrund af producentens eller importørens oplysninger om markedsførte mængder indgivet efter regler udstedt i medfør af den gældende bestemmelse i § 9 p, stk. 11, der bliver stk. 15. Dette af hensyn til at sikre, at producenter ikke omgår betalingsforpligtelsen ved at undlade at afgive korrekte oplysninger. Den skønsmæssige ansættelse kan f.eks. ske med baggrund i et gennemsnit af tidligere afgivne oplysninger.

De foreslåede bestemmelser finder tilsvarende anvendelse på producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, jf. lovforslagets § 1, nr. 21.

Til nr. 20

Ifølge den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 s, stk. 1, skal producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel for egen regning foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af affald heraf, medmindre der er fastsat andre regler i medfør af den gældende miljøbeskyttelseslovs § 44 og § 45, stk. 2.

UDKAST

Reglerne om det udvidede producentansvar i § 9 s, blev indsat ved lov nr. 786 af 4. maj 2021 og har virkning fra den 31. december 2024. Bestemmelsen er en gennemførelse af artikel 8, stk. 1, i engangsplastdirektivet, hvorefter medlemsstaterne skal etablere udvidede producentansvarsordninger for alle engangsplastprodukter oplistet i direktivets bilag, del E.

Det foreslås, at bestemmelsen i § 9 s, stk. 1, ændres således, at "tilbagetagning og særskilt håndtering" ændres til "særskilt indsamling, transport og behandling", og henvisningen til miljøbeskyttelseslovens § 44 og § 45, stk. 2, udgår af bestemmelsen.

Med det foreslåede ændres "tilbagetagning og særskilt håndtering" til "særskilt indsamling, transport og behandling". Hensigten bag ordlydsændringen af, hvilken handling producenterne forpligtes til at foranstalte, er en mere tekstnær direktivimplementering af 2018-affaldsdirektivet. Der tilsigtes hermed ikke en indholdsmæssig ændring af retstilstanden.

Med det foreslåede udgår henvisningen til andre regler fastsat i medfør miljøbeskyttelseslovens § 44 og § 45, stk. 2. Der tilsigtes hermed ikke en indholdsmæssig ændring af retstilstanden. Bestemmelsen i § 9 s, stk. 1, vil efter den foreslåede ændring fortsat have forrang for regler udstedt i medfør af § 44 om håndtering af affald generelt og § 45 i loven og regler udstedt i medfør heraf om kommunalbestyrelsens ansvar for håndtering af affald, med mindre producentens organisatoriske ansvar begrænses til et finansielt ansvar efter det foreslåede i § 9 p, stk. 2, som vil være tilsvarende gældende for det udvidede producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast i medfør af det foreslåede i § 9 s, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 21. Kommunalbestyrelsen vil fortsat i de tilfælde, der er nævnt i lovens § 49 d, kunne tilbyde indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse fra affaldsproducerende virksomheder på trods af, at § 9 s, stk. 1 har forrang for lovens §§ 44 og 45.

Se ligeledes bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 7.

Til nr. 21

Ifølge den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 s, stk. 2, kan miljøministeren fastsætte regler om, at producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast undtages fra visse forpligtelser efter miljøbeskyttelsesloven og regler udstedt i medfør heraf, hvis mængden af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som den

UDKAST

pågældende producent eller importør har markedsført, og affald heraf ikke overstiger en fastsat årlig bagatelgrænse.

Efter lovens § 9 s, stk. 3, fastsætter miljøministeren regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, affaldshåndterings-, oprydnings- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast. Endvidere fastsætter miljøministeren regler om tilbagebetaling, herunder procedurer herfor, til producenter og importører, når drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast markedsføres uden for Danmark.

Efter lovens § 9 s, stk. 4, fastsætter miljøministeren regler om opgørelse af mængden af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der markedsføres af producenter og importører, herunder om beregning af markedsandelen af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, jf. stk. 1, på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret.

Efter lovens § 9 s, stk. 5, kan miljøministeren endvidere fastsætte regler om en tildelingsordning for kommunalt indsamlet affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører og det produktmæssige og materialemæssige dækningsområde. Miljøministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om øvrige forhold vedrørende indsamling og sortering af affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast.

Efter lovens § 9 s, stk. 6, fastsætter miljøministeren regler om, at producenter og importører, som er etableret i Danmark, og som sælger drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast i en anden EU-medlemsstat, hvor producenten eller importøren ikke er etableret, skal udnævne en repræsentant i den pågældende medlemsstat med ansvar for opfyldelse af de forpligtelser, der påhviler producenten eller importøren i henhold til den pågældende medlemsstats ordning for udvidet producentansvar.

Efter lovens § 9 s, stk. 7, kan miljøministeren fastsætte regler om, at producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som sælges til brug for erhvervsdrivende, kan aftale med den erhvervsdrivende, at denne overtager forpligtelsen til håndtering af affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, forudsat at producenten eller importøren registrerer aftalen i producentregisteret.

UDKAST

Efter lovens § 9 s, stk. 8, fastsætter miljøministeren regler om producenters og importørers pligt til at sikre opfyldelse af nærmere fastsatte mål for håndtering af affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast og pligt til at gøre oplysninger om producentens eller importørens opfyldelse af disse mål for affaldshåndtering offentligt tilgængelige.

Efter lovens § 9 s, stk. 9, fastsætter miljøministeren regler om producenters og importørers pligt til at oplyse brugere af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast om særskilt tilbagetagning af affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, tilbagetagnings- og indsamlingsordninger og bekæmpelse af henkastning af affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast.

Efter lovens § 9 s, stk. 10, fastsætter miljøministeren regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om mængde og kategori af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der er markedsført, tilbagetaget, genanvendt eller på anden måde nyttiggjort som affald, den eksporterede mængde af affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, og hvorvidt forpligtelsen efter § 9 s, stk. 1 er overdraget til en kollektiv ordning.

Efter lovens § 9 s, stk. 11, fastsætter miljøministeren regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for tilsynet med overholdelse af § 9 s, stk. 1 og regler fastsat i medfør af § 9 s, stk. 2, 7, 9 og 10, § 9 æ og § 9 å, stk. 3.

Endeligt fastsætter miljøministeren efter lovens § 9 s, stk. 12, regler om, hvordan oplysningerne efter stk. 8 gøres offentligt tilgængelige, og om, hvordan og i hvilken form oplysningerne efter stk. 9-11 skal afgives.

Bestemmelsen i lovens § 9 s, stk. 10 er udnyttet for så vidt angår producenter og importørers pligt til registrering i producentregistret i bekendtgørelse nr. 281 af 12. marts 2024 om registrering og indberetning af emballage (emballageregisterbekendtgørelsen). Drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast skal ifølge bekendtgørelsen forstås som emballager, jf. bekendtgørelses § 2, nr. 2. De øvrige bemyndigelsesbestemmelser i lovens § 9 s, der vedrører det udvidede producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast er endnu ikke udnyttet, da reglerne om det udvidede producentansvar i den gældende § 9 s, stk. 1, først har virkning fra den 31. december 2024.

Bestemmelserne i lovens § 9 s, stk. 3, 4, 6, 9, og 10, er dog for så vidt angår producenter og importørers oprydningsansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast udnyttet i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter, der har virkning fra 31. december 2024. Producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast skal således ifølge bekendtgørelsen registrere sig i producentregistret og indberette markedsførte mængder, samt afholde omkostninger til den kommunale og statslige oprydning af henkastet affald fra engangsplastprodukter og til visse oplysningstiltag.

Det foreslås, at § 9 s, stk. 2-12 ophæves, og at der indsættes et nyt stykke 2.

Det foreslåede medfører, at miljøbeskyttelseslovens § 9 s, stk. 2-12 ophæves, idet der i stedet for de gældende særlige bemyndigelsesbestemmelser for det udvidet producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast henvises i et nyt stk. 2 til, at regler for det udvidet producentansvar for emballage skal træde i stedet. Det er således hensigten, at bestemmelser i emballageregisterbekendtgørelsen og bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter, der udmønter de gældende bestemmelser i lovens § 9 s, stk. 2-12, forbliver i kraft, indtil de afløses af regler udstedt i medfør af den nye foreslåede hjemmel i § 9 s, stk. 2. Bekendtgørelserne vil derfor blive tilpasset, således at de gældende bestemmelser i bekendtgørelserne bevares under det hjemmelsgrundlag, der vil træde i stedet i medfør af det nye stk. 2, jf. nedenfor.

Ifølge det foreslåede nye *stk. 2*, finder bestemmelserne i lovens § 9 p, stk. 16 og 18, og regler udstedt i medfør af lovens § 9 p, stk. 2-15, stk. 17, og stk. 19-21, tilsvarende anvendelse på det udvidede producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast fastsat efter § 9 s, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at de foreslåede regler i § 9 p, stk. 16 og 18, samt regler udstedt i medfør af de foreslåede regler i § 9 p, stk. 2-15, stk. 17, og stk. 19-21, om det udvidet producentansvar for emballage finder tilsvarende anvendelse på producentansvaret for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, og på affald heraf. Det foreslåede medfører således for det første, at reglerne i de foreslåede bestemmelser i § 9 p, stk. 16 om kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af gebyrer fra producenterne eller disse kollektive ordninger og stk. 18 om afskæring af klageadgang i forhold til kommunalbestyrelsens af-

gørelser efter stk. 16 finder direkte anvendelse på det udvidede producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, hvorfor der henvises til bemærkningerne hertil i lovforslagets § 1, nr. 19.

Det foreslåede medfører for det andet, at miljøministeren kan fastsætte regler for det udvidede producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast i medfør af de foreslåede bemyndigelser i § 9 p, stk. 2-15, stk. 17, og stk. 19-21.

Det foreslåede medfører for det tredje, at miljøministeren kan fastsætte regler i medfør af fællesbestemmelserne i miljøbeskyttelseslovens §§ 9 y - å for udvidede producentansvar i de tilfælde, hvor der henvises til bestemmelser i § 9 p, som finder tilsvarende anvendelse for producentansvaret for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast.

Med drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast skal forstås drikkevarebeholdere med en kapacitet på op til tre liter, dvs. beholdere, der anvendes til at indeholde en væske, såsom drikkeflasker, herunder kapsler og låg til disse, men ikke drikkevarebeholdere af glas eller metal, der har kapsler eller låg af plast. Derudover drejer det sig om drikkebægre, herunder låg og kapsler til disse. De omhandlede produkter er ikke emballage. Det drejer sig således om drikkevarebeholdere og drikkebægre, der sælges som et produkt i sig selv, og som altså ikke anvendes til pakning, beskyttelse, håndtering, levering fra producent eller importør til brugeren eller forbrugeren eller præsentation af varer. Det er tale om produkter, der sælges ikke-påfyldte i supermarkeder mv. med henblik på påfyldning og brug hjemme hos forbrugeren og i virksomheder, herunder for eksempel engangsglas, -krus og -kopper af engangsplast.

Det fremgår af den gældende emballageregisterbekendtgørelse, at drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast skal forstås som emballager i henhold til emballageregisterbekendtgørelsen, jf. bekendtgørelsens § 2, nr. 2. Det er hensigten at bevare denne definition i en kommende emballagebekendtgørelse.

Det er således hensigten at fastsætte regler i en ny emballagebekendtgørelse for det udvidede producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast i medfør af det foreslåede § 9 s, stk. 2, og i overensstemmelse med bemærkningerne til bestemmelserne i § 9 p, stk. 2-15, stk. 17, og stk. 19-21, der henvises til i den foreslåede bestemmelse. Det er i øvrigt

hensigten at bevare de bestemmelser i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter, der udmønter de gældende bestemmelser om et oprydningsansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast i lovens § 9 s, stk. 3, 6, 9 og 10, men med ændret hjemmel i den foreslåede § 9 s, stk. 2, der henviser til det foreslåede i § 9 p, stk. 20.

Det foreslåede har ligesom de gældende bestemmelser i lovens stk. 2-12 til formål at gennemføre artikel 8, stk. 1 og 2, i engangsplastdirektivet, hvorefter medlemsstaterne skal etablere udvidede producentansvarsordninger samt et oprydningsansvar for alle engangsplastprodukter oplistet i direktivets bilag, del E, som markedsføres i medlemsstaten, i henhold til artikel 8 og 8a i 2018-affaldsdirektivet).

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i 3.3.2.

Til nr. 22

Den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 t, stk. 3, 1. pkt., bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af forpligtelsen i § 9 t, stk. 1.

Efter stk. 1, 1. pkt., skal producenter og importører af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel for egen regning afholde omkostninger forbundet med oprydning af henkastet affald fra sådanne produkter og håndtering heraf og oplysningstiltag for at forebygge og reducere mængden af sådant henkastet affald.

Efter stk. 1, 2. pkt., skal producenter og importører af filtre til tobaksvarer af engangsplast endvidere forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel for egen regning afholde omkostninger forbundet med indsamling af affald heraf, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer.

Bemyndigelsen i den gældende § 9 t, stk. 3, er udnyttet til at fastsætte regler i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter med virkning fra 31. december 2024. Den nævnte bekendtgørelse afløser bekendtgørelse nr. 1113 af 17. august 2023 om udvidet producentansvar for filtre til tobaksvarer, der er engangsplastprodukter. Reglerne omfatter en pligt for producenter af vådservietter, balloner og filtre til tobaksvarer af

engangsplast til at betale et gebyr pr. type engangsplastprodukt til Miljøstyrelsen til dækning af omkostninger ved kommunalbestyrelsers og andre offentlige myndigheders oprydning af henkastet affald, den efterfølgende transport og behandling heraf, og Miljøstyrelsens oplysningstiltag med henblik på at reducere mængden af henkastet affald. For filtre til tobaksvarer af engangsplast, er det fastlagt, at gebyret også skal dække omkostninger til indsamling af affald, der er kasseret i offentlige indsamlingssystemer samt den efterfølgende transport og behandling heraf.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af *§ 9 t, stk. 3,* at miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af forpligtelserne i stk. 1, 1. og 2. pkt., herunder regler om, at producenter og importører skal betale et gebyr til hel eller delvis dækning af offentlige myndigheders omkostninger forbundet med:
1) Oprydning af henkastet affald fra balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast og håndtering heraf.
2) Oplysningstiltag for at forebygge og reducere mængden af henkastet affald fra balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast.
3) Indsamling af affald fra filtre til tobaksvarer af engangsplast, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer, og håndtering heraf.
4) Administration af gebyret, herunder evaluering af gebyret

Den foreslåede bemyndigelse indebærer, at miljøministeren kan fastsætte regler til gennemførelse af kravene i artikel 8, stk. 3 i engangsplastdirektivet, hvorefter producenter af visse engangsplastprodukter skal afholde omkostninger ved oprydning af henkastet affald forårsaget af disse produkter, indsamling af affald fra disse produkter, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer og oplysningstiltag efter engangsplastdirektivets artikel 10. Forslaget viderefører gældende ret, idet det dog præciserer gældende ret og giver miljøministeren en eksplicit bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om de omkostninger, som producenter af de pågældende engangsplastprodukter skal afholde, skal dækkes via et gebyr.

Der er med den foreslåede bestemmelse ikke tiltænkt nogen ændring af den hidtidige retstilstand for så vidt angår den gældende § 9 t, stk. 3, hvorfor den foreslåede bestemmelse fortsat udgør hjemmel til at gennemføre engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 3.

Det er således hensigten, at det er omkostninger forbundet med kommunalbestyrelsernes, Naturstyrelsens og Vejdirektoratets oprydning m.v., der vil blive finansieret gennem gebyr fastsat i medfør af den foreslåede § 9 t, stk.

3. Fastsættelse af gebyrer for oprydningsforpligtelser efter bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter er sket og vil fremadrettet ske på baggrund af eksterne rapporter med kortlægning af de offentlige myndigheders omkostninger til renhold og oprydning, samt affaldsanalyser af henkastede og indsamlede mængder affald af de omfattede engangsplastprodukter. Det er hensigten, at der hvert tredje år foretages affaldsanalyser over de henkastede og indsamlede mængder affald fra de enkelte engangsplastprodukter samt opgørelser over kommunalbestyrelsers og andre offentlige myndigheders omkostninger til renhold. Affaldsanalyser og opgørelser har og vil inkludere både land- og bykommuner. Det er fortsat hensigten, at interessenter inddrages i forbindelse med affaldsanalyser og i nødvendigt omfang også frivillige organisationer, der har erfaring med oprydning i naturen. Herudover er det fortsat hensigten, at der hvert år foretages stikprøvevise opgørelser hos udvalgte kommuner og andre offentlige myndigheder over disses omkostninger til renhold. Der vil dog være et vist rimeligt skøn forbundet med at fastsætte de eksakte omkostninger til kommunernes og andre offentlige myndigheders renhold af affald fra de omfattede engangsplastprodukter og de enkelte produktkategoriers andel heraf, idet der ikke foretages særskilt oprydning og indsamling af engangsplastprodukter.

Miljøministeriet har vurderet, at det ikke er praktisk muligt at fastsætte generiske retningslinjer for rimeligt renholdelsesniveau, således som det var forudsat i forarbejderne til de gældende bestemmelser i 9 t, stk. 3, 1. pkt., jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, side 37. Dette skyldes, at der er stor forskel på behovet for renhold i kommunerne, og behovet ændrer sig i løbet af året bl.a. på grund af vejrforhold og sæsonprægede aktiviteter. Det er derfor i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter forudsat, at affaldsanalyser og opgørelser over offentlige myndigheders omkostninger til renhold baseres på det til enhver tid værende renholdelsesniveau.

Det er hensigten, at gebyrindtægter, der vedrører renhold, allokeres ud til de offentlige myndigheder, der varetager opgaven med renhold. Den andel af gebyrindtægterne, der vedrører statens omkostninger til renhold bevilges Naturstyrelsen og Vejdirektoratet og vil på den baggrund tilfalde råderummet, mens den andel af gebyrindtægterne, der vedrører kommunalbestyrelsernes omkostninger, allokeres til kommunalbestyrelserne på baggrund af Det Udvidede Totalbalanceprincip.

I forhold til oplysningstiltag i det foreslåede nr. 2, er det aktuelt hensigten, at miljøministeren delegerer oplysningsopgaven til Miljøstyrelsen.

Ud over omkostninger til oprydning, oplysning og renhold er det hensigten, at gebyrer fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse skal dække omkostninger forbundet med administration af gebyret, herunder evaluering af gebyret. Omkostninger forbundet med evaluering af gebyret dækker bl.a. over udgifter til udførelse af affaldsanalyser og opgørelser over offentlige myndigheders omkostninger forbundet med oprydning m.v. til brug for fastsættelse af gebyret.

Det er hensigten, at miljøministeren delegerer kompetencen til at fastsætte og opkræve gebyrer fra producenter af de pågældende engangsplastprodukter til Miljøstyrelsen i medfør af den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 80. Det er hensigten, at gebyrerne administrativt fastsættes således, at der som udgangspunkt tilstræbes fuld dækning for de omkostninger, der er forbundet med det pågældende gebyrbelagte område efter de kalkulationsprincipper, der er fastsat af Finansministeriet. Mindst en gang årligt vurderes det, blandt andet på baggrund af seneste års regnskab eller det forventede resultat af årets regnskab, om omkostninger skal reduceres eller gebyrtaksten justeres for at sikre balance. Væsentlige ubalancer mellem indtægter og omkostninger på det enkelte gebyrbelagte område skal tilstræbes udlignet over en periode på maksimalt fire år, fra og med det år, hvori ubalancen opstår. Dette omfatter ikke over- eller underdækning, der bidrager til at udligne tidligere års ubalance, jf. Økonomistyrelsens budgetvejledning afsnit 2.3.1. En fordeling på baggrund af Det Udvidede Totalbalanceprincip betyder dog, at de midler, der allokeres til den enkelte kommunalbestyrelse, ikke nødvendigvis svarer til den enkelte kommunalbestyrelses faktiske omkostninger til renhold, da der ikke nødvendigvis er sammenfald mellem principperne for fordeling og den enkelte kommunes faktiske omkostninger til renhold.

Gebyrer fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse kan differentieres efter typen af det engangsplastprodukt (balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast), der markedsføres, hvis dette er nødvendigt for, at gebyret afspejler den enkelte produktkategoris andel af omkostningerne i gebyrordningen. Gebyret kan f.eks. fastsættes som et gennemsnitsgebyr pr. stk. eller kg. markedsført produkt.

Gebyrets størrelse bør følge den almindelige pris- og lønudvikling, så underfinansiering undgås. Det er derfor fortsat hensigten, at der i bekendtgørelsen fastsættes en regulering af gebyrets størrelse i takt med den almindelige pris- og lønudvikling.

UDKAST

Det bemærkes, at den gældende bestemmelse i § 9 t, stk. 3, 2. pkt., hvorefter ministeren endvidere fastsætter regler om tilbagebetaling, herunder procedurer herfor, til producenter og importører, når balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast markedsføres uden for Danmark ikke videreføres i den foreslåede nyaffattelse af stk. 3, men i stedet foreslås indsat som 2. pkt. i den gældende § 9 t, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 23.

Til nr. 23

Det foreslås, at der i miljøbeskyttelseslovens § 9 t indsættes et nyt stk. 4.

Ifølge det foreslåede i *§ 9 t, stk. 4*, *1. pkt.*, bemyndiges miljøministeren til at kunne fastsætte regler om opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 t, stk. 3, herunder regler om digital indbetaling af gebyr. Ved digital indbetaling forstås betaling med kort, ved bankoverførsel, ved hjælp af betalingsservice eller lignende.
Der kan i medfør af den foreslåede bestemmelses 1. pkt. f.eks. fastsættes regler om betalingsperiode og regler om, at gebyrer opkræves på baggrund af de oplysninger, som producenten eller importøren har indberettet til producentregistret, jf. den gældende miljøbeskyttelseslovs § 9 t, stk. 7, og § 9 æ, stk. 1 og 2, dvs. oplysninger om mængde og kategori af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, der er markedsført.

Det foreslås endvidere i *§ 9 t, stk. 4, 2. pkt.*, at ministeren kan foretage en skønsmæssig ansættelse af gebyrtilsvaret, hvis størrelsen af det gebyrbeløb, som påhviler en producent eller importør, ikke kan opgøres på baggrund af producentens eller importørens oplysninger om markedsførte mængder indgivet efter regler udstedt i medfør af den gældende bestemmelse i § 9 t, stk. 7. Dette af hensyn til at sikre, at producenter ikke omgår betalingsforpligtelsen ved at undlade at afgive korrekte oplysninger. Den skønsmæssige ansættelse kan f.eks. ske med baggrund i et gennemsnit af tidligere afgivne oplysninger.

Til nr. 24

Efter den gældende bestemmelse i § 9 t, stk. 4, fastsætter miljøministeren regler om opgørelse af mængden af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, der markedsføres af producenter eller importører, herunder om beregning af markedsandelen af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, jf. stk. 1, på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret, jf. § 9 æ, stk. 1.

Det foreslås, at der i § 9 t, stk. 4, der bliver stk. 5, indsættes et 2. pkt. Ifølge det foreslåede 2. pkt. fastsætter miljøministeren endvidere regler om tilbagebetaling, herunder procedurer herfor, til producenter og importører, når balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast markedsføres uden for Danmark.

Det foreslåede 2. pkt. svarer indholdsmæssigt til den gældende § 9 t, stk. 3, 2. pkt., som ikke videreføres i den under lovforslagets § 1, nr. 22, foreslåede nyaffattelse af § 9 t, stk. 3.

Bestemmelsen bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler for tilbagebetaling af de finansielle bidrag og gebyrer, som producenter og importører betaler for at opfylde deres forpligtelser vedrørende det udvidede producentansvar for balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, såfremt producentens eller importørens engangsplastprodukter efter at være registreret som markedsført i Danmark, markedsføres uden for Danmark.

Hensynet bag denne bemyndigelse er at undgå, at producenter og importører afholder omkostninger forbundet med producentansvaret to gange som følge af, at have registreret samme produkt som markedsført i to EU-medlemsstater. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med bestemmelsens 1. punktum, hvorefter beregningen af markedsandelen sker på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregistret.

De nærmere regler for tilbagebetaling til producenter og importører af tidligere indbetalte gebyrer, er fastsat i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter. Det er ikke hensigten at ændre den gældende retstilstand.

Til nr. 25

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 t, stk. 6, fastsætter miljøministeren regler om producenters og importørers pligt til at oplyse brugere af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast om tilgængelige indsamlingsordninger og om bekæmpelse af henkastning af affald af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast.

Det foreslås at ophæve den gældende *§ 9 t, stk. 6*.

UDKAST

Den foreslåede ophævelse medfører, at producenter og importører i det udvidede producentansvar for balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast ikke vil blive pålagt at varetage oplysningstiltag selv.

Det er hensigten, at oplysningstiltag i stedet varetages af myndighederne og finansieres af producenter og importører gennem betaling af gebyr, jf. den foreslåede nyaffattelse af § 9 t, stk. 3, under lovforslagets § 1, nr. 22.

Til nr. 26

Det fremgår af § 9 t, stk. 8, at miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art til brug for tilsynet med overholdelse af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 2, 6 og 7, § 9 æ og § 9 å, stk. 3.

Det foreslås, at ændre § 9 p, stk. 8, således at henvisningen til stk. 2, 6 og 7 ændres til stk. 2 og 7.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede ophævelse af den gældende stk. 6 i § 9 t, jf. lovforslagets § 1, nr. 25.

Til nr. 27

Det fremgår af § 9 t, stk. 9, at miljøministeren fastsætter regler om, hvordan og i hvilken form oplysningerne efter stk. 6-8 skal afgives.

Det foreslås, at ændre § 9 p, stk. 9, således at henvisningen til stk. 6-8 ændres til stk. 7 og 8.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ophævelsen af den gældende stk. 6 i § 9 t, jf. lovforslagets § 1, nr. 25.

Til nr. 28

Overskriften før den gældende bestemmelse i § 9 u i lov om miljøbeskyttelse er *"*Udvidet producentansvar for batterier og akkumulatorer*"*.

Det foreslås, at overskriften før § 9 u affattes **"**Udvidet producentansvar for batterier – supplerende bestemmelser til batteriforordningen"

UDKAST

Formålet med ændringen er at tydeliggøre, at de nye bestemmelser for udvidet producentansvar for batterier samt tilpasningen af gældende bestemmelser, der foreslås med nærværende lovforslag, supplerer Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2023/1542 af 12. juli 2023 om batterier og udtjente batterier (batteriforordningen).

Til nr. 29

Efter den gældende bestemmelse i § 9 u, stk. 1, skal producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel for egen regning foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 u, stk. 2, fastsætter miljøministeren nærmere regler om producenters og importørers pligt til at sikre særskilt håndtering, herunder pligt til at sikre opfyldelse af nærmere fastsatte mål for håndtering, af affald af bærbare batterier og akkumulatorer.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 u, stk. 3, skal producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer finansiere den kommunale indsamling af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer samt udgifter i forbindelse med opkrævning og udbetaling af betalingen, herunder etablering af systemer, vedligeholdelse, drift og administration af opkrævning og udbetaling. Udgiften udgør 5,05 kr. pr. kg markedsførte bærbare batterier og akkumulatorer. Beløbet pris- og lønreguleres årligt pr. 1. januar med den af Finansministeriet fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks. Det regulerede beløb afrundes opad til det nærmeste hele ørebeløb.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 u, stk. 4, kan miljøministeren fastsætte regler om indbetaling, angivelse og opkrævning af betalingen efter stk. 3, herunder regler om registrering, betalingsperiode, tilbagebetaling, renter og klage m.v., samt at indbetaling skal ske elektronisk. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om videregivelse til den private organisation, jf. lovens § 9 ø, af oplysninger indberettet i forbindelse med indbetaling.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 u, stk. 5, kan skatteministeren fastsætte nærmere regler om indbetaling og angivelse, herunder at indbetaling skal ske elektronisk, hvis der i medfør af lovens § 80, stk. 1, fastsættes regler om, at indbetaling skal ske til told- og skatteforvaltningen.

UDKAST

Efter den gældende bestemmelse i § 9 u, stk. 6, fastsætter miljøministeren regler om, hvorledes markedsandelen, jf. stk. 1, fastsættes, herunder hvordan markedsandelen beregnes på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret nævnt i lovens § 9 æ.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 u, stk. 7, kan miljøministeren fastsætte regler om en tildelingsordning for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer, herunder om tidsfrister for afhentning og regler om, hvornår den private organisation, jf. lovens § 9 ø, kan få tredjemand til at udføre opgaven for producentens eller importørens regning.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 u, stk. 8, kan miljøministeren fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter stk. 1, og regler om, at redegørelsen skal afgives til ministeren eller det i lovens § 9 æ nævnte producentregister. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 u, stk. 9, kan miljøministeren fastsætte regler om, at producenter og importører kan undtages fra kravet i stk. 1, hvis producenten eller importøren i forhold til det danske markeds størrelse markedsfører meget små mængder bærbare batterier og akkumulatorer i Danmark.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 u, stk. 10, kan miljøministeren fastsætte regler om, hvorledes betalingen fra producenter og importører, jf. stk. 3, skal fordeles til kommunerne, herunder at fordelingen kan ske i henhold til aftaler mellem en juridisk enhed af producenter og importører og kommunerne.

De gældende bestemmelser i § 9 u, stk. 1-10 er en implementering af batteridirektivet, som er nærmere udmøntet i bekendtgørelse nr. 1453 af 7. december 2015 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer (herefter batteribekendtgørelsen).

Efter den gældende bestemmelse i § 9 v, stk. 1, kan miljøministeren fastsætte regler om, at producenter og importører af industribatterier og -akkumulatorer skal tilbagetage og særskilt håndtere et udtjent industribatteri eller en udtjent industriakkumulator uanset dets kemiske sammensætning og oprindelse, når de markedsfører et nyt industribatteri eller en ny industriakkumulator, og at producenter og importører ligeledes er forpligtet til at tilbagetage og særskilt håndtere udtjente industribatterier eller -akkumulatorer fra slutbrugeren, hvis producenten eller importøren har markedsført industribatteriet eller -akkumulatoren, jf. dog stk. 4.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 v, stk. 2, fastsætter miljøministeren nærmere regler om producenters og importørers pligt til at sikre særskilt håndtering, herunder pligt til at sikre opfyldelse af nærmere fastsatte mål for håndtering, af affald af industribatterier og -akkumulatorer.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 v, stk. 3, kan miljøministeren fastsætte regler om tilbagetagning af industribatterier og -akkumulatorer, jf. stk. 1, herunder regler om slutbrugernes mulighed for at få oplysninger om, hvem der er producent eller importør af et industribatteri eller en industriakkumulator.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 v, stk. 4, kan miljøministeren fastsætte regler om, at industribatterier og -akkumulatorer, som kan være håndholdte, skal indgå i tildelingsordningen for bærbare batterier og akkumulatorer, jf. § 9 u, stk. 7.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 v, stk. 5, kan miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter stk. 1, og regler om, at redegørelsen skal afgives til ministeren eller det i § 9 æ nævnte producentregister. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 v, stk. 6, kan producenter og importører og brugere af industribatterier og -akkumulatorer indgå aftaler om, at slutbrugerne finansierer tilbagetagning og særskilt håndtering.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 w, stk. 1, skal producenter og importører af bilbatterier og -akkumulatorer i forhold til deres markedsandel for egen regning foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af udtjente bilbatterier og -akkumulatorer. Producenter og importører skal oprette ordninger for tilbagetagning i slutbrugernes nærhed, medmindre tilbagetagning sker i forbindelse med de ordninger, der er nævnt i § 9 q, stk. 1. Miljøministeren fastsætter regler om den geografiske fordeling af modtagepladser.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 w, stk. 2, fastsætter miljøministeren nærmere regler om producenters og importørers pligt til at sikre særskilt håndtering, herunder pligt til at sikre opfyldelse af nærmere fastsatte mål for håndtering, af affald af bilbatterier og -akkumulatorer.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 w, stk. 3, fastsætter miljøministeren regler om, hvorledes markedsandelen fastsættes, herunder hvordan markedsandelen beregnes på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret nævnt i § 9 æ.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 w, stk. 4, kan miljøministeren fastsætte regler om en tildelingsordning for udtjente bilbatterier og -akkumulatorer, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører, tidsfrister for afhentning, og regler om, hvornår den private organisation, jf. § 9 ø, kan få tredjemand til at udføre opgaven for producentens eller importørens regning.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 w, stk. 5, kan miljøministeren fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter stk. 1, og regler om, at redegørelsen skal afgives til ministeren eller producentregisteret i § 9 æ. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 w, stk. 6, kan producenter, importører og brugere af bilbatterier og -akkumulatorer fra erhvervsmæssige køretøjer indgå aftaler om, at slutbrugerne finansierer tilbagetagning og særskilt håndtering.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 x, stk. 1, fastsætter miljøministeren regler om producenters, importørers og forhandleres pligt til at oplyse slutbrugere af batterier og akkumulatorer om de potentielle virkninger for miljøet og menneskers sundhed af de stoffer, der benyttes i batterier og akkumulatorer, hensigtsmæssigheden af ikke at bortskaffe udtjente batterier og akkumulatorer sammen med usorteret husholdningsaffald, men at deltage i de særskilte indsamlingsordninger, de indsamlings- og genanvendelsesordninger, som slutbrugerne har til rådighed, og slutbrugernes rolle i forbindelse med genanvendelsen af udtjente batterier og akkumulatorer. Endvidere kan miljøministeren fastsætte regler om producenters, importørers og forhandleres pligt til at oplyse om betydningen af den påførte mærkning i forbindelse med markedsføring af batterier og akkumulatorer. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 x, stk. 2, skal producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer afholde offentlige oplysningskampagner. Miljøministeren fastsætter de nærmere regler herom, herunder regler om indhold og omfang.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 x, stk. 3, fastsætter miljøministeren regler om, at apparater, hvori batterier og akkumulatorer er indbyggede eller indeholdte, skal ledsages af en vejledning, der viser, hvordan de kan fjernes på en sikker måde, og om nødvendigt arten af det indbyggede batteri eller den indbyggede akkumulator. Miljøministeren fastsætter ligeledes regler om undtagelser fra denne vejledningspligt.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 x, stk. 4, må slutbrugerne ved salg af nye bærbare batterier og akkumulatorer ikke gøres særskilt bekendt med omkostningerne ved indsamling, behandling og genanvendelse af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 x, stk. 5, kan miljøministeren fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om mængde, type og kemisk sammensætning af batterier og akkumulatorer, der er markedsført, tilbagetaget, genanvendt eller på anden måde nyttiggjort, om den eksporterede mængde tilbagetaget affald og oplysninger om, hvorvidt forpligtelsen efter stk. 2, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, og § 9 w, stk. 1, er overdraget til andre.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 x, stk. 6, kan miljøministeren fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for kontrollen med overholdelse af reglerne i stk. 2, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, og § 9 w, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 9 u, stk. 8, § 9 v, stk. 6, og § 9 w, stk. 5.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 x, stk. 7, fastsætter miljøministeren regler om producenters og importørers pligt til at gøre oplysninger om opfyldelse af mål for affaldshåndtering offentligt tilgængelige.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 x, stk. 8, fastsætter miljøministeren regler om, hvordan og i hvilken form oplysninger efter stk. 5 og 6 skal afgives, og om, hvordan oplysninger om opfyldelse af mål for affaldshåndtering efter stk. 7 skal gøres offentligt tilgængelige.

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 1, kan forpligtelserne efter blandt andet § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning. Efter den gældende bestemmelse i lovens § 9 z, stk. 2, kan miljøministeren fastsætte regler, hvorefter forpligtelserne efter regler udstedt i medfør af blandt andet § 9 x, stk. 1, og § 9 x, stk. 5-8, helt eller delvis kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis producenter og importører er tilsluttet en sådan ordning.

De gældende bestemmelser i §§ 9 u-x og § 9 z, stk. 1 og 2, er en implementering af batteridirektivet, som er nærmere udmøntet i bekendtgørelse nr. 1453 af 7. december 2015 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer (herefter batteribekendtgørelsen).

Efter den gældende bestemmelse i lovens § 9 z, stk. 3, nr. 2, kan miljøministeren fastsætte regler for de kollektive ordninger, hvorefter de kollektive ordninger skal graduere de finansielle bidrag fra producenter og importører efter nærmere fastsatte kriterier.

Efter den gældende bestemmelse i lovens § 9 z, stk. 5, fastsætter miljøministeren regler for kollektive ordningers pligt til at gøre oplysninger om ejerskab, medlemmer af ordningen, økonomiske bidrag til ordningen fra producenter og importører og udvælgelsesproceduren for affaldshåndteringsoperatører offentligt tilgængelige. Miljøministeren fastsætter regler om, hvordan oplysninger gøres offentligt tilgængelige.

Efter den gældende bestemmelse i lovens § 9 z, stk. 6, fastsætter miljøministeren regler om, at de kollektive ordninger forpligtes til at føre passende egenkontrol med overholdelse af kriterier for graduerede bidrag fastsat i medfør af lovens § 9 z, stk. 3, nr. 2, med egne økonomiske forvaltninger og med kvaliteten af de data, som den kollektive ordning indsamler og rapporterer på vegne af producenter og importører i henhold til lovens § 9 z, stk. 1.
Bestemmelserne i miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 3, nr. 2, og stk. 5-6, er en implementering af 2018-affaldsdirektivet og ikke nærmere udmøntet for så vidt angår batterier.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 3.4.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås at ophæve lovens §§ 9 u-x og i stedet indsætte en ny § 9 u.

Bestemmelser om det udvidede producentansvar for bærbare batterier, industribatterier og bilbatterier, herunder om organisering af indsamlingen af bærbare batterier og finansiering heraf samt bestemmelser om producenters og øvrige aktørers oplysnings- og vejledningspligt overfor slutbrugere af batterier vil være direkte reguleret i kapitel 8 i forordning (EU) 2023/1542 af 12. juli 2023 om batterier og udtjente batterier (herefter batteriforordningen), hvorfor der ikke længere er behov for at have bestemmelser herom i loven. Batteriforordningens kapitel 8 finder anvendelse den 18. august 2025, hvorfor det foreslås, at bestemmelserne i miljøbeskyttelseslovens §§ 9 u-x ophæves fra samme dato.

Det foreslåede vil således også medføre, at bestemmelser i batteribekendtgørelsen, der udmønter de gældende bestemmelser i lovens §§ 9 u-x, automatisk ophæves, når bestemmelserne i miljøbeskyttelsesloven ophæves den

18. august 2025. Bekendtgørelsen vil således blive tilpasset i overensstemmelse herned. Det foreslåede medfører således en ophævelse af nationale regler, da batteriforordningen træder i stedet.

Med den foreslåede *§ 9 u, stk. 1,* bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om pligt for producenter af batterier til at udpege en producentansvarsorganisation, der er godkendt i henhold til artikel 58 i batteriforordningen, til på deres vegne at opfylde forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar i henhold til batteriforordningen og regler udstedt i medfør af loven.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at miljøministeren kan fastsætte regler, der forpligter producenter af batterier til at udpege en producentansvarsorganisation, der er godkendt efter batteriforordningens artikel 58, med henblik på at varetage producentens forpligtelser efter forordningen, jf. dennes artikel 57, og efter regler udstedt i medfør af de foreslåede bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven om yderligere krav til sikkerhedsstillelse og indgåelse af kontrakt efter de nye bestemmelser i § 9 u, stk. 2 og 3, jf. nedenfor. Sådanne regler vil medføre, at det er pligtigt for en producent af batterier at være medlem af en producentansvarsordning, og at producenter således ikke vil kunne varetage producentansvaret eller opnå en godkendelse efter forordningens artikel 58 individuelt.

Fastsættelse af regler om pligtigt medlemskab af en producentansvarsorganisation vil endvidere medføre, at den af producenten udpegede producentorganisation vil være forpligtet til at opfylde registreringen for den enkelte producent i producentregistret efter forordningens artikel 55, stk. 6, medmindre andet er angivet af den kompetente myndighed. Det forventes, at kompetencen til at drive producentregistret for batterier fortsat vil være henlagt til Dansk Producentansvar, jf. det foreslåede under lovforslagets § 1, nr. 46.

Hvis en producent melder sig ud af en producentansvarsorganisation, vil virkningen af regler udstedt i medfør af den foreslåede bemyndigelse være, at producenten skal melde sig ind i en producentansvarsorganisation og meddele dette til producentregistret efter reglerne herom i batteriforordningen.

Det fremgår af forordningens artikel 55, stk. 12, at producenten eller, hvis det er relevant, den bemyndigede repræsentant for det udvidede producentansvar eller den producentansvarsorganisation, som er udpeget på vegne af de producenter, den repræsenterer, underretter uden unødig forsinkelse den

kompetente myndighed om enhver ændring i oplysningerne i registreringen og om eventuelt endeligt ophør for så vidt angår tilgængeliggørelse på markedet på medlemsstatens område af de batterier, der er omhandlet i registreringen.

Den foreslåede bestemmelse indeholder hjemmel til at supplere batteriforordningens artikel 58, stk. 1, 2. led., hvorefter medlemsstaterne kan vedtage foranstaltninger, der gør det obligatorisk at udpege en producentansvarsorganisation.

Sådanne foranstaltninger skal efter forordningen begrundes på grundlag af de specifikke karakteristika for en given kategori af batterier, der bringes i omsætning, og relaterede affaldshåndteringskarakteristika. Det er aktuelt hensigten at fastsætte regler om pligtigt medlemskab af en godkendt producentansvarsorganisation for kategorierne bærbare batterier og batterier til lette transportmidler (såkaldte "LMT-batterier"), idet sådanne regler efter Miljøministeriets vurdering kan begrundes i, at der inden for de anførte kategorier er mange små individuelle producenter samtidig med, at der er indsamlingsmål for begge kategorier i batteriforordningen, jf. forordningens artikel 59, stk. 3 (bærbare batterier) og artikel 60, stk. 3 (LMT-batterier). Der er aktuelt ikke indsamlingsmål for de øvrige kategorier af batterier (industri-, start- og elbilbatterier).

Der kan dog vise sig et behov for, at miljøministeren kan fastsætte regler om pligtigt medlemskab af godkendte producentansvarsorganisationer for de øvrige kategorier af batterier i forordningen (industri-, start- og elbilbatterier), hvorfor det er hensigten, at den foreslåede bestemmelse også kan medføre, at miljøministeren for så vidt angår disse kategorier kan fastsætte regler om pligtigt medlemskab af en godkendt producentansvarsorganisation, såfremt dette kan begrundes i kategoriernes specifikke karakteristika og relaterede affaldshåndteringskarakteristika.

Miljøministeren vil ved udnyttelsen af den foreslåede bemyndigelse til fastsættelse af regler om pligtigt medlemskab af en godkendt producentansvarsorganisation for batterier også skulle fastsætte regler for producentansvarsorganisationen efter det foreslåede i § 9 u, stk. 4, nr. 1-3, jf. nedenfor.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med det foreslåede *§ 9 u, stk. 2*, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om supplerende krav til den garanti, som producenter af batterier eller

udpegede producentansvarsorganisationer skal stille efter batteriforordningens artikel 58, stk. 7, herunder om garantiens størrelse, hvem der kan træffe afgørelse om garantien, hvem der kan disponere over garantien, og under hvilke omstændigheder disponeringen kan ske.

Den foreslåede bestemmelse vil således medføre, at miljøministeren kan fastsætte supplerende krav til den garanti, som producenter eller disses producentansvarsorganisationer skal stille efter forordningens artikel 58, stk. 7, til dækning af de omkostninger i forbindelse med affaldshåndteringsaktiviteter, som producenten eller den producentansvarsorganisationen skal betale i tilfælde af manglende overholdelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar, herunder i tilfælde af endeligt ophør af deres aktiviteter eller insolvens.

Det følger af forordningens artikel 58, at producenten eller dennes producentorganisation i forbindelse med producentens eller dennes producentansvarsorganisations ansøgning om godkendelse skal kunne stille den garanti, som vil være et vilkår for godkendelsen. Det er således hensigten, at miljøministeren i medfør af den foreslåede bestemmelse fastsætte regler om, at garantien skal stilles efter den kompetente myndigheds anvisninger, f.eks. i form af en bankgaranti, samt regler om beregning af garantiens størrelse under hensyn til producentens eller dennes producentansvarsorganisations årlige indberetning af markedsførte mængder efter forordningens artikel 75, samt producentens eller dennes producentansvarsorganisations forholdsmæssige tilbagetagningspligt i forhold til den årlige indberetning. Det er hensigten, at Miljøstyrelsen, som kompetent myndighed efter regler fastsat i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 89 a, stk. 1, skal administrere godkendelsesordningen efter forordningens artikel 58. Udmøntningen af den foreslåede bestemmelse vil således medføre, at producenten eller dennes producentansvarsorganisation skal kunne stille den garanti, som vil være et vilkår for godkendelsen, efter Miljøstyrelsens anvisning i forbindelse med godkendelsesansøgningen efter forordningens artikel 58.

Det er desuden hensigten, at miljøministeren fastsætter nærmere regler om, hvem og hvordan der kan disponeres over garantien i tilfælde af konkurs eller insolvens hos producenten eller dennes producentansvarsorganisation. Det er herunder hensigten at fastsætte regler, hvorefter den kompetente myndighed kan frigive en garanti, såfremt den pågældende producent eller dennes producentansvarsorganisation, der har stillet sikkerheden, ikke indsamler og/eller affaldshåndterer det affald, som de er forpligtede til efter batteriforordningen. Garantien frigives således til de øvrige producenter eller den producentansvarsorganisation, der afhenter og affaldshåndterer en

forøget mængde affald svarende til den mængde, som garantien skulle dække.

Den foreslåede bestemmelse indeholder således hjemmel til at supplere batteriforordningens artikel 58, stk. 7, hvorefter medlemsstaterne kan fastsætte yderligere krav til den garanti, som en producent i tilfælde af individuel opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar, og producentansvarsorganisationer i tilfælde af kollektiv opfyldelse af udvidet producentansvar, skal stille til dækning af de omkostninger i forbindelse med affaldshåndteringsaktiviteter, som producenten eller dennes producentansvarsorganisation skal betale i tilfælde af manglende overholdelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar, herunder i tilfælde af endeligt ophør af deres aktiviteter eller insolvens.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med den foreslåede *§ 9 u, stk. 3,* bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om, at indsamlingssteder omfattet af batteriforordningens artikel 59, stk. 2, litra a, artikel 60, stk. 2, litra a, eller artikel 61, stk. 1, litra a-d, kun må indsamle udtjente batterier, hvis indsamlingsstedet har indgået en kontrakt med producenten eller udpegede producentansvarsorganisationer og om dokumentation herfor.

Den foreslåede bestemmelse vil således medføre, at miljøministeren i regler kan fastsætte krav om, at de indsamlingssteder, som producenterne eller disses producentansvarsorganisationer har valgt at etablere et samarbejde med om indsamlingen af de udtjente batterier i overensstemmelse med forordningen, skal indgå en kontrakt om samarbejdet, før indsamlingsstedet må indgå i producentens eller dennes producentansvarsorganisations indsamlingsnetværk.

Det er aktuelt hensigten at fastsætte krav på bekendtgørelsesniveau om indgåelse af kontrakt for så vidt angår alle kategorier af batterier (bærbare batterier, batterier til lette køretøjer, industri-, start- og elbilbatterier). Såfremt miljøministeren finder, at det ikke er relevant eller nødvendigt for alle kategorier af batterier, kan ministeren dog vælge kun at fastsætte kravet for nogle kategorier.

Det er endvidere hensigten at fastsætte regler i medfør af bestemmelsen om, at producenterne eller disses producentansvarsorganisationer skal kunne dokumentere og fremvise kontrakten, der er indgået med indsamlingsstedet, efter anmodning fra tilsynsmyndigheden i forbindelse med ansøgning om

godkendelse efter forordningens artikel 58 til dokumentation for producentens eller dennes producentansvarsorganisations tilrettelæggelse af indsamlingen. Det fremgår således af forordningens artikel 58, stk. 2, litra a og b, at der kun gives godkendelse, hvis det af producenten eller dennes producentansvarsordning kan påvises, at producenten eller dennes producentansvarsorganisation har truffet tilstrækkelige foranstaltninger i forhold til kravene til indsamling og affaldshåndtering i 2018-affaldsdirektivets artikel 8a, stk. 3, litra a-d, og i forordningens kapitel 8.

Den foreslåede bestemmelse indeholder således hjemmel til at supplere batteriforordningens artikel 59, stk. 6, for så vidt angår bærbare batterier, artikel 60, stk. 7, for så vidt angår batterier til lette køretøjer, samt artikel 61, stk. 1, 2. led, for så vidt angår industri-, start- og elbilbatterier. Det følger heraf, at medlemsstaterne kan vedtage foranstaltninger med henblik på at kræve, at de enheder, der er omhandlet i forordningens artikel 59, stk. 2, litra a, artikel 60, stk. 2, litra a, samt artikel 61, stk. 1, kun må indsamle udtjente batterier, hvis de har indgået en kontrakt med producenterne eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Efter den foreslåede bestemmelse i *§ 9 u, stk. 4, nr. 1,* fastsætter miljøministeren regler om pligt for producentansvarsorganisationer for batterier, der er udpeget efter batteriforordningen eller efter regler udstedt i medfør af bestemmelsens stk. 1, til at gøre oplysninger om ejerskab, medlemmer af organisationen, økonomiske bidrag til organisationen fra producenter og udvælgelsesproceduren for affaldshåndteringsoperatører offentligt tilgængelige. Miljøministeren fastsætter endvidere regler om, hvordan oplysninger gøres offentligt tilgængelige.

Det følger heraf, at miljøministeren skal fastsætte regler, der forpligter producentansvarsorganisationer for batterier til at oplyse, hvem der ejer producentansvarsorganisationen og hvilke medlemmer producentansvarsorganisationen har.

Med den foreslåede bestemmelse bemyndiges miljøministeren endvidere til at forpligte producentansvarsorganisationerne til at oplyse de vejledende priser/bidrag for producenter, der er medlem af producentansvarsorganisationen. Dette med henblik på at skabe gennemsigtighed i markedet og såle-

des sikre, at de bidrag, som producenter betaler til producentansvarsorganisationerne, ikke overstiger de nødvendige omkostninger til affaldshåndtering.

Miljøministeriet har vurderet, om oplysninger om økonomiske bidrag til producentansvarsorganisationerne kan undtages fra oplysningspligten efter 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 8, og herunder miljøoplysningslovens regler om undtagelse fra aktindsigt, da det vurderes, at der er tale om miljøoplysninger. Der skal efter retspraksis og ombudsmandspraksis være tale om oplysninger med væsentlig økonomisk betydning, før oplysningerne kan undtages. Rene prisoplysninger er efter gældende retspraksis og ombudsmandspraksis ikke omfattet heraf, hvorfor ministeriet vurderer, at de vejledende økonomiske bidrag, som producentansvarsorganisationerne opkræver fra producenter, ikke kan undtages fra oplysningspligten. Dog kan det ikke kræves under bestemmelsen, at de konkrete bidrag, som en navngiven individuel producent indbetaler til en given producentansvarsorganisation, skal offentliggøres, da der her vil være tale om forretningsmæssige følsomme oplysninger.

Det foreslås endvidere, at miljøministeren bemyndiges til at forpligte producentansvarsorganisationerne til at oplyse, hvordan producentorganisationen udvælger en affaldsoperatør til at behandle den mængde affald, som producentorganisationen håndterer. Hensigten med bestemmelsen er at øge gennemsigtigheden i affaldsbehandlingsmarkedet. Bestemmelsen vil for eksempel kunne opfyldes ved, at producentorganisationen offentliggør på deres hjemmeside, hvilke kriterier producentorganisationen opstiller for udvælgelsen af affaldsoperatør i de udbud af affaldshåndteringsopgaven, som producentorganisationen jævnligt udarbejder, og som typisk er kontrakter af 1-2 års varighed.

Den foreslåede bestemmelse i nr. 1 viderefører således bestemmelsen i den gældende § 9 z, stk. 5, hvorefter miljøministeren fastsætter regler om tilsvarende oplysningspligter for producentansvarsorganisationer (kollektive ordninger), der opfylder forpligtelser for producenter efter lovens § 9 z, stk. 1, herunder for batterier. Det foreslås dog, at bestemmelsen flyttes til en ny bestemmelse, der kun omhandler batterier, og tilpasses batteriforordningens artikel 57, hvoraf det direkte fremgår, at producenterne af batterier har mulighed for at opfylde deres producentansvarsforpligtelser igennem en producentansvarsorganisation, samt til den foreslåede bestemmelse i § 9 u, stk. 1, hvorved det foreslås, at miljøministeren kan fastsætte regler om pligtigt

medlemskab af producentansvarsorganisationer, jf. ovenfor og bemærkningerne hertil. Det foreslås derfor at indsætte en henvisning til batteriforordningen og til den nye § 9 u, stk. 1, i den foreslåede bestemmelse for at præcisere, at bestemmelsen gælder for producentansvarsorganisationer, der er udpeget efter batteriforordningen eller efter regler om pligtigt medlemskab.

Som følge af den foreslåede nye bestemmelse i nr. 1 og af det foreslåede under lovforslagets § 1, nr. 32, hvorefter batterier udgår af lovens § 9 z, stk. 1, vil batterier ikke længere være omfattet af den gældende § 9 z, stk. 5, således at bemyndigelsen heri ikke vil omfatte oplysningspligter for kollektive ordninger for batterier.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører, som det også var tilfældet med den gældende bestemmelse i lovens § 9 z, stk. 5, artikel 8a, stk. 3, litra e, i 2018-affaldsdirektivet, hvorefter enhver organisation, der gennemfører forpligtelser på vegne af producenter af produkter, gør oplysninger om ejerskab, medlemskab, de økonomiske bidrag betalt af producenterne per solgt enhed eller per ton markedsført produkt og udvælgelsesproceduren for affaldshåndteringsoperatører offentlig tilgængelige.

Med den foreslåede bestemmelse i nr. 1 bemyndiges miljøministeren endvidere til at fastsætte regler om, hvordan oplysningerne gøres offentlig tilgængelige.

Det fremgår ikke af 2018-affaldsdirektivet, hvordan begrebet offentlig tilgængelig skal forstås eller opfyldes. Ud fra en sproglig forståelse er det Miljøministeriets vurdering, at begrebet skal forstås således, at alle skal have adgang til de pågældende oplysninger, og at adgangen skal sikres uden uoverstigelige hindringer, således at man som informationssøgende ikke skal anmode om oplysningerne. Det vurderes på denne baggrund, at oplysningsforpligtelserne kan opfyldes ved at gøre oplysningerne tilgængelige via internettet, f.eks. på producentansvarsorganisationens hjemmeside. Det er hensigten at fastsætte nærmere regler herom i batteribekendtgørelsen.

Batteriforordningen henviser i artikel 56, stk. 1, 2. pkt. til, at producenter skal overholde kravene i artikel 8 og 8a i direktiv 2008/98/EF (affaldsdirektivet) og i forordningens kapitel 8. Forordningen supplerer ikke artikel 8a, stk. 3, litra e, i affaldsdirektivet.

Det foreslåede medfører således, at den gældende retstilstand videreføres med tilpasning til den nye batteriforordning.

Efter den foreslåede bestemmelse i *§ 9 u, stk. 4, nr. 2,* fastsætter miljøministeren regler om pligt for producentansvarsorganisationer for batterier, der er udpeget efter batteriforordningen eller efter regler udstedt i medfør af bestemmelsens stk. 1, til at føre passende egenkontrol med overholdelse af kriterier for graduerede bidrag fastsat i medfør af nr. 3, med egne økonomiske forvaltninger og med kvaliteten af de data, som producentansvarsorganisationen indsamler og rapporterer på vegne af producenter i henhold til batteriforordningen.

Det følger heraf, at miljøministeren skal fastsætte regler, der forpligter producentansvarsorganisationer for batterier til at føre passende egenkontrol med, at de overholder kriterierne for graduerede bidrag fastsat i medfør af nr. 3, jf. nedenfor. Producentansvarsorganisationerne skal derudover føre passende egenkontrol med egne økonomiske forvaltninger og med kvaliteten af de data, som producentansvarsorganisationen indsamler og rapporterer på vegne af producenter i henhold til batteriforordningen.

Det er hensigten at fastsætte regler i medfør af den foreslåede bemyndigelse, der pålægger producentansvarsorganisationerne at føre kontrol med, at de indkrævede bidrag fra producentansvarsorganisationens medlemmer dækker finansieringen af de indsamlede mængder, som producentansvarsorganisationen skal håndtere efter batteriforordningen, samt at bidragene er graduerede korrekt i forhold til de reelle omkostninger ved affaldshåndteringen og de nærmere fastsatte regler for graduering af bidrag, jf. den foreslåede bestemmelses nr. 3.

Desuden er hensigten at fastsætte nærmere regler om, at producentansvarsorganisationen skal føre egenkontrol med kvaliteten af data om mængden af markedsførte batterier, samt data om indsamling og behandling af affald af disse batterier, i givet fald med angivelse af affaldsmaterialestrømme og andre relevante data for dokumentation for efterlevelse af affaldshåndteringsmålene.

Det er endvidere hensigten at fastsætte nærmere regler i medfør af den foreslåede bemyndigelse om, hvilken form/former for egenkontrolmekanisme producentansvarsorganisationerne skal anvende.

Regler udstedt i medfør af den foreslåede bemyndigelse suppleres af regler efter batteriforordningens artikel 58, stk. 5. Det følger heraf, at mekanismen for egenkontrol i artikel 8a, stk. 3, litra d), i direktiv 2008/98/EF, anvendes regelmæssigt og mindst hvert tredje år og efter anmodning fra den kompe-

tente myndighed for at kontrollere, at bestemmelserne i nævnte litra overholdes, og at betingelserne for godkendelse som omhandlet i nærværende artikels stk. 2 fortsat er opfyldt. Det følger endvidere, at producenten eller producentansvarsorganisationen efter anmodning forelægger egenkontrolrapporten og om nødvendigt et udkast til en plan for korrigerende tiltag for den kompetente myndighed. Det følger desuden, at den kompetente myndighed kan meddele bemærkninger til mekanismen for egenkontrol og til udkastet til plan for korrigerende tiltag og meddeler eventuelle bemærkninger til producenten eller producentansvarsorganisationen, uden at det berører kompetencerne i henhold til artikel 58, stk. 6. Det følger endeligt, at producenten eller producentansvarsorganisationen udarbejder og gennemfører planen for korrigerende tiltag på grundlag af den kompetente myndigheds bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse viderefører den gældende bestemmelse i lovens § 9 z, stk. 6, hvorefter miljøministeren fastsætter regler om tilsvarende forpligtelser til at føre egenkontrol for producentansvarsorganisationer (kollektive ordninger), der opfylder forpligtelser for producenter efter lovens § 9 z, stk. 1, herunder for batterier. Det foreslås således, at bestemmelsen flyttes til en ny bestemmelse, der kun omhandler batterier, og tilpasses batteriforordningens artikel 57, hvoraf fremgår, at producenterne af batterier har mulighed for at opfylde deres producentansvarsforpligtelser igennem en producentansvarsorganisation, samt til den foreslåede bestemmelse i § 9 u, stk. 1, hvorved det foreslås, at miljøministeren kan fastsætte regler om pligtigt medlemskab af producentansvarsorganisationer, jf. ovenfor og bemærkningerne hertil. Det foreslås derfor at indsætte en henvisning til batteriforordningen og til den nye § 9 u, stk. 1, i den foreslåede bestemmelse for at præcisere, at bestemmelsen gælder for producentansvarsorganisationer, der er udpeget efter batteriforordningen eller efter regler om pligtigt medlemskab.

Som følge af den foreslåede nye bestemmelse i nr. 2 og af det foreslåede under lovforslagets § 1, nr. 32, hvorefter batterier udgår af lovens § 9 z, stk. 1, vil batterier ikke længere være omfattet af den gældende § 9 z, stk. 6, således at bemyndigelsen heri ikke vil omfatte pligt til at føre egenkontrol for kollektive ordninger for batterier.

Bestemmelsen gennemfører, som det også var tilfældet med den gældende bestemmelse i § 9 z, stk. 6, artikel 8 a, stk. 3, litra d, i 2018-affaldsdirektivet, hvorefter enhver organisation, der gennemfører forpligtelser på vegne af producenter af produkter, indfører en passende mekanisme for egenkontrol.

Denne skal, hvor det er relevant, støttes af uafhængige revisioner for at vurdere dens økonomiske forvaltning, herunder overholdelse af kravene fastlagt i artikel 8 a, stk. 4, litra a og b, kvaliteten af de indsamlede og rapporterede data i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, og med kravene i transportforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald).

Batteriforordningen henviser i artikel 56, stk. 1, 2. pkt. til, at producenter skal overholde kravene i artikel 8 og 8a i direktiv 2008/98/EF (affaldsdirektivet) og i forordningens kapitel 8. Forordningen supplerer i artikel 58, stk. 5, som ovenfor beskrevet, artikel 8 a, stk. 3, litra d, i affaldsdirektivet.

Det foreslåede medfører således, at den gældende retstilstand videreføres med tilpasning til den nye batteriforordning.

Med den foreslåede bestemmelse i *§ 9 u, stk. 4, nr. 3,* fastsætter miljøministeren regler om pligt for producentansvarsorganisationer for batterier, der er udpeget efter batteriforordningen eller efter regler udstedt i medfør af bestemmelsens stk. 1, til at graduere de finansielle bidrag fra producenter i henhold til batteriforordningens artikel 57, stk. 2, litra a, og efter nærmere fastsatte kriterier.

Bemyndigelsen til at fastsætte regler om graduering af bidrag i henhold til batteriforordningen medfører således, at miljøministeren skal fastsætte regler, der forpligter producentansvarsorganisationerne til at graduere de finansielle bidrag fra producenter i henhold til både batteriforordningens artikel 57, stk. 2, litra a og efter nærmere fastsatte kriterier.

Den sidste del af bemyndigelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i lovens § 9 z, stk. 3, nr. 2, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om tilsvarende forpligtelse til at graduere producenternes bidrag for producentansvarsorganisationer (kollektive ordninger), der opfylder forpligtelser for producenter efter lovens § 9 z, stk. 1, herunder for batterier. Den gældende bestemmelse er en gennemførelse af 2018-affaldsdirektivets artikel 8a, stk. 4, litra b.

Efter batteriforordningens artikel 57, stk. 2, litra a, skal producentansvarsorganisationerne sikre, at de finansielle bidrag, som de modtager fra producenterne, opdeles i overensstemmelse med 2018-affaldsdirektivets artikel 8a, stk. 4, litra b. Producentansvarsorganisationerne skal derudover opdele bidragene som minimum efter batterikategori og batterikemi, og hvis relevant under hensyntagen til genopladeligheden, til niveauet af genanvendt

indhold ved fremstillingen af batterier og til deres CO_2-fodaftryk. Producentansvarsorganisationerne skal opdele bidragene, uanset om batterierne har været genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling.

Bemyndigelsen medfører således, at miljøministeren skal fastsætte regler, der forpligter producentansvarsorganisationerne for batterier til at opdele og graduerede deres medlemmers bidrag efter forordningens kriterier. Bemyndigelsen medfører desuden, at miljøministeren skal fastsætte regler, der forpligter producentansvarsorganisationerne til at graduerede deres medlemmers bidrag efter nærmere kriterier.

Miljøministeren skal således fastsætte regler for en reguleret bidragsstruktur for at sikre motivation til, at producenter tager hensyn til reparerbarhed, genbrugelighed og genanvendelighed af deres produkter. Det er hensigten, at bemyndigelsen skal udnyttes til at fastsætte regler om graduering, så der gives et økonomisk incitament til, at producenter designer produkter med reduceret miljøpåvirkning. Dette kan f.eks. ske ved at fastsætte kriterier for graduering af bidragene med udgangspunkt i, at producenter, der fremstiller et produkt, der har en høj negativ miljøpåvirkning, vil skulle betale højere bidrag end tilfældet vil være for producenter, der fremstiller sammenlignelige produkter med lavere miljøpåvirkning.

Producentansvarsorganisationernes opkrævning af bidragene skal, udover at afspejle produktets miljøpåvirkning, rumme dækning af de udgifter af forskellig art, som et udtjent batteri medfører, jf. batteriforordningens artikel 56, stk. 4, der omhandler hvilke omkostninger, producenterne skal afholde i forbindelse med affaldshåndtering af deres batterier. Det er både udgifter, som producentansvarsorganisationen afholder på producentens vegne i forbindelse med affaldshåndteringen af batteri og administrative omkostninger forbundet med indsamling og indberetning af data mv. Det er således hensigten at fastsætte regler, der forpligter producentansvarsorganisationerne til at graduere medlemmernes bidrag til omkostninger forbundet med affaldshåndteringen. Det er ikke hensigten at fastsætte regler i medfør af bestemmelsen, der forpligter producentansvarsorganisationerne til at graduere de økonomiske bidrag, der alene dækker de administrative omkostninger hos producentansvarsorganisationen.

Det er således hensigten, at de nærmere regler for producentansvarsorganisationernes graduering vil blive fastsat under hensyntagen til, at de graduerede bidrag har karakter af vederlag for den affaldshåndtering, som producenter er pligtige til at afholde omkostningerne til. Reglerne forventes alene

at fastsætte de overordnede kriterier for graduering af bidrag, hvorefter det er op til den enkelte producentansvarsorganisation at foretage den egentlige graduering og fastsættelse af producenters bidrag inden for de angivne kriterier.

Den foreslåede bestemmelse i nr. 3 viderefører således bestemmelsen i den gældende § 9 z, stk. 3, nr. 2, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om tilsvarende forpligtelse til at graduere producenternes bidrag for producentansvarsorganisationer (kollektive ordninger), der opfylder forpligtelser for producenter efter lovens § 9 z, stk. 1, herunder for batterier. Det foreslås således, at bestemmelsen flyttes til en ny bestemmelse, der kun omhandler batterier, og tilpasses batteriforordningens artikel 57, hvoraf fremgår, at producenterne af batterier har mulighed for at opfylde deres producentansvarsforpligtelser igennem en producentansvarsorganisation, samt til den foreslåede bestemmelse i § 9 u, stk. 1, hvorved det foreslås, at miljøministeren kan fastsætte regler om pligtigt medlemskab af producentansvarsorganisationer, jf. ovenfor og bemærkningerne hertil. Det foreslås derfor at indsætte en henvisning til batteriforordningen og til den nye § 9 u, stk. 1, i den foreslåede bestemmelse for at præcisere, at bestemmelsen gælder for producentansvarsorganisationer, der er udpeget efter batteriforordningen eller efter regler om pligtigt medlemskab.

Som følge af den foreslåede nye bestemmelse i nr. 3 og af det foreslåede under lovforslagets § 1, nr. 32, hvorefter batterier udgår af lovens § 9 z, stk. 1, vil batterier ikke længere være omfattet af den gældende § 9 z, stk. 3, nr. 2, således at bemyndigelsen heri ikke vil omfatte kollektive ordninger for batterier.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører, som det også var tilfældet med den gældende bestemmelse i lovens § 9 z, stk. 3, nr. 2, artikel 8a, stk. 4, litra b, i 2018-affaldsdirektivet, hvorefter medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de finansielle bidrag, som producenten af produktet betaler for at opfylde sine forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar, at i tilfælde af kollektiv opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar så vidt muligt er gradueret efter individuelle produkter eller grupper af lignende produkter, navnlig ved at tage hensyn til deres holdbarhed, reparerbarhed, genbrugelighed og genanvendelighed og tilstedeværelsen af farlige stoffer, dermed baseret på en livscyklustilgang og en overensstemmelse med de krav, der er fastsat i relevant EU-ret, samt, hvor relevant, baseret på harmoniserede kriterier for at sikre et velfungerende indre marked.

Det foreslåede giver hjemmel til at gennemføre både 2018-affaldsdirektivets krav i artikel 8a, stk. 4, litra b, samt batteriforordningens artikel 57, stk. 2, litra a, ved bekendtgørelse.

Det foreslåede medfører således, at den gældende retstilstand videreføres med tilpasning til den nye batteriforordning.

Til nr. 30

Det følger af overskriften før § 9 y i miljøbeskyttelsesloven, at denne vedrører fælles bestemmelser for udvidede producentansvarsordninger. Overskriften vedrører bestemmelserne §§ 9 y-å.

Det foreslås, at overskriften før § 9 y affattes " Fælles bestemmelser for udvidede producentansvarsordninger m.v."

Forslaget herom skal ses i sammen med lovforslagets § 1, nr. 35, hvorved der indsættes et nyt stk. 4 i § 9 z, som bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om pligt til gennem deltagelse i en kollektiv ordning at opfylde forpligtelser efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 9, som ikke vedrører det udvidede producentansvar for emballage og for visse engangsplastprodukter.

Med den foreslåede nyaffattelse er overskriften dækkende for bestemmelserne §§ 9 y-å.

Til nr. 31

Efter den gældende bestemmelser i § 9 y, stk. 1, kan producenter og importører, som er etableret i en anden EU-medlemsstat, og som ønsker at markedsføre fiskeredskaber, der indeholder plast, elektrisk og elektronisk udstyr, emballerede produkter, person- og varebiler, drikkevarebeholdere, drikkebægre, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, bærbare batterier og akkumulatorer, industribatterier og -akkumulatorer eller bilbatterier og -akkumulatorer i Danmark, i stedet for at etablere sig her i landet ved skriftlig fuldmagt udnævne en repræsentant, der er etableret i Danmark.

Efter de gældende bestemmelser i § 9 y, stk. 2, indtræder repræsentanten i producentens eller importørens forpligtelser og rettigheder efter loven eller regler udstedt i medfør af loven, for så vidt angår fiskeredskaber, der inde-

holder plast, elektrisk og elektronisk udstyr, emballage, person- og varebiler, drikkevarebeholdere, drikkebægre, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, bærbare batterier og akkumulatorer, industribatterier og -akkumulatorer eller bilbatterier og -akkumulatorer og affald herfra.

De gældende bestemmelser i lovens § 9 y, stk. 1 og 2, er en implementering 2018-affaldsdirektivet), jf. lov nr. 807 af 9. juni 2020, og er en fælles bestemmelse for alle lovens udvidede producentansvar.

Bestemmelserne er i dag ikke udnyttet for så vidt angår batterier og akkumulatorer.

Det foreslås, at *§ 9 y, stk. 1 og 2*, ændres således, at », bærbare batterier og akkumulatorer, industribatterier og -akkumulatorer eller bilbatterier og -akkumulatorer« udgår.

Med ændringen vil batterier og akkumulatorer således ikke længere være omfattet af bestemmelsen, og virkningen heraf vil være, at producenter og importører, som er etableret i en anden EU-medlemsstat, og som ønsker at markedsføre bærbare batterier og akkumulatorer, industribatterier og -akkumulatorer eller bilbatterier og -akkumulatorer i Danmark, i stedet for at etablere sig her i landet ikke længere kan udnævne en repræsentant, der er etableret i Danmark, ved skriftlig fuldmagt i medfør af loven eller bestemmelser udstedt i medfør af loven.

Dette skal ses i lyset af batteriforordningens artikel 56, stk. 3, hvoraf følger, at producenter, der ikke er etablerede i den pågældende medlemsstat, kan udnævne en bemyndiget repræsentant ved skriftlig fuldmagt.

Forslaget medfører således en ophævelse af nationale regler for så vidt angår bemyndigede repræsentanter for producenter af batterier, da batteriforordningen træder i stedet.

Til nr. 32

Efter den gældende bestemmelse i § 9 z, stk. 1, kan forpligtelserne efter § 9 h, stk. 1, § 9 j, stk. 1, § 9 p, stk. 1, § 9 q, stk. 1, § 9 s, stk. 1, § 9 t, stk. 1, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning.

Det følger heraf, at producenter og importører af batterier og akkumulatorer kan opfylde deres forpligtelse til tilbagetagning og særskilt håndtering efter lovens § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk.1 og § 9 w, stk. 1, gennem deltagelse i en kollektiv ordning.

Bestemmelserne er for så vidt angår batterier- og akkumulatorer en implementering af batteridirektivet.

Det foreslås, at lovens *§ 9 z, stk. 1*, ændres således, at henvisningen til § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk.1 og § 9 w, stk. 1 udgår.

Med ændringen vil batterier og akkumulatorer således ikke længere være omfattet af bestemmelsen, og virkningen heraf vil være, at producenter og importører ikke længere kan opfylde deres forpligtelse til tilbagetagning og særskilt håndtering gennem deltagelse i en producentansvarsorganisation (kollektiv ordning) i medfør af loven eller bestemmelser udstedt i medfør af loven.

Dette skal ses i sammenhæng med den foreslåede ophævelse af § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk.1, og § 9 w, stk. 1, i lovforslagets § 1, nr. 29, som følge af batteriforordningen, og i lyset af, at producenterne efter forordningens artikel 57 kan udpege en producentansvarsorganisation, der er godkendt i henhold til forordningens artikel 58, til at opfylde forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar på deres vegne.

Det foreslåede skal desuden ses i sammenhæng med det foreslåede i lovforslagets § 1, nr. 29, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om pligtigt medlemskab af en producentansvarsorganisation, der er godkendt efter batteriforordningen.

Forslaget medfører således en ophævelse af nationale regler for så vidt angår producenter af batteriers mulighed for at lade deres producentansvarsforpligtelser opfylde igennem deltagelse i en kollektiv ordning, da batteriforordningen træder i stedet.

Til nr. 33

Det fremgår af den gældende miljøbeskyttelseslovs § 9 z, stk. 2, at miljøministeren kan fastsætte regler, hvorefter forpligtelserne efter regler udstedt i medfør af lovens § 9 h, stk. 9-11, § 9 n, stk. 1-4, § 9 p, stk. 9-12. § 9 r, stk. 4 og 5, § 9 s, stk. 9-11, § 9 t, stk. 6-8, § 9 x, stk. 1, og § 9 x, stk. 5-8, helt

eller delvis kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis producenter og importører er tilsluttet en sådan ordning.

Det foreslås at ændre *§ 9 z, stk. 2*, således at henvisningen til § 9 h, stk. 9-11, ændres til § 9 h, stk. 9, 1. pkt., § 9 h, stk. 12 og 13. Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede nyaffattelse af § 9 h, stk. 9, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 2, og af den foreslåede indsættelse af nyt stk. 10 og 11 i § 9 h, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Det foreslås at ændre § 9 z, stk. 2, således at henvisningen til § 9 p, stk. 9-12, ændres til § 9 p, stk. 10-14. Den foreslåede ændring er en konsekvens af ophævelsen af stykker og indsættelsen af nye stykker i § 9 p.

Det foreslås at ændre § 9 z, stk. 2, således at henvisningen til § 9 t, stk. 6-8, ændres til § 9 t, stk. 7 og 8. Den foreslåede ændring er en konsekvens af ophævelsen af stk. 6 i § 9 t, jf. lovforslagets § 1, nr. 25.

Det foreslås desuden at ændre § 9 z, stk. 2, således at henvisningen til § 9 s, stk. 9-11, udgår. Den foreslåede ændring er en konsekvens af nyaffattelsen af § 9 s, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 21. Ministeren vil i medfør af § 9 z, stk. 2, kunne fastsætte regler om, at forpligtelserne, der påhviler producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, efter regler udstedt i medfør af § 9 p, stk. 10-14, helt eller delvist kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis producenter og importører er tilsluttet en sådan ordning.

Til nr. 34

Efter den gældende bestemmelse i § 9 z, stk. 2, kan miljøministeren fastsætte regler, hvorefter forpligtelserne efter regler udstedt i medfør af § 9 h, stk. 9-11, § 9 n, stk. 1-4, § 9 p, stk. 9-12. § 9 r, stk. 4 og 5, § 9 s, stk. 9-11, § 9 t, stk. 6-8, § 9 x, stk. 1, og § 9 x, stk. 5-8, helt eller delvis kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis producenter og importører er tilsluttet en sådan ordning.

Det følger heraf, at miljøministeren kan fastsætte regler, hvorefter producenter og importører af batterier helt eller delvist kan opfylde deres oplysningsforpligtelser i henhold til regler fastsat i medfør af lovens § 9 x, stk. 1, og § 9 x, stk. 5-8, gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis de er tilsluttet en sådan ordning.

UDKAST

Bestemmelserne er for så vidt angår batterier og akkumulatorer en implementering af batteridirektivet og er i dag udmøntet i batteribekendtgørelsens § 34, jf. §§ 37-38.

Det foreslås, at lovens *§ 9 z, stk. 2*, ændres således, at henvisning til § 9 x, stk. 1, og § 9 x, stk. 5-8, udgår.

Med ændringen vil producenter og importører af batterier og akkumulatorer således ikke længere være omfattet af bestemmelsen, og virkningen heraf vil være, at der ikke kan fastsætte regler, hvorefter producenter og importører helt eller delvist kan opfylde deres oplysningsforpligtelser gennem deltagelse i en kollektiv ordning i medfør af loven eller bestemmelser udstedt i medfør af loven.

Dette skal ses i sammenhæng med den foreslåede ophævelse af § 9 x i lovforslagets § 1, nr. 29 som følge af batteriforordningen, og i lyset af, at producenternes mulighed for at opfylde deres nye oplysningsforpligtelser igennem deltagelse af en producentansvarsorganisation følger direkte af batteriforordningens artikel 57. Ifølge forordningens artikel 57 kan producenterne udpege en producentansvarsorganisation, der er godkendt i henhold til forordningens artikel 58, til at opfylde forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar på deres vegne, herunder oplysningsforpligtelser.

Forslaget medfører således en ophævelse af nationale regler for så vidt angår producenter af batteriers mulighed for at opfylde producentansvarsforpligtelser igennem en producentansvarsorganisation, da batteriforordningen træder i stedet.

Det foreslåede vil således også medføre, at bestemmelser i batteribekendtgørelsen, der udmønter den gældende bestemmelse i lovens § 9 z, stk. 2, automatisk ophæves, når bestemmelsen i miljøbeskyttelsesloven ændres for så vidt angår batterier. Bekendtgørelsen vil således blive tilpasset i overensstemmelse hermed.

Det foreslåede skal desuden ses i sammenhæng med det foreslåede i lovforslagets nr. 29, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om pligtigt medlemskab af en producentansvarsorganisation, der er godkendt efter batteriforordningen.

Til nr. 35

Det følger af § 9 z, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven, at bl.a. producenter og importører af emballage, drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast kan organisere sig i kollektive ordninger og opfylde deres forpligtelse til tilbagetagning og særskilt håndtering af emballage, drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast og affald heraf i § 9 p, stk. 1, og § 9 s, stk. 1, gennem deltagelse i en kollektive ordning.

Det følger endvidere af § 9 z, stk. 2, at miljøministeren kan fastsætte regler, hvorefter producenterne og importørerne kan opfylde visse oplysnings- og informationsforpligtelser efter regler udstedt i medfør af bl.a. § 9 p, stk. 8-12, og § 9 s, stk. 9-11, gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis producenten og importøren er tilsluttet en kollektiv ordning.

Efter § 9 z, stk. 3-6, kan miljøministeren fastsætte regler for de kollektive ordninger, herunder om de kollektive ordningers organisering, om graduering af producenternes bidrag til ordningen, om lige adgang til ordningen for producenterne, om sikkerhedsstillelse, om visse oplysningsforpligtelser og om egenkontrol.

Det fremgår af lovbemærkningerne til den gældende § 9 z, stk. 3, nr. 3, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om de kollektive ordningers organisering, at bestemmelsen medfører, at der kan fastsættes regler om producentens ansvar i det tilfælde, hvor den kollektive ordning ikke opfylder producentens forpligtelser. Det følger heraf, at den kollektive ordnings overtagelse af ansvaret kan ske parallelt med producentens oprindelige ansvar, således at ansvaret går tilbage til producenten, hvis den kollektive ordning, som ansvaret ellers var overdraget til, ikke opfylder forpligtelsen, jf. Folketingstidende 2007-2008, tillæg A, L 134 som fremsat, side 4895.

For så vidt angår emballage, drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast er bemyndigelserne i § 9 z, stk. 2-3 og 5, delvist udmøntet i §§ 13-16 i emballageregisterbekendtgørelsen). Det fremgår bl.a. af bekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 2, at 'emballage' skal forstås som enhver emballage, som defineret i bekendtgørelse om visse krav til emballager, og at emballage også skal forstås som drikkevarebeholdere og drikkebægre, der er engangsplastprodukter.

Efter emballageregisterbekendtgørelsens § 13, kan kollektive ordninger varetage forpligtelser på vegne af en producent eller dennes eventuelle repræ-

UDKAST

sentant til registrering af oplysninger i producentregistret (Dansk Producentansvar), indberetning af oplysninger til producentregisteret, samt betaling af registreringsgebyr til producentregisteret.

Det følger endvidere, at hvis den kollektive ordning ikke opfylder forpligtelserne på vegne af de producenter eller deres eventuelle repræsentanter, der er medlem af ordningen, skal de nævnte forpligtelser opfyldes af den enkelte producent eller dennes eventuelle repræsentant.

I emballageregisterbekendtgørelsens § 14, er der fastsat krav til den kollektive ordnings behandling af dens medlemmer, herunder at enhver producent har lige adgang til at deltage i den kollektive ordning og skal behandles på lige vilkår, idet der skal tages hensyn til producentens markedsandel, og at den kollektive ordning ikke må videregive konkurrencefølsomme oplysninger til andre virksomheder.

Efter emballageregisterbekendtgørelsens § 15, skal en kollektiv ordning, for at forpligtelserne nævnt i § 13, stk. 1 kan varetages af den kollektive ordning, oprettes i producentregistret, jf. § 3, med angivelse af navnet på ordningen, adresse, telefonnr., e-mailadresse, kontaktperson og CVR-nr. For udenlandske kollektive ordninger, der ikke er registreret i CVR-registret, skal virksomhedens momsnummer (VAT-nr.), europæiske momsregistreringsnummer eller nationale momsregistreringsnummer oplyses i stedet for CVR-nr.

Efter emballageregisterbekendtgørelsens § 16, skal en kollektiv ordning offentliggøre oplysninger på sin hjemmeside om ejerskab og producenter eller deres repræsentanter i ordningen.

De øvrige bestemmelser i miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 3, 4 og 6, er endnu ikke udmøntet for så vidt angår det udvidede producentansvar for emballage.

Det foreslås at indsætte nye stykker 3 og 4, i § 9 z. Stk. 3-7 bliver herefter stk. 5-9.

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 3*. bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om pligt for producenter af engangsemballage samt af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast til at opfylde deres forpligtelser efter § 9 p, stk. 1, § 9 s, stk. 1, og helt eller delvist oplysnings- og

dokumentationsforpligtelser efter regler udstedt i medfør af § 9 p, stk. 10-14 gennem deltagelse i en kollektiv ordning.

Miljøministeren kan således i medfør af den foreslåede bestemmelse fastsætte regler om, at en producent, der markedsfører engangsemballage, drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast på det danske marked, skal melde sig ind i en kollektiv ordning og ved sin registrering i producentregistret efter regler fastsat i medfør af den gældende § 9 æ, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven, angive sit medlemskab af den kollektive ordning efter de gældende regler i emballageregisterbekendtgørelsen.

Hvis en producent melder sig ud af en kollektiv ordning, vil der i medfør af den foreslåede bestemmelse kunne fastsættes regler om, at producenten indenfor en tidsfrist skal melde sig ind i en anden kollektiv ordning og meddele dette til producentregistret efter reglerne herom i emballageregisterbekendtgørelsen.

Fastsættelse af regler om pligt for producenter af engangsemballage samt af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast til at opfylde deres producentansvarsforpligtelser i § 9 p, stk. 1, og § 9 s, stk. 1, gennem deltagelse i en kollektiv ordning vil have den virkning, at de kollektive ordninger overtager producenternes forpligtelser vedrørende opfyldelse af producentansvaret i § 9 p, stk. 1, og § 9 s, stk. 1. Miljøministeren vil således kunne meddele påbud efter den gældende § 9 å, stk. 1, til den kollektive ordning om opfyldelse af de producentansvarsforpligtelser i § 9 p, stk. 1, og § 9 s, stk. 1, som den kollektive ordning skal opfylde på vegne af producenten.

Den kollektive ordnings overtagelse af ansvaret vil dog med hjemmel i den gældende § 9 z, stk. 3, nr. 3, der med lovforslaget bliver stk. 4, nr. 3, kunne ske parallelt med producentens oprindelige ansvar, således at ansvaret går tilbage til producenten, hvis den kollektive ordning, som ansvaret ellers var overdraget til, ikke opfylder forpligtelsen.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 9 p, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om, at det organisatoriske ansvar for særskilt indsamling, transport og behandling af ovennævnte engangsemballageaffald efter § 9 p, stk. 1, og affald af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast efter § 9 s, stk. 1, helt eller delvist henlægges til kommunalbestyrelsen eller emballageaffaldsproducerende virksomheder. I det omfang den foreslåede § 9 p, stk. 2, udnyttes, vil dette medføre, at den kollektive ordning alene vil overtage

producentens finansielle ansvar for særskilt indsamling, transport og behandling af affaldet.

Det bemærkes, at regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 z, stk. 3, ikke hindrer, at producenter kan etablere eller opretholde egne tilbagetagningsordninger for engangsemballageaffald og affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast fra husholdninger efter den gældende regel i miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 6. Dette skal som følge af den foreslåede ordning ske i regi af den kollektive ordning, som producenten er medlem af.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere indebære, at miljøministeren kan fastsætte regler om pligt for producenter af engangsemballage samt drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast til helt eller delvist at opfylde oplysnings- og dokumentationsforpligtelser efter regler udstedt i medfør af § 9 p, stk. 10-14 gennem deltagelse i en kollektiv ordning. Fastsættelse af regler herom vil indebære, at de kollektive ordninger overtager producenternes forpligtelser vedrørende opfyldelse af oplysnings- og dokumentationsforpligtelserne i § 9 p, stk. 10-14. Miljøministeren vil således kunne meddele påbud efter den gældende § 69, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven til den kollektive ordning, hvorefter den kollektive ordning skal foranledige det ulovlige forhold lovliggjort, dvs. opfylde de oplysnings- og dokumentationsforpligtelser, som den kollektive ordning ikke har opfyldt på vegne af producenten. Det bemærkes hertil, at den kollektive ordnings overtrædelse af oplysnings- og dokumentationsforpligtelsen kan strafbelægges efter regler udstedt i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3.

Producenten vil dog fortsat kunne blive forpligtet til at afgive oplysninger, uanset om den kollektive ordning har overtaget oplysnings- eller dokumentationsforpligtelser, såfremt der måtte være behov for at kunne få oplysninger direkte fra producenten efter regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 12, der bliver stk. 13, jf. lovforslagets § 1, nr. 17, og bemærkninger hertil. Dette kan f.eks. være relevant i forbindelse med kontrol af opfyldelsen af oplysnings- eller dokumentationsforpligtelserne.

Ved engangsemballage vil skulle forstås al emballage, der ikke er genbrugsemballage efter bekendtgørelse om visse krav til emballagers (emballagebekendtgørelsen) definition heraf. Emballagebekendtgørelsen definerer genbrugsemballage som emballage, der er blevet udtænkt, udformet og bragt i omsætning med henblik på i sin levetid at gennemgå et antal ture eller cyklusser ved at blive genpåfyldt eller genbrugt til det samme formål,

som den blev udtænkt til. Definitionen er en implementering af 2018-emballagedirektivet.

Det bemærkes, at producenter af genbrugsemballage, som ikke er omfattet af anvendelsesområdet for den foreslåede bemyndigelse, fortsat vil kunne vælge at organisere sig kollektivt om varetagelsen af deres producentansvarsforpligtelser efter den gældende bestemmelse i § 9 z, stk. 1.

Ved engangsplastprodukter vil skulle forstås produkter (herunder drikkevarebeholdere og drikkebægre), der er helt eller delvist fremstillet af plast, og som ikke er udtænkt, designet eller markedsført med henblik på i sin levetid at gennemgå et antal ture eller cyklusser ved at blive returneret til en producent til genpåfyldning eller genbrug til det samme formål, som det det blev udtænkt til, jf. bekendtgørelse om forbud mod markedsføring af visse engangsplastprodukter m.v. og om krav til visse andre engangsplastprodukter, der er en implementering af engangsplastdirektivet.

Udnyttelse af den foreslåede bemyndigelse vil medføre, at miljøministeren kan strafbelægge overtrædelsen af kravet om pligtigt medlemskab af en kollektiv ordning i regler udstedt i medfør af den gældende miljøbeskyttelseslovs § 110, stk. 3.

Det er hensigten at fastsætte regler i medfør af den foreslåede bestemmelse i stk. 3, således at producenter af engangsemballage samt drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast får pligt til at registrere medlemskab af en kollektiv ordning med den virkning, at den kollektive ordning overtager og skal opfylde producenternes forpligtelser til særskilt indsamling, transport og behandling af affald samt producentens oplysnings-og informationsforpligtelser.

Den foreslåede bemyndigelse i stk. 3, indebærer endvidere, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at en producent, der markedsfører engangsemballage, drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast på det danske marked, skal melde sig ind i en kollektiv ordning og ved sin registrering i producentregistret efter regler fastsat i medfør af den gældende § 9 æ, stk. 1, angive sit medlemskab af den kollektive ordning efter de gældende regler i registerbekendtgørelsen.

Hvis en producent melder sig ud af en kollektiv ordning, vil der i medfør af den foreslåede bestemmelse kunne fastsættes regler om, at producenten in-

denfor en tidsfrist skal melde sig ind i en anden kollektiv ordning og meddele dette til producentregistret efter reglerne herom i emballageregisterbekendtgørelsen. Det følger således af den gældende emballageregisterbekendtgørelses § 7, at producenten eller dennes eventuelle repræsentant skal registrere ændringer i de allerede registrerede oplysninger til Dansk Producentansvar senest en måned efter, at ændringerne har fundet sted.

Det er dog hensigten at fastsætte regler i medfør af de foreslåede bemyndigelser om, at en producent af engangsemballage, drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast ved en kollektiv ordnings opløsning eller konkurs skal melde sig ind i en anden kollektiv ordning indenfor en kortere tidsfrist end det, der følger af de gældende regler om frist for registrering af ændringer i producentregistret.

Det er endvidere hensigten at fastsætte regler i medfør af den foreslåede bemyndigelser i stk. 3, om, at alle producenter af engangsemballage, drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, skal registrere medlemskab af en kollektiv ordning senest 14 dage efter ikrafttrædelsen af regler om pligtigt medlemskab.

Det er således også hensigten at tilpasse den gældende emballageregisterbekendtgørelse ved den nærmere udmøntning af bemyndigelsen i den foreslåede stk. 3.

Bemyndigelserne for miljøministeren i miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 3-6, der med forslaget bliver stk. 4-7, til at fastsætte regler om de kollektive ordninger vil også finde anvendelse på de kollektive ordninger, som producenter i medfør af den foreslåede § 9 z, stk. 3, kan blive forpligtiget til at melde sig ind i.

Bemyndigelserne skal gøre det muligt at gennemføre 2018-affaldsdirektivets minimumskrav til udvidede producentansvarsordninger i artikel 8 og 8 a, jf. lov nr. 807 af 9. juni 2020 om ændring af miljøbeskyttelsesloven.

Bemyndigelserne i § 9 z, stk. 3, nr. 1 og 3, og stk. 5, der med lovforslaget bliver stk. 4, nr. 1 og 3, og stk. 6, er i dag udmøntet i §§ 14 og 16 i emballageregisterbekendtgørelse, hvorefter den kollektive ordning er forpligtet til at sikre ligebehandling af dens medlemmer samt forpligtet til at offentliggøre oplysninger på den kollektive ordnings hjemmeside om ejerskab og producenterne eller deres repræsentanter i ordningen. Bestemmelserne i em-

ballageregisterbekendtgørelsen vil således også finde anvendelse på de kollektive ordninger, som producenterne i medfør af den foreslåede § 9 z, stk. 3, 1 pkt., kan blive forpligtiget til at melde sig ind i.

De øvrige bemyndigelser i § 9 z, stk. 3, nr. 2, og stk. 4 og 6, der med lovforslaget bliver stk. 4, nr. 2, og stk. 5 og 7, er endnu ikke udmøntet for så vidt angår det udvidede producentansvar for emballage, drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast.

Det er således hensigten med hjemmel i den gældende § 9 z, stk. 3, nr. 2, der med lovforslaget bliver til stk. 4, nr. 2, at fastsætte pligt for de kollektive ordninger til at graduere de finansielle bidrag fra producenter af emballage, drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast efter nærmere fastsatte kriterier.

Det er endvidere hensigten med hjemmel i den gældende § 9 z, stk. 4, der med lovforslaget bliver stk. 5, at fastsætte regler om, at den kollektive ordning stiller en passende sikkerhed, jf. den gældende § 9 å, stk. 3, på vegne af producenterne, der deltager i den kollektive ordning.

Det er endeligt hensigten med hjemmel i den gældende § 9 z, stk. 6, der med lovforslaget bliver til stk. 7, at fastsætte regler om, at de kollektive ordninger forpligtes til at føre passende egenkontrol med overholdelse af kriterier for graduerede bidrag fastsat i medfør af den gældende stk. 3, nr. 2, med egne økonomiske forvaltninger og med kvaliteten af de data, som den kollektive ordning indsamler og rapporterer på vegne af producenter i henhold til den foreslåede bestemmelse i det nye stk. 3.

Det er således hensigten at fastsætte reglerne, jf. ovenfor, i overensstemmelse med bemærkningerne til de nævnte bemyndigelser, jf. lov nr. 807 af 9. juni 2020 om ændring af miljøbeskyttelsesloven.

Med det foreslåede *stk. 4*, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler, hvorefter producenter af engangsemballage samt drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast skal opfylde deres forpligtelser efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 7, til mod betaling at overtage og behandle affald, som ikke er omfattet af § 9 p, stk. 1, eller § 9 s, stk. 1, gennem deltagelse i en kollektiv ordning.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 7 hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler

om producenters eller disses kollektive ordningers pligt til på kommunalbestyrelsens regning at overtage og behandle affald, som ikke er emballageaffald, og som er indeholdt i de affaldsfraktioner, der overdrages til dem efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 45, stk. 9. Ministeren kan endvidere i medfør § 9 p, stk. 7, fastsætte regler om producenters eller disses kollektive ordningers fastsættelse og opkrævning af betaling for behandlingen, herunder om opgørelse af omkostninger og dokumentation for afholdte udgifter. Det følger endvidere af den foreslåede § 9 s, stk. 2, at den foreslåede § 9 p, stk. 7 også finder anvendelse for det udvidede producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11, 21 og 54 og bemærkningerne hertil.

Forpligtelsen efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 7, er ikke en del af producentansvarsforpligtelsen til at sikre særskilt indsamling, transport og behandling efter den foreslåede § 9 p, stk. 1, eller § 9 s, stk. 1, der er afgrænset til at omhandle emballageaffald og affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 4, vil således indebære, at ministeren kan fastsætte regler om pligt for producenter af engangsemballage, drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast til at opfylde deres forpligtelser efter regler udstedt i medfør af § 9 p, stk. 7, til på kommunalbestyrelsens regning at overtage og behandle affald, som ikke er emballageaffald eller affald af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, gennem deltagelse i en kollektiv ordning. Fastsættelse af regler herom vil indebære, at de kollektive ordninger overtager producenternes forpligtelser og rettigheder efter regler udstedt i medfør af § 9 p, stk. 7, herunder til fastsættelse og opkrævning af betaling fra kommunalbestyrelsen for affaldsbehandlingen.

Miljøministeren vil således kunne meddele påbud efter den gældende § 69, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven til den kollektive ordning, hvorefter den kollektive ordning skal foranledige det ulovlige forhold lovliggjort, dvs. opfylde forpligtelsen til på kommunalbestyrelsens regning at overtage og behandle affald, der ikke er emballageaffald eller affald af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, men som er indeholdt i affaldsfraktioner med emballageaffald og affald af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som den kollektive ordning ikke har opfyldt på vegne af producenten. Det bemærkes hertil, at den kollektive ordnings overtrædelse af forpligtelsen efter det foreslåede stk. 4, kan strafbelægges efter regler udstedt i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3.

Det er hensigten at fastsætte regler i medfør af den foreslåede bestemmelses stk. 4, hvorefter en kollektiv ordning skal overtage producentens forpligtelse til at overtage og behandle affald, som ikke er emballageaffald eller affald af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, og som er indeholdt i de affaldsfraktioner, der overdrages til dem. Det er desuden hensigten at fastsætte regler, hvorefter den kollektive ordning skal fastsætte og opkræve betaling af kommunalbestyrelsen for behandling af den del af det overdragede affald, som ikke er emballageaffald eller affald af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast.

Den foreslåede bemyndigelse i stk. 4, indebærer endvidere, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at en producent, der markedsfører engangsemballage, drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast på det danske marked, skal melde sig ind i en kollektiv ordning og ved sin registrering i producentregistret efter regler fastsat i medfør af den gældende § 9 æ, stk. 1, angive sit medlemskab af den kollektive ordning efter de gældende regler i registerbekendtgørelsen.

Hvis en producent melder sig ud af en kollektiv ordning, vil der i medfør af den foreslåede bestemmelse kunne fastsættes regler om, at producenten indenfor en tidsfrist skal melde sig ind i en anden kollektiv ordning og meddele dette til producentregistret efter reglerne herom i emballageregisterbekendtgørelsen. Det følger således af den gældende emballageregisterbekendtgørelses § 7, at producenten eller dennes eventuelle repræsentant skal registrere ændringer i de allerede registrerede oplysninger til producentregisteret (Dansk Producentansvar) senest en måned efter, at ændringerne har fundet sted.

Det er dog hensigten at fastsætte regler i medfør af de foreslåede bemyndigelser om, at en producent af engangsemballage, drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast ved en kollektiv ordnings opløsning eller konkurs skal melde sig ind i en anden kollektiv ordning indenfor en kortere tidsfrist end det, der følger af de gældende regler om frist for registrering af ændringer i producentregistret.

Det er hensigten at fastsætte regler i medfør af de foreslåede bemyndigelser i stk. 3, om, at alle producenter af engangsemballage, drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, skal registrere medlemskab af en kollektiv ordning senest 14 dage efter ikrafttrædelsen af regler om pligtigt medlemskab.

UDKAST

Det er aktuelt ikke hensigten at fastsætte regler om, at producenten skal opfylde sine forpligtelser efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 7, gennem deltagelse i den samme kollektive ordning, som producenten er pligtig til at melde sig ind i efter regler fastsat i medfør af den foreslåede stk. 3. Ministeren vil dog kunne udnytte bemyndigelsen i den foreslåede stk. 4, til at fastsætte regler, der pålægger producenterne at lade sine forpligtelser efter § 9 p, stk. 7 opfylde igennem den samme kollektive ordning, som producenten opfylder eller vil opfylde sine forpligtelser efter § 9 p, stk. 1, og § 9 s, stk. 1, igennem, hvis det skulle vise sig at være mest hensigtsmæssigt ud fra administrative hensyn eller hensyn til affaldshåndteringen.

Det er ikke hensigten at fastsætte regler i medfør af de gældende bestemmelser i lovens § 9 z, stk. 3 og 4, for de kollektive ordninger, der opfylder forpligtelser for producenterne i medfør af den foreslåede bestemmelse i stk. 4. Det er således ikke hensigten ved udmøntningen af den foreslåede bestemmelse at fastsætte regler om, at alle producenter skal have lige adgang til den kollektive ordning, om den kollektive ordnings organisering, om at den kollektive ordning skal stille sikkerhed eller kan undlade at stille sikkerhed for håndteringen af det affald, der ikke er emballageaffald eller affald af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, eller regler om, at den kollektive ordning skal graduere medlemmers finansielle bidrag til håndteringen af affaldet, som ikke er emballageaffald eller affald af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast.

Der henvises desuden til, at det foreslås, jf. lovforslagets § 1, nr. 37, at bemyndigelserne i de gældende bestemmelser i lovens § 9 z, stk. 5 og 6, der med lovforslaget bliver til stk. 7 og 8, ikke skal finde anvendelse for det pligtige medlemskab af en kollektiv ordning efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i stk. 4.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1.1.4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 36

Som konsekvens af indsættelsen af nye stykker i § 9 z, jf. lovforslagets § 1, nr. 35, skal henvisningen til § 9 z, stk. 3, nr. 2, i § 9 z, stk. 6, der bliver stk. 8, ændres til en henvisning til § 9 z, stk. 5, nr. 2.

Til nr. 37

UDKAST

Efter miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 5, fastsætter miljøministeren regler for kollektive ordningers pligt til at gøre oplysninger om ejerskab, medlemmer af ordningen, økonomiske bidrag til ordningen fra producenter og importører og udvælgelsesproceduren for affaldshåndteringsoperatører offentligt tilgængelige. Miljøministeren fastsætter endvidere regler om, hvordan oplysninger gøres offentligt tilgængelige.

Efter miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 6, fastsætter miljøministeren regler om, at de kollektive ordninger forpligtes til at føre passende egenkontrol med overholdelse af kriterier for graduerede bidrag fastsat i medfør af § 9 z, stk. 3, nr. 2, med egne økonomiske forvaltninger og med kvaliteten af de data, som den kollektive ordning indsamler og rapporterer på vegne af producenter og importører i henhold til stk. 1.

Det foreslås, at der i *§ 9 z* indsættes et nyt *stk. 9* hvorefter bestemmelsens stk. 5 og 6 ikke finder anvendelse på kollektive ordninger omfattet af regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i stk. 4. Stk. 9 bliver herefter til stk. 10.

Det foreslåede medfører således, at miljøministeren ikke skal fastsætte regler i medfør af de gældende bestemmelser i lovens § 9 z, stk. 5 og 6, der med lovforslaget bliver til stk. 7 og 8, for de kollektive ordninger, som producenterne skal lade deres forpligtelser til på kommunalbestyrelsens regning at overtage og behandle affald, som ikke er emballageaffald eller affald af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, opfylde igennem, jf. den foreslåede bestemmelse til et nyt § 9 z, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 37.

Virkningen af det foreslåede vil være, at miljøministeren ikke skal fastsætte regler om de kollektive ordningers pligt til at gøre oplysninger om ejerskab, medlemmer af ordningen, økonomiske bidrag til ordningen fra producenter og importører og udvælgelsesproceduren for affaldshåndteringsoperatører offentligt tilgængelige. Virkningen vil desuden være, at miljøministeren ikke skal fastsætte regler, der forpligter de kollektive ordninger til at føre egenkontrol.

Til nr. 38

Efter den gældende bestemmelse i § 9 æ, stk. 1, fastsætter miljøministeren regler om oprettelse og drift af registre over producenter og importører af

blandt andet batterier og deres repræsentanter, om producenternes, importørernes og deres repræsentanters pligt til at tilmelde sig registeret, og om deres og myndigheders pligt til at indgive oplysninger hertil.

Bestemmelsen er en fælles bestemmelse for flere udvidede producentansvarsordninger og er blandt andet en implementering af batteridirektivet. For så vidt angår batterier er bestemmelsen nærmere udmøntet i batteribekendtgørelsens § 4, hvorefter Dansk Producentansvarssystem, som dataansvarlig, fører et elektronisk register (producentregister), som er offentligt tilgængeligt og findes på Dansk Producentansvarssystems hjemmeside.

Det foreslås, at lovens *§ 9 æ, stk. 1,* ændres således, at »og akkumulatorer« udgår.

Forslaget har alene til hensigt at opdatere loven rent begrebsmæssigt i overensstemmelse med batteriforordningen, som alene bruger betegnelsen "batterier" til forskel fra batteridirektivet, der bruger betegnelsen "batterier- og akkumulatorer". Akkumulatorer indgår således i forordningens batteridefinitioner og anvendelsesområde, hvorfor den foreslåede ændring ikke medfører indholdsmæssige ændringer.

Til nr. 39

Efter § 9 æ, stk. 1, fastsætter miljøministeren regler om, at producenter og importører af fiskeredskaber, der indeholder plast, af elektrisk og elektronisk udstyr, af emballerede produkter, af person- og varebiler, af drikkevarebeholdere, drikkebægre, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast og af batterier og akkumulatorer og deres repræsentanter har pligt til at tilmelde sig registeret, og om deres og myndigheders pligt til at indgive oplysninger hertil.

Der er i eksisterende bekendtgørelser om producentansvarsordninger for elektrisk og elektronisk udstyr, person- og varebiler, visse engangsplastprodukter, fiskeredskaber, der indeholder plast, batterier og akkumulatorer samt i emballageregisterbekendtgørelsen fastsat regler om, at Miljøstyrelsen fører tilsyn med blandt andet registrering og indrapportering af data om markedsførte mængder til producentregistret.

Det er Miljøministeriets vurdering, at det er hensigtsmæssigt med et klarere hjemmelsgrundlag i miljøbeskyttelsesloven til gebyrfinansiering af tilsyn med registrering og indrapporteringer til producentregistre.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 3.1.2.5.1.

Det foreslås i § 9 æ, *stk. 5, 1. pkt.*, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om gebyrer til dækning af miljøministerens omkostninger forbundet med tilsyn med, at producenter, importører og deres repræsentanter tilmeldes et register og indgiver korrekte oplysninger hertil efter regler fastsat i medfør af stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der kan etableres separate gebyrordninger for tilsynet med de enkelte registre for producenter og importører af henholdsvis elektrisk og elektronisk udstyr, af emballage og emballerede produkter, af person- og varebiler, af visse engangsplastprodukter, af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, hvor det vurderes hensigtsmæssigt.

Det er aktuelt hensigten, at den foreslåede bemyndigelse i første omgang benyttes til fastsættelse af gebyrer til dækning af Miljøstyrelsens omkostninger til tilsyn med ordningerne for emballage, visse engangsplastprodukter, samt fiskeredskaber, der indeholder plast.

Såfremt det skønnes nødvendigt, vil ministeren også kunne fastsætte gebyrer til dækning af Miljøstyrelsens omkostninger til tilsyn med registrering og indberetning af oplysninger for andre produktgrupper omfattet af regler udstedet i medfør af stk. 1, om pligt til registrering og indberetning efter bestemmelsen, herunder elektrisk og elektronisk udstyr person- og varebiler og batterier. Vurderingen af, hvorvidt den foreslåede bemyndigelse skal udnyttes til at gebyrfinansiere tilsyn med tilmelding til de enkelte producentregistre og indgivelse af korrekte oplysninger hertil, vil navnlig bero på en konkret afvejning af, om omkostningerne til administration og opkrævning af gebyrerne modsvares af de forventede omkostninger til selve tilsynet forbundet med den pågældende ordning. I vurderingen vil desuden indgå, om gebyrfinansiering af tilsynet vil medføre mærkbare miljømæssige fordele.

Det forventes, at gebyrordningerne vil omfatte både omkostninger til tilsyn med overholdelse af pligt til registrering og omkostninger til tilsyn med overholdelse af pligt til at indrapportere korrekte markedsførte mængder og affaldsdata, jf. regler udstedt i medfør af lovens § 9 æ, stk. 1.

Det er hensigten at fastsætte regler om gebyrer til dækning af ministerens omkostninger til tilsyn med registrering i producentregistret pr. ordning. I dette tilsyn vil ministeren føre tilsyn med, at producenter af eksempelvis

emballage og emballerede produkter er tilmeldt registret. Det er endvidere hensigten at fastsætte regler om gebyrer til dækning af ministerens løbende tilsyn med, at der indberettes korrekte data om markedsførte mængder og affaldsdata til registret. Tilsynet skal sikre, at producenter eller disses repræsentanter eller kollektive ordning ikke underindberetter data om markedsførte mængder og affaldsdata, da indberetningen danner grundlag for bl.a. fastlæggelsen af producenter og importørers markedsandel i tildelingsordningerne, jf. den foreslåede § 9 p, stk. 6 og 8 og nærmere udmøntning heraf, jf. lovforslagets § 1, nr. 11, og fastlæggelse af den enkelte producents andel af de administrative omkostninger, der skal gebyrfinansieres, jf. den foreslåede § 9 p, stk. 19.

Den foreslåede model med gebyrfinansiering af tilsynet vil indebære, at producenter og importører i fællesskab bidrager økonomisk til tilsynet med overholdelse af forpligtelser fastsat i medfør af § 9 æ, stk. 1, herunder tilsynet med andre producenter og importører, som ikke er tilmeldt registret. Tilsynet kan være rettet mod producenter og importører i Danmark, samt producenter i andre lande, som markedsfører produkter, emballage og emballerede produkter på det danske marked og disses repræsentanter i Danmark. Forslaget indebærer således, at alle producenter og importører af en given produktkategori, eksempelvis emballage og emballerede produkter, vil skulle betale gebyret, også selvom, der ikke konkret føres tilsyn med dem over en periode.

Det er hensigten, at Miljøstyrelsen skal fastsætte og opkræve gebyret. Det forventes at fastsætte regler om, at gebyret skal opkræves én gang om året. Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at gebyret skal indbetales digitalt, og at afgørelser om gebyropkrævning ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

Det er hensigten, at gebyrerne administrativt fastsættes således, at der som udgangspunkt tilstræbes fuld dækning for de omkostninger, der er forbundet med det pågældende gebyrbelagte område efter de kalkulationsprincipper, der er fastsat af Finansministeriet. Gebyret skal dække de fulde omkostninger til tilsynet inden for den enkelte produktkategori. Omkostningerne vil omfatte eksempelvis omkostninger til planlægning af tilsynet, tilsynsbesøg ved virksomheder, indhentelse af oplysninger om produkter fra virksomheder samt omkostninger forbundet med at indhente en afgørelse om, hvorvidt et givent produkt er omfattet af en producentansvarsordning ved producentregisteret, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 ø, stk. 1, nr. 6.

UDKAST

Det foreslås i *§ 9 æ, stk. 5, 2. pkt.*, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om opkrævning og indbetaling af gebyret, herunder regler om digital indbetaling af gebyret.

Det er hensigten, at der i medfør af den foreslåede bemyndigelse fastsættes regler om, at producenten eller importøren selv skal angive de markedsførte mængder, som der skal betales gebyr for i forbindelse med indbetaling af gebyr. Desuden er det hensigten at fastsætte regler om, at gebyr opkræves på baggrund af de oplysninger om markedsførte mængder, som producenten eller importøren har indberettet til producentregistret, jf. den gældende miljøbeskyttelseslovs § 9 p, stk. 11, og § 9 æ, stk. 1 og 2. Forslaget indeholder desuden en bemyndigelse til miljøministeren til at kunne fastsætte regler om digital indbetaling. Ved digital betaling forstås betaling med kort, ved bankoverførsel, ved hjælp af betalingsservice eller lignende.

Det er hensigten, at opkrævning af gebyr delegeres til Miljøstyrelsen i medfør af den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 80, og at afgørelser om gebyropkrævning ikke skal kunne påklages til anden administrativ myndighed.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1.2.5. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 40

Efter den gældende bestemmelse i § 9 ø, stk. 1, nr. 1, kan miljøministeren henlægge kompetencen til en privat organisation, jf. stk. 2, til at administrere tildelingsordninger efter § 9 h, stk. 5, § 9 j, stk. 5, § 9 p, stk. 5, § 9 r, stk. 1, § 9 s, stk. 5, § 9 u, stk. 7, og § 9 w, stk. 4.

I medfør af den gældende bestemmelse i § 9 ø, har miljøministeren således beføjelse til at henlægge en række administrative opgaver i forbindelse med de udvidede producentansvarsordninger for fiskeredskaber, der indeholder plast, elektrisk og elektronisk udstyr, emballage, batterier og akkumulatorer, visse engangsplastprodukter samt person- og varebiler til en privat organisation. På nuværende tidspunkt er kompetencen til at forestå en del af disse administrative opgaver i de ovenfor nævnte udvidede producentansvarsordninger henlagt til den private organisation Dansk Producentansvar.

Det følger af den foreslåede ændring af § 9 ø, stk. 1, nr. 1, at henvisningen til § 9 p, stk. 5, i § 9 ø, stk. 1, nr. 1, ændres til en henvisning til § 9 p, stk. 6

og 8. Den foreslåede ændring er en konsekvens af ophævelsen af § 9 p, stk. 5, og indsættelsen af nye stykker, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås, at bestemmelsen i den gældende § 9 ø, udvides, således at miljøministeren bemyndiges til at delegere opgaven med at gennemføre tildelinger for erhvervsemballageaffald til producentregisteret.

Det er hensigten at detaljere kompetencen på bekendtgørelsesniveau og fastsætte regler i medfør af den foreslåede bestemmelse om, at producentregisteret inden for givne perioder træffer afgørelse om tildeling af den geografiske fordeling og den tildelte mængde, som producenter og importører eller disses kollektive ordninger skal indsamle eller forpligtes til at udbetale kompensation for.

Som konsekvens af nyaffattelsen af § 9 s, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 21, foreslås det at henvisningen til § 9 s, stk. 5, i § 9 ø, stk. 1, nr. 1, udgår. Miljøministeren vil med forslaget fortsat kunne delegere opgaven med at gennemføre tildelinger for drikkevareholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, i medfør af henvisningen i § 9 ø, stk. 1, nr. 1, til § 9 p, stk. 6-7 og 9-10.

Til nr. 41

Efter den gældende bestemmelse i § 9 ø, stk. 1, nr. 1, kan miljøministeren henlægge kompetencen til en privat organisation, jf. stk. 2, til at administrere tildelingsordninger efter blandt andet § 9 u, stk. 7, og § 9 w, stk. 4.

Bestemmelsen er en fælles bestemmelse for flere udvidede producentansvar og er for så vidt angår batterier, jf. § 9 u, stk. 7, og § 9 w, stk. 4, og er i dag udmøntet i batteribekendtgørelsens §§ 21-23.

Det foreslås, at lovens *§ 9 ø, stk. 1, nr.1,* ændres således, at § 9 u, stk. 7, og § 9 w, stk. 4, udgår af bestemmelsen.

Med ændringen vil producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer samt bilbatterier og -akkumulatorer således ikke længere være omfattet af bestemmelsen, og virkningen heraf vil være, at miljøministeren ikke længere kan henlægge kompetencen til at administrere tildelingsordninger for bærbare batterier og akkumulatorer samt bilbatterier og -akkumulatorer til en privat organisation (i dag Dansk Producentansvar) i medfør af loven eller bestemmelser udstedt i medfør af loven.

Dette skal ses i sammenhæng med den foreslåede ophævelse af §§ 9 u og w i lovforslagets § 1, nr. 29, som følge af batteriforordningen, og i lyset af, at producenternes forpligtelse til tilbagetagning af udtjente batterier reguleres direkte i batteriforordningen.

Forslaget medfører således en ophævelse af nationale regler for så vidt angår henlæggelse af administration af tildelingsordning for batterier til en privat organisation, da batteriforordningen træder i stedet.

Det foreslåede vil således også medføre, at bestemmelser i batteribekendtgørelsen, der udmønter lovens § 9 ø, stk. 1, nr. 1, automatisk ophæves, når bestemmelsen i miljøbeskyttelsesloven ændres for så vidt angår batterier. Bekendtgørelsen vil således blive tilpasset i overensstemmelse herned.

Der henvises desuden til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.4.

Til nr. 42

Efter den gældende bestemmelse i § 9 ø, stk. 1, nr. 2, kan miljøministeren henlægge kompetencen til en privat organisation, jf. bestemmelsens stk. 2, til at vurdere, om forpligtelsen efter blandt andet § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, er opfyldt, herunder give en producent eller importør af blandt andet batterier og akkumulatorer, der ikke har tilbagetaget det tildelte affald i form af udtjente bærbare batterier eller akkumulatorer pligt til at afhente affaldet fra en anden producent eller importørs modtageplads eller virksomhed el.lign.

Bestemmelsen er en fælles bestemmelse for flere udvidede producentansvar og er for så vidt angår det udvidede producentansvar for batterier en implementering af batteridirektivet. Bestemmelsen er udmøntet i batteribekendtgørelsens § 24.

Det foreslås, at lovens *§ 9 ø, stk. 1, nr. 2,* ændres således, at 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, samt "batterier og akkumulatorer" udgår af bestemmelsen.

Med ændringen vil producenter og importører af batterier og akkumulatorer samt bilbatterier og -akkumulatorer således ikke længere være omfattet af bestemmelsen, og virkningen heraf vil være, at miljøministeren ikke længere kan henlægge kompetencen til at vurdere, om producentansvarsforplig-

telserne for batterier og akkumulatorer er opfyldt, herunder give en producent eller importør udtjente bærbare batterier eller akkumulatorer eller udtjente bilbatterier eller -akkumulatorer pligt til at afhente affaldet fra en anden producent eller importørs modtageplads eller virksomhed, til en privat organisation (i dag Dansk Producentansvar) i medfør af loven eller bestemmelser udstedt i medfør af loven.

Dette skal ses i sammenhæng med den foreslåede ophævelse af §§ 9 u-x i lovforslagets § 1, nr. 29, som følge af batteriforordningen og i lyset af, at producenternes forpligtelse til tilbagetagning af udtjente batterier reguleres direkte i batteriforordningen samtidigt med, at der med forordningen indføres en ny ordning, hvorefter myndighederne skal godkende, at producenter eller disses producentansvarsorganisationer opfylder producentansvarsforpligtelserne. Det er hensigten, at miljøministeren henlægger kompetencen til Miljøstyrelsen i medfør af den gældende § 89 a til at varetage opgaven med godkendelse af producenter eller disses producentansvarsorganisationer og med at føre tilsyn med opfyldelsen af producentansvarsforpligtelserne.

Forslaget medfører således en ophævelse af nationale regler for så vidt angår henlæggelse af kompetencen til en privat organisation til at vurdere, om producentansvarsforpligtelserne for batterier og akkumulatorer er opfyldt, da batteriforordningen træder i stedet, og da det er hensigten at henlægge kompetencen til Miljøstyrelsen til at føre tilsyn med overholdelse af producentansvarsforpligtelsen efter forordningen i medfør af den gældende bestemmelse i § 89 a i miljøbeskyttelsesloven. Det foreslåede vil således også medføre, at bestemmelser i batteribekendtgørelsen, der udmønter lovens § 9 ø, stk. 1, nr. 2, automatisk ophæves, når bestemmelsen i miljøbeskyttelsesloven ændres for så vidt angår batterier. Bekendtgørelsen vil således blive tilpasset i overensstemmelse hermed.

Der henvises desuden til de almindelige bemærkninger i lovforslagets afsnit 3.4.2.

Til nr. 43

Som konsekvens af indsættelsen af nye stykker i § 9 z, jf. lovforslagets § 1, nr. 35, foreslås det, at henvisningen til § 9 z, stk. 4, nr. 1, i § 9 ø, stk. 1, nr. 3, der bliver nr. 4, ændres til en henvisning til § 9 z, stk. 6, nr. 1.

Til nr. 44

Som konsekvens af indsættelsen af nye stykker i § 9 z, jf. lovforslagets § 1, nr. 35, foreslås det, at henvisningen til § 9 z, stk. 4, nr. 2, i § 9 ø, stk. 1, nr. 3, der bliver nr. 4, ændres til en henvisning til § 9 z, stk. 6, nr. 2.

Til nr. 45

Som konsekvens af indsættelsen af nye stykker i § 9 z, jf. lovforslagets § 1, nr. 35, foreslås det, at henvisningen til § 9 z, stk. 7, nr. 1, i § 9 ø, stk. 1, nr. 5, der bliver nr. 6, ændres til en henvisning til § 9 z, stk. 9, nr. 1.

Til nr. 46

Efter den gældende bestemmelse i § 9 ø, stk. 1, nr. 6, kan miljøministeren henlægge kompetencen til en privat organisation, jf. stk. 2, til at oprette og drive et producentregister, herunder træffe afgørelse om hvilke producenter, importører og repræsentanter der er omfattet, jf. § 9 æ, og hvilke typer batterier, der skal registreres som markedsført af den enkelte producent og importør.

Bestemmelsen er en fælles bestemmelse for flere udvidede producentansvar og er for så vidt angår batterier en implementering af batteridirektivet og udmøntet i batteribekendtgørelsens §§ 4 og 15, hvorefter Dansk Producentansvar som dataansvarlig fører et elektronisk register (Producentregistret), som er offentligt tilgængeligt og findes på Dansk Producentansvars hjemmeside, og har beføjelse til at træffe afgørelse om, hvilke typer batterier der skal registreres som markedsført af den enkelte producent og importør.

Med den foreslåede ændring af *§ 9 ø, stk. 1, nr. 6*, udgår "importør", og der indsættes en henvisning til batteriforordningens artikel 55.

Forslaget om, at "importør" udgår af bestemmelsen, har alene til hensigt at bringe loven begrebsmæssigt i overensstemmelse med batteriforordningen, som alene bruger betegnelsen "producenter". Der er således ikke tilsigtet en indholdsmæssig ændring med det foreslåede, da importører fortsat efter producentdefinitionen i batteriforordningens artikel 3, nr. 47, kan pålægges producentansvarsforpligtelser.

Med den foreslåede indsættelse af en henvisning til batteriforordningens artikel 55 fastsættes, at beføjelsen til at træffe afgørelse om, hvilke typer batterier, der skal registreres som markedsført af den enkelte producent, nu skal ske i henhold til de kategorier, der fremgår af batteriforordningen.

Batteriforordningens artikel 55 pålægger producenterne at indgive en ansøgning om registrering til det nationale producentregister. Ansøgningen skal ifølge artikel 55 indeholde en række oplysninger, herunder oplysninger om den eller de kategorier af batterier, som producenten har til hensigt at markedsføre i den pågældende medlemsstat. Producenten skal således angive, om producenten vil markedsføre batterier indenfor kategorierne: bærbare batterier, industribatterier, batterier til lette transportmidler, elkøretøjsbatterier eller startbatterier.

Det fremgår af forordningens præambel 95, at det i forordningen omtalte producentregister bør kunne være det samme som det nationale register, der er oprettet i henhold til direktiv 2006/66/EF (batteridirektivet).

Det er således hensigten, at ministeren henlægger beføjelsen til Dansk Producentansvar, som det også er tilfældet i dag, jf. batteribekendtgørelses § 4, således at Dansk Producentansvar fortsat skal varetage opgaven som dataansvarlig for producentregistret for batterier. Det er ligeledes hensigten, at batteribekendtgørelsen tilpasses batteriforordningen, idet registreringskravene til producenter og producentansvarsorganisationer fremgår direkte af forordningens artikel 55.

Det er således også hensigten at tilpasse bestemmelsen i batteribekendtgørelses § 15 i medfør af det foreslåede, således at Dansk Producentansvar kan træffe afgørelse om, hvorvidt markedsførte batterier henhører under de kategorier, der fremgår af batteriforordningens artikel 55, stk. 3, litra c.

Til nr. 47

Det fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 9 ø, stk. 1, nr. 7, at miljøministeren til en privat organisation, jf. § 9 ø, stk. 2, kan henlægge kompetencen til at indhente oplysninger efter regler udstedt i medfør af lovens § 9 h, stk. 9-11, § 9 n, stk. 2-4, § 9 p, stk. 9-12, § 9 r, stk. 4 og 5, § 9 s, stk. 9-11, § 9 t, stk. 6-8, og § 9 x, stk. 5, 6 og 8.

Det foreslås at ændre § 9 ø, stk. 1, nr. 7, således at henvisningen til § 9 h, stk. 9-11, ændres til § 9 h, stk. 9, 1. pkt., § 9 h, stk. 12 og 13.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede nyaffattelse af § 9 h, stk. 9, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 2, og af den foreslåede indsættelse af nyt stk. 10 og 11 i § 9 h, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

UDKAST

Det foreslås at ændre § 9 ø, stk. 1, nr. 7, således at henvisningen til § 9 p, stk. 9-12, ændres til § 9 p, stk. 14-16. Den foreslåede ændring er en konsekvens af indsættelsen af nye stykker i § 9 p.

Det foreslås at ændre § 9 ø, stk. 1, nr. 7, således at henvisningen til § 9 t, stk. 6-8, ændres til § 9 t, stk. 7 og 8. Den foreslåede ændring er en konsekvens af ophævelsen af stk. 6 i § 9 t, jf. lovforslagets § 1, nr. 25.

Det foreslås desuden at ændre § 9 ø, stk. 1, nr. 7, således at henvisningen til § 9 s, stk. 9-11, udgår. Den foreslåede ændring er en konsekvens af nyaffattelsen af § 9 s, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 21. Miljøministeren vil fortsat i medfør af § 9 ø, stk. 1, nr. 7, til den private organisation kunne henlægge kompetencen til at indhente oplysninger fra producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, efter regler udstedt i medfør af § 9 p, stk. 10-14.

Til nr. 48

Efter den gældende bestemmelse i Miljøbeskyttelseslovens § 9 ø, stk. 1, nr. 7, kan miljøministeren henlægge kompetencen til en privat organisation, jf. stk. 2, til at indhente oplysninger efter regler udstedt i medfør af blandt andet § 9 x, stk. 5, 6 og 8.

Bestemmelsen er en fælles bestemmelse for flere udvidede producentansvar og er for så vidt angår batterier udmøntet nærmere i batteribekendtgørelsens § 43, hvorefter producenter og importører skal indberette en række oplysninger om opfyldelse af affaldshåndteringsmål til Dansk Producentansvar.

Det foreslås, at *§ 9 ø, stk. 1, nr. 7*, ændres, således at henvisningen til lovens 9 x, stk. 5, 6 og 8, ændres til en henvisning til artikel 75 i batteriforordningen.

Forslaget skal ses i sammenhæng med det foreslåede i lovforslagets § 1, nr. 29, hvorefter det foreslås at ophæve lovens § 9 x, idet bestemmelsen er en implementering af batteridirektivet og erstattes af bestemmelser i batteriforordningen.

Batteriforordningens artikel 75 omhandler minimumskrav til producenternes eller disses kollektive ordningers indrapportering til myndighederne. Det følger således blandt andet af bestemmelsen i forordningen, at producenterne eller disses producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til

artikel 57, stk. 1, skal rapportere mindst for hvert kalenderår en række oplysninger til den kompetente myndighed om markedsførte, indsamlede og behandlede mængder batterier.

Det er hensigten, at ministeren henlægger beføjelsen til Dansk Producentansvar i medfør af § 9 ø, stk. 1, nr. 6, som det også er tilfældet i dag, jf. batteribekendtgørelses § 4, således at Dansk Producentansvar fortsat skal varetage opgaven som dataansvarlig for producentregistret for batterier, jf. desuden bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 46.

Det er dog hensigten at tilpasse bekendtgørelsen i medfør af det foreslåede, således at den indeholder henvisning til batteriforordningen, idet registreringskravene til producenter og producentansvarsorganisationer fremgår direkte af forordningens artikel 55. Det er således hensigten, at det nuværende producentregister skal tilpasses registreringskravene i forordningen.

Til nr. 49

Efter den gældende bestemmelse i § 9 å, stk. 1, kan miljøministeren meddele påbud med henblik på opfyldelse af forpligtelser i henhold til blandt andet § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2.

Bestemmelsen er en fælles bestemmelse for flere producentansvar og medfører blandt andet, at miljøministeren kan meddele påbud overfor producenter af batterier og akkumulatorer eller kollektive ordninger (producentansvarsorganisationer), der ikke opfylder deres producentansvarsforpligtelser i henhold til loven.

Det foreslås, at lovens *§ 9 å, stk. 1*, ændres således, at § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2 udgår og erstattes af forordning (EU) 2023/1542 af 12. juli 2023 om batterier og udtjente batterier med senere ændringer (batteriforordningen).

Med den foreslåede ændring tilpasses bestemmelsen, således at miljøministeren kan meddele påbud overfor producenter af batterier eller disses producentansvarsorganisationer, der ikke opfylder producentansvarsforpligtelserne efter batteriforordningen.

UDKAST

Forslaget er en konsekvens af det foreslåede i lovforslagets § 1, nr. 29, hvorved §§ 9 u-x foreslås ophævet som følge af, at batteridirektivet erstattes af en ny batteriforordning.

Til nr. 50

Det fremgår af den gældende miljøbeskyttelseslovs § 9 å, stk. 2, at miljøministeren fastsætter regler om, at producenter og importører omfattet af udvidet producentansvar forpligtes til at føre egenkontrol af finansieringen og kvalitetssikring af forpligtelserne i henhold til lovens § 9 h, stk. 1 og 9-11, § 9 j, stk. 1, § 9 l, stk. 1, § 9 n, stk. 1-4, § 9 p, stk. 1 og 9-12, § 9 q, stk. 1, 3 og 4, § 9 r, stk. 2, 4 og 5, § 9 s, stk. 1 og 9-11, § 9 t, stk. 1 og 6-8, § 9 u, stk. 1 og 2, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, § 9 x, stk. 1, 2, 5 og 6, og § 9 æ, stk. 1, og kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1013/2006/EF af 14. juni 2006 om overførsel af affald med senere ændringer.

Det foreslås at ændre § 9 å, stk. 2, således at henvisningen til § 9 h, stk. 1 og 9-11, ændres til § 9 h, stk. 1, § 9 h, stk. 9, 1. pkt., § 9 h, stk. 12 og 13.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede nyaffattelse af § 9 h, stk. 9, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 2, og af den foreslåede indsættelse af nyt stk. 10 og 11 i § 9 h, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Det foreslås at ændre § 9 å, stk. 2, således at henvisningen til § 9 p, stk. 1 og 9-12, ændres til § 9 p, stk. 1 og 14-16. Den foreslåede ændring er en konsekvens af indsættelsen af nye stykker i § 9 p.

Det foreslås at ændre § 9 å, stk. 2, således at henvisningen til § 9 t, stk. 1 og 6-8, ændres til § 9 t, stk. 1, 7 og 8. Den foreslåede ændring er en konsekvens af ophævelsen af stk. 6 i § 9 t, jf. lovforslagets § 1, nr. 25.

Det foreslås desuden at ændre § 9 å, stk. 2, således at henvisningen til § 9 s, stk. 9-11, udgår. Den foreslåede ændring er en konsekvens af nyaffattelsen af § 9 s, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 21. Miljøministeren vil fortsat i medfør af § 9 å, stk. 2, fastsætte regler om, at producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som ikke er emballage, forpligtes til at føre egenkontrol af finansieringen og kvalitetssikring af forpligtelserne efter regler udstedt i medfør af lovens § 9 p, stk. 10-14, jf. § 9 s, stk. 2.

Til nr. 51

Efter den gældende bestemmelse i § 9 å, stk. 2, fastsætter miljøministeren regler om, at producenter og importører forpligtes til at føre egenkontrol af finansieringen og kvalitetssikring af forpligtelserne i henhold til blandt andet § 9 u, stk. 1 og 2, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, § 9 x, stk. 1, 2, 5 og 6, og § 9 æ, stk. 1, og kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1013/2006/EF af 14. juni 2006 om overførsel af affald med senere ændringer.

Bestemmelsen er en fælles bestemmelse for flere udvidede producentansvar og er en implementering af 2018-affaldsdirektivets artikel 8a, stk. 3, litra d, jf. lov nr. 807 af 9. juni 2020. Bestemmelsen medfører, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører af blandt andet batterier og akkumulatorer skal føre egenkontrol med finansieringen af deres producentansvarsforpligtelser og kvalitetssikre indrapporterede data.

Bestemmelsen er endnu ikke udnyttet for så vidt angår batterier.

Det foreslås, at lovens *§ 9 å, stk. 2,* ændres således, at § 9 u, stk. 1 og 2, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, § 9 x, stk. 1, 2, 5 og 6 udgår og erstattes af »artikel 56, stk. 1, og artikel 75 i forordning (EU) 2023/1542 af 12. juli 2023 om batterier og udtjente batterier med senere ændringer (batteriforordningen).

Med den foreslåede ændring tilpasses bestemmelsen, således at miljøministeren fastsætter regler, der forpligter producenter af batterier til at føre egenkontrol i henhold til batteriforordningens artikel 56, stk. 1, og artikel 75 som følge af, at forordningen erstatter batteridirektivet.

Bestemmelsen i lovens § 9 å, stk. 2, er en implementering af 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 3, litra d, der indeholder krav om, at producenter skal indføre en passende mekanisme for egenkontrol, som, hvor det er relevant, støttes af regelmæssige uafhængige revisioner for at vurdere den økonomiske forvaltning samt kvaliteten af de indsamlede og rapporterede data.

Det fremgår af batteriforordningens artikel 56, stk. 1, at producenter har udvidet producentansvar for batterier, som de første gang gør tilgængelige på markedet på en medlemsstats område, og at sådanne producenter skal overholde kravene i artikel 8 og 8a i 2018-affaldsdirektivet og i forordningens kapitel 8. Artikel 8 a, stk. 3, litra d, vil således fortsat være gældende for producentansvaret for batterier, da batteriforordningen alene henviser til forpligtelsen i 2018-affaldsdirektivet.

Batteriforordningens artikel 75 omhandler minimumskrav til producenternes eller disses producentansvarsorganisationers indrapportering til myndighederne. Det følger således blandt andet af bestemmelsen i forordningen, at producenterne eller disses producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, skal rapportere mindst for hvert kalenderår en række oplysninger til den kompetente myndighed om markedsførte, indsamlede og behandlede mængder batterier.

Med det foreslåede fastsætter miljøministeren regler, der forpligter producenter af batterier til at føre egenkontrol med finansieringen af deres producentansvarsforpligtelser og kvalitetssikre indrapporterede data i henhold til batteriforordningen

Det er hensigten at udmønte nærmere på bekendtgørelsesniveau, hvordan og hvor ofte egenkontrollen skal udføres, herunder fastsætte regler om hvordan egenkontrollen skal være dokumenteret og tilgængelig for tilsynsmyndigheden.

Forslaget er en konsekvens af det foreslåede i lovforslagets § 1, nr. 29, hvorved §§ 9 u-x foreslås ophævet som følge af, at batteridirektivet erstattes af en ny batteriforordning.

Til nr. 52

Efter den gældende bestemmelse i § 9 å, stk. 3, fastsætter miljøministeren regler om, at producenter eller importører af blandt andet bærbare batterier og akkumulatorer, industribatterier og -akkumulatorer og bilbatterier og -akkumulatorer, der er markedsført i Danmark, over for ministeren eller den, som ministeren bemyndiger hertil, skal stille passende sikkerhed for de fremtidige håndteringsudgifter. Ministeren fastsætter herunder regler om sikkerhedsstillelsens størrelse, hvem der kan træffe afgørelse om sikkerhedsstillelse, hvem der kan disponere over sikkerhedsstillelsen, og under hvilke omstændigheder disponeringen kan ske.

Bestemmelsen er en fælles bestemmelse for flere udvidede producentansvar og er en implementering af 2018-affaldsdirektivets artikel 8a, stk. 3, litra c. Bestemmelsen medfører, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører af blandt andet batterier og akkumulatorer skal stille en passende sikkerhed for fremtidige håndteringsudgifter. Miljøministeren

kan i endvidere medfør af bestemmelsen fastsætte nærmere regler om sikkerhedsstillelsen.

Bestemmelsen er ikke udnyttet for så vidt angår batterier.

Det foreslås at lovens *§ 9 å, stk. 3,* ændres således, at bærbare batterier og akkumulatorer, industribatterier og -akkumulatorer og bilbatterier og -akkumulatorer udgår.

Med ændringen vil miljøministeren ikke længere i medfør af loven kunne fastsætte regler om, at producenter og importører af batterier og akkumulatorer skal stille en passende sikkerhed for fremtidige håndteringsudgifter eller nærmere regler om sikkerhedsstillelsen.

Dette skal ses i lyset af, at producenternes eller disses producentansvarsorganisationernes forpligtelse til at stille sikkerhed reguleres direkte i batteriforordningens artikel 58, stk. 7, hvorefter producenter i tilfælde af individuel opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar stiller en producent, og udpegede producentansvarsorganisationer i tilfælde af kollektiv opfyldelse af udvidet producentansvar stiller en garanti, der skal dække omkostningerne i forbindelse med affaldshåndteringsaktiviteter, som producenten eller producentansvarsorganisationen skal betale i tilfælde af manglende overholdelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar, herunder i tilfælde af endeligt ophør af deres aktiviteter eller insolvens.

Forslaget medfører således en ophævelse af nationale regler for så vidt angår sikkerhedsstillelse for batterier, da batteriforordningen træder i stedet.

Forslaget har i øvrigt sammenhæng med det foreslåede i lovforslagets § 1, nr. 29, hvorved det foreslås at bemyndige miljøministeren til at kunne fastsætte supplerende krav til den garanti (sikkerhedsstillelse), som producenter eller disses producentansvarsorganisationer

Til nr. 53

Efter den gældende bestemmelse i § 45, stk. 6, er producenter og importører af blandt andet bærbare batterier og akkumulatorer uanset lovens § 45, stk. 3, berettiget til individuelt eller kollektivt at etablere tilbagetagningsordninger for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer i overensstemmelse med regler udstedt efter § 44. Bestemmelsen er en undtagelse til lovens § 45, stk. 3, hvorefter det er udgangspunktet, at indsamling af det af den kommunale

ordning omfattede affald kun må finde sted ved kommunalbestyrelsens foranstaltning eller bemyndigelse, når en kommunal indsamlingsordning er etableret.

Bestemmelsen er en fælles bestemmelse for flere udvidede producentansvar og er for så vidt angå batterier nærmere udmøntet i batteribekendtgørelsens § 18. Bestemmelsen medfører, at producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer er berettigede til at etablere deres egne tilbagetagningsordninger for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer parallelt med den kommunale indsamlingsordning for udtjente bærbare batterier.

Det foreslås, at lovens *§ 45, stk. 6,* ændres, således at bærbare batterier og -akkumulatorer udgår.

Dette skal ses i sammenhæng med, at organisering af indsamlingen af bærbare batterier og producenternes forpligtelser til at etablere indsamlingsnetværk vil være direkte reguleret i kapitel 8 i batteriforordningen.

Det bemærkes hertil, at udgangspunktet i lovens § 45, stk. 3, om forbud mod andre indsamlingsordninger end den kommunale ordning, når en sådan er etableret, ikke vil gælde indsamlingen af bærbare batterier, idet forordningen har forrang frem for nationale regler. Kommunalbestyrelsens evt. deltagelse i indsamlingen af bærbare batterier vil i stedet fremgå direkte af forordningen.

Det foreslåede vil således også medføre, at bestemmelser i batteribekendtgørelsen, der udmønter lovens § 45, stk. 6, automatisk ophæves, når bestemmelsen i miljøbeskyttelsesloven ændres for så vidt angår batterier. Bekendtgørelsen vil således blive tilpasset i overensstemmelse herned.

Der henvises desuden til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.4.2.

Til nr. 54

Miljøbeskyttelsesloven indeholder i dag ikke regler om eller hjemmel til at fastsætte regler om en pligt for kommunalbestyrelsen til at overdrage indsamlet affald, uanset at det ikke er emballageaffald, fra husholdninger og erhverv, der benytter kommunale affaldsordninger, til producenter af emballage eller disses kollektive ordninger og dermed heller ikke hjemmel til at forpligte kommunalbestyrelsen til at betale producenter af emballage eller disses kollektive ordninger for den videre håndtering af affald, der ikke er emballageaffald.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 3.2.2.1.

Det foreslås at indsætte stk. 8 og 9 i § 45.

Med det foreslåede *stk. 8, 1. pkt.,* bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at overdrage indsamlet affald i affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald fra husholdninger, til de producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt emballageaffald i kommunen efter regler fastsat i medfør § 9 p, stk. 6., 1. pkt.

Udnyttelsen af den foreslåede bestemmelse i stk. 8, 1. pkt., vil medføre, at udgangspunktet i miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 1, hvorefter kommunalbestyrelsen har ansvaret for håndtering af den del af det indsamlede husholdningsaffald, der ikke er emballage, kan fraviges, idet kommunalbestyrelsen vil kunne forpligtes til at overdrage det indsamlede affald til producenterne eller disses kollektive ordninger med henblik på den videre håndtering.

Det er aktuelt hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal overdrage affaldsfraktioner med emballageaffald egnet til materialenyttiggørelse, herunder fraktionerne plast, glas, papir indsamlet sammen med pap, pap indsamlet separat, metal samt mad- og drikkekartoner, som kommunalbestyrelsen har indsamlet i henteordninger fra husholdninger, til de producenter eller disses kollektive ordninger, som har fået tildelt emballageaffald i den pågældende kommune efter regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 6, 1. pkt. Det er aktuelt ikke hensigten at fastsætte regler, der forpligter kommunalbestyrelsen til at overdrage papir, der ikke indsamles i kombination med pap. For så vidt angår affald i affaldsfraktioner indeholdende emballageaffald, der indsamles i kommunale bringeordninger (f.eks. kommunale genbrugspladser), er det aktuelt hensigten at fastsætte regler, der forpligter kommunalbestyrelsen til at overdrage affaldsfraktionerne plast, papir indsamlet sammen med pap, pap indsamlet separat og plast, som er indsamlet på samme måde som henteordninger. Miljøministeren kan på sigt i medfør af den foreslåede bestemmelse lade øvrige affaldsfraktioner der indeholder emballageaffald fra husholdninger egnet til materialenyttiggørelse, indsamlet i enten hente- eller bringeordninger, omfatte af pligten til overdragelse, når ministeren finder dette hensigtsmæssigt under hensyn til mængden af emballageaffald i disse fraktioner og øvrige affaldshåndteringshensyn, herunder om og hvordan indsamlingen kan strømlines.

UDKAST

Det er ikke hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal overdrage emballageaffald sorteret som farligt affald eller emballageaffald korrekt sorteret som restaffald, hvor producenterne alene har et finansielt ansvar.

I de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen vælger at tilbyde at indsamle emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder og i indsamlingen blander dette sammen med emballageaffald fra husholdninger, er det hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal overdrage det sammenblandede affald til producenter eller disses kollektive ordninger. Dette har baggrund i, at det ikke vil være praktisk muligt at adskille erhvervsaffald og husholdningsaffald efter indsamlingen. Det er ikke hensigten at fastsætte regler om, at affaldet skal overdrages til producenter eller disses kollektive ordninger, hvis kommunalbestyrelsen ikke blander erhvervsaffald med husholdningsaffald i forbindelse med indsamlingen.

Det er desuden ikke hensigten, at regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse får den virkning, at ikke-emballageaffaldsdelen af det overdragede affald bliver omfattet af det udvidede producentansvar for emballage og producentansvarsforpligtelsen efter den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, selvom virkningen af regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse bliver, at affaldet overdrages og behandles sammen med affald, der er omfattet af producentansvaret.

Udnyttelsen af den foreslåede bestemmelse vil endvidere indebære, at kommunalbestyrelsens mulighed for at deltage i aktiviteter forbundet med forberedelse med henblik på genbrug af affald, der er indsamlet på genbrugspladser i kommunen eller behandling af affald produceret af kommunalbestyrelsens egne institutioner og virksomheder, jf. den gældende bestemmelse i § 49 b, stk. 3, nr. 2 og 4, begrænses, hvis kommunerne vælger at sammenblande affaldet, således at det indeholder emballageaffald, da dette skal overdrages til producenter eller disses kollektive ordninger.

Udmøntningen af den foreslåede bestemmelse for kommunalbestyrelsen til at overdrage nærmere bestemte affaldsfraktioner til producenter eller disses kollektive ordninger vil desuden indebære, at mængden af affald omfattet af kommunalbestyrelsens udbudspligt, der følger af forbuddet mod at deltage i aktiviteter forbundet med behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse i den gældende bestemmelse i § 49 b, stk. 1, reduceres.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 8, 2. pkt.*, vil medføre, at miljøministeren kan fastsætte regler om overdragelsen af det affald, som producenterne er forpligtet til at behandle efter regler udstedt i medfør af bestemmelsens 1.

pkt., herunder om hvor og hvordan overdragelsen skal finde sted samt tidsfrister for afhentningen.

Det er hensigten at fastsætte nærmere regler om overdragelsen af det kommunalt indsamlede affald, som producenterne er forpligtet til at overtage og behandle, herunder at overdragelsen af indsamlet affald som udgangspunkt skal finde sted på den kommunalt udpegede plads, hvor kommunen varetager omlastning af affaldet. Det kan enten være en plads etableret af kommunalbestyrelsen, en fælleskommunal plads eller en anden plads, som kommunalbestyrelsen har indgået aftale med. Regler om dette vil indebære, at producenterne eller disses kollektive ordninger skal varetage affaldstransporten af det indsamlede affald fra omlastepladsen til videre behandling. Det er dog også hensigten at fastsætte regler, hvorefter producenter eller disses kollektive ordninger udpeger et behandlingsanlæg, hvor kommunalbestyrelsen kan overdrage affaldet, i de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen ikke omlaster affald inden videre transport til et behandlingsanlæg, hvilket f.eks. kan forekomme ved indsamling via kommunale genbrugspladser. Dette vil indebære, at kommunalbestyrelsen varetager affaldstransporten til det udpegede behandlingsanlæg.

Udmøntningen af den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ansvaret fastlagt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 11, for den videre behandling af affaldet vil overgå til producenter eller disses kollektive ordninger, når producenten eller dennes kollektive ordning indenfor en angivet frist fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse, jf. nedenfor, har hentet affaldet på den af kommunalbestyrelsen udpegede plads eller i tilfælde, hvor affaldet ikke omlastes, når kommunalbestyrelsen har afleveret affaldet på den af producenten eller dennes kollektive ordnings udpegede behandlingsanlæg. Overdragelsen af ansvaret for den videre behandling vil indebære, at producenten eller dennes kollektive ordning får ansvaret for at behandle det overdragede affald efter de gældende regler for behandling af den type affald, som de får overdraget.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at miljøministeren kan fastsætte regler om, hvordan affaldet skal overdrages. Det er således hensigten at fastsætte regler om, at overdragelsen til producenterne eller disse kollektive ordninger skal ske på en måde eller i en form, som ikke vil hindre en reel genanvendelse af affaldet. Dette af hensyn til, at forbehandlingen kan indrettes efter forventede krav på det eller de modtageanlæg, som vælges af producenter eller disses kollektive ordninger til den videre affaldsbehandling.

Det er endvidere hensigten at fastsætte nærmere regler i medfør af det foreslåede om udveksling af materiel og beholdere mellem producenterne/disses kollektive ordninger og kommunalbestyrelsen, samt regler om tidsfrister for afhentning af det overdragede affald.

Med det foreslåede § 45, *stk. 9, 1. pkt.,* bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at betale producenters eller disses kollektive ordninger for den videre behandling af det affald, som ikke udgør emballageaffald, og som kommunalbestyrelsen har overdraget til producenter eller disses kollektive ordninger efter regler fastsat i medfør af stk. 8.

Det er hensigten at fastsætte regler for den betaling, som producenter eller disses kollektive ordninger kan opkræve fra kommunalbestyrelsen i medfør af det foreslåede § 9 p, stk. 7, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 11 og bemærkningerne hertil. Omkostninger til håndteringen af ikke-emballageaffaldet skal endeligt fortsat afholdes af husholdninger og affaldsproducerende virksomheder efter de gældende regler om kommunalbestyrelsens opkrævning af affaldsgebyrer i miljøbeskyttelseslovens §§ 48 og 48 a.

Med det foreslåede *stk. 9, 2. pkt.,* kan ministeren fastsætte regler om kommunalbestyrelsens betaling til producenter eller disses kollektive ordninger, herunder regler om opgørelse af omkostninger og dokumentation for afholdte udgifter.

Det forventes, at der i medfør af den foreslåede bestemmelse vil blive fastsat bestemmelser om, at kommunalbestyrelsen skal opgøre omkostningerne særskilt for den betaling, som kommunalbestyrelsen forpligtes til at afholde efter regler udstedt i medfør af bestemmelsens 1. pkt. Det er desuden hensigten at fastsætte krav til kommunalbestyrelsen om at kunne fremvise dokumentation for, at betalingen er særskilt konteret. Formålet med bestemmelsen er at sikre gennemsigtighed i forhold til, hvilke omkostninger kommunerne betaler for i forbindelse med behandlingen af ikke-emballageaffald.

Der forventes endvidere fastsat regler om, at kommunalbestyrelsens betaling vil skulle ske til den producent eller dennes kollektive ordning, som bliver tildelt den pågældende kommune ved tildeling efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 6, 1. pkt. jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det er hensigten, at de påtænkte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at overdrage indsamlet affald skal have virkning fra den 1. oktober 2025,

når producentansvaret finder anvendelse. Det er dog hensigten, at der ved udmøntningen vil blive taget højde for behovet for overgangsordninger for kommunalbestyrelsernes eksisterende aftaler og kontrakter om behandling af kommunalt indsamlet husholdningsaffald og erhvervsaffald. Se hertil afsnit 3.1.1.3.4 om overgangsperioder for kommunalbestyrelsens behandling af emballageaffald.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2.1 og 3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 55

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 2, fastsætter kommunalbestyrelsen ikke gebyrer, jf. bestemmelsens stk. 1, for indsamling af bærbare batterier og akkumulatorer, jf. lovens § 9 u, stk. 1 og 3, for indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret af virksomheder, der producerer affald, som i art og mængde svarer til en husholdnings, jf. § 49 d, stk. 3, nr. 1, for indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret på øer uden fast broforbindelse, jf. § 49 d, stk. 3, nr. 2, og for indsamling af forbrændingsegnet erhvervsaffald.

Bestemmelsen er en undtagelse til udgangspunktet i § 48, stk. 1, som omhandler kommunalbestyrelsens fastsættelse af affaldsgebyrer, der efter bestemmelsens stk. 1 opkræves hos husholdninger og virksomheder.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 44, at kommunalbestyrelsen forestår håndteringen af affald, medmindre andet er fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør af loven. Det følger endvidere af lovens § 9 u, stk. 1 og 3, at indsamlingen af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer finansieres via betaling fra producenter og importører af denne type batterier og akkumulatorer. Den kommunale indsamling heraf må således ikke finansieres via gebyrer fra husholdninger eller virksomheder, hvorfor § 9 u, stk. 1 og 3, er undtaget fra § 48, stk. 1.

Det foreslås, at *§ 48, stk. 2*, ændres således, at henvisningen til indsamling af bærbare batterier og akkumulatorer, jf. lovens § 9 u, stk. 1 og 3, udgår af bestemmelsen.

Forslaget skal ses i sammenhæng med det foreslåede under lovforslagets nr. 29, hvorved det foreslås at ophæve lovens § 9 u, da batteriforordningen træder i stedet.

UDKAST

Bestemmelser om organisering af indsamling af bærbare batterier og om producenternes forpligtelser til at etablere indsamlingsnetværk og til at finansiere omkostninger til tilsluttede indsamlingssteders indsamling, herunder offentlige myndigheder, vil således være direkte reguleret i batteriforordningen. Det fremgår af batteriforordningens artikel 59, stk. 2, at producenter eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, skal sikre, at systemet til tilbagetagning og indsamling af udtjente bærbare batterier består af indsamlingssteder, som de har etableret i samarbejde med en eller flere aktører, herunder offentlige myndigheder eller tredjeparter, der udfører affaldshåndtering på deres vegne, og at producenterne eller disses producentansvarsorganisationer skal finansiere indsamlingen. Batteriforordningen fastsætter tilsvarende regler for øvrige kategorier af batterier.

Producenterne eller disse producentansvarsorganisationer evt. indgåelse af aftale med kommunalbestyrelsen om indsamling af batterier vil derfor ske på grundlag af forordningen, og kommunalbestyrelsens opkrævning af betaling fra producenterne for at varetage indsamlingsopgaven af udtjente batterier vil derfor ske på ulovbestemt grundlag.

Forslaget medfører således en ophævelse af nationale regler, da batteriforordningen træder i stedet.

Til nr. 56

Det fremgår af den gældende § 48 d i miljøbeskyttelsesloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke opgaver Forsyningstilsynet skal varetage, herunder opgaver med analyser og overvågningsopgaver for at sikre en velfungerende konkurrencebaseret affaldssektor.

Bemyndigelsen er udmøntet i affaldsaktørbekendtgørelsen § 60, hvorefter Forsyningstilsynet overvåger og analyserer affaldssektoren og markedet for affaldshåndtering, herunder overvåger og analyserer de kommunalt fastsatte gebyrer, jf. kapitel 5, og priser, jf. kapitel 6.

Det foreslås, at der i miljøbeskyttelseslovens § 48 d indsættes et nyt *stk. 2*, hvorefter miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, hvilke opgaver Forsyningstilsynet skal varetage i forbindelse med udvidet producentansvar for emballage, herunder opgaver med analyser og overvågningsopgaver, med henblik på at sikre gennemsigtighed i omkostninger forbundet med håndtering af emballageaffald, jf. dog stk. 1.

Den foreslåede ændring vil indebære, at miljøministeren kan fastsætte regler om, hvilke opgaver Forsyningstilsynet skal varetage i forbindelse med udvidet producentansvar for emballage.

Det forventes aktuelt, at ministeren vil fastsætte regler om, at Forsyningstilsynet skal overvåge og analysere de af kommunalbestyrelsen fastsatte producentgebyrer efter regler udstedt i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 16, jf. lovforslagets § 1, nr. 19 og bemærkningerne hertil. Herunder er det aktuelt hensigten at fastsætte regler, om at Forsyningstilsynet skal udarbejde en årlig sammenligning af de af kommunalbestyrelserne fastsatte producentgebyrer, der offentliggøres. Det forventes i den sammenhæng, at Forsyningstilsynet f.eks. kan udarbejde analyser af kommunalbestyrelsens opgørelse af omkostninger til producentgebyrer med henblik på at kunne kortlægge, hvilke omkostninger, der indgår i producentgebyrerne, og kvaliteten af beregningen deraf og datagrundlaget herfor.

Der er med ændringen til bestemmelsen ikke tiltænkt øvrige ændringer til gældende ret. De nærmere regler, for hvilke opgaver Forsyningstilsynet skal varetage i forbindelse med udvidet producentansvar for emballage, forventes udmøntet på bekendtgørelsesniveau.

Til nr. 57

Det fremgår af den gældende § 48 e, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven, at forsyningstilsynet gør klima-, energi- og forsyningsministeren opmærksom på forhold, som tilsynet mener kan have betydning for ministeren. Videre fremgår det af den gældende § 48 e, stk. 2 i samme lov, at Forsyningstilsynet gør Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen opmærksom på forhold, som tilsynet mener kan være i strid med konkurrencelovgivningen eller udbudslovgivningen. Lignende bestemmelser findes i den øvrige sektorlovgivning blandt andet § 23, b, stk. 8, i lov om varmeforsyning og § 83 i lov om elforsyning.

Det følger af det foreslåede § 48 e, *stk. 3*, at Forsyningstilsynet gør miljøministeren opmærksom på forhold vedrørende producentgebyrer, som tilsynet mener kan have betydning for ministeren.

Den foreslåede bestemmelse svarer til de gældende bestemmelser i § 48 e, stk. 1 og 2 og den øvrige sektorlovgivning. Med den foreslåede bestemmelse forpligtes Forsyningstilsynet til at gøre miljøministeren opmærksom på forhold, der kan være af betydning for ministeren. Det kan f.eks. være oplysninger om kommunalbestyrelsernes fastsættelse af producentgebyrer, i medfør af Forsyningstilsynets opgave med at overvåge og analysere disse, hvor

Forsyningstilsynet bliver opmærksom på uhensigtsmæssigheder i en kommunalbestyrelses opgørelse af omkostninger til producentgebyrer. I forlængelse heraf vil det følge naturligt, at miljøministeren også kan anmode Forsyningstilsynet om oplysninger vedrørende opgaven med analyse og overvågning af producentgebyrer.

Det vil, som udgangspunkt være Forsyningstilsynets vurdering, hvornår det vil være relevant at orientere ministeren. Orienteringen skal dog ske løbende og inden for rimelig tid, og efter anmodning fra miljøministeren inden for rammerne af § 2, stk. 2 i lov om forsyningstilsynet om Forsyningstilsynets uafhængige status. Hermed sikres et samarbejde mellem Forsyningstilsynet og miljøministeren vedrørende opgaven med overvågning og analyse af producentgebyrer. Den foreslåede bestemmelse vil ikke påvirke Forsyningstilsynets uafhængighed.

Til nr. 58

I medfør af de gældende bemyndigelser i miljøbeskyttelseslovens § 9 h stk. 12, § 9 n, stk. 5, § 9 p, stk. 13, § 9 r, stk. 6, § 9 s, stk. 12, § 9 t, stk. 9, § 9 u, stk. 8, § 9 v, stk. 5, § 9 w, stk. 5, § 9 x, stk. 8, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om, i hvilken form oplysninger efter kapitel 2 c skal afgives. Der kan herunder fastsættes regler om, at oplysninger skal afgives elektronisk eller ved udfyldelse af blanketter.

Miljøbeskyttelsesloven § 79 b, stk. 1 indeholder i dag ikke hjemmel til at fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur el.lign. ved kommunikation efter lovens kapitel 2 c eller regler udstedt i medfør heraf.

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 2* i § 79 b, stk. 1. Ifølge det foreslåede nr. 2 bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur el.lign. ved registrering, indberetning af oplysninger, ansøgning m.v. til myndigheder og private organisationer i medfør af kapitel 2 c. og samt regler udstedt i medfør heraf og afgørelser truffet i medfør af disse regler.

Forslaget indeholder hjemmel til at fastsætte regler om digital kommunikation for alle typer af kommunikation efter kapitel 2 c. Forslaget indeholder både hjemmel til at fastsætte regler om digital kommunikation til miljøministeren og regler om digital kommunikation til en privat organisation, jf. lovens § 9 ø.

Det er aktuelt hensigten, at hjemlen skal udnyttes til at stille krav om, at registrering som producent, importør eller bemyndiget repræsentant, og indberetning af oplysninger om markedsmængder og affaldsmængder til et producentregister oprettet i medfør af § 9 æ, stk. 1, herunder af en privat organisation, jf. § 9 ø, stk. 1, nr. 6, kun meddeles digitalt i de digitale registre, som ministeren eller producentregisteret har oprettet og driver eller med de nye producentansvarsordninger ventes at oprette og drive. Registrering og indberetning af data sker i dag i praksis udelukkende digitalt til digitale systemer.

Retsvirkningen ved ikke at anvende særlige digitale løsninger til registrering, indberetning og ansøgning m.v., når der stilles krav herom, er, at oplysningerne ikke anses for modtaget, og at myndighederne foretager den fornødne håndhævelse, hvor det er relevant. Hvis oplysninger indsendes i strid med kravet om digital kommunikation, følger det dog af den almindelige vejledningspligt, at myndigheden må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde.

Til nr. 59

Det foreslås, at indsætte et nyt *nr. 14* i den gældende bemyndigelse for miljøministeren i § 79 b, stk. 1, til at fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende, hvorved bemyndigelsen udvides til at omfatte indsendelse af dokumentation for overholdelse af krav til produkters, herunder emballagers, fremstilling og sammensætning i medfør af regler udstedt i medfør af § 51, stk. 1, jf. § 52, stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at ministeren kan fastsætte regler om, at den, der markedsfører et produkt, herunder en emballage, skal indberette dokumentation digitalt for overholdelse af alle typer af krav fastsat i medfør af § 51, stk. 1, hvor det er relevant. Den foreslåede bestemmelse indebærer endvidere, at den, der markedsfører et produkt, herunder en emballage, ligeledes er forpligtet til at modtage kommunikation digitalt fra myndigheden, herunder i et særligt digitalt system.

Retsvirkningen ved ikke at anvende særlige digitale løsninger til indsendelse af dokumentation, når der stilles krav herom, er, at oplysningerne ikke anses for modtaget, og at miljøministeren foretager den fornødne håndhævelse, hvor det er relevant. Hvis oplysninger indsendes i strid med kravet

om digital kommunikation, følger det dog af den almindelige vejledningspligt, at myndigheden må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde.

Det er aktuelt hensigten at fastsætte regler om digital kommunikation ved indberetning af oplysninger til Miljøstyrelsen om indhold af genanvendt plast i drikkeflasker af plast efter regler, der er fastsat i medfør af lovens § 51, stk. 1, nr. 2. Der er fastsat regler herom i bekendtgørelse nr. 1172 af 4. september 2023 om forbud mod markedsføring af visse engangsplastprodukter m.v. og om krav til visse andre engangsplastprodukter.

Regler om krav til indhold af genanvendt plast i drikkeflasker af plast implementerer engangsplastdirektivets artikel 6, stk. 1, nr. 5. Indberetningerne skal bruges til kontrol med overholdelse af krav om indhold af genanvendt plast i drikkeflasker af plast efter regler udstedt i medfør af § 51, stk. 1, nr. 2, samt til udregning af genanvendt indhold af plast i drikkeflasker af plastik i Danmark med henblik på årlig indberetning til EU-Kommissionen herom, jf. engangsplastdirektivets artikel 13, stk. 1, litra e.

Formen for den digitale indberetning til ministeren er ikke endeligt afklaret ved udsendelse af lovforslaget i ekstern høring. Det er på tidspunktet for høringen hensigten, at indberetningen skal ske via e-mail til en anvist e-mailadresse. Såfremt det vurderes hensigtsmæssigt vil forslaget dog indeholde hjemmel til at fastsætte krav om, at indberetningen skal ske til at særligt it-system. I vurderingen af, om det er hensigtsmæssigt at oprette et særligt it-system til digital kommunikation om indhold af genanvendt plast i drikkeflasker vil ministeren bl.a. inddrage hensyn til en smidig og enkel indberetning for virksomhederne og hensyn til de økonomiske omkostninger ved at oprette og drive it-systemet. Der vil også blive taget hensyn til, om kravene om indberetning af indhold af genanvendt plast udbredes til andre produktgrupper over tid.

Den digitale indberetning for virksomheden ændrer ikke ved reglerne i retssikkerhedsloven, herunder reglerne om selvinkriminering i retssikkerhedslovens § 10.

Til nr. 60

Som konsekvens af indsættelsen af et nyt nr. 2 i § 79 b, hvorefter nr. 5 bliver til nr. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 58, skal henvisningen til nr. 5, i § 79 b, stk. 1, nr. 16, der bliver nr. 18, ændres til en henvisning til nr. 6.

Til nr. 61

Efter den gældende § 79 b, stk. 1, nr. 17 kan miljøministeren fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur el.lign., ved kommunikation med myndigheder i forbindelse med de forhold, som er nævnt i bestemmelsens nr. 1-16. Det fremgår af bestemmelsens forarbejder, at der både kan være tale om kommunikation mellem f.eks. en ansøger og en myndighed og kommunikation mellem myndigheder indbyrdes, jf. Folketingstidende 2011-12, Tillæg A, L 88 som fremsat, side 50. Det fremgår videre, at det ikke er hensigten, at der skal kunne fastsættes krav om anvendelse af et digitalt system over for myndigheder, som ikke i øvrigt skal anvende det pågældende digitale system. Tilsvarende er det heller ikke hensigten, at der kunne fastsættes krav til private om anvendelse af et digitalt system, hvis de ikke i øvrigt skal anvende det, eksempelvis naboer til en virksomhed i forbindelse med en høring.

Det foreslås at indsætte en henvisning til de foreslåede to nye numre (nr. 2 og 14, jf. lovforslagets § 1, nr. 58 og 59) i den gældende § 79 b, stk. 1, stk. 17, der bliver nr. 19 således at også kommunikation med myndigheder i forbindelse med de forhold, som er nævnt i de foreslåede to nye numre skal omfattes af bemyndigelsen i stk. 1. De to nye numre vedrører registrering, indberetning af oplysninger, ansøgning m.v. til myndigheder og private organisationer i medfør af kapitel 2 c, regler udstedt i medfør heraf og afgørelser truffet i medfør af disse regler samt indsendelse af dokumentation for overholdelse af krav fastsat i medfør af § 51, stk. 1, jf. § 51, stk. 5.

Henvisningen til nr. 1-16, i § 79 b, stk. 1, nr. 17, der bliver nr. 19, foreslås derfor ændret til en henvisning til nr. 1-18.

Forslaget indebærer, at ministeren også vil kunne fastsætte regler om, at kommunikation med myndigheder omfattet af de nye numre omfattes af bestemmelsen, som samtidig opdateres i forhold til den nye nummerering.

Til nr. 62

Efter miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3, 1. pkt., kan der fastsættes straf af bøde i regler og forskrifter, der udstedes i medfør af bl.a. § 45, stk. 2, 4, 5 og 7. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år under tilsvarende omstændigheder som anført i lovens § 45, stk. 2

Det foreslås, at § 45, stk. 2, 4, 5 og 7 ændres til § 45, stk. 2, 4, 5, 7, 8 og 9.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede ændring af § 45 i lovforslagets § 1, nr. 54, hvorved der indsættes nye stykker 8 og 9 i § 45.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 31. december 2024.

Det foreslås i stk. 2, at loven træder i kraft den 18. august 2025 for så vidt angår lovforslagets § 1, nr. 1, 28, 29, 31, 32, 34, 38, 41, 42, 46, 48, 49, 51, 52, 53, 55.

Det foreslåede stk. 2 indebærer, at den foreslåede ophævelse og tilpasning af de gældende bestemmelser om det udvidet producentansvar for batterier samt de nye foreslåede bemyndigelseshjemler, der skal gennemføre bestemmelser i batteriforordningen, først træder i kraft den 18. august 2025 i overensstemmelse med batteriforordningens artikel 96, hvorefter forordningens kapitel 8 om udvidet producentansvar og affaldshåndtering finder anvendelse den 18. august 2025.

Den foreslåede *stk. 3* indebærer, at regler fastsat i medfør af lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 48 af 12. januar 2024, som ændret ved lov nr. 807 af 9. juni 2020, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af denne lov.

Bestemmelsen skal sikre, at gældende regler, som er udstedt i medfør af regler som ophæves eller som rykker som følge af, at forudgående stykker ophæves eller indsættes, opretholdes indtil de ophæves eller ændres i medfør af de nye eller ændrede bestemmelser i denne lov.

Miljøbeskyttelsesloven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. lovens gældende § 118.

Til § 3

Det foreslås, at reglerne om udvidet producentansvar for emballage og emballerede produkter i den foreslåede § 9 p, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 7, og for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast i § 9 s, stk. 1, jf. denne lovs § 1, nr. 20, har virkning fra den 1. oktober 2025.

Den foreslåede § *3* indebærer, at de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser om udvidet producentansvar for emballage og emballerede produkter samt for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, samt den foreslåede gebyrbestemmelse i § 9 p, stk. 16, som udgangspunkt har virkning fra

den 31. december 2024 i overensstemmelse med 2018-emballagedirektivets artikel 7, stk. 2, som fastsætter, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at sikre, at der senest den 31. december 2024 etableres ordninger for udvidet producentansvar for emballage i overensstemmelse med minimumskravene i 2018-affaldsdirektivets artikel 8 og 8 a, og engangsplastdirektivets artikel 8, stk. 2, som fastsætter, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at sikre, at der senest den 31. december 2024 etableres ordning for udvidet producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast i overensstemmelse med minimumskravene i affaldsrammedirektivets artikel 8 og 8 a.

Den foreslåede § 3 indebærer endvidere, at det organisatoriske og finansielle producentansvar for emballage og emballerede produkter i den foreslåede § 9 p, stk. 1, samt for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast i lovens § 9 s, stk. 1, som udgangspunkt først har virkning fra den 1. oktober 2025. Det betyder i praksis, at producenter, fsva. det kommunalt indsamlede affald, der indeholder affald af emballage, drikkevarebeholdere eller drikkebægre af engangsplast, tidligst vil få overdraget affaldet 1. oktober 2025, og at der tidligst fra denne dato vil være en finansiel forpligtelse for producenterne for selve indsamling, transport og behandling, der foretages af andre end producenterne selv. Producenternes finansielle producentansvar indebærer i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 4, afholdelse af omkostninger forbundet med opfyldelse af indsamlings-, transport-, behandlings-, oplysnings- og dataindberetningsforpligtelser i forbindelse med emballageaffald omfattet af stk. 1 eller regler udstedt i medfør af stk. 2, herunder afholdelse af omkostninger til kommunernes, miljøministerens og Dansk Producentansvars administration. Den foreslåede § 3 er dog ikke til hinder for, at miljøministeren, kommunalbestyrelsen og Dansk Producentansvar (den private organisation, som miljøministeren i medfør af § 9 ø, stk. 1, kan henlægge kompetencen til administration og kontrol til) gebyrfinansierer deres respektive administration for perioden mellem den 31. december 2024 (ikrafttræden) og den 30. september 2025 for accessoriske ydelser, som knytter sig til opbygningen af producentansvaret. Det kan f.eks. omfatte omkostninger til registrering, systemtilpasning og administration i forbindelse med tildeling, jf. den foreslåede § 9 p, stk. 6 og 8. Gebyrfinansieringen vil for kommunalbestyrelsen følge af den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 16, for miljøministeren af regler fastsat i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 19, og for Dansk Producentansvar efter regler, fastsat i medfør af lovens § 9 ø, stk. 4.

UDKAST

Producentansvaret har som udgangspunkt virkning for al emballage og emballerede produkter samt drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der indsamles som affald fra 1. oktober 2025. Således kan producentansvaret omfatte affald af produkter eller emballage, der er markedsført før virkningstidspunktet, i det omfang affaldsmængden, som producenten har ansvaret for, svarer til den mængde, som producenten har markedsført efter virkningstidspunktet.

UDKAST

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering	*Lovforslaget*
	§ 1 I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 48 af 12. januar 2024, som ændret ved § 2 i lov nr. 463 af 15. maj 2017, § 1 i lov nr. 807 af 9. juni 2020, lov nr. 898 af 21. juni 2022, lov nr. 745 af 13. juni 2023 og lov nr. 323 af 2. april 2024, foretages følgende ændringer: **1.** I *fodnoten* til lovens titel udgår »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 266, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/103/EF af 19. november 2008 om ændring af direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer, for så vidt angår markedsføring af batterier og akkumulatorer, EU-Tidende 2008, nr. L 327, side 7, «.
§ 9 h --- Stk. 1-8. --- *Stk. 9.* Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at oplyse brugere af fiskeredskaber, der indeholder plast, om 1) særskilt tilbagetagning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, 2) tilbagetagnings- og indsamlingsordninger og 3) bekæmpelse af henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast.	**2.** *§ 9 h, stk. 9,* affattes således: »*Stk. 9.* Miljøministeren fastsætter regler om, at producenter og importører for egen regning skal oplyse brugere af fiskeredskaber, der indeholder plast, om tilbagetagnings- og indsamlingsordninger. Endvidere fastsætter miljøministeren regler om, at miljøministeren for producenternes og importørernes regning skal oplyse brugere om affaldsforebyggelsesforanstaltninger og om bekæmpelse af henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast.«

UDKAST

	3. I § 9 h indsættes efter stk. 9 som nye stykker: »*stk. 10.* Miljøministeren fastsætter regler om, at producenter og importører skal betale gebyr til miljøministeren til dækning af ministerens omkostninger forbundet med udførelse af oplysningstiltag efter regler udstedt i medfør af stk. 9, 2. pkt., og med administration af gebyret. *Stk. 11.* Miljøministeren kan fastsætte regler om opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler fastsat i medfør af stk. 10, herunder regler om digital indbetaling af gebyr. Kan størrelsen af det gebyrbeløb, som påhviler en producent eller importør, ikke kan opgøres på baggrund af producentens eller importørens oplysninger om markedsførte mængder, indgivet efter regler udstedt i medfør af stk. 12, kan ministeren foretage en skønsmæssig ansættelse af gebyrtilsvaret.« Stk. 10-12 bliver herefter stk. 12-14
§ 9 h --- *Stk. 11.* Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for tilsynet med overholdelse af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 2, 7, 9 og 10, § 9 æ og § 9 å, stk. 3.	**4.** I *§ 9 h, stk. 11*, der bliver stk. 13, ændres »og 10,« til: »og 12,«.
§ 9 h --- *Stk. 12.* Miljøministeren fastsætter regler om, hvordan oplysningerne efter stk. 8 gøres offentligt tilgængelige, og om, hvordan og i hvilken form oplysningerne efter stk. 9-11 skal afgives.	**5.** I *§ 9 h, stk. 12*, der bliver stk. 14, ændres »stk. 9-11« til: »stk. 9, 12 og 13«.
Overskriften før § 9 p: *Udvidet producentansvar for emballage*	**6.** *Overskriften* før § 9 p affattes således: »*Udvidet producentansvar for emballage m.v.* «
§ 9 p. Producenter og importører af emballerede produkter skal forholdsmæssigt i	**7.** *§ 9 p, stk. 1,* ophæves, og i stedet indsættes:

forhold til deres markedsandel af emballage for egen regning foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af emballage, som er markedsført som del af et emballeret produkt, og affald heraf, medmindre der er fastsat andre regler i medfør af § 44 og § 45, stk. 2.[4)] *Stk. 2.* Miljøministeren fastsætter nærmere regler om, hvem der er omfattet af producentansvarsforpligtelserne i stk. 1. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at producenter og importører af emballerede produkter undtages fra visse forpligtelser efter denne lov og regler udstedt i medfør heraf, hvis mængden af emballage, som den pågældende producent eller importør har markedsført som del af et emballeret produkt, og affald heraf ikke overstiger en fastsat årlig bagatelgrænse. *Stk. 3.* Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, affaldshåndterings- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med emballageaffald og oprydningsforpligtelser i forbindelse med affald fra emballage af engangsplast. Endvidere fastsætter miljøministeren regler om procedurer for tilbagebetaling til producenterne og importørerne, når emballerede produkter markedsføres uden for Danmark.	»§ 9 p. Producenter af emballage og emballerede produkter skal forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel af emballage for egen regning foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald. *Stk. 2.* Miljøministeren kan fastsætte regler om pligt for kommunalbestyrelsen eller emballageaffaldsproducerende virksomheder til at foranstalte særskilt indsamling, transport og behandling af emballageaffald for producentens regning. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om pligt for kommunalbestyrelsen til at tilrettelægge indsamlingen af emballageaffald fra husholdninger på en omkostningseffektiv måde.« Stk. 2 bliver herefter stk. 3.
§ 9 p --- *Stk. 2.* --- Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at producenter og importører af emballerede produkter undtages fra visse forpligtelser efter denne lov og regler udstedt i medfør heraf, hvis mængden af emballage, som den pågældende producent eller importør har markedsført som del af et emballeret produkt, og affald heraf ikke overstiger en fastsat årlig bagatelgrænse.	**8.** I *§ 9 p, stk. 2*, *2. pkt.,* der bliver stk. 3, 2. pkt., udgår "og importører af emballerede produkter", "eller importør" og "som del af et emballeret produkt, og affald heraf".
§ 9 p --- *Stk. 3.* Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med op-	**9.** *§ 9 p, stk. 3,* der bliver stk. 4, affattes således: *»Stk. 4.* Miljøministeren fastsætter regler om producenters eller disses kollektive ordningers afholdelse og fordeling af omkostninger for-

fyldelse af tilbagetagnings-, affaldshåndterings- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med emballageaffald og oprydningsforpligtelser i forbindelse med affald fra emballage af engangsplast. Endvidere fastsætter miljøministeren regler om procedurer for tilbagebetaling til producenterne og importørerne, når emballerede produkter markedsføres uden for Danmark.	bundet med opfyldelse af indsamlings-, transport-, behandlings-, oplysnings- og dataindberetningsforpligtelser i forbindelse med emballageaffald, omfattet af stk. 1 eller regler udstedt i medfør af stk. 2. Ministeren kan herunder fastsætte regler om opgørelse af omkostninger og om procedurer for betaling af omkostninger og dokumentation herfor. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om et serviceniveau for kommunalbestyrelsens indsamling af affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald fra husholdninger, til brug for opgørelse af omkostninger omfattet af regler udstedt i medfør af stk. 2.«
§ 9 p --- *Stk. 4.* Miljøministeren fastsætter regler om opgørelse af mængden af emballage, der markedsføres af producenter eller importører som del af et emballeret produkt, herunder om beregning af markedsandelen af emballage, jf. stk. 1, på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret, jf. § 9 æ, stk. 1.	**10.** I *§ 9 p, stk. 4,* der bliver stk. 5, udgår "eller importører som del af et emballeret produkt" og som *2. pkt.* indsættes*:* »Ministeren fastsætter endvidere regler om tilbagebetaling til producenter eller disses kollektive ordninger, herunder procedurer herfor, når emballage og emballerede produkter markedsføres uden for Danmark.«
Stk. 5. Miljøministeren fastsætter regler om en tildelingsordning for kommunalt indsamlet emballageaffald omfattet af stk. 1, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører og det produktmæssige og materialemæssige dækningsområde. Ministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om øvrige forhold vedrørende indsamling og sortering af emballageaffald.	**11.** *§ 9 p, stk. 5* ophæves, og i stedet indsættes*:* *»Stk. 6*. Miljøministeren kan fastsætte regler om en tildelingsordning for husholdningsemballageaffald, der er kommunalt indsamlet efter regler fastsat i medfør af stk. 2, herunder om den geografiske fordeling af husholdningsemballageaffaldet mellem producenter eller disses kollektive ordninger og om det produktmæssige og materialemæssige dækningsområde. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om en tildelingsordning for betalingsforpligtelser for kommunalbestyrelsens indsamling, transport og behandling af husholdningsemballageaffald efter regler udstedt i medfør af stk. 2, herunder om den geografiske fordeling af betalingsforpligtelserne mellem producenter eller disses kollektive ordninger.

	Stk. 7. Miljøministeren kan fastsætte regler om producenters eller disses kollektive ordningers pligt til på kommunalbestyrelsens regning at overtage og behandle affald, som ikke er emballageaffald, og som er indeholdt i de affaldsfraktioner, der overdrages til dem efter regler udstedt i medfør af § 45, stk. 9. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om producenters eller disses kollektive ordningers fastsættelse og opkrævning af betaling for behandlingen af affald, der ikke er emballageaffald, herunder om opgørelse af omkostninger og dokumentation for afholdte udgifter. *Stk. 8*. Miljøministeren kan fastsætte regler om en tildelingsordning for betalingsforpligtelser for kommunalbestyrelsens eller emballageaffaldsproducerende virksomheders indsamling, transport og behandling af emballageaffald fra erhverv efter regler udstedt i medfør af stk. 2 eller efter lovens § 49 d, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter eller disses kollektive ordninger.« Stk. 6 bliver herefter stk. 9.
Stk. 6. Miljøministeren fastsætter regler om, at producenter og importører, som er etableret i Danmark, og som sælger emballager af engangsplast i en anden EU-medlemsstat, hvor producenten eller importøren ikke er etableret, skal udnævne en repræsentant i den pågældende medlemsstat med ansvar for opfyldelse af de forpligtelser, der påhviler producenten eller importøren i henhold til den pågældende medlemsstats ordning for udvidet producentansvar.	**12.** I § *9 p, stk. 6,* der bliver stk. 9, udgår "og importører", og to steder udgår "eller importøren".
Stk. 7. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører af emballerede produkter, som sælges til brug for erhvervsdrivende, kan aftale med den erhvervsdrivende, at denne overtager forpligtelsen til håndtering af emballageaffald, forudsat at producenten eller importøren registrerer aftalen i producentregisteret, jf. § 9 æ.	**13.** *§ 9 p, stk. 7 og 9*, ophæves. Stk. 8 bliver herefter stk. 10.

Stk. 8. Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at sikre opfyldelse af nærmere fastsatte mål for håndtering af emballageaffald og pligt til at gøre oplysninger om producentens eller importørens opfyldelse af disse mål for affaldshåndtering offentligt tilgængelige. *Stk. 9.* Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at sikre mærkning af emballage. Miljøministeren kan endvidere fastsætte regler om, at producenter og importører skal stille oplysninger om genbrug og affaldsbehandling af det markedsførte produkts emballage til rådighed for affaldsbehandlingsvirksomheder.	
Stk. 8. Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at sikre opfyldelse af nærmere fastsatte mål for håndtering af emballageaffald og pligt til at gøre oplysninger om producentens eller importørens opfyldelse af disse mål for affaldshåndtering offentligt tilgængelige.	**14.** I *§ 9 p, stk. 8,* der bliver stk. 10, ændres "og importørers" til "eller disses kollektives ordningers" og "importørens" ændres til "dennes kollektive ordnings". Stk. 10-13 bliver herefter stk. 11-14.
Stk. 10. Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at oplyse brugere af emballerede produkter om 1) særskilt tilbagetagning af emballageaffald, 2) tilbagetagnings- og indsamlingsordninger, 3) bekæmpelse af henkastning af emballageaffald og 4) betydningen af den påførte mærkning af emballagen.	**15.** *§ 9 p, stk. 10*, der bliver stk. 11, affattes således: *»Stk. 11.* Miljøministeren fastsætter regler om, at miljøministeren eller kommunalbestyrelsen for producenternes regning eller at producenter for egen regning skal oplyse brugere af emballerede produkter om følgende: 4) Affaldsforebyggelsesforanstaltninger. 5) Indsamlingsordninger og tilbagetagningsordninger. 6) Bekæmpelse af henkastning af emballageaffald. Stk. 11 bliver herefter stk. 12.
Stk. 11. Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om 1) mængde og kategorier af emballage, der er markedsført som del af et emballeret produkt, tilbagetaget, genanvendt eller på anden måde nyttiggjort som affald, 2) den eksporterede mængde emballageaffald, og	**16.** I *9 p, stk. 11,* der bliver stk. 12, ændres "og importørers" til "eller disses kollektive ordninger", og efter "markedsført" indsættes ", herunder".

3) hvorvidt forpligtelsen efter stk. 1 er overdraget til en kollektiv ordning, jf. § 9 z, stk. 1.	
Stk. 12. Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for tilsynet med overholdelse af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 2, 7 og 9-11, § 9 æ og § 9 å, stk. 3.	**17.** *§ 9 p, stk. 12*, der bliver stk. 13, affattes således: »*Stk. 13.* Miljøministeren fastsætter regler om producenters eller disses kollektive ordningers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation om indsamling, transport og behandling af emballageaffald og afholdelse af omkostninger forbundet hermed til brug for tilsynet med overholdelse af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 3, 4, 11 og 12, § 9 æ og § 9 å, stk. 3.«
Stk. 13. Miljøministeren fastsætter regler om, hvordan oplysningerne efter stk. 8 skal gøres offentligt tilgængelige, og om, hvordan og i hvilken form oplysningerne efter stk. 9-12 skal afgives.	**18.** I *§ 9 p, stk. 13,* der bliver stk. 14, ændres »stk. 8« til: »stk. 10« og »stk. 9-12« ændres til: »stk. 10-12«.
	19. I *§ 9 p* indsættes som *stk. 16-21:* »*Stk. 16*. Kommunalbestyrelsen fastsætter og opkræver gebyrer fra producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt kommunalt indsamlet emballageaffald, til dækning af kommunalbestyrelsens udgifter til: 8) Indsamling, transport og behandling af emballageaffald omfattet af regler udstedt i medfør af stk. 2. 9) Planlægning, etablering og administration af affaldsordninger, der vedrører emballageaffald omfattet af regler udstedt i medfør af stk. 2. 10) Oplysningstiltag efter regler udstedt i medfør af stk. 11. 11) Indsamling, registrering og indberetning af oplysninger, der vedrører emballageaffald, efter regler udstedt i medfør af § 9 æ, stk. 1. 12) Administration forbundet med fastsættelse og opkrævning af gebyrer, samt

UDKAST

	dokumentation for gebyrers sammensætning. 13) Betaling af gebyrer efter § 48 g, stk. 1, der vedrører emballageaffald, herunder udgifter afholdt i forbindelse med Forsyningstilsynets analyser og overvågning efter § 48 d, stk. 2 og regler udstedt i medfør heraf. 14) Forskudsvis dækning af planlagte investeringer, der vedrører emballageaffald, og som omfattes af regler udstedt i medfør af stk. 2. *Stk. 17.* Miljøministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af gebyrer efter stk. 16, herunder regler om opgørelse af omkostninger og dokumentation for gebyrets sammensætning. Miljøministeren kan endvidere fastsætte krav om fremsendelse af dokumentation for gebyrets sammensætning og om offentliggørelse af denne på kommunalbestyrelsens hjemmeside. *Stk. 18*. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter stk. 16 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed. *Stk. 19.* Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter skal betale et gebyr til dækning af miljøministerens omkostninger forbundet med administration af det udvidede producentansvar, herunder: 6) Opgørelse af andelen af emballageaffald i indsamlet affald fordelt på affaldsfraktioner, herunder hvor relevant fordelt på brancher. 7) Sekretariatsbetjening af visse rådgivende udvalg vedrørende producentansvar for emballage m.v. nedsat af Miljøstyrelsen med henblik på fastsættelse og løbende opdatering af relevante nøgletal og udarbejdelse af analyser angående omkostningseffektivitet.

UDKAST

	8) Oplysningstiltag efter regler fastsat i medfør af stk. 11. 9) Behandling af klager over afgørelser truffet af en privat organisation i medfør af § 9 ø, stk. 1, jf. stk. 3. 10) Administration forbundet med fastsættelse og opkrævning af gebyr. *Stk. 20.* Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter af emballager af engangsplast skal betale et gebyr til hel eller delvis dækning af offentlige myndigheders omkostninger forbundet med: 5) Oprydning af henkastet affald fra emballager af engangsplast og håndtering heraf. 6) Indsamling af affald fra emballager af engangsplast, der er blevet kasseret i offentlige indsamlingssystemer, og håndtering heraf. 7) Oplysningstiltag for at forebygge og reducere mængden af henkastet affald fra emballager af engangsplast. 8) Administration af gebyret, herunder evaluering af gebyret. *Stk. 21.* Miljøministeren kan fastsætte regler om opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler fastsat i medfør af stk. 19 og 20, herunder regler om digital indbetaling af gebyr. Hvis størrelsen af det gebyrbeløb, som påhviler en producent, ikke kan opgøres på baggrund af producentens oplysninger om markedsførte mængder, indgivet efter regler udstedt i medfør af stk. 15, kan ministeren foretage en skønsmæssig ansættelse af gebyrtilsvaret.«
§ 9 s. Producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast skal forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel for egen regning foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af affald heraf, medmindre der er fastsat andre regler i medfør af § 44 og § 45, stk. 2.[5)]	**20.** I *§ 9 s, stk. 1* ændres »tilbagetagning og særskilt håndtering« til »særskilt indsamling, transport og behandling« og », medmindre der er fastsat andre regler i medfør af § 44 og § 45, stk. 2« udgår.

UDKAST

§ 9 s. --- *Stk. 2.* Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast undtages fra visse forpligtelser efter denne lov og regler udstedt i medfør heraf, hvis mængden af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som den pågældende producent eller importør har markedsført, og affald heraf ikke overstiger en fastsat årlig bagatelgrænse. *Stk. 3.* Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, affaldshåndterings-, oprydnings- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast. Endvidere fastsætter ministeren regler om tilbagebetaling, herunder procedurer herfor, til producenterne og importørerne, når drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast markedsføres uden for Danmark. *Stk. 4.* Miljøministeren fastsætter regler om opgørelse af mængden af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der markedsføres af producenter og importører, herunder om beregning af markedsandelen af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, jf. stk. 1, på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret, jf. § 9 æ, stk. 1. *Stk. 5.* Miljøministeren kan fastsætte regler om en tildelingsordning for kommunalt indsamlet affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast omfattet af stk. 1, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører og det produktmæssige og materialemæssige dækningsområde. Ministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om øvrige forhold vedrørende indsamling og sortering af affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast. *Stk. 6.* Miljøministeren fastsætter regler om, at producenter og importører, som er etableret i Danmark, og som sælger drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast i en anden EU-medlemsstat, hvor producenten eller importøren ikke er etableret,	**21.** *§ 9 s, stk. 2-12* ophæves, og i stedet indsættes: »*Stk. 2.* Bestemmelserne i § 9 p, stk. 16 og 18, og regler udstedt i medfør af § 9 p, stk. 2-15, stk. 17, og stk. 19-21, finder tilsvarende anvendelse på det udvidede producentansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, jf. stk. 1.«

skal udnævne en repræsentant i den pågældende medlemsstat med ansvar for opfyldelse af de forpligtelser, der påhviler producenten eller importøren i henhold til den pågældende medlemsstats ordning for udvidet producentansvar. *Stk. 7.* Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, som sælges til brug for erhvervsdrivende, kan aftale med den erhvervsdrivende, at denne overtager forpligtelsen til håndtering af affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, forudsat at producenten eller importøren registrerer aftalen i producentregisteret, jf. § 9 æ. *Stk. 8.* Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at sikre opfyldelse af nærmere fastsatte mål for håndtering af affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast og pligt til at gøre oplysninger om producentens eller importørens opfyldelse af disse mål for affaldshåndtering offentligt tilgængelige. *Stk. 9.* Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at oplyse brugere af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast om 1) særskilt tilbagetagning af affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, 2) tilbagetagnings- og indsamlingsordninger og 3) bekæmpelse af henkastning af affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast. *Stk. 10.* Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om 1) mængde og kategori af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, der er markedsført, tilbagetaget, genanvendt eller på anden måde nyttiggjort som affald, 2) den eksporterede mængde af affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, og 3) hvorvidt forpligtelsen efter stk. 1 er overdraget til en kollektiv ordning, jf. § 9 z, stk. 1.	

Stk. 11. Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for tilsynet med overholdelse af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 2, 7, 9 og 10, § 9 æ og § 9 å, stk. 3. *Stk. 12.* Miljøministeren fastsætter regler om, hvordan oplysningerne efter stk. 8 gøres offentligt tilgængelige, og om, hvordan og i hvilken form oplysningerne efter stk. 9-11 skal afgives.	
§ 9 t. --- *Stk. 3.* Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af forpligtelsen i stk. 1. Endvidere fastsætter ministeren regler om tilbagebetaling, herunder procedurer herfor, til producenterne og importørerne, når balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast markedsføres uden for Danmark.	**22.** *§ 9 t, stk. 3,* affattes således: »*Stk. 3.* Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af forpligtelserne i stk. 1, 1. og 2. pkt., herunder regler om, at producenter og importører skal betale et gebyr til hel eller delvis dækning af offentlige myndigheders omkostninger forbundet med: 1) Oprydning af henkastet affald fra balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast og håndtering heraf. 2) Oplysningstiltag for at forebygge og reducere mængden af henkastet affald fra balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast.
	23. I *§ 9 t* indsættes som nyt *stk. 4*: »*Stk. 4.* Miljøministeren kan fastsætte regler om opkrævning og indbetaling af gebyr efter regler fastsat i medfør af stk. 3, herunder regler om digital indbetaling af gebyr. Hvis størrelsen af det gebyrbeløb, som påhviler en producent eller importør, ikke kan opgøres på baggrund af producentens eller importørens oplysninger om markedsførte mængder, indgivet efter regler udstedt i medfør af stk. 7, kan ministeren foretage en skønsmæssig ansættelse af gebyrtilsvaret.«

UDKAST

Stk. 4. Miljøministeren fastsætter regler om opgørelse af mængden af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, der markedsføres af producenter eller importører, herunder om beregning af markedsandelen af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, jf. stk. 1, på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret, jf. § 9 æ, stk. 1. *Stk. 5.* Miljøministeren fastsætter regler om, at producenter og importører, som er etableret i Danmark, og som sælger balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast i en anden EU-medlemsstat, hvor producenten eller importøren ikke er etableret, skal udnævne en repræsentant i den pågældende medlemsstat med ansvar for opfyldelse af de forpligtelser, der påhviler producenten eller importøren i henhold til den pågældende medlemsstats ordning for udvidet producentansvar.	Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 5 og 6.
Stk. 4. Miljøministeren fastsætter regler om opgørelse af mængden af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, der markedsføres af producenter eller importører, herunder om beregning af markedsandelen af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, jf. stk. 1, på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret, jf. § 9 æ, stk. 1.	**24.** I *§ 9 t, stk. 4*, der bliver stk. 5, indsættes som *2. pkt.*: »Endvidere fastsætter ministeren regler om tilbagebetaling, herunder procedurer herfor, til producenterne og importørerne, når balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast markedsføres uden for Danmark.«
Stk. 6. Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at oplyse brugere af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast om tilgængelige indsamlingsordninger og om bekæmpelse af henkastning af affald af balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast.	**25.** *§ 9 t, stk. 6,* ophæves.
Stk. 8. Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art til brug for tilsynet med overholdelse af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 2, 6 og 7, § 9 æ og § 9 å, stk. 3.	**26.** I *§ 9 t, stk. 8*, ændres »stk. 2, 6 og 7,« til: »stk. 2 og 7,«.

Stk. 9. Miljøministeren fastsætter regler om, hvordan og i hvilken form oplysningerne efter stk. 6-8 skal afgives.	**27.** I *§ 9 t, stk. 9*, ændres »stk. 6-8« til: »stk. 7 og 8«.
Overskriften før § 9 u: *Udvidet producentansvar for batterier og akkumulatorer*	**28.** *Overskriften* før § 9 u affattes således: »*Udvidet producentansvar for batterier - supplerende bestemmelser til batteriforordningen*«
§ 9 u. Producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer skal forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel for egen regning foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer. *Stk. 2.* Miljøministeren fastsætter nærmere regler om producenters og importørers pligt til at sikre særskilt håndtering, herunder pligt til at sikre opfyldelse af nærmere fastsatte mål for håndtering, af affald af bærbare batterier og akkumulatorer. *Stk. 3.* Producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer skal finansiere den kommunale indsamling af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer samt udgifter i forbindelse med opkrævning og udbetaling af betalingen, herunder etablering af systemer, vedligeholdelse, drift og administration af opkrævning og udbetaling. Udgiften udgør 5,05 kr. pr. kg markedsførte bærbare batterier og akkumulatorer. Beløbet pris- og lønreguleres årligt pr. 1. januar med den af Finansministeriet fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks. Det regulerede beløb afrundes opad til det nærmeste hele ørebeløb. *Stk. 4.* Miljøministeren kan fastsætte regler om indbetaling, angivelse og opkrævning af betalingen efter stk. 3, herunder regler om registrering, betalingsperiode, tilbagebetaling, renter og klage m.v., samt at indbetaling skal ske elektronisk. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om videregivelse til den private organisation, jf. § 9 ø, af oplysninger indberettet i forbindelse med indbetaling. *Stk. 5.* Hvis der i medfør af § 80, stk. 1, fastsættes regler om, at indbetaling skal ske	**29.** *§§ 9 u – 9 x* ophæves og i stedet indsættes: »**§ 9 u.** Miljøministeren kan fastsætte regler om pligt for producenter af batterier til at udpege en producentansvarsorganisation, der er godkendt i henhold til artikel 58 i Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2023/1542 af 12. juli 2023 om batterier og udtjente batterier, om ændring af direktiv 2008/98/EF og forordning (EU) 2019/1020 og om ophævelse af direktiv 2006/66/EF med senere ændringer (batteriforordningen), til på deres vegne at opfylde forpligtigelserne vedrørende udvidet producentansvar i henhold til batteriforordningen og regler udstedt i medfør af loven. *Stk. 2.* Miljøministeren kan fastsætte regler om supplerende krav til den garanti, som producenter af batterier eller udpegede producentansvarsorganisationer skal stille efter batteriforordningens artikel 58, stk. 7, herunder om garantiens størrelse, hvem der kan træffe afgørelse om garantien, hvem der kan disponere over garantien, og under hvilke omstændigheder disponeringen kan ske. *Stk. 3.* Miljøministeren kan fastsætte regler om, at indsamlingssteder omfattet af batteriforordningens artikel 59, stk. 2, litra a, artikel 60, stk. 2, litra a, eller artikel 61, stk. 1, litra a-d, kun må indsamle udtjente batterier, hvis indsamlingsstedet har indgået en kontrakt med producenten af batterier eller udpegede producentansvarsorganisationer og om dokumentation herfor.

til told- og skatteforvaltningen, kan skatteministeren fastsætte nærmere regler om indbetaling og angivelse, herunder at indbetaling skal ske elektronisk. *Stk. 6.* Miljøministeren fastsætter regler om, hvorledes markedsandelen, jf. stk. 1, fastsættes, herunder hvordan markedsandelen beregnes på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret nævnt i § 9 æ. *Stk. 7.* Miljøministeren kan fastsætte regler om en tildelingsordning for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer, herunder om tidsfrister for afhentning og regler om, hvornår den private organisation, jf. § 9 ø, kan få tredjemand til at udføre opgaven for producentens eller importørens regning. *Stk. 8.* Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter stk. 1, og regler om, at redegørelsen skal afgives til ministeren eller det i § 9 æ nævnte producentregister. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form. *Stk. 9.* Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører kan undtages fra kravet i stk. 1, hvis producenten eller importøren i forhold til det danske markeds størrelse markedsfører meget små mængder bærbare batterier og akkumulatorer i Danmark. *Stk. 10.* Miljøministeren kan fastsætte regler om, hvorledes betalingen fra producenter og importører, jf. stk. 3, skal fordeles til kommunerne, herunder at fordelingen kan ske i henhold til aftaler mellem en juridisk enhed af producenter og importører og kommunerne. **§ 9 v.** Producenter og importører af industribatterier og -akkumulatorer skal tilbagetage og særskilt håndtere et udtjent industribatteri eller en udtjent industriakkumulator uanset dets kemiske sammensætning og oprindelse, når de markedsfører et nyt industribatteri eller en ny industriakkumulator. Producenter og importører er ligeledes forpligtet til at tilbagetage og særskilt håndtere udtjente industribatterier eller -akkumulatorer	*Stk. 4.* For producentansvarsorganisationer for batterier, der er udpeget efter batteriforordningen eller regler udstedt i medfør af stk.1, fastsætter miljøministeren regler om følgende: 4) Pligt til at gøre oplysninger om ejerskab, medlemmer af organisationen, økonomiske bidrag til organisationen fra producenter og udvælgelsesproceduren for affaldshåndteringsoperatører offentligt tilgængelige. Ministeren fastsætter regler om, hvordan oplysninger gøres offentligt tilgængelige. 5) Pligt til at føre passende egenkontrol med overholdelse af kriterier for graduerede bidrag fastsat i medfør af nr. 3, med egne økonomiske forvaltninger og med kvaliteten af de data, som producentansvarsorganisationen indsamler og rapporterer på vegne af producenter i henhold til batteriforordningen. Pligt til at graduere de finansielle bidrag fra producenter i henhold til batteriforordningens artikel 57, stk. 2, litra a, og efter nærmere fastsatte kriterier.«

fra slutbrugeren, hvis producenten eller importøren har markedsført industribatteriet eller -akkumulatoren, jf. dog stk. 4. *Stk. 2.* Miljøministeren fastsætter nærmere regler om producenters og importørers pligt til at sikre særskilt håndtering, herunder pligt til at sikre opfyldelse af nærmere fastsatte mål for håndtering, af affald af industribatterier og -akkumulatorer. *Stk. 3.* Miljøministeren kan fastsætte regler om tilbagetagning af industribatterier og -akkumulatorer, jf. stk. 1, herunder regler om slutbrugernes mulighed for at få oplysninger om, hvem der er producent eller importør af et industribatteri eller en industriakkumulator. *Stk. 4.* Miljøministeren kan fastsætte regler om, at industribatterier og -akkumulatorer, som kan være håndholdte, skal indgå i tildelingsordningen for bærbare batterier og akkumulatorer, jf. § 9 u, stk. 7. *Stk. 5.* Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter stk. 1, og regler om, at redegørelsen skal afgives til ministeren eller det i § 9 æ nævnte producentregister. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form. *Stk. 6.* Producenter og importører og brugere af industribatterier og -akkumulatorer kan indgå aftaler om, at slutbrugerne finansierer tilbagetagning og særskilt håndtering. **§ 9 w.** Producenter og importører af bilbatterier og -akkumulatorer skal i forhold til deres markedsandel for egen regning foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af udtjente bilbatterier og -akkumulatorer. Producenter og importører skal oprette ordninger for tilbagetagning i slutbrugernes nærhed, medmindre tilbagetagning sker i forbindelse med de ordninger, der er nævnt i § 9 q, stk. 1. Miljøministeren fastsætter regler om den geografiske fordeling af modtagepladser. *Stk. 2.* Miljøministeren fastsætter nærmere regler om producenters og importørers pligt til at sikre særskilt håndtering, herunder pligt til at sikre opfyldelse af nærmere	

fastsatte mål for håndtering, af affald af bilbatterier og -akkumulatorer. *Stk. 3.* Miljøministeren fastsætter regler om, hvorledes markedsandelen fastsættes, herunder hvordan markedsandelen beregnes på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret nævnt i § 9 æ. *Stk. 4.* Miljøministeren kan fastsætte regler om en tildelingsordning for udtjente bilbatterier og -akkumulatorer, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører, tidsfrister for afhentning, og regler om, hvornår den private organisation, jf. § 9 ø, kan få tredjemand til at udføre opgaven for producentens eller importørens regning. *Stk. 5.* Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter stk. 1, og regler om, at redegørelsen skal afgives til ministeren eller producentregisteret i § 9 æ. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form. *Stk. 6.* Producenter, importører og brugere af bilbatterier og -akkumulatorer fra erhvervsmæssige køretøjer kan indgå aftaler om, at slutbrugerne finansierer tilbagetagning og særskilt håndtering. **§ 9 x.** Miljøministeren fastsætter regler om producenters, importørers og forhandleres pligt til at oplyse slutbrugere af batterier og akkumulatorer om de potentielle virkninger for miljøet og menneskers sundhed af de stoffer, der benyttes i batterier og akkumulatorer, hensigtsmæssigheden af ikke at bortskaffe udtjente batterier og akkumulatorer sammen med usorteret husholdningsaffald, men at deltage i de særskilte indsamlingsordninger, de indsamlings- og genanvendelsesordninger, som slutbrugerne har til rådighed, og slutbrugernes rolle i forbindelse med genanvendelsen af udtjente batterier og akkumulatorer. Endvidere kan ministeren fastsætte regler om producenters, importørers og forhandleres pligt til at oplyse om betydningen af den påførte mærkning i forbindelse med markedsføring af batterier og akkumulatorer. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.	

Stk. 2. Producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer skal afholde offentlige oplysningskampagner. Miljøministeren fastsætter de nærmere regler herom, herunder regler om indhold og omfang. *Stk. 3.* Miljøministeren fastsætter regler om, at apparater, hvori batterier og akkumulatorer er indbyggede eller indeholdte, skal ledsages af en vejledning, der viser, hvordan de kan fjernes på en sikker måde, og om nødvendigt arten af det indbyggede batteri eller den indbyggede akkumulator. Ministeren fastsætter ligeledes regler om undtagelser fra denne vejledningspligt. *Stk. 4.* Ved salg af nye bærbare batterier og akkumulatorer må slutbrugerne ikke gøres særskilt bekendt med omkostningerne ved indsamling, behandling og genanvendelse af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer. *Stk. 5.* Miljøministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om 1) mængde, type og kemisk sammensætning af batterier og akkumulatorer, der er markedsført, tilbagetaget, genanvendt eller på anden måde nyttiggjort, 2) den eksporterede mængde tilbagetaget affald og 3) oplysninger om, hvorvidt forpligtelsen efter stk. 2, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, og § 9 w, stk. 1, er overdraget til andre. *Stk. 6.* Miljøministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for kontrollen med overholdelse af reglerne i stk. 2, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, og § 9 w, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 9 u, stk. 8, § 9 v, stk. 6, og § 9 w, stk. 5. *Stk. 7.* Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at gøre oplysninger om opfyldelse af mål for affaldshåndtering offentligt tilgængelige. *Stk. 8.* Miljøministeren fastsætter regler om, hvordan og i hvilken form oplysninger efter stk. 5 og 6 skal afgives, og om, hvordan oplysninger om opfyldelse af mål for affaldshåndtering efter stk. 7 skal gøres offentligt tilgængelige.	

Overskriften før § 9 y: *Fælles bestemmelser for udvidede producentansvarsordninger*	**30.** *Overskriften* før § 9 y affattes således: »*Fælles bestemmelser for udvidede producentansvarsordninger m.v.*«
§ 9 y. Producenter og importører, som er etableret i en anden EU-medlemsstat, og som ønsker at markedsføre fiskeredskaber, der indeholder plast, elektrisk og elektronisk udstyr, emballerede produkter, person- og varebiler, drikkevarebeholdere, drikkebægre, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, bærbare batterier og akkumulatorer, industribatterier og -akkumulatorer eller bilbatterier og -akkumulatorer i Danmark, kan i stedet for at etablere sig her i landet ved skriftlig fuldmagt udnævne en repræsentant, der er etableret i Danmark.[8)] *Stk. 2.* Repræsentanten indtræder i producentens eller importørens forpligtelser og rettigheder efter loven eller regler udstedt i medfør af loven, for så vidt angår fiskeredskaber, der indeholder plast, elektrisk og elektronisk udstyr, emballage, person- og varebiler, drikkevarebeholdere, drikkebægre, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, bærbare batterier og akkumulatorer, industribatterier og -akkumulatorer eller bilbatterier og -akkumulatorer og affald herfra.[9)]	**31**. I *§ 9 y, stk. 1 og 2,* udgår », bærbare batterier og akkumulatorer, industribatterier og -akkumulatorer eller bilbatterier og -akkumulatorer«.
§ 9 z. Forpligtelserne efter § 9 h, stk. 1, § 9 j, stk. 1, § 9 p, stk. 1, § 9 q, stk. 1, § 9 s, stk. 1, § 9 t, stk. 1, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning.	**32.** I *§ 9 z, stk. 1*, ændres »§ 9 t, stk. 1, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2,« til: »og § 9 t, stk. 1,«.
§ 9 z. --- *Stk. 2.* Miljøministeren kan fastsætte regler, hvorefter forpligtelserne efter regler udstedt i medfør af § 9 h, stk. 9-11, § 9 n, stk. 1-4, § 9 p, stk. 9-12. § 9 r, stk. 4 og 5, § 9 s, stk. 9-11, § 9 t, stk. 6-8, § 9 x, stk. 1, og § 9 x, stk. 5-8, helt eller delvis kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning,	**33.** I *§ 9 z, stk. 2*, ændres »§ 9 h, stk. 9-11« til: »§ 9 h, stk. 10-12«, »§ 9 p, stk. 9-12« ændres til: »§ 9 p, stk. 14-16«, »§ 9 s, stk. 9-11,« udgår, og »§ 9 t, stk. 6-8, § 9 x, stk. 1, og § 9 x, stk. 5-8,« ændres til: »og § 9 t, stk. 7 og 8,«.

hvis producenter og importører er tilsluttet en sådan ordning.	
§ 9 z. --- *Stk. 2.* Miljøministeren kan fastsætte regler, hvorefter forpligtelserne efter regler udstedt i medfør af § 9 h, stk. 9-11, § 9 n, stk. 1-4, § 9 p, stk. 9-12. § 9 r, stk. 4 og 5, § 9 s, stk. 9-11, § 9 t, stk. 6-8, § 9 x, stk. 1, og § 9 x, stk. 5-8, helt eller delvis kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis producenter og importører er tilsluttet en sådan ordning.	**34.** I *§ 9 z, stk. 2*, ændres »§ 9 t, stk. 6-8, § 9 x, stk. 1, og § 9 x, stk. 5-8, « til: »og § 9 t, stk. 6-8,«
	35. I *§ 9 z* indsættes efter stk. 2 som nye stykker: » *Stk. 3*. Miljøministeren kan fastsætte regler, hvorefter producenter af engangsemballage samt drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast skal opfylde deres forpligtelser efter § 9 p, stk. 1, § 9 s, stk. 1, og helt eller delvist oplysnings- og dokumentationsforpligtelser efter regler udstedt i medfør af § 9 xxx, gennem deltagelse i en kollektiv ordning. *Stk. 4.* Miljøministeren kan fastsætte regler, hvorefter producenter af engangsemballage samt drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast skal opfylde deres forpligtelser efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 9, til mod betaling at overtage og behandle affald, som ikke er omfattet af § 9 p, stk. 1, eller § 9 s, stk. 1, gennem deltagelse i en kollektiv ordning.« Stk. 3-7 bliver herefter til stk. 5-9.
Stk. 6. Miljøministeren fastsætter regler om, at de kollektive ordninger forpligtes til at føre passende egenkontrol med overholdelse af kriterier for graduerede bidrag fastsat i medfør af stk. 3, nr. 2, med egne økonomiske forvaltninger og med kvaliteten af de data, som	**36.** I *§ 9 z, stk. 6,* der bliver stk. 8, ændres »stk. 3, nr. 2,« til: »stk. 5, nr. 2,«.

UDKAST

den kollektive ordning indsamler og rapporterer på vegne af producenter og importører i henhold til stk. 1.	
	37. I *§ 9 z* indsættes efter stk. 6, der bliver stk. 8, som nyt stykke*:* » *Stk. 9*. Stk. 5 og 6 finder ikke anvendelse på kollektive ordninger omfattet af regler udstedt i medfør af stk. 4.« Stk. 9 bliver herefter til stk. 10.
§ 9 æ. Miljøministeren fastsætter regler om oprettelse og drift af registre over producenter, importører og repræsentanter, om, at producenter og importører af fiskeredskaber, der indeholder plast, af elektrisk og elektronisk udstyr, af emballerede produkter, af person- og varebiler, af drikkevarebeholdere, drikkebægre, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast og af batterier og akkumulatorer og deres repræsentanter har pligt til at tilmelde sig registeret, og om deres og myndigheders pligt til at indgive oplysninger hertil.	**38.** I *§ 9 æ, stk. 1,* udgår *»*og akkumulatorer*«*.
	39. I *9 æ* indsættes som *stk. 5:* »*Stk. 5.* Miljøministeren kan fastsætte regler om gebyrer til dækning af ministerens omkostninger forbundet med tilsyn med, at producenter og importører og deres repræsentanter tilmeldes et register og indgiver korrekte oplysninger hertil efter regler fastsat i medfør af stk. 1. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om opkrævning og indbetaling af gebyret, herunder regler om digital indbetaling af gebyret.«
§ 9 ø. Miljøministeren kan til en privat organisation, jf. stk. 2, henlægge kompetencen til at 1) administrere tildelingsordninger efter § 9 h, stk. 5, § 9 j, stk. 5, § 9 p, stk. 5, § 9 r, stk. 1, § 9 s, stk. 5, § 9 u, stk. 7, og § 9 w, stk. 4,	**40.** I *§ 9 ø, stk. 1, nr. 1,* ændres »§ 9 h, stk. 5« til: »§ 9 h, stk. 6«, »§ 9 p, stk. 5« ændres til: »§ 9 p, stk. 6 og 8« og », § 9 s, stk. 5« udgår.

---	
	41. I *§ 9 ø, stk. 1, nr. 1,* ændres »§ 9 r, stk. 1, § 9 u, stk. 7, og § 9 w, stk. 4,« til: »og § 9 r, stk. 1,«.
§ 9 ø. --- 1) --- 2) vurdere, om forpligtelsen efter § 9 h, stk. 1, § 9 j, stk. 1, § 9 l, stk. 1, § 9 p, stk. 1, § 9 q, stk. 1, § 9 s, stk. 1, § 9 t, stk. 1, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, er opfyldt, herunder give en producent eller importør af fiskeredskaber, der indeholder plast, af elektrisk og elektronisk udstyr, af emballerede produkter, af person- og varebiler, af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast og af batterier og akkumulatorer, der ikke har tilbagetaget det tildelte affald i form af udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, elektrisk eller elektronisk udstyr, emballageaffald, udtjente person- og varebiler, drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast, udtjente bærbare batterier eller akkumulatorer eller udtjente bilbatterier eller -akkumulatorer, pligt til at afhente affaldet fra en anden producent eller importørs modtageplads eller virksomhed el.lign.,	**42.** I *§ 9 ø, stk. 1, nr. 2,* ændres »§ 9 t, stk. 1, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2,« til: »§ 9 t, stk. 1,« og »af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast og af batterier og akkumulatorer,« ændres til: »og af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast,«.
§ 9 ø. --- 1) --- 2) --- 3) vurdere, om der er stillet passende sikkerhed, og disponere over denne, jf. § 9 å, stk. 3, og § 9 z, stk. 4, nr. 1,	**43.** I *§ 9 ø, stk. 1, nr. 3*, ændres »§ 9 z, stk. 4, nr. 1,« til: »§ 9 z, stk. 6, nr. 1,«.
§ 9 ø. --- 1) --- 2) --- 3) --- 4) vurdere, om en kollektiv ordning repræsenterer en passende sikkerhed, jf. § 9 z, stk. 4, nr. 2,	**44.** I *§ 9 ø, stk. 1, nr. 4*, ændres »§ 9 z, stk. 4, nr. 2«, til: »§ 9 z, stk. 6, nr. 2,«.

§ 9 ø. --- 1) --- 2) --- 3) --- 4) --- 5) vurdere, om den geografiske beliggenhed af en kollektiv ordnings modtagepladser er i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 9 z, stk. 7, nr. 1,	**45.** I *§ 9 ø, stk. 1, nr. 5,* ændres »§ 9 z, stk. 7, nr. 1,« til: »§ 9 z, stk. 9, nr. 1,«.
§ 9 ø. --- 1) --- 2) --- 3) --- 4) --- 5) --- 6) oprette og drive et producentregister, herunder træffe afgørelse om, hvilke producenter, importører og repræsentanter der er omfattet, jf. § 9 æ, hvilke redskaber der henhører under kategorier af fiskeredskaber, der indeholder plast, hvilket udstyr der henhører under kategorier af elektrisk og elektronisk udstyr, hvilket produkt og materiale der henhører under kategorier af emballage, hvilke produkter der henhører under kategorier af drikkevarebeholdere, drikkebægre, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, og hvilke typer batterier der skal registreres som markedsført af den enkelte producent og importør, indhente oplysninger efter regler udstedt i medfør af § 9 h, stk. 9-11, § 9 n, stk. 2-4, § 9 p, stk. 9-12, § 9 r, stk. 4 og 5, § 9 s, stk. 9-11, § 9 t, stk. 6-8, og § 9 x, stk. 5, 6 og 8,	**46.** I *§ 9 ø, stk. 1, nr. 6*, ændres *»*og importør« til: *»*i henhold til artikel 55 i batteriforordningen.«
§ 9 ø. --- 1) --- 2) --- 3) --- 4) --- 5) --- 6) ---	**47.** I *§ 9 ø, stk. 1, nr. 7*, ændres »§ 9 h, stk. 9-11« til: »§ 9 h, stk. 10-12«, »§ 9 p, stk. 9-12« ændres til: »§ 9 p, stk. 14-16«, »§ 9 t, stk. 6-8« ændres til: »§ 9 t, stk. 7 og 8«, og », § 9 s, stk. 9-11« udgår.

7) videregive oplysninger efter regler udstedt i medfør af § 9 æ, stk. 2, til myndigheder, herunder relevante myndigheder i andre EU-medlemslande, og Europa-Kommissionen.	
	48. I *§ 9 ø, stk. 1, nr. 7* ændres »og § 9 x, stk. 5, 6 og 8« til: »og i henhold til artikel 75 i batteriforordningen.«
§ 9 å. Miljøministeren kan meddele påbud med henblik på opfyldelse af forpligtelser i henhold til § 9 h, stk. 1, § 9 j, stk. 1, § 9 l, stk. 1, § 9 p, stk. 1, § 9 q, stk. 1, § 9 s, stk. 1, § 9 t, stk. 1, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2.	**49.** I *§ 9 å, stk. 1,* ændres »§ 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2« til: »og artikel 56, stk. 1, i batteriforordningen.«
§ 9 å. --- *Stk. 2.* Miljøministeren fastsætter regler om, at producenter og importører forpligtes til at føre egenkontrol af finansieringen og kvalitetssikring af forpligtelserne i henhold til § 9 h, stk. 1 og 9-11, § 9 j, stk. 1, § 9 l, stk. 1, § 9 n, stk. 1-4, § 9 p, stk. 1 og 9-12, § 9 q, stk. 1, 3 og 4, § 9 r, stk. 2, 4 og 5, § 9 s, stk. 1 og 9-11, § 9 t, stk. 1 og 6-8, § 9 u, stk. 1 og 2, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, § 9 x, stk. 1, 2, 5 og 6, og § 9 æ, stk. 1, og kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1013/2006/EF af 14. juni 2006 om overførsel af affald med senere ændringer.	**50.** I *§ 9 å, stk. 2*, ændres »§ 9 h, stk. 1 og 9-11« til: »§ 9 h, stk. 1 og 10-12«, »§ 9 p, stk. 1 og 9-12« ændres til: »§ 9 p, stk. 1 og 14-16«, »§ 9 s, stk. 1 og 9-11, § 9 t, stk. 1 og 6-8,« ændres til: «»§ 9 s, stk. 1, § 9 t, stk. 1, 7 og 8,».
	51. I *§ 9 å, stk. 2*, udgår »§ 9 u, stk. 1 og 2, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, § 9 x, stk. 1, 2, 5 og 6,« og efter »§ 9 æ, stk. 1,« indsættes: »artikel 56, stk. 1, og artikel 75 i batteriforordningen,«.
§ 9 å. --- Stk. 2. --- *Stk. 3.* Miljøministeren fastsætter regler om, at producenter eller importører af fiskeredskaber, der indeholder plast, elektrisk og elektronisk udstyr, emballage, person- og varebiler, drikkevarebeholdere, drikkebægre, balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer af engangsplast, bærbare batterier og ak-	**52.** I *§ 9 å, stk. 3,* udgår »bærbare batterier og akkumulatorer, industribatterier og -akkumulatorer og bilbatterier og -akkumulatorer,«.

kumulatorer, industribatterier og -akkumulatorer og bilbatterier og -akkumulatorer, der er markedsført i Danmark, over for ministeren eller den, som ministeren bemyndiger hertil, skal stille passende sikkerhed for de fremtidige håndteringsudgifter. Ministeren fastsætter herunder regler om sikkerhedsstillelsens størrelse, hvem der kan træffe afgørelse om sikkerhedsstillelse, hvem der kan disponere over sikkerhedsstillelsen, og under hvilke omstændigheder disponeringen kan ske.	
§ 45. --- Stk. 1-5. --- *Stk. 6.* Stk. 3 finder ikke anvendelse på indsamlingsordninger for forbrændingsegnet erhvervsaffald og erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse. Producenter og importører af fiskeredskaber, der indeholder plast, elektrisk og elektronisk udstyr, emballerede produkter, drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast og bærbare batterier og akkumulatorer er endvidere uanset stk. 3 berettiget til individuelt eller kollektivt at etablere tilbagetagningsordninger for affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger, for affald af emballage fra private husholdninger, for affald af drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast fra private husholdninger, for udtjente fiskeredskaber, der indeholder plast, fra private husholdninger og for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer i overensstemmelse med regler udstedt efter § 44.[15)16)]	**53.** I *§ 45, stk. 6,* ændres »drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast og bærbare batterier og akkumulatorer« til: »og drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast.«
	54. I *§ 45* indsættes som *stk. 8* og *9*: »*Stk. 8.* Miljøministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at overdrage indsamlet affald i affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald fra husholdninger, til producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt emballageaffald i den pågældende kommune efter regler fastsat i

	medfør af § 9 p, stk. 6, 1. pkt. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om overdragelsen, herunder om hvor og hvordan overdragelsen skal finde sted og tidsfrister for afhentningen. *Stk. 9.* Miljøministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at betale producenter eller disses kollektive ordninger for den videre transport og behandling af det affald, som ikke udgør emballageaffald, og som kommunalbestyrelsen har overdraget til producenter eller disses kollektive ordninger efter regler fastsat i medfør af stk. 9. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om kommunalbestyrelsens betaling til producenter eller disses kollektive ordninger, herunder om opgørelse af omkostninger og dokumentation for afholdte udgifter.«
§ 48. --- *Stk. 2.* Kommunalbestyrelsen fastsætter dog ikke gebyrer, jf. stk. 1, for indsamling af bærbare batterier og akkumulatorer, jf. § 9 u, stk. 1 og 3, for indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret af virksomheder, der producerer affald, som i art og mængde svarer til en husholdnings, jf. § 49 d, stk. 3, nr. 1, for indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret på øer uden fast broforbindelse, jf. § 49 d, stk. 3, nr. 2, og for indsamling af forbrændingsegnet erhvervsaffald.	**55.** I *§ 48, stk. 2*, udgår »for indsamling af bærbare batterier og akkumulatorer, jf. § 9 u, stk. 1 og 3,«.
§ 48 d. ---	**56.** I *§ 48 d* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke: »*Stk. 2.* Miljøministeren fastsætter regler om, hvilke opgaver Forsyningstilsynet skal varetage i forbindelse med udvidet producentansvar for emballage, herunder opgaver med analyser og overvågningsopgaver, med henblik på at sikre gennemsigtighed i omkostninger forbundet med håndtering af emballageaffald, jf. dog stk. 1.«

§ 48 e. --- *Stk. 2.* ---	**57**. I *§ 48 e* indsættes efter stk. 2 som nyt stykke: »*Stk. 3.* Forsyningstilsynet gør miljøministeren opmærksom på forhold vedrørende producentgebyrer, som tilsynet mener kan have betydning for ministeren.«
§ 79 b. [30)] --- 1) ---	**58.** I *§ 79 b, stk. 1,* indsættes efter nr. 1 som nyt nummer: »2) registrering, indberetning af oplysninger, ansøgning m.v. til myndigheder og private organisationer i medfør af kapitel 2 c samt regler udstedt i medfør heraf og afgørelser truffet i medfør af disse regler.« Nr. 2-12 bliver herefter nr. 3-13.
§ 79 b. [30)] --- 1)- 11) --- 12) tilmelding og indberetning til Affaldsregistret i henhold til regler udstedt i medfør af § 45 d, stk. 2,	**59.** I *§ 79 b, stk. 1,* indsættes efter nr. 12, der bliver nr. 13, som nyt nummer: »14) indsendelse af dokumentation for overholdelse af krav fastsat i medfør af § 51, stk. 1, jf. § 51, stk. 5,« Nr. 13-17 bliver herefter nr. 15-19.
§ 79 b. [30)] --- 1)- 15) --- 16) klage over afgørelser som nævnt i nr. 5 og	**60.** I *§ 79 b, stk. 1, nr. 16,* der bliver nr. 18, ændres »nr. 5« til: »nr. 6«.
§ 79 b. [30)] --- 1)- 16) --- 17) kommunikation med myndigheder i forbindelse med de forhold, som er nævnt i nr. 1-16.	**61.** I *§ 79 b, stk. 1, nr. 17,* der bliver nr. 19, ændres »nr. 1-16« til: »nr. 1-18«.
§ 110. --- Stk. 2. --- *Stk. 3.* I regler og forskrifter, der udstedes i medfør af §§ 7-10, §§ 12-16, § 17, stk. 3, § 18, § 19, stk. 5, § 19 a, § 27, stk. 3, § 31, stk. 3, § 32 a, stk. 2 og 3, § 35, § 35 a, § 35 b, § 35 c, § 37 b, stk. 2, § 39, stk. 4, § 39 b, stk. 2,	**62.** I *§ 110, stk. 3,* ændres »§ 45, stk. 2, 4, 5 og 7« til: »§ 45, stk. 2, 4, 5, 7, 8 og 9«.

§ 44, § 45, stk. 2, 4, 5 og 7, § 45 b, § 45 d, § 46 h, stk. 2, § 46 a, stk. 2, § 46 b, § 47, stk. 2, § 48, § 50 a, stk. 3, § 50 c, § 50 d, § 51, § 51 b, § 53, § 53 c, stk. 3, § 55 c, stk. 2, § 56, stk. 3, § 72 a, stk. 3, § 79 d, § 79 e, § 89, stk. 2, og § 89 a, kan der fastsættes straf af bøde. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år under tilsvarende omstændigheder som anført i stk. 2.	
	§ 2 *Stk. 1.* Loven træder i kraft den 31. december 2024, jf. dog stk. 2 og 3. *Stk. 2.* § 1, nr. 1, 28, 29, 31, 32, 34, 38, 41, 42, 46, 48, 49, 51, 52, 53, 55 træder i kraft den 18. august 2025. *Stk. 3.* Regler fastsat i medfør af lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 48 af 12. januar 2024, som ændret ved lov nr. 807 af 9. juni 2020, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af denne lov.
	§ 3 *Stk. 1.* § 9 p, stk. 1 og § 9 s, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 7 og 20, har virkning fra den 1. oktober 2025.

UDKAST